

وکر الیس کارل

محمد رفیق پوری

فهرست قسمتی از انتشارات کتابفروشی تایید

اصفهان

۱۰۰ ریال	دیوان کامل قصائد و غزلیات صغیر اصفهانی	
« ۵۰	سیخ عطار	منطق الطیر
« ۳۰	آقای کاظم راده ابراهیم‌شهر	تداوی روحی
« ۴۵	هرمان الدنورک	فروغ خاور
« ۴۰	آقای دکتر سید وراثت سوده	مآثرای سیفیلیس
« ۲۰	«	سوزاک
« ۱۲	«	تب مالم
« ۱۵	«	اندررهای بهداشتی
« ۳۰	«	فوائدسنزها، موهها، ویاہیہا (حاج دوه)
« ۲۵	آقای عبدالکسری	سعادتصدی همسر
« ۶۰	رورف مک کاب	عظم مسلمان در ادایا
« ۳۰	ولسوی	سبلح و حگ
« ۴۵	ا- بیدار	موگرافی همریسگان سما
« ۵۰	دکتر الکسس کلان	اسان موحود ناساخه
« ۲۵	روحال روضایی	آیه الله چهارسوفی و ۱۰۰۰ رجال روضایی
« ۲۵	برزانه	احلاق
« ۱۰	شبح محمود نسیری	کاشن زار
« ۱۰	سنائی	لغظه العربیان
« ۲	سرگرد کاظمی	احلاو، در نظر اارایی

راہ و رسم زندگی

تألیف

ڈاکٹر اکتیس کارل

ترجمہ:

ڈاکٹر پرویز دوسری

۱۳۳۱

۴۰ روپے

ناشر

.....

فهرست مندرجات

- ۱۸ - ۲ فصل اول : سر پیچی از مقررات زندگی
- ۴۱ - ۱۹ فصل دوم : لازم است که از قوانین طبیعی پیروی کرد
- ۶۸ - ۴۲ فصل سوم : قوانین اصلی زندگی انسان
- ۸۰ - ۶۹ فصل چهارم : خوب و بد
- ۱۰۸ - ۸۱ فصل پنجم - مقررات راه و رسم زندگی
- ۱۵۱ - ۱۰۹ فصل ششم : اجرای مقررات زندگی
- ۱۶۱ - ۱۵۲ فصل هفتم : تعلیم راه و رسم زندگی
- ۱۷۲ - ۱۶۲ فصل هشتم : تعلیم اصول زندگی
- ۱۹۰ - ۱۷۳ فصل نهم : موفقیت زندگی

مقدمه مؤلف

امروزه باید بهتری وضع روانی و بدنی بشریت متمدن را مورد توجه قرار داد. یعنی باید برای پرورش موجوداتی برتر از تمام آنچه تا امروز بروی زمین زیسته‌اند، دست بکار شد. این تصمیم ضروری است زیرا فکر ما به نسبت پیچیدگی مسائلی که باید حل شود، بزرگ نشده است. بدین جهت ما در آستانهٔ اضمحلالیم. اجتماع امروزی جز به ارزشهای مادی توجه نکرده و مسائل اصلی انسانی را که در عین حال مادی و معنوی است فراموش نموده است و نه تنها برای ما خوشبختی بامعنا نیاورده بلکه خود را ناتوان برای جلوگیری از فساد ما نشان داده است. پیروزی بر سلامتی کافی نیست. بایستی همچنین در هر فرد پرورش کامل خصایل ارثی و شخصیت او مورد توجه باشد. زیرا کیفیت زنده‌گی خیلی مهمتر از خود زندگی است.

با براین بایستی وسیله‌ای پیدا کنیم که بتواند مصنوعاً فعالیت‌هایی در انسان برانگیزد که در عین افزایش میزان توافق او با دنیای اجتماعی و جهانی، موجبات تعالی روانی او را نیز فراهم کند. این فعالیتها مخصوصاً با حس اخلاقی، قضاوت، استحکام فکری و یا مقاومت در برابر دیوانگی تظاهر میکند و آنکسی با عقل و اشراق بستگی دارد. ولی برای آنکه برآستی مفید افتد، سجایا و عقل بعنوان تار و پود به تعادل دستگاه عصبی، نیروی بدنی و مصونیت طبیعی در برابر بیماریها نیازمند است.

در طول رشد بدنی، جسم و جان قابلیت تربیت پذیری زیادی دارند و این امر سبب میشود که بتوانند از تمام عوامل محیطی پیروی کنند. مشاهدات فراوانی نشان داده است که اقلیم، حرفه، رژیم غذایی، ورزش برخی مقررات فکری و اخلاقی و غیره.. اثر عمیقی بروی شخصیت میگذارند. حتی تغییرات يك شرط پرورشی منلا تغذیه، موجب تغییرات بزرگی در جانوران میشود. در طول تجاربی که در انستیتو رو کفلر نیویورک بعمل آمده معلوم شده که افزایش یا کاهش ارادی قد موشهای نژاد خالص ممکن

(ب)

است. در عده ای وزن بچه موشهای یکماهه به $6/5$ گرم کاهش یافت در صورتیکه در عده دیگری این وزن به $11/7$ گرم رسید. در بین عده زیادی از موشهایی که با یک رژیم غذایی عالی تغذیه شدند، ۹ در صدشان بیشتر از ۲۰ ماه زندگی کردند. در دسته دیگری که فقط در دوز در طول هفته از آن مواد تغذیه شدند، عده موشهاییکه بیش از ۲۰ ماه زندگی کردند به ۶۰ درصد رسید. مرگ و میر نوزادان موشها نیز با طرز تغذیه مادر رابطه داشت و بین ۵۲ تا ۱۹ در صد تفاوت میکرد. همچنین مطالعه شد که تغییرات نوع غذا، وضع دفاع طبیعی موشها را در برابر ذات‌الریه عوض میکند. عده ای از موشهای مورد آزمایش تاغاتشان در اثر ذات‌الریه به ۵۲ در صد رسید با بهبود رژیم غذایی آنان مرگ و میر به ۳۲ درصد و بانجبر دیگری به ۱۴ درصد کاهش یافت و بالاخره با افزودن برخی مواد شیمیایی به غذای موشها، بیماری بکلی از میان رفت. ولی در این دسته اخیر، ۸۳ درصد موشها چندی بعد از یک عارضه توموری کبد مردند. مسائل خیلی دقیقتری در طول این تجارب روشن شد. در یک دسته که چندین سال با مواد غذایی عالی بمقدار کم تغذیه می شدند قد کوتاه مانند ولی هوش رشد زیادی کرد. برعکس هوش و قد موشهایی که بغذایشان آب دریا اضافه باشد، کاهش یافت.

این تجارب نشان میدهد که ماده زنده تا چه اندازه طرح پذیر است بنابراین غیرمعمول نیست که بگوئیم وسائلی برای بهبود وضع روانی آدمی با استفاده از عوامل فیزیکی و شیمیایی و فیزیولوژیکی پیدا کنیم. ساختمان روان و جسم در قالب شرایط شیمیایی و فیزیکی و روانی محیط و عادات فیزیولوژیکی درمیآید. اثرات این شرایط و این عادات بایستی بدقت روی تمام فعالیتهای بدنی و روانی مطالعه شود.

الف: اثرات عوامل شیمیایی. بكمك علم تغذیه امروزی، ما می‌دانیم که چگونه کودکان را تغذیه کنیم تا آنکه بلند بالا و زیبا شوند و تلافاتشان خیلی کم گردد. ولی این علم بما نیاموخته است که چگونه در آنان یک دستگاه، عصبی محکم و یک فکر متعادل و شجاعت و حس اخلاق و نیروی عملی عزیزان ایجاد کرد و چگونه آنان را علیه اینها طرز روانی حمایت کرد.

(ج)

این مسئله مورد علاقه آینده ملیونها کودک است بنا براین شروع به مطالعه اش ضروری است و آنرا با سه روش میتوان آغاز کرد .

اول آنکه روی عده زیادی از سگهای باهوش و با نژاد خالص تجاربی را که بروی موشها انجام گرفته تجدید نمایند . بكمك محك های روانی و شیمیائی ، سنجش اثر و رژیمهای غذایی و بعضی مواد شیمیائی روی حالت بدنی و روانی این جانوران ممکن خواهد بود .

از آنجا که سگها پس از یکسال بالغ میشوند ، بسیاری از نتایج بسرعت بدست میآید ولی برخی دیگر مثل نتایج تغذیه روی بیماری های دژنراتیو و روی طول عمر خیلی دیرتر ظاهر خواهند شد . بنابراین برای چنین تجاربی باید در حدود ۲۵ سال وقت پیش بینی کرد .

طریقه دوم شامل آزمایشی از نظر رژیم غذایی از گروههای انسانی خواهد بود که هنوز وضع یکنواختی پیدا نکرده اند . همچنین از آدمیان و جانورانی که بطور طبیعی کنار افتاده اند و با شرایط خاصی از زندگی بسر میبرند همچننا بعضی از مشاهدهاتیکه ناضر بزمان گذشته باشد نیز ممکن است . از طریقی باید رژیمهای غذایی مورد ستایش پزشگان و خرافات تغذیه ای که اثرات مهمی روی وضع بدنی و روانی دستجات فراوانی از مردم دارد ، مورد آزمایش انتقادی قرار گیرد .

طریقه سوم تجربی خواهد بود و عبارت از بکار بستن اطلاعاتیست که امروز داریم یا فردا بدست خواهیم آورد ، بروی کودکان انسانی ، این تجربه ، قریب یکقرن وقت لازم خواهد داشت .

ب : اثرات عوامل فیزیکی : مدنیت اقلیمهای طبیعی را کم کم حذف کرده و با حفاظت مردم علیه تغییرات جوی و با قرار دادنشان در شرایط فیزیکی تازه ای در خانه ها و کارخانه ها و دفاتر ، اقلیم مصنوعی بوجود آورده است . بنابراین مطالعه اثر گرما و سرما و یکنواختی حرارت و باد و گرد و غبار و میدانهای الکتریکی و بخارات بنزین و نفت و همهمه شهرها و غیره ... حائز اهمیت است . این مسئله نیز با همان طریقی که قبلا اشاره کردیم ، مورد مطالعه قرار خواهد گرفت و نتایج حاصله ، اطلاعات گرانبهایی برای ساختن آن خانه ها و شهرها و عادات زندگی بدست خواهند داد .

(۵)

پ : اثرات عادات فیزیولوژیکی : در هر فرد تمتم از عوامل محیطی به نسبت زیاد با عادات فیزیولوژیکی او بستگی دارد . این عادات بر حسب تیپهای بدنی و روانی فرق میکند . بدینجهت است که باید روی افراد مختلف اثرات زمان خواب و تکرر و وفور غذا و کار دستی و تمرین های بدنی و تغییرات جوی و تلاشهای طولانی و غیره ... را بررسی کرد .

این سه مثال فقط برای آن آورده شد که نشان دهد چطور مسئله بهبود وضع فرد را میتوان به شکلی واقعی مورد مطالعه قرار داد . ولی اینها برای حل تمام جنبه‌های قضیه کافی نیست . بسیاری از مسائل دیگر به راه حل نیازمندند مثلا توانسته‌اند اعضای مجزا از بدن را در دستگاهی که بوسیله لئند برگ اختراع شده است ، زنده نگاهدارند . این یکطریقه ایده آل برای مطالعه تغذیه غدد داخلی است . کشف احتیاجات غذایی يك عضو شاید منجر بآن شود که بتوان راهی برای تحریک اعمالش ، و قتی که کاهش یافته است ، پیدا کرد و این روش بهتر از تزریق هورمونها میتواند اعمال غددی را بکار بیندازد . در قلمروی روانی ما کاملا از شرایط رشد برخی از فعالیتهای غیر عقلانی مثل حس اخلاقی و حس جمالی و اشراق بی اطلاعیم . معینا میدانیم که اشراق یکی از عوامل اصلی مزیت انسانی است . این موهبت احتمالا از همان نوع روشن بینی و تلباتی است . بنابراین مطالعه علمی این کیفیات طبیعی ، منافع علمی زیادی دربر خواهد داشت .

هیچنین باید کوشید تا در جمعی از افراد ، وضع روانی را از آنچه امروز در بهترین آنان می‌بینیم ، بالاتر برد . این مطالعه را میتوان بروی سگها ، باقرار دادن آنها در بعضی شرایط محیط ، انجام داد و نتایج در کمتر از دو سال ظاهر خواهد شد . ایجاد فرد زنده حائز کمال اهمیت است هیچیک از مردم امروزی عقل و شهامت کافی برای حمله بمسائل بزرگ مدنیت ندارد . شایان بسی اهمیت است که کودکانیرا که از توارث خوبی برخوردارند در محیط فیزیکی و شیمیایی و روانی خاصی قرار دهند که بخوبی با ساختمان آنان سازگار باشد . شاید بتوان از این راه افرادخیلی مستعدتر و شایسته‌تر که مورد احتیاج اجتماعست بدست آورد .

برای نیل باین هدف احتیاجی به بناهای معظم و مخارج گزاف و

بوروکراسی وجود ندارد. کانونهای کوچکی مستقل از یکدیگر در اداره خویش، کفایت میکنند. بدین ترتیب ایجاد يك کانون تازه و با انحلال يك کانون قدیمی روی دیگران هیچ اثری نخواهد داشت. برای حل يك مسئله مورد نظر، ساختمانهای ساده و کم خرج بدون تزئینات معماری کافیت ماده سازنده این آموزشگاه، ماده مغزی دسته کوچکی از مردمی خواهد بود که خود را وقف مسائل پیچیده ای میکنند که هدف این مؤسسات حل آنهاست. عمل اصلی این گروه، هدایت تحقیقات در مسیر مشخص و ادامه آنها در طول سالیان دراز است. نباید از یاد برد که برخی از تجاربی که بروی آدمی انجام میشود، باید بیش از یکصدسال ادامه پیدا کند. خصیصه ترکیبی (۱) این امر الزام میکند که هدایتش هرگز بدست متخصصین بیولوژی یا روانشناسی و یا هر علم دیگری نیفتد.

فقط مردانی بسیار هوشمند و آزاد از قید تمام عقاید و آراء میتوانند مسائل فیزیولوژیکی و روانی را از نقطه نظر کاملاً انسانی مطالعه کنند. بلاشک وجود متخصصین، در پیرامون این مردان لازم است. خوشبختانه متخصصین ماهر فراوانند فقط افکار غیر تخصصی و ترکیبی نادرند. معهدا عمل اینان در هدایت يك مرکز تحقیقی حائز کمال اهمیت است. از یاد نباید برد که انستیتوی کیزرویلهم (۲) در کمال خوبی زیر نظر يك عالم روحانی بسیار هوشمند بنام ادولف فون هارنک (۳) اداره شده است و موفقیت انستیتوی روکفلر مرهون زحمات سیمون فلکسندر است که با ترک تحقیقات خصوصی خود، بتمام رشته های علوم اظهار علاقه مینمود. اخیراً مؤسسه روکفلر در رأس خود، نه تنها يك دانشمند، بلکه حقوق دانی را قرار داده است که قادر بدرك مسائل بسیار متنوعی است. مردان متفکری از این قبیل، مغز مراکز تحقیقی جدید خواهند بود.

این مؤسسات بهیچوجه با مؤسسات بزرگ تحقیقی مثل انستیتوی روکفلر و انستیتو پاستور و اتستیتو کایزر ویلهم و دیگران، رقابت نخواهد کرد. بلکه باین قانع خواهد شد که مکملشان باشد و با آنها

(و)

بوسیله هدفش فرق خواهد داشت . این هدف مطالعه ترکیبی آدمی است نه تجزیه کیفیات بدنی و روانی ، که امروزه تمام مؤسسات زیست شناسی بدان اقبال میکنند . از طرفی باید بکار بستن اطلاع ترکیبی و مطالب پراکنده ای را که امروز دردست داریم ، نه تنها بروی بیماران ، بلکه برای بهبود افراد طبیعی ، مطرح کند . بجای تسهیل بقای ضعفا و معلولین بابد به افراد شایسته و توانا کمک کرد . زیرا فقط فرد زنده میتواند نوده را جلو ببرد . نا امروز هیچیک از مؤسسات علمی هم خود را مصروف مطالعه طرز بهتر کردن خصایل آدمی نکرده اند . باین دلیل ایجاد مؤسسه ای که قادر باین مهم باشد فوریت دارد . این مؤسسه و فف افراد مللی میشود که مدنیت غرب را در آغوش خود پرورش داده اند . مرکزش در اروپا خواهد بود و کانونهایش در تمام نقاط دیگر جهان که مساعد باشد ، گسترده خواهد شد .

به پیشگاه مادر مهر بانم
تقدیم میشود

پ . د .

فصل اول

سر پیچھی از مقررات زندگی

عصبان بر عایه راه و رسم زندگی نیاکانی - تاریخچه آن - بی
اعتنائی به الزامات جهانی و اخلاق مذهبی - ترک آئینیه اصول:
فردی - اجتماعی - نژادی

همه کس در پی زندگی بر وفق تغنن خویش است . این میل در
در انسان فطری است ولی در ملل دموکراتیک این تمایل بی تناسب
شدت یافته و بعد زیان بخشی رسیده است . فلاسفه قرن روشنائی (۱)
بودند که در اروپا و آمریکا نهال چنین آزادی بی بند و باری را کشتند
و بنام منطق سنن و اصول آنرا بمسخره گرفتند و هر نوع الزامی را
بمعقول و نکوهیده نقلی کردند و از اینجا مرحله آخرین نبرد بر علیه
اصولیکه نیاکان ما در زندگی از آن پیروی میکردند و مقرراتیکه بشریت
در طول هزاران سال بنجره آموخته و بمدد اخلاق مذهبی پای بند آن
بود ، آغاز گردید .

در حقیقت چهارصد سال است که قیام ما بر علیه راه و رسم زندگی
نیاکانی شروع شده ولی با وجود مساعی فراوان قرن هیجدهم هنوز سر -
انجامی نیافته است . زیرا فتح غائی آن مستلزم ترقیات علمی بود . برای
برخورداری از کمال آزادی بایستی نه تنها از حد مفاهیم کهن گذشت بلکه
مالک دنیای مادی نیز گشت و این تسلط جز بوسیله علوم ممکن الحصول
بست . ولی ، علم دوران کودکی بس طولانی را گذرانده و جز زمان
کسوتاهی از دوره بلوغش نیبگذرد . بدین جهت ما برای اعلام آزادی

خود از راه و روش نیاکانی تا این حد تأخیر روا داشته‌ایم .
 این عصیان تاریخیچه درازی دارد که از عصر رنسانس آغاز میشود.
 در این عصر حادثه‌ای بظاهر کم اهمیت اتفاق افتاد . کوپرنیک نشان داد
 که زمین جز یکی از ستارگان منظومه شمسی نیست . دنیای بطلمیوس
 خراب شد و زمین موقعیت ممتاز مرکزیت جهان را از دست داد . کلیسا
 برای دفاع از خود در برابر این نهضت فکری قد علم کرد ولی دیگر
 بیفایده بود . ادعای گالیله به اهمیت این انقلاب فکری افزود . دنیای
 ارسطو و سن توماس د اکن (۱) و دانته (۲) که آنقدر منطقی و کامل
 و راحت بنظر میرسید و آدمی در آن خود را برای حیات ابدی آماده
 میکرد و دوزخ و بهشت را در برابر خود میدید از میان رفت .

زمین نیز مانند آسمان وسعت زیادی پیدا کرد . مارکو پولو (۳)
 برای مردم مغرب زمین از پهناوری افسانه آمیز آسیا سخن گفته و
 کریستف کلمب (۴) دنیای تازه را کشف کرده و واسکودو گاما (۵) راه
 هند را یافته بود . حادثه جویان و کشورگشایان و پیش قدمان و مرسلینی
 بوجود آمدند . اروپا بطور شگفت آوری غنی شد و آرزوی شناسایی و
 تملك دنیای مادی بسط یافت . عصر علم آغاز گشت . چندین سال پیش از
 پیدایش ماکیاول (۶) و کوپرنیک و لوتر (۷) صنعت چاپ را گوتنبرگ
 (۸) کشف کرده بود و بدینجهت بسط و انتشار افکار نو بسرعت ممکن شد
 در کنار موکدات فلسفه و مذهب واقعیتی که محمول مشاهده دقیق کیفیات
 است عرض اندام کرد . وضوح مفاهیم علمی در برابر فروغ باطنی
 ایمان قد علم نمود . خدا و فرشتگان و مقریش از ما دور گشتند و از این
 پس زرهی که از دیرباز نیاکان قرون وسطائی ما را دریک صلح معنوی و
 اجتماعی نگاهداشته بود ، شکاف برداشت - حملات لوتر ، قدرت کلیسا را
 متزلزل کرد . مسیحیت تقسیم شد . ملل اروپائی تشکیل گشت و باین ترتیب
 دانه ای کاشنه شد که پس از چند قرن دوره کمون موجب جنک بین ملل

۱ - Saint thomas d'aquin ۲ - Dante ۳ - Marcopol ۴

۴ - Cristophe colombe ۵ - Vasco de gama ۶ - Machiavel

۷ - Luther ۸ - Guttenberg

گردید و آشوب جهانی بپا کرد.

بهین طریق تخم تشنت نیز در زمینه شعور فردی کاشته شد و تباین نظریات علمی و فلسفی و دینی آشفته‌گی‌هایی در فکر مردم مغرب زمین ایجاد کرد و رسوخ داد. هیچ اصول متیقنی برای راه و رسم زندگی باقی نماند. مقررات اخلاقی ترك شد. زیبایی هنر و شعر بر جمال تقوی امتیاز یافت. توجه آدمی از دنیای دیگر منحرف شد و مساعی وی به تملك نیکوئی‌های این جهان منحصر ماند. چنانچه ماکیاول بدون پروا اعلام کرد که هدف زندگی آدمی یکتا پرستی نیست بلکه سود است و از آنجا نعالی قدرتهای اقتصادی بسوی اوج کمالش آغاز گشت.

معهذا عادات قدیمی بلا دنك و بکلی زائل نشد زیرا مذهب ریشه - هایش را در قلوب ملل اروپائی دوانده بود و مردم هنوز ساختمان دیر - های کوتیک را بیاد می‌آوردند و ناقوسی که بالای هر دهکده آویخته بود در حقیقت نشانه توجه اجتماع انسانی بسوی ربوبیت بود. منطق قربهای متمادی برای سست کردن بنیان عقیده وقت صرف کرد. و آنگهی دشواری تنازع بقاء مانع میشد اصولی از زندگی که برای حفظ نژاد لازم بود، ترك گردد. تکنولوژی بآهستگی پیشرفت کرد. معهدا بیش از پیش برای آدمی شرایطی از زندگی را بوجود آورد که در آن تواند بهوای دل خود بسر برد. در عین حال جنك سرد میان فلسفه و علم شدت تازه ای پیدا کرد - در قلمرو ماده بیجان علم پبروز شد - ماشین بوجود آمد و بکمک علم، ما فعال مایشاء زمین شدیم ولی در قلمرو بشری یعنی در راه و رسم زندگی فردی و اجتماعی، علم شکست خورد. بنای منطقی فکر پایه های خود را بروی مطالب مشهود تجربی گذارد. ایده الوژها بر مفاهیم علمی و اخلاق مذهبی تفوق یافت. پاسکال (۱) فراموش گشت و بعد از دکارت (۲) نظر بر این شد که وضوح يك اندیشه دلیل درستی آنست. از این پس هر ایده اولوژی منطقی و هر فانتزی فکری بشرط آنکه عقلانی مینمود شایسته این معرفی شد که چون اصولی برای راه و رسم زندگی قرار گیرد و هیچکس توجه نکرد برای آنکه تمدنی دیرپا یابد

باید بروی مفاهیم علمی انسانی و محیطش بنا شود نه بروی اصول فلسفی. افکار و نظریات ماکیاول و گالیله و لوتر چندین سال مخفیانه در افکار مردم رسوخ یافت و در قرن هیجدهم بود که خود را آشکارا نشان داد. در این هنگام با نفوذ ولتر و مصنفین دائرة المعارف (۱) جهش خود را آغاز کرد. بنام همین سمبولها بود که ممالک متحده استقلال خود را اعلام داشت و دانسته شد که منبع قدرت طبقه حاکمه رضایت مردم است و هر کس آزاد است که در جستجوی خوشبختی راهی را اختیار کند که دلخواه اوست.

در عین حال انقلاب صنعتی بسرعت در انگلستان بسط یافت و آدام اسمیت (۲) بطرز جالبی در کتاب خود بنام «ثروت ملل» (۳) آئین جدیدی را عرضه داشت و با نوعی نردستی شگفت انگیز، آزادی بیحد برخی برای کسب ثروت چون شرط خوشبختی همگانی در نظر آمد. در همین ایام لاوازیه (۴) نیز شیمی جدید را بنیان نهاد. صبح آزادی و ترقی و پیروزی علم درخشیدن گرفت و آینده روشنی را بوید داد. انقلاب فرانسه فرا رسید. بورژوا جای آریستوکرات و قنودال سرمایه‌دار جای قنودال نظامی را گرفت - لیبرالیسم اقتصادی صعود خود را آغاز کرد و پیروزی این تعالی از واترلو تا جنک جهانگیر اول ادامه داشت. در طول این مدت علم روشهای زندگی و طرز تفکر را عوض میکرد - از طرفی مذهب در برابر حملات راسیونالیسم قدرت مقاومت نشان نمیداد. بعلت نفوذ عوامل در هم و متعددی مثل تکامل تکنولوژی و افزایش ثروت و آسایش و عقب نشینی مسیحیت و وفور اتومبیل و سینما و رادیو، سطح اخلاقی اجتماع بیش از پیش پائین آمد. موقع آن رسیده بود که مردم متجدد یکباره آخرین آثار اصول نیاکانی را بدور بیندازند.

چنانچه سطح یخ بندان رودخانه ای در برابر آفتاب بهاری ذوب میشود، در میان آسایش زندگی جدید، اصول سنن نیاکانی که بزندگی

۲ - Encyclopediste ۳ - Adam Smith ۴ - The wealth of nations

۴ - Lavoisier

قوام می‌بخشد حل شد. آثار این تحلیل در فرد و خانواده و اجتماع بنحوی
مشهود است .

ما از زحمات طاقت فرسای عضلات و اندامها و دستگامهای تطابقی
و شعور خود برای مبارزه با ناملایمات زندگی روزانه در امان مانده ایم
و از خطر قحطی یا زحمت ارتباط بین جنگلها و کوهها و باطلاقتها نی-
هراسیم و احتیاجی بمبارزه دائمی بر علیه سرما و گرما و خشکی و باد و
باران و برف نداریم و از درازی شبهای زمستان یا تنهایی در يك قریه
دور افتاده تشویشی بدل راه نیدهیم . علم هرروز بوضع معجزه آسانی
شدت مبارزه حیاتی را کم کرده است. ما بکمک ماشین تغذیه و لباس و مسکن
روشنایی و حمل و نقل خود را تأمین و حتی خویش را تعلیم میکنیم بعلمت
ترقی تکنولوژی اغلب تعحیلات جهانی بر ما حذف شده و در عین حال
تلاش خلاقه شخصیتی که این تعحیلات ایجاد میکرد نیز از میان رفته است
با همین شتابزدگی ، ما مبارزه بر علیه نفس خود را ترك گفته ایم
و بدون آنکه از خود بیرسیم آیا اصول نیاکانی راه و رسم زندگانی
برای توفیق در زندگی فردی و اجتماعی ضروری است یا نه تمام مقررات
اخلاقی را زیر پا گزارده ایم - مرز بین خوب و بد در میان تیرگی مه آلود
ایده اولوژیها و هوسها و امیال از میان نا بیداست . در تمدن قدیم نیز
چون در زندگی جدید ، اخلاق وابسه ب مذهب بود - و فیکه در یونان
سوفسطائیان بنای اعتقاد بخدایان الپ و ترسی را که مردم از آنان داشتند
خراب کردند هر کس برای زندگی باقتضای فانتری خود راهی در پیش
گرفت - آن مقرراتی از اخلاق که پایه های تمدن غرب را میساخت و بروی
عقیده بدنای دیگر و توجه بالوهیت و بر اساس دستورهای مذهبی متکی
بود ، طبیعة بعد از روال عقیده دوام نیاورد .

در عین حال ما تمام مقررات داخلی خود را مانند دستورات مذهبی
از دست داده ایم. نسلهای امروزی حی از وجود چنین مقرراتی در گذشته
بیخبرند . اعتدال ، شرافت، درستی ، مسئولیت ، پاکی، تملک نفس، محبت
بهنوع ، شهامت، گوئی جملات بی معنی و کلماتی است که مورد مستخر
جوانان امروزی است . وقتی به اعتقادات مذهبی نیز وفا دارد

بآن همچون اشیاء نادر موزه ها احترام میگذارند . بلا شك در میان دستجاتی كه كاتوليك مانده اند ، سخن از نوع دوستی و عدالت و حقیقت زیاد گفته میشود ولی بجز در چند مؤمن حقیقی ، آثاری از این اصول در زندگی روزانه دیگران مشهود نیست . انسان امروزی بجز جلب لذت ؛ اصلی برای راه ورسم زندگی نمیباشد . همه كس اسیر غرور است و مانند خرچنگ در پوسته خود مترصد دریدن هم نوع خویش بسر میبرد . مناسبات اولیه اجتماعی بكلی تغییر یافته و تشتت همه جا حكفرماست و زناشوئیهها دیگر چون پیوند محكمی بین زن و مرد نیست - در عین حال شرایط مادی و روانی زندگی امروزی باهم محیطی برای اضحلال زندگی خانوادگی فراهم آورده اند . كودكان چون وجود مزاحم و یا نوعی بلیه در نظر میآیند . بدین ترتیب تمام اصولیكه در گذشته پدران ما راه و رسم زندگی فردی و اجتماعی را بر آن متكى ساخته بودند ، از دست نهاده شد .

بنای اجتماع بروی اندیشه های فلسفی - ناآشنائی با مفاهیم علمی - لیبرالیسم و ماركسیسم - پیروزی ایده انولوژیها

ما میتوانستیم با استفاده از آزادی بدست آمده ، بنای زندگی اجتماعی را بر پایه استواری بگذاریم ولی چنین نکرده ایم - بدین سبب رفتار مردمان عصر ما برای آیندگان موجب شگفتی خواهد شد . تعجب آور است كه اجتماعی مانند ما كه بدین خوبی با مفاهیم و طرق علمی آشناست از این مفاهیم و طرق علمی در تشكیلات زندگی شخصی استفاده نمیبرد . علم تسلط ما را تقریباً بر هر آنچه در سطح زمین میتوان یافت تأمین کرده است و میتواند ما را بر خود نیز مسلط كند و در زندگی فردی و اجتماعی موفق بدارد . ولی ما ، افكار فلسفی قرن هیجدهم را به مفاهیم روشن و ساده علم رجحان داده و بجای آنكه بطرف حقیقت واقع جلو برویم در میان مفاهیم انتزاعی را كد مانده ایم بلا شك درك حقیقت واقع دشوار و فكر ما نیز طالب كمتترین تلاش است . شاید تبلی طبیعی انسان سبب شده است كه در مقابل پیچیدگی واقعیت ، سادگی مفاهیم انتزاعی را برگزیند . آسانتر است كه فورمولهائی را ایجاد و تكرر كنیم یا روی

مطالب مختلفی در رؤیا فرو رویم تا با سعی وافی بیندیشیم که اشیاء چگونه ساخته شده‌اند و چگونه بایستی آنها را بکار برد. مطالعه قضایا آسانتر از قضاوت در باره آنهاست. چنانکه میدانیم اندکی از مطالعات و بسیاری از قضاوتها بخطا و بسیاری از مشاهدات و اندکی از قضاوتها مقرون بصواب است. درعین حال افکاریکه از عهده قیاس منطقی بر می‌آیند خیلی از آنها که بدرک واقع موفق میشوند، فراوانترند. بدین سبب بشریت همیشه به بازی با تجربیات تمایل نشان داده است در حالیکه این تجربیات جز نائی ناقص و گاهی غلط از حقیقت را باونشان نمیدهد. يك امر منطقی صحیح ممکن است عملاً غلط باشد. دنیای ارسطو و سن توماس د اکن کاملاً غلط نیست؛ هندسه ریمان از هندسه اقلیدس کم منطقیتر بنظر نمی‌رسد معیناً دردنیای ما قابل تعمیم نیست. برای آنکه در جستجوی حقیقت راه خطا نرویم باید بروی نتایج مطالعات و تجربیات متکی گردیم نه بروی مناظرات فکری.

ملل دموکراتیک ارزش مفاهیم علمی را در تشکیلات زندگی اجتماعی از یاد برده و بروی ایده اولوژی‌ها منکی شده‌اند مخصوصاً ایده اولوژی لیبرال و ایده اولوژی مارکیست، دو خواهر دو قلموی راسیونالیسم قرن نور. نه لیبرالیسم و نه مارکیسم بروی يك مطالعه عمیق واقعیت متکی نیست. پدران لیبرالیسم، ولتر و آدام اسمیت از دنیای انسانی همان مفهوم دل‌بخواهی و ناقص را دارند که بطلیوس از دنیای ستارگان داشت. امضاء کنندگان اعلامیه استقلال و مصنفین اعلامیه حقوق بشر و کارل مارکس و انگلس نیز چنین بودند.

در حقیقت اصول مانیفست کمونیسم مانند اصول انقلاب کبیر فرانسه نظریات فلسفی هستند نه مفاهیم علمی - بورژوای لیبرال و کارگر کمونیست هر دو یکسان به اولویت اقتصاد عقیده دارند - این اعتقاد میراث فلاسفه قرن هیجدهم است و با اطلاعات علمی که ما امروزه از فعالیت‌های فیزیولوژیکی و فکری انسان و محیط ضروری برای رشد غائی این فعالیتها، داریم، متوافق نیست - معلومات امروزی نشان میدهد که اولویت از آن اسان است نه اقتصاد. بجای آنکه بشناسیم چگونه باید اجماع را

بر اعمال انسانی متوافق ساخت ما به اظهار اصول اعلامیه استقلال و انقلاب
 فرانسه قناعت کرده ایم - بموجب این اصول حکومت قبل از هر چیز محافظ
 مال و منال و نخستین خدمتگزار بانک و صمت و تجارت است .

آن آزادی که مورد استفاده اکثریت مردم است نه اقتصادی و نه
 فکری و نه اخلاقی است . کسانی که آه در بساط تدارند فقط از این آزادی
 برخوردارند که از کلبه ای به کلبه دیگر و از یک پیاله فروشی به پیاله فروشی
 دیگر بروند و مطالب سراپا دروغ مجلات را بخوانند و به تبلیغات ضد و
 نقیض وادیو ها گوش کنند و بالاخره رأی بدهند . اینان از نظر سیاسی
 آزاد ولی از نظر اقتصادی برده اند . آزادی دموکراسی جز برای
 متمسکین وجود خارجی ندارد که میتوانند به ثروت خود بیفزایند و
 از تمام مواهب دنیای ما بهره بگیرند . باید دانست که بکمک وی کاپیتالیسم
 سبب بسط اقتصاد قرن نوزدهم و افزایش ثروت و بهبود عمومی وضع
 سلامت و شرایط مادی زندگی گردیده ولی در عین حال او طبقه رنجبر
 را بوجود آورده است و دلبستگی مردم را از زمین و کشت و زرع بریده
 و آنان را بسوی کارخانه ها و منازل محقر کشانده و سلامت بدنی و روانی
 ایشان را تهدید کرده و ملل را به طبقات اجتماعی مخالف هم تقسیم کرده
 است . مصنفین دائرة المعارف احترام "فراوانی برای متمسکین قائل
 بودند و قراقرز تحقیر میکردند. انقلاب فرانسه در عین حال بر علیه اشراف
 و رنجبران عمل کرده و فقط بجان نشین کردن گسره بجای شیر یعنی سنور
 بجای بورژوا قناعت نموده است. مارکسیسم میخواهد اینک رنجبر را بجای
 بورژوا بنشاند . بوروکراسی جای سرمایه داری را میگیرد . مانند
 لیبرالیسم ، مارکسیسم نیز به اولویت اقتصاد قائل است و فقط يك آزادی
 فرضی برای طبقه رنجبر میخواهد و طبقات دیگر را فراموش میکند. دنیای واقع
 خیلی پیچیده تر از انتزاعاتیست که مارکس و انگلس بدان توجه کرده اند.
 رأی عمومی (۱) ناشی از عقیده به تساوی افراد است در حالیکه
 این عقیده جز نوعی فانتزی فکری ما نیست زیرا شباهت دو فرد بهم از
 این نظر است که هر دو انسانند نه آنکه یکی شپانزه یا ژیبوتست . باید

پرسید آیا هر مخلوقی که از آمیزش يك مرد و يك زن بوجود آید شخصیت آدمی دارد؟ آیا يك مونستر بیخ نیز بکفرد آدمی است؟ آیا میتوانیم ابلهی را که فعالیت فکریش خیلی کمتر از يك سگ است انسان بنامیم؟ اشتباه سببول و حقیقت ما را بآتجا کشانده است که برای همه امتیارات مساوی قائل شویم. ما نفهیده ایم که اگر از نظر فلسفی میتوان انسانها را یکسان دانست از نقطه نظر علمی چنین تساوی وجود ندارد. بسیارند افرادی (خواه در فرانسه یا آمریکا) که سن روانی آنان از ده سال بیگذرد. اکثریت مردم هیچگاه بکمال رشد فکری نرسند معینا این اکثریت است که صدای خود را در سیاست ملل منعکس میکند. ما نتواسته ایم علمی را از میان برداریم که تعمیم آنها بچنین نتیجه ای رسیده است. جایگزین کردن قرارداد اجتماعی بجای قانون (۱) بوسیله انقلاب فرانسه، بروی مناظره فکری متکی است نه بر شناسائی حقیقت واقع. کار اساسی متاعی بیست که بتوان آرا چون امتعه دیگر خرید. این خطاست که شخصیت موجود متفکر و حساسی را که متصدی ماشین است از میان ببرد و او را تا حد مسائل اقتصادی یا مین بیاورند. زیرا انسان ماشینی (۲) یکی از فائزیهای فکری ماست و در دنیای واقع وجود ندارد. پیشروان انقلاب فراسه از روی صداقت بوجود حقوق بشری و مدنی معتقد بودند و توجه نداشتند که چنین حقوقی معصول مشاهده واقع بیست و تنها ساخته و پرداخته فکر آنانست. در حقیقت انسان حق ندارد بلکه احتیاجاتی دارد این احتیاجات قابل مطالعه و سنجشند و برای توفیق در زندگی باید که ارضا شوند. حق يك اصل فلسفی و احتیاج يك مفهوم علمی است. در شکیلات ریدگسی اجتماعی، ما هوسهای فکری خود را بر اطلاعات علمی رجحان داده ایم و پرووری ایده اتولوژیها سبب شکست تمدن گردیده است.

بیماری تمدن و چگونگی سرایت آن با افراد

شاهه های این بیماری متعددد و در عین حال درمرد و اجتماع و

بژاد تظاهر میکنند . فرد در محیط اخلاقی که دموکراسی جدید او را ناگزیر از زندگی کرده ، بد تطابق یافته و سطح فکری او بموارد ترقی طب و بهداشت و پداگوژی بالا نرفته است . مقاومت عصبی ، ظرفیت کار و حتی هوش از وقتی که بی اعتدالی و عدم مسئولیت و جستجوی راحت در زندگی رسوخ یافته ، کم شده است . مبالغ هنگفتی که در امریکا برای تعلیمات عمومی خرج میشود نتیجه مطلوبه نداده است . بسوجب گزارش کمیته ملی بهداشت روانی ۴۰۰۰۰۰ کودک کم هوشتر از آنند که بتوانند تعلیمات مدرسه ای را ادامه دهند . عده یسوادان هنوز زیاد است . بموجب آزمایشی که در سال ۱۹۱۷ بوسیله هرکس (۱) روی سربازان و افسران ارتش آمریکا بعمل آمد معلوم شد که سن روانی ۴۶ درصد آنان کمتر از ۱۳ سال است .

یقین است که چنین آزمایشی از ملت فرانسه بخصوص در بعضی شهر های ایالات برونانی و نرماندی جوابهای مشابهی خواهد داد . ولی در این کشور آماری وجود ندارد که بتوان سن معمولی و سن روانی کودکان محصل را با هم سنجید . در این مورد نباید گول نتیجه امتحانات را خورد که دوران جوانی ما را تلف میکند . ما میداییم که اخذ تصدیقها و دیپلمها و حتی قبولی در مدارس عالی نیز نشانه هوشیاری نیست . بسیاری از جوانان خیلی کم هوش نیز در این امتحانات موفق میشوند . اجتماع بالغ بسیاری از افراد غیر طبیعی را شامل است . در آمریکای شمالی شاید سی میلیون افرادی وجود دارند که با زندگی مدرن توافق نیافته اند و یا هرگز توافق نتوانند یابند . در فرانسه قسمت اعظم بیکاران کسانی هستند که جاهلتر و یا کم هوشتر و یا بیمارتر از آنند که از عهده انجام کاری برآیند . یک چهارم آنان انجام هیچ کاری را قادر نیستند و بدینجهت باید افراد سالم و طبیعی ، بارگران معیوبین و انگلهای اجتماعی را بر دوش بکشند . اکثریت بوسیله کار اقلیت امرار معاش میکند . خطای شگفت آور اینکه بیماران و ضعفا و معلولین به نیرومندان مرجح شده اند و کودکان میوپ را با عطومت بیشتری از کودکان مستعد نگاهداری

میکنند .

کاهش عمومی هوش و نیروی عقل سلیم از تأثیر الکل شراب و همه قسم افراط و بالاخره از بی نظمی در عادات ناشی میگردد . بلاشک رابطه ای میان میزان مصرف الکل و ضعف فکری يك اجتماع وجود دارد (از میان تمام مللیکه بکارهای علمی اقبال میکنند ، در فرانسه بیشتر از همه شراب مینوشند و کمتر از همه جایزه نوبل میگیرند) بدون تردید سینما ، رادیو و کنگی برنامه های درسی در بحران فکری فرانسه سهیمند و شکی نیست که بی اعتدالی یکی از علل اصلی سقوط این ملت است که در گذشته از باهوشترین ملل دنیا معرفی شده بود.

در عین حال اختلالات فراوانی در فعالیتهای غیر فکری و تحلیل برخی از این اعمال مشهود است . احساسات نیز چون هوش بعلت نفع جوئی و ارضای تمنیات و غوطه در لجنزار تفریحات معیوب گشته است . فقدان حس اخلاق ، دروغگوئی ، سستی و بی اعتدالی موجد اختلال اعمال عاطفی و فکری و بدنی است . در فرانسه این اختلالات شخصیت ، شدیدتر و فراوانتر است بسیارند فرانسویانیکه با وجود استعداد، چون افرادی کوتاه فکر و مسکین در نظر میآیند . معینا افراد هوشمند و سالم و با فضیلتی نیز باقی میمانند . در بسیاری از خانواده های قدیمی امکانات ارثی هنوز دست نخورده مانده است . در کنار ابلهان و دیوانگان و جنایتکاران میتوان هنرمندان بزرگ و مخترعین و قهرمانانی را یافت . مذهب هنوز سرده است و امروز نیز مانند نخستین قرنهای تاریخش مرسلین و مقدسین و عرفائی میپرورد . این موارد مثبت صحت دارد و مدارک درستی برای امیدواری ماست . ولی آیا رشد عالی عقلی و اخلاقی يك اقلیت میتواند فساد و حماقت اکثریت را جبران کند ؟ وقتیکه یونان از رم شکست خورد آیا بوجود مردانی چون زرشیدس و بولیب (۱) نمی بالید ؟ در گذشته فرانسه با هوشترین و ساعی ترین و غنی ترین ملت جهان بود . امپراطوری بریتانیا سلطه فراوانی داشت و آمریکائیان در رفاه و فراغ بالی میزیستند که تا امروز قابل مقایسه نیست . چه عاملی بجز دژبرساس مینواید قدرت کافی برای بدبختی ملل

غریبی داشته باشد؛ بلاشک خوشبینی ما را فریب میدهد. چشم پوشی از معایب خطاست زیرا مانع از مبارزه با آن میگردد. خوشبینی مساعی را پراکنده میکند. برعکس عطف توجه به مایب، آدمی را برای رفع آن بعمل وامیدارد. تا از سقوط آگاه نشوند بر نمیخیزند. باید فهمیم که در هدایت خود عاجز مانده ایم.

مصیبت‌های وارده آیامعناى حقیقت را به گم کرد گانش نخواهد آموخت؛ بایستی دموکراسی‌ها بدانند که از همین بیماری فرانسه در زحمتند و چنین سرنوشتی در انتظار آنهاست.

برای اولین بار نیست که این بیماری در جهان ظاهر میشود بلکه همیشه در طول تاریخ ملل بزرگ گذشته تجدید شده است. بگفته اینز (۱) مدنیت بیماری مثنوی است.

نتایج عصیان روی زندگی فردی - مناظر آزادی - جستجوی سود - ارضای غرائز - تفریح - سلطه فائزى

بعد از ترك سنن نیاکانی ما نتوانسته‌ایم تشکیلات زندگی فردی خود را بروی مفاهیم نو بگذاریم. ما شوق آزادی بدل داشته‌ایم. ما، بیشتر به بی‌نظمی و رخوتی که همیشه پس از ترك همه الزامات پیش می‌آید دلخوش مانده‌ایم و ماوراء سنن خویش نتوانسته‌ایم بارض موعود پیشوایان لیبرالیسم ماتریالیست برسیم. در حقیقت خیلی نادرند کسانی که بین ما فرصت و ذوق تعمق دارند. به اینان نیز معهدا آن آزادی که محصول ترقیات راسیونالیسم و علم و تکنولوژیست آن چهره درخشانیرا نشان نمیدهد که نیاکان ما از ابتدا بآن نسبت میدادند. انسان بی بندوبار هرگز به عقابى که در فضای بیکران آسمان در جولان باشد شبیه نیست بلکه بیشتر به سگی میماند که از مسکن خود فراری است و تصادف او را در میان هیاهوی انومیله‌ها بهر طرف میکشاند. بلاشک او نیز مانند این سگ میتواند بهوای دل خود رفتار کند و بهر کجا که میخواهد برود ولی او گمگشته تر است زیرا نمیداند بکجا برود و چگونه خود را از خطرانی که در پیرامون دارد حفظ

کند و بچه وسیله آن قدرت اخلاقی را که نیاکانش هنگام بنای کاتدرالهای گوتیک روی خاک اروپا داشتند باز تواند یافت. اینان اعضای اجتماعی بودند که در آن هرکس جایی فراخور خود داشت و هرکس از کوچکترین تا بزرگترین افراد میدانست که چگونه زندگی کند، کجا برود میدانست که معنای زندگی و مرگ چیست. امروز ما برای همیشه خانه کوچکی که جهان پدران ما را تشکیل میداد ترک گفته‌ایم. ما درختان و گیاهان و جانوران و دره سرسبزی را که در تاریخ و روشن سحرگاهی فرشتگان خدا را در کنار خود میدیدیم، فراموش کرده‌ایم و باین قانع شده‌ایم که چون موجود ذره بینی ناچیزی بروی دانه خاشاکی بسر میبریم که خود در دل آسمان پهناور گمگشته است و در این جهان اسرار آمیزیکه شادبها و آرزوها و غمهای ما ظنینی ندارد و در هیچ کجای آن اثری از زندگی نمی‌بینیم بیگانه هستیم.

در عین حال نمیتوان وجود زندگی عاشق و شعرا و پاکان را منکر شد ولی این زندگی معنوی خیلی با دنیای فیزیکی که معینا از هم غیر قابل تفکیکند فرق دارد. در اقیانوس بیکران حقیقت انسان فقط آنچه را که میجوید، مییابد. سن فرانسوا د اسیز (۱) در آنجا خداوند و انشتین قوانین جهانی را یافته است. خداوند را جز خارج از چهار بعد زمان و مکان و در ماوراء فکر نمیتوان یافت. در قلمرو نا محدودیکه بگفته رويسبروک آدمیرابل (۲) فقط عشق و شوق در آن راهی مییابد. بروی بسیاری از مردم راه دنیای فیزیکدانها و عرفا هردو بسته است. زیرا اولی در فورمولهائی از ریاضی خلاصه و نشان داده شده است که ما هنوز درک نمیکنیم و دومی با عبارات فلسفه قرون وسطائی تشریح گشته است که باز نمیفهمیم. این دو زبان جز برای معدودی از رهروان قابل فهم نیست. امروز میان قلمرو جان و قلمرو ماده ارتباطی نمیتوان یافت. کسی نکوشیده است که آن مساعی را که توماس د اکن (۳) برای مردم قرون وسطی کرد برای ما تجدید کند. معینا ما بدنیای بهم

۱- Saint François d'Assise ۲ - Ruysbrock Admirable

۳- Thomas d'Aquin

پیوسته ای احتیاج داریم که در آن هر کس بتواند از نو جانی فراخور خود پیدا کند و مادی و معنوی در آن از هم جدا نباشد. بدانیم چگونه زندگی کنیم. زیرا کم کم فهمیده ایم که راهروی در جاده زندگی بدون قطب نما و هادی خطرناک است .

عجب آنکه توجه باین خطر مارا وادار بجستجوی وسائلی برای تشکیلات عقلانی زندگی نکرده است . حقیقت اینستکه شماره کسانیکه هم اکنون بعظمت خطر توجه دارند ، بسیار ناچیز است . هیچکس نمی فهمد که سیاست مدارا نتایج شومی در زندگی افراد و ملل بوجود میآورد فقط کلیسا برای حفظ اصول قطعی اخلاقی مبارزه میکند ولی پیروزی این مبارزه نیز مشکل بنظر میرسد. قسمت اعظم مردم امروزی بهوای دل خود زندگی میکند و از تسهیلات مادی که تکنولوژی توانسته برای او فراهم بیاورد سرمست است و حاضر نیست از هیچیک از مزایایی که تمدن جدید بوجود آورده است دست بشوید وچشم ببوشد. همچون آبرودخانه ای که در دریاچه یا شنزارها و یا باطلاقها فرو میرود ، زندگی نیزسراشیب تمنیات مارا پیروی میکند و بطرف همه قسم پستی و فساد میلغزد چنانکه امروز بطرف سودجویی و ارضای تمنیات و تفریحات میگراید .

در محیط فکری که لیبرالیسم بوجود آورده اندیشه سود تمام میدان شعور مارا فرا گرفته و ثروت چون بزرگترین مواهب در نظر آمده است. میزان توفیق در زندگی با واحد پولی سنجیده میشود . مشاغل مورد ستاستند . جستجوی سود مادی از بانك و صنعت و تجارت در تمام فعالیت های دیگر بشری راه یافته است . محرك اعمال ما نیل بیک پیشرفت شخصی و قیل از همه امتیازات مالی و ارضای حس خود نمایی : درجه ، عنوان ، نشان افتخار و موقعیت اجتماعی است. این نفع جوئی گاهی در لباس ریاکاری و زیر نقاب نוע دوستی خود را پنهان میکند . درد و ایر ارتشی ، دانشگاه ادارات و محاکم دادگستری میتوان ناظر هم آوردیهای مخفیانه و خیانت های زیر پرده بود . مفهوم شرافت تحریف شده است . کسانیکه خود را وقف یک هدف بزرگ میکنند یا بی ریا و بدون شائبه میکوشند دیوانه و حقیر بنظر میرسند . آثار نفع طلبی را همه جا میتوان دید .

در زنی که با امور خیریه میبردازد ولی در عمق قلبش ب فکر کمک به بیچارگان نیست بلکه میخواهد مدیر مؤسسه ای شود یا نشان لژیون دونور بگیرد و یا باتیبه فروشگاهی نفع مادی ببرد . در پزشك مشهوری که بشاگردان و بیمارانش مصرف دارویی را توصیه میکند که سازنده آن در خفا باو رشوه داده است . در دانشمندی که هدف مساعی او ترقی علم نیست بلکه امید تهیه يك کرسی در آکادمی و امتیازات مالی ناشیه از آن است . در پزشکانیکه در آزمایشها و پرستاری بیماران خود جانب اخلاق را نگه نمیدارند در دانشجوییکه برای دریافت قبلی پرسشهای کنگور دفتردار دانشکده را تطبیح میکند . در محصلیکه شیرینی ویتامینه اهدائی از طرف مؤسسه خیریه ملی را در بازار سیاه میفروشد . اغلب چهره خشن و کریه نفع زیر نقاب فداکاری و علم و نوع دوستی و عصمت پنهان میشود . ما آزمند مالیم زیرا پول همه چیز تهیه میکند . قبل از همه قدرت میدهد . تقریباً همه کس خریدنی است . یا با پول و یا با اشیائیکه مالداران فراهم میآورند و عرضه میکنند . بالاخره پول سبب ارضای تمنیات ما میشود زیرا این تمنیات پستند .

زندگی کردن امروزی مستلزم تسکین کور کورانه تمایلات است . زیاده روی در غذا بدون توجه بقوانین گوارش از مواد نایاب و بدبخت یکی از آنهاست زیرا زنها دیگر از بخت و بز چیزی نمیدانند . کم کم مردم امروزی عادت کرده اند که هر روز با مقادیر زیاد قهوه ، چای ، الکل ، شراب ، سیدر و تنباکو خود را مسموم کنند . بعلت تبلیغات تجارتنی و صنعتی و شریک جرم بودن دستگاه حکومتی ، مردم غرب احتیاجات تازه ای برای خود بوجود آورده اند و باولع زیاد به ارضای این حوائج میکوشند . عشق الکل نوشی یکی از علل اصلی دژنراسانس امروزی است . مردم متمدن بفرمان امیال جنسی خود که انحرافاتش اینقدر برای جوانان و پیران زیان بخش است بهرسو کشیده میشوند . ولی امیال دیگری وجود دارد که در ظاهر کم خطرتر و ساده تر از شرب الکل و انحرافات جنسی است و ارضای آنها نیز آسانتر است مثل غیبت ، دروغگویی ، سفنطه ، یاوه - گوئی و شیطتهای روحانی مآب . این اختلالات فکری که اغلب مردم با آن

تفریح میکنند نیز چون الکل خطرناکند .

مشخص تمدن غرب رجحانی است که برای هوش قائل است . هیچ دلیلی برای ترجیح عقل بر احساس در دست نیست . این خطا است که جوانان را بموجب امتحاناتی که در آن ها ارزشهای اخلاقی و بدنی مورد توجه نیست ، طبقه بندی کنند . این نوعی انحراف روانی است که هدف فکر را خود فکر قرار دهند . در حقیقت فعالیت فکری نیز چون فعالیت جنسی باید بشکل طبیعی عمل کند و سرنوشتش تنها ارضای خود نیست . بلکه باید باتشریک مساعی بادیگر فعالیتهای بدنی و روانی برای ارضای تمام احتیاجات فرد سهم بگیرد .

تفریح باطلاقی است که زندگی وقتی هدف و نظم ندارد در آن سرنگون میشود . ارضای وحشیانه شهوات ممکن است جلب نوعی اهمیت کند ولی هیچ چیز غیرمنطقی تر ازیک زندگی که بتفریح بگذرد نیست . اگر زندگی منحصر برقصیدن و بدور شهر با اتومبیل چرخیدن و سینما رفتن و رادیو شنیدن است چه سودی دارد ! تفریح بدون آنکه متضمن نفعی باشد فرصتهائی را که کارگران بعلت تکامل ماشینها و حسن تهیه محصول بدست آورده اند عبث برباد میدهد . بسبب زحمات مصروفه ، حداقل چهار ساعت در روز بطول زندگی افزوده است یعنی اوقات گرانبهای که اگر کسی آنرا عاقلانه مصرف کند میتواند تعلیم بگیرد و جسم و جانش را نیرومند کند . کسب شخصیت نماید و وظیفه انسانیت خودرا انجام دهد . در حقیقت تفریح تمام دقایق آزادی را که از کار دفتر و کارخانه باقی میماند پایمال میکند . بسیاری از کارگران جوان هفته ای سه یا چهارشب را در سینماها و موزیک هال ها و دانسیگ ها میگذرانند . مطالعه رومانهای گم مایه و پرگوئیهای روزانه بقیه وقت آزاد را پر میکنند . گوش کردن بدروغ پردازیهای رادیو وسیله دیگری برای تلف کردن عمر اوست . برخی از دانش آموزان جز بوسیله رادیو نمیتوانند دروس خودرا یاد بگیرند . رادیو نیز مانند سینما و موزیک هال ، کاهلی کاملی بکسانی میبخشد که با آن سرگرمند . تفریح بازندگی متباین است زیرا زندگی عمل است . معینا تفریح در دیده اکثریت محصلین مدارس و کارمند جوان مغازه ها و دفاتر

وکارخانه‌ها تنها شرط زندگی است .

خلاصه آنکه ، در طول زمان بین جنك بين الملل اول و جنك دوم جهانی، تمام اصول نیاکانی زندگی مطلقاً ترك گفته و فانتزی همه‌جا حاکم فرما شد . بنای زندگی اجتماعی از ایده اولوژی لیبرال الهام گرفته که خود یکی از فانتزیهای فکری ماست . در زندگی فردی نیز ما از فانتزیهای حواس و هوش خود پیروی میکنیم . معیناً ما بوجود قوانین طبیعت آشنائی داریم و بایستی فکر کنیم که زندگی انسان نیز محکوم مقررات و اصولی است . ما گمان میبریم که مستقل از نظم طبیعتیم و آزادیم که بییل خود رفتار کنیم و نمیخواهیم بفهیمیم که رهبری زندگی نیز همانند هدایت يك اتومبیل مستلزم اطاعت از بعضی قوانین است. گوئی خوردن ، آشامیدن ، خوابیدن ، ارضای غرائز جنسی ، تملك يك اتومبیل و رادیو ، سینما رفتن رقصیدن و کسب ثروت، سرنوشت حقیقی انسانی در نظر آمده است. در میان دود سیگار و خوشی ناشیه از تبلی و الکل هر کس بییل خود از زندگی بهره میگیرد.

فصل دوم

لازم است که از قوانین طبیعی پیروی کرد

نظم جهان - قوانین طبیعی و قوانین انسانی - خصایص قوانین طبیعی - پیشگویی کیفیات و ساطه بر طبیعت

در جهان يك نظم قطعی برقرار است . خورشید بلادرنك هر روز از مشرق طلوع میکند و شب و روز و بهار و تابستان بتناوب فرا میرسد . ماه همیشه يك مدار را میپیماید . مانند موجودات بیجان ، جانداران نیز برتیب خاصی ساخته شده‌اند و بین خود روابط معینی دارند . زندگی با محیط جهانی متوافق میشود و محیط جهانی بروی زندگی انسر میکند اشیائیکه در زمین و آسمان میتوان یافت از ترکیب لا اقل صد عنصر بوجود آمده‌اند . این اشیاء با آنکه بی نهایت متنوعند ، بهم نزدیکند و آثار و رفتار هر يك ناشی از چگونگی ساختمان آنهاست . طبیعت نمیتواند هوسباز باشد .

وجود این نظم را از دیر باز آدمی حس کرده است . پیش از طلوع افکار رواقی (۱) هراکلیت (۲) بنظم جهان توجه کرده و لزوم اطاعت از این نظم را بوضیه کرده بود . اعتقاد بيك شکلی اصلی حقیقت ، موجد علم گردیده است . تمام تحقیقات علمی با ایمان بنظم عقلانی طبیعت آغاز میگردد و ترقیات شکفت انگیز علوم نشان داده است که این اعتقاد تنها خرافات نیست بلکه شاهد صادقی از نظم ساختمان جهان است . از آنجا که جهان پای بند فاستزی نیست علم توانسته اینقدر پیشرفت کند و کم کم بآدمی رازهای دنیای بیجان و تا اندازه‌ای دنیای زنده را بشناساند . علم

با پیدایش ارسطو فنونها را شرح داده و طبقه بندی کرده و پس از کیفی بودن، کمی گشته و با گالیله و نیوتن و لاوازیه بشاهراه قدرت خود قدم نهاده و رفته رفته يك شكلی اشیاء را از زیر نقاب پوشیده آنها فاش کرده است و توانسته وجود روابط ثابتی را بین کیفیات متغیر کشف کند این روابط قوانین طبیعی اند مثل قوانین ماده و قوانین زندگی و فکر . قوانین زندگی و فکر هرگز سادگی قوانین ماده بیجان را ندارند و تاحال ممکن نشده است که آنها را مانند قوانین مواد بیجان بصورت فرمولهای ریاضی در آورد . معینا لکوسیته که باهای کاذبش را بسوی میکروبها میکشاند و نوزادی که پس از تولد فریاد بر میآورد و دانشمندی که در آزمایشگاهش تحقیق مشغول است نیز چون حرکات جزر و مد دریا و ورش باد در صحرا و لفتش بهمن از کوه محصول هوسبازی طبیعت است . وقتی که با روشهای علمی بررسی کنیم تمام این کیفیات شواهد بارزی از نظم قطعی اشیائند .

قوانین طبیعی از قوانین انسانی خیلی متفاوتند . اولیها مولود کشف و دومیها محصول ابداعند . چون آبیکه پیش از حفر در عمق چاهها جریان دارد ، قوانین طبیعی قبل از کشف نیز وجود داشته اند . ولی قوانین قضائی و مدنی بدست آدمی نوشته شده اند . قوانین طبیعی معرف ساختمان اشیائند و جنبه عملی این اشیاء را نشان میدهند . مثلا وظیفه چشم اینست که تصویر اشیاء خارجی را روی دیواره ای از مغز که در او راه یافته بیندازد . ساختمان و عمل دو منظره از يك شیئی را نشان میدهد . قوانین طبیعی بر موجودات بیجان و جاندار بی تفاوت جاری است . اگر جهان را مخلوق يك عقل خلاقه بدانیم ، آنها جلوه ای از این قدرت فکری را بنا نشان میدهند . بقیه مارک اورل ، جهان چون تن خداست . برعکس بیشتر قوانین انسانی خارج از اشیائند و جز قرارداد های اجتماعی و محصول بیدوام فکر ما چیزی نیستند . آنچه در يك کشور قانونی است در کشور دیگر چنین نیست . سوج مقررات عبور و مرور باید در فرانسه از طرف راست و در انگلستان از طرف چپ راند . در مقابل این قوانین همگی یکسان نیستند و اغنیاء و متعذیر باسانی از اجرای آنها سر بار میزنند . برعکس قوانین طبیعی

جهانی و سختند و در هر کشوری که باشد، هیچکس نمیتواند بی آنکه کیفر به بسند از اطاعت آنها سرپیچی کند. هرگز این متهمین قبلا خبر نمیشوند. کیفر طبیعی نیز چون سلطه این قوانین بخاموشی انجام میگردد.

برخی از روزهای سال را جامعه آتنی بتجدید نظر در قوانین میرداخت زیرا قرار دادهای اجتماعی همیشه موقتی است. قوانین طبیعی برعکس جاودانی اند و از آغاز پیدایش جهان وجود داشته اند و برای همیشه نیز باقی خواهند بود. سرعت سیر نور هیچگاه تغییر نخواهد یافت در برابر قانون قوه ثقل آدمیان هم یکسانند. برای ما همیشه غیر ممکن خواهد بود که با پای خود بروی آب راه برویم و یا خود بخود با آسمان صعود کنیم. تا وقتیکه ماه بدور زمین میگردد، جزر و مد بوجود خواهد آمد. هیچ چیز مانع نخواهد شد که یک واکنش شیمیایی با افزایش ده درجه سانتیگراد شدت خود را دو برابر کند. امروز نیز مانند صد هزار سال دیگر کلیکون در عضله ای که کار میکند به اسید لاکتیک بدل میگردد و هر وقت محیط این عضله اسید شد، احساس خستگی میشود. یک کالری همیشه معادل با ۴۲۵ کیلوگرم متر باقی خواهد ماند. همچنین قوانین ارث لا تغییرند و افراد دیوانه و ناقص عقل همیشه از پدران دیوانه و ناقص عقل بوجود خواهند آمد. بافتهای انسانی چنان ساخته شده اند که در اثر الکل فاسد میشوند. بنابراین قوانین طبیعی مثل قوانین مدنی ما یک جنبه حقیقت ناظر نیست بلکه جنبه ضروری از تمام اشیاء محیطی ما و خود ماست.

با شناسایی این قوانین میتوان کیفیات را پیشگویی کرد و یا باراده خود آنها را ایجاد نمود و بدین جهت انسان توانسته است بر زمین تسلط یابد. ولی آثار نظم طبیعت همه جا یکسان واضح نیست و فکر ما نمیتواند در قلمرو واقع همه جا باسانی رخنه کند. گرچه مهارت زیادی در کشف رازهای ماده بیجان و ساختن انتزاعات ریاضی دارد ولی کیفیات حیاتی را خوب نمیفهمد زیرا دو ستار سادگی است در حالی که زندگی بی نهایت پیچیده است. بدین جهت فیزیک و مکانیک و شیمی خیلی بیشتر از فیزیولوژی و روانشناسی و علوم اجتماعی جلو رفته اند و ما ستارگان و آتورها را خیلی بهتر از روان خود میشناسیم.

قوانین طبیعی سلسله مراتبی دارند. در رأسشان قوانینی قرار دارد که يك شکل کاملی از ساختمان اشیاء را نشان میدهد مثل قانون ثقل و قانون بقای جرم و دو قانون بقا و زوال انرژی. پائین تر از آن قوانین زیستی قرار دارد مثل قانون تطابق با محیط و توارث. این قوانین هنوز به مرحله انتزاعی نرسیده و دقت و زیبایی قوانین فیزیک و شیمی را که بوسیله فرمولهای ریاضی توجیه میشود، ندارند و جز نحوه کشش برخی از اعمال بدنی را بیان نمیکند و فقط از همین نظر است که باید مورد توجه قرار گیرند.

قوانین روانشناسی هنوز خیلی ناقص تر از دیگرانند. معینا آثار عقل و احساس نیز در دنیای ما مانند قوه ثقل و طیفه بزرگی را ایفاء میکند. زیرا معرف بزرگترین و عجیب ترین انرژیهای موجوده در زمین یعنی انرژی معنوی است. در پائین ترین درجه این سلسله مراتب، قوانین سوسیولوژی واقعند. بسیاری از این قوانین پندارهائی بیش نیست زیرا سوسیولوژی هنوز يك علم فرضی (۱) است. بنا بر این برای ما ممکن نیست که تمام جوانب حقیقت را با دقت مشابهی بشناسیم.

پیشگویی مطمئن کیفیات جز در قلمرو فیزیک و شیمی مقدور نیست ما بدون خطا میتوانیم لعظه خسوف آینده خورشید و یا نتیجه عمل اسید سولفوریک را بر کربنات کلسیم پیش بینی کنیم ولی نمیتوانیم زمان مرسد یکفرد معین یا تأثیر شکست و یا فتح را در یک ملت پیشگویی نماییم.

شاید فکر اسانی هنوز بآن مرحله از کمال نرسیده است که بتواند واقعیت را با تنوع اشکالش درک کند و شاید با بکار بردن روشهای تحقیقی بهتر و کاملتری بتوان تمام قوانین طبیعی را بوضوح در همه جا کشف کرد ولی جهل امروزی نباید ما را باین گمان بیندازد که فقط در فسی از جهان بطم برقرار است.

موقعیت زندگی اخلاقی و اجتماعی ما بلاشک بستگی باصولی دارد که در عین پیچیدگی، چون اصول اخلاط گازها و یا انتشار امواج بورایی قهضمی باشد. ولی این اصول را هنوز نمیشناسیم.

نیاستی فراموش کنیم که نیاکان ما وجود نظمی را در جهان حس میکردند ولی بقوانینش آشنائی نداشتند. ما مردم امروزی، قوانین فیزیک و شیمی و فیزیولوژی را یافته‌ایم. شاید هرگز نتوانیم قوانین روابط انسانی را که امروز بوجودش مشکوکیم، بصورت فورمولهائی در آوریم. معینا در سیر آهسته خود بسوی روشنائی، روان ما کم کم نیروی کافی برای درک مکایسمهای ناریک نظم جهان بدست می‌آورد.

مقام انسان در زمین - توافقی محیط جهانی با زندگی و زندگی با محیط جهانی - وابستگی اعمال بدنی و روانی - انسان جزئی از طبیعت است

برای هدایت زندگی خود، ما نمیتوانیم نظم طبیعی اشیاء را از یاد ببریم. راست است که هنوز خود را اشرف مخلوقات میشناسیم و گمان می‌بریم که ازقوانین عمومی مستثنی هستیم. احساس آزادی، بما اعتماد فریبده‌ای میدهد. مامیپنداریم که بروی زمین موقعیت بس عالیتری از درختان و گیاهان و جانوران داریم. بنا براین لازم است که بدقت بدانیم جا و مقام ما در طبیعت چیست،

بدن ما، چنانچه از زمان ارسطو میدانیم یک واحد مستقل است که در آن همه اجزا از نظر عملی بایکدیگر رابطه دارند و هر یک چون خادم مجموعه بنظر میرسند. این مجموعه از بافتها و خون و روان تشکیل شده است. این سه عامل گرچه مشخصند ولی از یکدیگر جدا شدنی نیستند و درعین حال از محیط فیزیکی و شیمیائی و روانی که ما در آن غوطه‌وریم نیز جدائی ناپذیرند. تمام موادی که بافتها، خون را می‌سازند خواه مستقیم و خواه غیرمستقیم با واسطه درختان و جانوران از این محیط بدست می‌آید. قسمت اعظم بدن ما از آب باران و چشمه‌ها و رودخانه‌ها ساخته شده است. در این آب داخلی موادی که از زمین بدست آمده اند به نسبت معینی حل شده اند و جوهره (۱) خون و سلولها را تشکیل میدهند. جسم ما نیز مانند زمین و آب دریا شامل سدیم و پتاسیم و منیزیم و کلسیم و

آهن و مس و مقادیر ناچیزی منگنز و روی و ارسنیک است که بوسیله گوشت حیوانات و شیر و دانه‌های غلات و برگ سبزیجات و پیازها و ریشه‌ها با رسیده است. همچنین جانوران و گیاهانند که مواد ازته و چربیها و قندها و املاح و ویتامینهای ضروری برای ساختمان و ترمیم بافتها و مصرف انرژی آنها را تهیه میکنند. عناصر شیمیایی که در ترکیب بدن وارد میشوند همانهاست که خورشید و ماه و ستارگان را میسازد. هیچ فرقی بین اکسیژن جو کره مریخ و اکسیژنیکه با آن تنفس میکنیم نیست. هیدروژنیکه در مولکولهای گلیکوزن وجود دارد و کلسیم استخوانهای ما عیناً همان هیدروژن و کلسیمی است که در جو خورشید میتوان یافت و ماک مات (۱) از شعله‌های آن عکس برداشته است. آهن گلبولهای سرخ همان آهن موجود در سنگهای آسمانی است و آهنهای سدیمی که چون مه سبکی در فضای بین ستارگان پراکنده است چون سدیم املاح غذایی میتواند بصرف بافتهای ما برسد. خلاصه آنکه تمام عوامل شیمیایی سازنده بدن ما از جهان، زمین، هوا و آب بدست میآید. رفتار عوامل شیمیایی در داخل بدن نیز مانند خارج آنست. از عهد کلود برنار (۲) میدانیم که قوانین فیزیولوژی، اصولاً همان قوانین مکانیک و فیزیک و شیمی است. نحوه موجودیت اشیاء تغییر ناپذیر است. مثلاً قوانین جرمها، تعریق، اسهز و هیدرو دینامیک در میان بافتهای ما نیز صحت دارد. معهداً ممکن است بنا بر فرضیه دونان (۳) برخی از قوانین آماری در اندامهای سلولی بسیار کوچکی که جز چند مولکول بزرگ پروتیدی چیزی ندارند قابل اعمال نباشد.

خلاصه آنکه بدن ما جزء کوچکی از جهانست که بوضع خاصی ترتیب یافته ولی در آن همان قوانینی تظاهر میکند که در باقی جهان بزرگ جاری است و از همان موادی تشکیل شده است که در محیط پیرامونش میتوان یافت.

همچنین بین انسان و محیطش روابط عملی دائمی وجود دارد. محیط با انسان و انسان با محیط متوافق گشته است. میتوان گفت که محیط برای

انسان نظیر قفل برای کلید است. انسان و محیطش دوجزو از يك مجموعه را میسازند. بحقیقت در سطح زمین جمعی شرایط فیزیکی و شیمیائی وجود دارد که خاص زندگی ماست و نظیر آنها را در جهان نمیتوان یافت. دورا دور زمین را ورقه ای از هوا فرا گرفته است که ساکنینش حتی در قله کوههای بلند، اکسیژن لازم برای تنفس را در دسترس دارند و همین جو است که گیاهان و جانوران را از اثر زیان بخش اشعه خورشید و سرما حفظ میکند. کشتی که کره زمین بروی بدنه‌های مابا اعمال میکند ما را باندازه‌ای که برای احتیاجات حیاتی ضروری است بروی خاک نگه میدارد. در سطح مشتری (۱) ما بعث سنگینی وزن خود قادر بحرکت نخواهیم بود و در ماه خیلی سبکتر از این خواهیم شد. چنانچه هندرسون (۲) نشان داده است محیط جهانی با زندگی مخصوصاً بعثت خواص سه عنصر: اکسیژن، هیدروژن و کربن که آب و اسید کربنیک را میسازند، متوافق شده است. آب و اسید کربنیک است که حرارت زمین را ثابت نگه میدارد. علاوه بر این، آب بسیاری از مواد شیمیائی را حرکت و امیدارد وقتی این مواد بحرکت در آمده به‌جا نفوذ میکنند و غذای گیاهان میشوند. بالاخره اکسیژن و هیدروژن و اسید کربنیک از همه عناصر دیگر فالتزند و ترکیبات بسیار متنوع و مولکولهای خیلی پیچیده‌ای میسازند. با واسطه آب که بسیاری از مواد شیمیائی را بصورت محلول در خود دارد، گیاهان و جانوران مواد غذائی گوناگونی را که مورد نیاز انسان است تهیه میکنند. بدین ترتیب محیط متوافق با زندگی و در عین حال زندگی متناسب با محیط میگردد. زندگی برای این توافق دو طریق مختلف بکار میبرد. اول جذب یا تحلیل محیط. مثلاً موجود اکسیژن هوا را میگیرد و مواد غذائی را هضم میکند دوم عکس العمل در برابر محیط و توافق با آن. این توافق در نتیجه مساعی دستگاههای بزرگ تطابقی بدن (۳) صورت میگیرد. تمرین این مساعی بقدرت این دستگاه یعنی عروق، مراکز عصبی، عضلات، غدد مترشحه، قلب و تمام اندامها میافزاید. بهین دلیل فرد برای آنکه بر شد غائی خود برسد باید دائم در مبارزه با محیط باشد.

وخشونت شرایط زندگی امری ضروری برای تعالی شخصیت انسانی است. دانشندان اغلب خطا میکنند که کیفیات طبیعی را چنان مورد مطالعه قرار میدهند که گویی خود جزئی از طبیعت نیستند. درحقیقت ایشان جزئی از يك سیستم مادی هستند که از ناظر و شیئی مورد نظر تشکیل شده است.

روان ما بتحقیق در چهار بعد مکان و زمان پای بسته نیست. باآنکه ما در جهان غوطه وریم، احساس این قدرت را میکنیم که از آن آزادشویم. بطریقی که هنوز بر ما مجهول است روان میتواند خود را از قلمرو فیزیکی فراتر بکشد معیناً از بدن یعنی دنیای فیزیکی جدا نمیمانند و فرمانبردار این دنیا نیست.

کافی است که پلاسمای خون از برخی مواد محروم شود تا عالیترین تجلیات روحی از میان برود. وقتی که مثلاً تیروئید درخون تیروکسین ترشح نکند، هوش وحس اخلاق وحس جمال وحس مذهبی باقی نمانند. افزایش یا کسود کلیم سبب اختلالات روانی میگردد. شخصیت آدمی در اثر الکلیسم مزمن راه زوال میبوید. چنانچه کولوم (۱) تجربه کرده است اگر از غذای موشی منگنز را کاملاً حذف کنند حس مادری جانور از میان میرود. برعکس اگر بغذای موشهای باکره مقاری از ترشح هیپوفیز بنام پرولاکتین (۲) بیزایند این جانوران چون مادری، موشهای کوچک را پرستاری میکنند و برایشان لانه میسازند و اگر نوزاد موشی در اختیار نداشته باشند عشق مادری را با پرستاری نوزاد کبوتر نسکین میدهند. فطعی است که برخی از بیماریها عیقاً در احساسات و عواطف اثر میکند. ابتلاء به آنف لیت لتارویک (۳) ممکن است سبب تبدل شخصیت گردد. وقتی که تریونم (۴) سیلیس بمغز هجوم میآورد گاهی شراره هائی از نبوغ سر بالا میکشد. محقق است که وضع روانی باحالت بدن بستگی دارد. فعالیتهای فکری و عاطفی از شرایط فیزیکی و شیمیائی و فیزیولوژیکی اندامها و در سیجه از دنیای جهانی ناشی میگردد.

۱ - Me Collum ۲ - Prolactine ۳ - Encephalite leth. a. gique

۴ - Tregonene

خلاصه آنکه بدن ما از آب و عوامل موجوده در هوا و زمینی ساخته شده است . قوانین فیزیکی و شیمیایی دردنیای درونی و بافتها و هومور های ما نیز مانند دنیای خارج جاری است . ما در سطح زمین نظیر با موجودات دیگریم معینا بدرختان و گیاهان و جانوران خیلی بیشتر از سنگها و کوهها و رودخانه ها و اوقیانوسها نزدیکیم . ما بلاشک جزئی از طبیعتیم و یقیناً با جانوران عالیه تر مخصوصاً شپازمه و ژیبون قرابت داریم ولی بواسطه قدرت روانی خود خیلی از آنها جلوتریم . بكمك هوش خود ما آن آزادی را بدست آورده ایم که بییل خود زندگی کنیم . این احساس آزادی است که بما توهم استقلال از طبیعت را داده است . گرچه درست است که ما آزادیم لیکن درست تر است که محکوم نظم جهانیم . ما میتوانیم اگر بخواهیم بقوانین طبیعی اعتنائی نکنیم . بجز اراده ما هیچ چیز ما را مجبور نمیکند که خصایص اصلی بدن و روان خود و نحوه وجود دنیای خارج را در نظر بگیریم . ما اگر بخواهیم میتوانیم از يك زورق برای قدم زدن بروی آب پائین برویم . از بالای آسمان خراش امپایراستایت (۱) بخیبان پنجم ببریم . با تأثیر حشیش دردنیای هزار و یکشب بسربریم و یا خود را بدست مقاسد تمدن جدید بسپاریم . به بیان دیگر ما قادریم که رفتار خود را موافق یا مخالف نظم قطعی اشیاء انتخاب کنیم ولی هرگز نمیتوانیم بندهائی که ما را بجهان پیوسته بگسلانیم . اراده انسان هیچگاه قادر نغواهد شد که در ساختمان جهان تغییری بدهد . مانند برادران کوچکترمان ، نهنگهای دریاها و قطبی و میمونهای انسان نما (۲) که در جنگلهای استوائی بسر میرند ما نیز جزئی از طبیعتیم و محکوم همان قوانینی هستیم که دیگر موجودات زمینند . حالا که ما جزئی از طبیعتیم پس باید مطابق تعلیم ایکیتیت (۳) کاملاً از نظم جهان پیروی و بر وفق خصایص سرشتی خود رفتار کنیم .

نحوه پیوستگی موجودات زنده به طبیعت - عمل غریزه - بسط

آزادی - عمل اراده و هوش

چگونه جانوران آزاد وابسته بنظم جهانند . رفتار و سلوک همه اشیاء

بستگی با نحوه ساختمان آنها دارد. چون عده اشیاء بسی شمار است طرز هم بستگی آنها نیز بی نهایت متعدد است. جانوران با آنکه بخود و محیط خود آگاه نیستند با دقت عجیبی در لایرنت پریچ و خم حقیقت هدایت میشوند و بنظر میرسد همانطوریکه فابر (۱) معتقد است احساس فطری از نظم جهان دارند. ولی انسان چنین نیست. کومی زندگی برای تجلی و تکامل در جهان دو طریق مختلف برگزیده است یکی غریزه و دیگری هوش و اراده.

نماد موجودات زنده با مستثنای انسان نوعی علم فطری از جهان و خود دارند. این غرایز آنها را بشکل کامل مطمئنی برای تناس با حقیقت میرانند. بنابراین آزادی فریب دهنده ای ندارند. فقط موجوداتی که صاحب عقلند فریب میخورند و در نتیجه تکامل میپذیرند. حشرات بر عکس چنین نیستند و نظم اجتماعشان از ده هزار سال پیش تا امروز تغییری نکرده است. گرچه در جانوران عالی مثل میموبها و فلها و سگها بدور غریزه هاله ای از هوش وجود دارد ولی در اعمال اصلی زندگی آنان همیشه غریزه حاکم است. برخلاف زن آدمی، سگ ماده هیچگاه در مواظبت از توله هایش خطا نمیکند. پرندگان میدانند که باید کی لانه بسازند و ربورهای عمل موادی را که برای پرورش ملکه یا کارگر یا سرباز کندو لازم است میشناسند. بعلت خودکاری غریزه، جانوران آزادی ندارند که چون انسان با اقتضای هوی و هوس خود زندگی کنند و با محیط خود چنان تماماً و صحیح موافق میشوند که سلولهای يك عضو با شرایط فیزیکی و شیمیائی خون و هومورها تطابق مییابند. جانور و محیط او شباهتی بیک سیستم فیزیکی در حال عادل دارد. مانند قطعه ابریکه در جو زمین غوطه ور است يك پرده یا يك ماهی نیز در رفتار خود با شرایط محیط خارجی خطا نمیکند. وقتی که بیاکان دوردست ما هنوز جانورانی وحشی بودند غریزه فرما بر روی بزرگ زندگی آنان بود.

بدایش شعور کم کم غریزه را رو سحلیل برد. بلاشک هنوز هاله ای از غریزه دورا دور هوش آدمی را فرا میگيرد ولی آتقدر توانائی ندارد

که مارا کاملا بدنای خارجی به بندد و روش زندگی مارا با شرایط این جهان متوافق سازد. انسان نیز همچون گریک نمیتواند بدون راهنما از یک جنگل تاریک بگذرد و همچنین نمیتواند یک نظر دوست را از دشمن و یا مرده را از زنده بشناسد. از خود کاری ترویسمها و رفلکسها خلاص شده، آزاد است و میتواند خود را فریب دهد. با اوست که مسیرش را در میان راه هائی که با او عرضه میشود انتخاب کند و خود را موظف بداند که از این راه بگذرد و برای هدایت زندگی خود جز بر تلاش شعوری روان خود متکی نباشد. انسان هنوز راه و رسم اداره خود را نمیشناسد و هیچگاه موفق به بنای یک تمدن استواری نشده است. گوئی شعور آدمی هنوز بآن درجه از کمال نرسیده است که بتواند زندگی اجتماعی مارا بهسان خوبی که غریزه با اجتماع مورچهها نظم میدهد، هدایت کند. بنابراین بزرگترین مساعی ما باید صرف تقویت نیروی روانی گردد. روان در عین حال هوش و احساس، دلیل و قلب و فعالیتهای منطقی و غیر منطقی است. برای توافق با حقیقت ما به احساسات نیز همانند عقل نیازمندیم.

عقل دنیای خارجی را میشناسد و روابطی را که بین اشیاء وجود دارد درک میکند ولی ما را بعمل و انمیدارد. فعالیت عقلانی چنانکه میدانیم شامل مشاهده کردن و بغاظر آوردن و سنجیدن و قضاوت کردن و تجربه نمودن است. ابتدا فهرستی از اشیاء میسازد و بعد تأثیری را که این اشیاء بروی یکدیگر دارند تجزیه و تحلیل میکند. مثلا اثر تغذیه بروی سلامتی و تأثیر گرمای محیط در فساد غذا و تندخویی در بیم ریختن آرامش خانه و شدت محرک روی ازدیاد احساس و بی نهایت روابط دیگر. اطلاعی که بدین منوال حاصل میشود کاملا مطمئن است. بایستی که ما به شناسائی بدن و روان و محیط خود بپردازیم. باید که با حقیقت واقع روبرو بشویم و بدانیم که مثلا چگونه تغذیه و کار و استراحت کنیم و رفتار ما در خانواده و با دوستانمان چگونه باشد و باهمنوعان خویش چگونه تشریک مساعی کنیم. فقط از معلومات تجربی و مشاهداتی است که میتوانیم مطالب لازم از همبستگی خود با جهان استخراج کنیم. بنا بر این هر کس باید بکوشد تا خود و محیطش را بشناسد.

حقیقت با مقیاس ما - دشواری درك حقیقت

منظر • حقیقت

برای روان انسانی هیچ چیز دشوارتر از درك حقیقت نیست. معهذا این شناسائی که برای همبستگی ما بنظم جهان ضروری است جز بوسیله مشاهده و تجربه بدست نمیآید. مشاهده و تجربه مستلزم تلاش است و فکر ما را این تلاش سر باز میزند. مطالعه مجلات و شنیدن رادیو و تماشای سینما خیلی آسانتر است. بسیارند کسانی که نمیتوانند رابطه نزدیکی با خود یا افکار یا اشیاء دیگر برقرار کنند. اینان قربانی طرز تربیت و عادات زندگی خوشند و از موهبت فکری جز يك کارنامه یا گواهی نامه بهره ای ندارند. و در میان زندگی تصنی کارخانه ها و دفاتر و قهوه خانه ها هیچگاه از روبرو واقعیت ننگریسته اند. جمال برفیکه سراسر دشت و دمن را پوشانده و سکوت کوهستان و چهچه جمع پرندگان و آرامش ظهر را در کنار خرمنهای گندم و اضطراب بیماری در يك قریه دور افتاده را از یاد میبرند و نمیتوانند بدرستی آنچه را که در آنان و اطرافشان میگذرد مطالعه کنند. معهذا حقیقتی که ما باید بشناسیم آنها نیست که در مجلات و کتابها و روزنامه ها میتوان یافت بلکه دانشبنهایی است که مستقیما از مشاهده و تجربه حاصل مآید و این اطلاعات جز بصورت انتزاعاتی خیلی نزدیک بواقعیت مفید نخواهد افتاد به بیان دیگر باید بصورت مفاهیم ساده ای در ردیف مفاهیم تجربی که قبلا اشاره کرده ایم (۱) درآید. این مفاهیم برای مشی زندگی بهمان اندازه ضروری است که برای پیشرفت علمی لازم است و ما را بر علیه سرابهای سیستمهای فلسفی و علمی و ننیات و آرزوها حفظ خواهد کرد و تنها وسیله ایست که بما اجازه ورود در حقیقت را بهمان اطمینان و دقت غریزه میدهد.

حقیقت جنبه ها و جلوه های متعددی دارد. این جنبه ها خواه بوسیله تکنیکهایی که برای تجزیه کیفیات (۲) بکار میروند و خواه بوسیله مقیاسی که مشاهدات با آن سنجیده میشود، بوجود آمده است. هیچیک از

آنها را نباید طرد کرد . تکنیکهایی که اعمال معنوی را بر ما روشن میکند با آنکه دقت کمتری دارد معینا مانند تکنیکهایی که اعمال بدنی را تحلیل مینماید مهم و قابل توجه است . تمام آنچه را که ما از خود و جهان میدانیم از دو دسته علوم مختلف ناشی میگردد . علوم دنیای بیجان که در آن فیزیک و شیمی را میتوان یافت و علوم دنیای زنده که شامل روانشناسی و سوسیولوژی و کالبدشناسی و فیزیولوژی و علم توارث (۱) است بر حسب آنکه کسی در مطالعه انسان تکنیکهای آناتومی یا فیزیولوژی یا روانشناسی را بکار برد در او ساختمان جسی یا اعمال بدنی و فعالیتهای فکری و اخلاقی را باز خواهد یافت . ما بین تمام تکنیکهای تحلیلی، درون بینی (۲) از همه مستقیمتر است . این آزمایش خود از خود ما را در برابر شیئی میگذارد که از تمام آنها که تا بحال در جهان بوجود آمده اند متفاوت و چون تاریخ منحصر بفردی در جهان است . شیئی ثابت و متحرک ، مجهول و معلوم ، مادی و معنوی که خود ما هستیم . مشاهده این شیئی منحصر بفرد جهان که در اثر درون بینی حاصل میشود برای ما مطمئنترین و ثابت ترین منظره حقیقت را میسازد . زیرا چون ناظر همان شیئی مورد مطالعه است مقیاس مشاهده تغییری نمیکند بعلاوه مستقیماً و بدون دخالت و سائلی که از دقت مشاهده میکاهد انجام میشود . برای تحقیق دنیای درونی میکروسکوب و تلسکوپ وجود ندارد . معینا عادت با آزمایش خود ، قدرت زیادی بدید درونی ما میبخشد و باین ترتیب رفته رفته بهتر خصایص و تمایلات شخصیت خود را باز میشناسیم . تمام جلوه های دیگر حقیقت خواه بدن ما یا دیگران یا جانوران ، خانه ها ، درختان ، گیاهان و خواه ابر و خورشید باشد از مشاهداتی نتیجه میگردد که با مقیاسهای مختلف و متغیری سنجیده شده اند . در حقیقت ما به اشیاء از نزدیک یادور ، با جسمان خود یا بوسیله اسبابهایی مینگریم . منظره يك شیئی بر حسب مقیاس مشاهده فرق میکند . اگر بمجسمه آزادی در ساحل نیویورک از خیلی نزدیک یا خیلی دور نگاه کنند مفهوم و معنای واقعی خود را از دست میدهد . در گردش زیر پایه هایش بصورت يك توده بزرگ برونزی بنظر میرسد ولی اگر اگر از ارتفاع

۲۰۰۰ متری بآن بنگیرند مجسه آزادی و جزیره اش، چون نقطه کوچکی در میان آب دیده میشود. مفهوم يك شیئی با مقیاسی که برای مشاهده آن بکار رفته بستگی دارد. پوست صورت در نظر نقاش خیلی با آنچه بافت شناس زیر میکروسکوپش می بیند فرق دارد. ولی نتیجه مشاهده ای که با مقیاس معلومی بدست آمده صحیح تر از نتیجه مشاهده با مقیاس دیگر نیست. مفهومیکه علم فیزیکوشیمی از خون بما میدهد امتیازی بر آنچه بافت شناسی میگوید ندارد. زیرا اولی منظره خون را با مقیاس مولکولی و دومی آنرا با مقیاس سلولی توصیف میکند. اگر با مقیاس انسانی بنگریم خون فقط مایع سرخ رنگی است که مثلا از زخم دست وقتی با تیغی بریده بیرون میآید. مفاهیمی که از بکار بردن يك مقیاس مخصوص بدست آمده همیشه بر مقیاس دیگری قابل انطباق نیست. مثلا اصول هندسه اقلیدسی در سطح زمین صحیح است نه در تمام جهان که اقلیدسی بنظر نیرسد. همچنین قوانین مکانیک راسیونل دردنیای بین اتمی غیر قابل استفاده است. يك مفهوم جز با مقیاسی که با آن بدست آمده معتبر نیست.

شناسائی چه قسم حقیقتی بالاخص برای مشی زندگی ماضوری است؟ حقیقتی با مقیاس ما و همانظوری که در قلمرو تجربیات عادی ما تظاهر میکند. برای ما منظره يك قلمستان تبریزی آن چیز است که هنگام قدم زدن بزیر سایه آن درک میکنیم نه آنچه هنگام پرواز از روی این درخت ها می بینیم. جهان ما خیلی بجهان مردم قرون وسطی نزدیکتر است تا به جهان انشتین (۱) و پلانک (۲) و بروکلی (۳). در واقع مانند زمان پیش از گالیله و کپرنیک خورشید بدور زمین میگردد و زمین برای ما مرکز جهان مانده است. واقعیت برای ما چیزهاییست که در اطراف خود هنگام عبور از کوچه ها و مزارع و جنگلها می بینیم و دنیائی است که با مقیاس بدن ما سنجیده میشود نه آن چیزیکه هنگام حرکت در ماشینی بسرعت ۱۰۰ کیلومتر یا در پروازی با ارتفاع هزار متری زمین، بنظر ما میرسد. همچنین آنها نیست که با ذره بین های میکروسکوپ یا در آینه های تلسکوپها می بینیم. حقیقت بمقیاس ما، کارها و رنجها و شادیهای زندگی روزانه ماست

افراد انسانی است که با آنها برخورد میکنیم. عشاقی که کنار هم در ماهتاب راز و نیاز میکنند ، مادری که بروی کودکش میخندد ، برزگری که گاوش را به خیش می بندد ، مستخدمی که عمری در اداره میگذرانند ، کارگری که در زندان کارخانه بسر میرسد ، پیرمردی که در بستر میگذرانند ، نوزادی که ما بوده ایم و جسدیکه ما خواهیم شد . ولی حقیقت بمقیاس ما خارج از دنیای فیزیکی و ماوراء چهاربعد مکانی وزمانی ، در قلمرو غیر مادی که که شعرا و پاکان از عظمت وشکوه آن با خبر داده اند نیز بسط مییابد . زیبایی فداکاری يك قهرمان کمتر از اشعه زرين خورشید روی برفهای کوه جالب نیست . عنایت خداوندی چهره مؤمن را از يك نور درونی روشن میکند که چون روشنائی سحر گاهی حقیقی است . درحقیقت دنیای ماده از دنیای معنا جدا نیست . بایستی عادت کنیم که این وآترا بشناسیم . قوانینی را که قبل از هرچیز باید شناخت ، قوانین جهان ستارگان و دنیای آنها نیست . بلکه قوانین تمایل اصلی اشیاء است بشکلی که بمقیاس ما بوسیله مشاهده و تجربه آشکار میشوند . اینها جنبه واقعی حقیقت را میسازند که لازم است در تمام مراحل زندگی بروی آنها متکی باشیم .

دوری انسان از حقیقت - چگونه تمدن جدید قوانین طبیعی را پایمال کرده است - پاسخ زندگی .

تفسیر بدبختی های ما

انسان بجز يك جنبه حقیقت را درك نکرده و روی درخت علم میوه متنوع را چیده است ولی این میوه نارس بوده و مارا بهمه چیز جز خودمان بینا کرده است . علم فهرستی از دنیای مادی ساخت و طرز بهره برداری صحیح از آنرا آموخت . تکنولوژی برای ما موجد ثروت وسلامت و آسایش وهمه قسم تسهیلات زندگی گردید وبما اجازه داد که از نو بهشتی روی زمین بازیم . ولی خطای بزرگی در طرح مارا یافت . زیرا علوم زیستی خیلی از علوم ماده بیجان عقب افتادند و ما قبل ازآنکه بشناسایی جسم وجان خویش موفق شویم بر دنیای مادی مسلط شدیم . بدین سبب دورا دور مارا محیطی فرا گرفته که بخوبی باترقیات ماشینی متوافق شده

است ولی با رشد فردی و اجتماعی و نوادی ما سازگار نیست. بجای آن که تشکیلات خود را بر پایه مفاهیم علمی یعنی حقیقت واقع بالا ببریم ما آنها را در قالب ایده اولوژیها ریخته ایم. بدین جهت دنیائی ایجاد شده است که نمیتواند احتیاجات حقیقی ما را ارضا کند و ما برای همیشه در آن ییگانه خواهیم ماند. انسان متجدد برای ماده اولویت قائل شد و معنوی را در برابر اقتصادی قربانی کرد و آسایش را بر نیرو و شادی ترجیح داد. سرزمین نیاکانی و دوستان نجیبش جانوران را برای زندگی در محیط بی روح ماشینها ترك گفت و موج گندم هارا در برابر اشعه آفتاب و میوه چینی از جنگل و آرامش نیمه شب و زیبایی دشت و دمن سرسبز و درختها و دریاها را فراموش کرد و خود را در میان شهرهائی با نقشه های هندسی زندانی ساخت و آزادمنشی خود را با کار یکنواخت در کارخانه ها از دست داد و بدون عاقبت اندیشی، تمام قوانین طبیعی را پایمال کرد.

ما امروز در جاده زمان، به تصادف ترقیات تکنولوژی بدون آنکه به احتیاجات اصلی جسم و جان خود توجه کنیم پیش میرویم. با آنکه در ماده غوطه وریم، ما خود را مستقل از آن میننداریم و نمیخواهیم بفهمیم که برای ادامه زندگی بایستی نه برفوق هوی و هوس بلکه بمقتضای طبیعت اشیاء و خودمان رفتار کنیم. چندین قرن است که بشریت متمدن در این گرداب می لغزد و فرو میرود. تاریخ انحطاط اخلاقی و ترك حس مذهبی، با تاریخچه سربچی از قوانین اصلی طبیعت همراه است. مثلا توجه به نفع چون هدف زندگی میدان فعالیت های انسانی را تنگ کرده است. ممکن نیست که بدون تحقیر شخصیت خود بتوان تمام فعالیتها را در جستجوی امتیازات مادی منحصر کرد. انسان ماشینی (۱) مخلوق لیبرالیسم و مارکسیسم است نه طبیعت. انسان فقط برای ایجاد و مصرف ساخته نشده بلکه از آغاز تکاملش بعشق جمال و حس مذهبی و کنجکاوی فکری و تصور خلاقه و حس فداکاری و زندگی قهرمانی اقبال کرده است. اگر انسان را فقط بفعالیت اقتصادی منحصر کنند مانند آنست که قسمت بزرگی را از وی بریده باشند. بنابراین لیبرالیسم و مارکسیسم هر دو

تمایلات اصلی طبیعی را پایمال میکنند .

تشکیلات تربیتی جوانان که مطلقاً به پرورش فکری آنان متوجه است نیز بیک قانون اصلی رشد معنوی توجه ندارد زیرا روان (۱) آدمی مانند فعالیت‌های عقلانی ، فعالیت‌های غیر عقلانی نیز دارد . فعالیت‌هایی که بالاخص فعالیت‌های عقلانی نیستند یعنی حس جمالی و حس اخلاق و حس عرفانی و وظیفه بزرگی را در بنای شخصیت آدمی ایفا میکنند . ما خطا کرده‌ایم که پرورش حس عاطفی کودک را از یاد برده‌ایم .

ما هنوز ننمیدانیم که رشد فیزیولوژیکی با رشد احساسات هم بستگی دارد . برای آنکه کاملاً از تمایلات طبیعی پیروی شود باید در تعلیم و تربیت بهمان اندازه که بفعالیت‌های عقلانی توجه میشود بفعالیت‌های غیر عقلانی روان و فعالیت‌های بدنی نیز پرداخت . پدر و مادر و معلمین خطاهای بزرگتری در برابر زندگی نیز مرتکب میشوند . یکی از قوانین اصلی رشد موجودات زنده قانون تلاش (۲) است . عضلات ، اندامها ، هوش ، اراده و تمام اجزاء بدن ما جز با کار و تمرین تقویت نمیشوند . حذف تلاش‌های ارادی و روانی و عضلانی و تلاش‌های غیر ارادی دستگاه تطابقی یکی از بزرگترین خطاهای ماست . مقررات زندگی نیاکانی ما معرف عمیقترین شهود انسانیت بود همچنان اخلاق مذهبی شامل مقرراتیست که از اصول زندگی پیروی میکند بدین ترتیب باید رهایی از تمام قیود اخلاقی و تلاش را معادل با نافرمانی از قوانین طبیعت در نظر آورد . باین نافرمانی ، چنانکه میدانیم ، زندگی با گوشمالی بما پاسخ داده و پاسخ در عین حال بیسروصدا و خشن بوده است . مردان روشن بین خطر را حس کرده بودند . مدت مدیدی ، این پاسخ خاموش زندگی زمینه را آماده میساخت . کمتر از یکقرن پیش تشکیلات فرانسوی مورد غبطه تمام ملل اروپائی بود . این خاک مستعد بهترین هنرمندان و نویسندگان و دانشمندان را میپروراند . ثروت ملیش روز بروز بیشتر میشد و ملت بزرگی بود . معینا علل و شواهد انحطاط آنوقت وجود داشت . در حدود سال ۱۸۳۰ بیماری تمدن بین فرانسویان شدت شایع شده بود معینا سقوط حتمی خیلی دیرتر فرا رسید . این

شکست زندگی خود بخود انجام گرفت . بدن انسان که مرکز فعالیت‌های فیزیولوژیکی و روانی است قدرت معجزه آسایی برای مقابله با شرایط متضاد دارد . ولی وقتی که بعد قدرت تطابقی خود رسیده آنوقت اختلالات گوناگونی ظاهر میشود : فساد اخلاق ، نقص عقل ، عصبانیکری ، جنایت ، نازائی . بدن وقتی مانند ماشینی باشد که بر وفق اصول صحیح اداره نگردد ، خرد میشود . دریک انومبیل نمیتوان یکباره از سرعت دنده سه به دنده عقب رفت و یا بجای بنزین درموتورش آب و شن ریخت . در مشی زندگی نیز چون هدایت ماشین ، هرخطائی عکس‌العمل دارد . بدین جهت خانواده‌ها و ملل و نژادها تیکه ننوانسته‌اند مجاز را ازمنوع و خطارا از صواب تمیز دهند در میان گرداب حوادث و دژنرسانس و مرک از میان میروند و این کبفر خود بخود فرا میرسد . این کبفر کسانست که قوانین طبیعی را زیر پا میگذارند .

این عکس‌العمل حتمی زندگی بخطاهای انسان ، مفسر تمام بدبختی های ماست . بسیاری تمدن و جنگ جهانی ، نتایج ضروری پایمالی قوانین طبیعی‌اند . جلوگیری از سیر طبیعی زندگی بدون تنبیه نمی‌ماند . مثلا فقدان نظم داخلی سبب ترك تلاش ارادی میگردد و به اهراط در آسایش و راحت طلبی د. زندگی منجر میشود و در نتیجه اعمال نطابقی بحال خمود درمیآید و تلاشهای دائمی عروق و اندامها و دستگاه عصبی که معرف مبارزه بر علیه گرسنگی و خواب و خستگی و تغییرات جو است ضایع میماند . تلاش شرط اصلی پرورش بافتها و روان است . بدین سبب کودکان و جوانانی که بیخبر از لزوم تلاش بار آمده‌اند ، مردمکهای (۱) شده‌اند که نمیتوانند تمدن نیاکانی را نگهدارند . درچنین افرادی فکر باوجود تربیتی که دیده شکننده و سطحی و برای خلق اثرهای بزرگ نافا بل است . زیرا فکر برای آنکه نیرومند و موزون گردد، بدن شایسته‌ای لازم دارد . محواصول اخلاقی و تبدلات اقتصادی چنانچه میدایم هرج و مرجی دراعمال خاص زن و مرد بوجود آورده است . زنها نمیتوانند یا نمیخواهند بوظایف خود عمل کنند . بدن ترتیب ملت از نظر کمی و کیفی ضعیف شده است . نیاکان ما

در قرن شانزدهم از نتایج سوء عشق بفتح غافل نبودند و بهین سبب عشق بخداوند را جای آن گذاردند. اولویت اقتصاد موجد انقلاب صنعتی، پیشرفت لیبرالیسم و افزایش عجیب ثروت و بهبود عمومی شرایط زندگی گردید و از آن افزایش بی تناسب ملل اروپائی و تلاش برای تهیه مواد اولیه و بازار فروش نتیجه شد و اینهمه بجنک جهانی و آشوب منجر گشت. عکس العمل زندگی به سرپیچی از قوانینش چنین است.

تضاد قوانین طبیعی و آزادی انسان - لزوم محدودیت ارادی آزادی - قانون فداکاری

هیچ حدی برای آزادی فکر ما نیست و تصورات ما همچون بادی که بروی سنگریزه‌های کویرها میوزد، بهر جا که میخواهد رومی‌آورد. عقل ما میتواند بیل خود از اصول منطق پیروی کند یا نکند.

مانند هندسه افلیدسی بناهای منطقی بروی حقیقت واقع بالابرد و یا بر عکس هندسه ریمان (۱) را بسازد که هیچگونه رابطه‌ای با آن ندارد همچنین برای ابراز عواطف خود هیچ سدی نمی‌بینیم و ممکن است که خود را بچنگ حسد و غرور و بی‌اعتدالی و خودخواهی و تجمل دوستی بسپاریم و از تمام نمایلات خود پیروی و شهوات خود را ارضا کنیم. آزادی در عمل نیز تقریباً نظیر با آزادی در افکار و احساسات برای ما زیاد است و براستی برای انسان ممکن است آنطوریکه میخواهد بسربرد زیرا قلمرو امکانات برای آدمی بسیار وسیع است.

آزادی عمل و فکر ما فقط بوسیله نتایج اعمال و افکار ما محدود میشود زیرا قلمرو ممکن بوسیله يك خط مرزی غیرمادی و غیر مرئی بدو منطقه تقسیم شده است. دريك منطقه آزادی ما بدون خطر میتواند عمل کند. ولسی در منطقه دیگر دخالتش منجر به عوداتی میگردد. آن خط مرزی که منطقه سلامت را از منطقه خطر جدا میکند برای همیشه به طبیعت و ساختمان اشیاء وابسته است یعنی بساختمان جهان و خود ما، استفاده از آزادی جز در حدودی که قوانین حیاتی اسان را پایمال نمیکند بی خطر

نیست. نیاکان ما بانوعی اشراق وباسنن خود این مناطق خطرناک را میشناختند. ما این شناسائی را تحقیق کرده ایم و بنابراین نمیتوانیم بدون کیفر از آزادی خود بهره مند شویم.

هدف علم زندگی اینست که بدقت مرز بین خطا و صواب را تعیین کند و وسیله ای بدست دهد که از این مرز نگذریم و عملاً طرز استفاده عقلانی آزادی را بما بیاموزد. یقیناً حدود امنیتی که قوانین فیزیکی و شیمیائی با میآموزد آسان است. مثلاً قانون ثقل خیلی آزادی ما را محدود میکند ولی اوامرش روشن است. کودک بزودی میفهمد که نمیتواند مثل ماهی بروی آب برود و یا چون پروانه در آسمان پبرد. همچنین زود درک میکند که آتش میسوزاند. ولی هیچگاه خود بخود توجه نمیکند که تغذیه فقط از گوشت یا شیرینی مضراست. بسیاری از قوانین فیزیولوژی و روانشناسی هنوز برعاده مردم مجهول است و دانشمندان نیز آنها را بخوبی نمیشناسند. بیشتر افراد جزاطلاعات ناچیزی از وجود خود ندارند مثلاً آنچه از بهداشت میدانند خیلی ناقص است. ناپلئون یکی از قربانی های این نادانی بود. اگر گامبتا (۱) در چهل و دو سالگی پیر مینمود بلاشک این امر نتیجه محرومیت های غذایی متمادی دوران جوانی او بود. همچنین در قلمرو پداگوژی (۲) یا سوسیولوژی (۳) اسانهای امروزی بوجود قوانینی که هنوز غیر معروف ولی چون قوانین فیزیکی سختند، توجه ندارند و درمشی زندگی خود از تصورات فلاسفه و رفورمانورها (۴) پیروی میکنند و در مسائل تربیتی به ایده اولوژی ژان ژاک روسو و جان دیوئی و در امور اجتماعی به ادام اسمیت و ژرمی بنتام (۵) و یا کارل مارکس توجه دارند. چون قوانین زندگی عموماً بعد از چند نسل متخلفین را کیفر میدهد ما هنوز نیاموخته ایم که باید همانطوریکه از قوانین فیزیکی و نقل اطاعت میکنیم در برابر قوانین زندگی نیز سر تسلیم فرود آوریم. مبارزه تأثر آوری بین آزادی انسان و قوانین طبیعی در گرفته است. مبارزه ای که انسان امروزی قربانی اوست. زیرا انسان خواهان خود

۱ - Gambetta ۲ - Pedagogie ۳ - Sociologie

۴ - Reformateur ۵ - Jeremy Bentham

مختاری مطلق است و معهذا نمیتواند از آزادی خود بدون خطر در خارج از مناطق ممنوعه استفاده کند. آزادی نیز چون دینامیت يك وسیله مؤثر ولی خطرناکی است. بایستی طرز بکاربردنش را آموخت. خوشبختانه کسی میتواند آنرا بکار برد که صاحب عقل و اراده باشد. قوانین طبیعی صامتند. مرز بین صواب و خطا چنانچه میدانیم نامرئی است. برای آنکه در صحرای بیکران سرگردان نشویم، باید جاده را ترك نکنیم. جاده ای که تنك و دشوار و ناصاف است. بنابراین پیروی از قوانین طبیعی مستلزم محدودیت ارادی آزادی است. بدون نظم درونی موفقیت زندگی ممکن نیست.

تضادی که بین آزادی انسان و الزامات قوانین طبیعی وجود دارد تمرین تزکیه نفس را ایجاد میکند. برای آنکه خود و بازماندگانمان را از خطر حوادث برهانیم باید در مقابل بسیاری از تمنیات و امیال و آرزوها مقاومت کنیم. بدون فداکاری توافق با نظم جهان غیر ممکن است. فداکاری يك قانون زندگی است. بچه داری و تربیت کودک برای زن يك رشته فداکاریهای بزرگی را ایجاد میکند. برای آنکه کسی قهرمان ورزش یا هنرمند و یا دانشمند شود باید مشقاتی را متحمل شود. با خود داری از ارضای بعضی تمنیات است که میتوان سلامتی و نیرو و درازی عمر را تامین کرد. بدون فداکاری و گذشت، عظمت و جمال و تقدس وجود ندارد. در راه انجام وظایف انسانی خود بسیاری از مردم از آسایش و راحت و خوشبختی و حتی هستی خود گذشته اند. عصر ما را فداکاری بنیان نهاده است. ولی فداکاری فضیلتی نیست که منحصر بقهرمانان و پاکان باشد. همه کس باید فداکاری کند زیرا فداکاری یکی از ضروریات زندگی انسانی است. از وقتیکه در نیاکان ما عقل آزاد جای غریزه خود کار را گرفته این ضرورت خود نمائی کرده است. هر بار که انسان از تمام آزادی خود استفاده برده، قوانین طبیعی را پایمال کرده و بسختی کیفر دیده است. موفقیت در زندگی مستلزم فداکاری است و با ترك يك قسمت از آزادی خود انسان میتواند بر وفق نظام اشیاء زندگی کند.

نزوم توافق با نظم جهان

خلاصه آنکه ، درجهان نظمى وجود دارد . رفتار وسلوك هر شىئى وابسته بساختمان آنست . قوانين طبيعى نعوه وجود اشياء را نشان ميدهد . اين قوانين سخت وجهانى وصامت وجاودانى اند . ما از همان موادى ساخته شده ايم كه در زمين وآب وهوا موجود است وجزئى از طبيعتيم چون روان از جسم جدا شدى نيست . تمام تغييرات شيميايى وفيزيكي اندامها عكس العمل روانى دارد . انسان در مجموعه اش محكوم قوانين طبيعى است . چگونه بدنباى مادى وابسته است؟ بوسيله دخالت اندامهاى حسى ومغز وروان وعضلاتش . عقل طبيعت اشياء را باز ميشناساند . اراده او را به تنازع حيات واميدارد فكر واراده در انسان همان عملى را انجام ميدهد كه غريزه در جانوران وحشى ايفا ميكند . هرچه بيشر محيط خود را بشناسيم ، بهتر ميتوانيم با آن متوافق شويم . شناسائى حقيقت بقياس ما براى مشى زندگى از هر چيز مفيدتر است . براى موقفيت بايد زندگى در مسيريكه طبيعت ميخواهد يفتند به بيان ديگر بره فق طبيعت اشياء ونظم جهان . سرپيچى از قوانين طبيعى بيمارى تمدن را بوجود آورده است . چون ماشينى كه بوسيله راننده جاهلى هدايت شود زندگى درهم شكسته وتمدن غرب پيرتگاه سقوط افاده است . هادى انسان غريزه نيست وتنها راهنماى او عقل است كه راه را از چاه وصواب را از خطا به او ميشناساند . ولى او در رفتار خود آزاد است . تضاد نأثر انگيزى بين آزادى فكر وعمل ما والزامات قوانين طبيعى وجود دارد . اگر بيقاى خود علاقمند است ، آدمى بايد از اصول ديفى پيروى كند وبه طبيعت حقيقى اشياء احترام بگذارد . اسفاده ناه محدود از آزادى او وبازماندگانش را به دژ نرسانس ومرگ محكوم ميكند . تزكيه نفس يكي از ضروريات زندگى است . نبايستى بفرمان تمنيات خود رفتار كرد و كودكان وجوانان را مطلقاً بر حسب اميال وعفايد خود بار آورده نيفلاسقه ونه روحانيون (۱) نبايد بكوشند كه انسان را فقط بر حسب عقايد خود هرچه كه باشد ، بسازند . زيرا افق ديد آنان هيئشه تنگ است وباغرور خود گمان ميبرند كه مينوانند طبيعت را تصحيح كنند . آيا جهان اثر

خداوند نیست؟ انسان باید بآنجا برسد که امکانات ارثی‌اش اجازه می‌دهد و باید در ورش اسنعدادها-یکه در جسم و جان‌ش نقش شده است بکوشد. ما میتوانیم جوانان خود را آنطوریکه میخواهیم بار بیاوریم زیرا ماده زنده بی‌نهایت پلاستیک است. باتکنیکهای بهتری میتوانیم انسانی را که میخواهیم بسازیم ولی این محصول و مخلوق عقاید و دگرینه‌های ما قابل‌زیست نخواهد بود و چون ما دیر یا زود در میان نادانی و فساد و آشوب از میان خواهد رفت. برای حفظ خود و بقای نسل، انسان باید اعمال خود را بر وفق ساختمان اشیاء محیط و ساختمان جسم و جان خود تنظیم کند. برای حکومت بر طبیعت باید از آن اطاعت کرد. موفقیت در زندگی فردی و اجتماعی و نژادی را مینوان بیهای ارزان پیروی از قوانین زندگی و نظم اشیاء بدست آورد.

فصل سوم

قوانین اصلی زندگی انسان

☆☆☆

قوانین زندگی انسان - نیاستی این قوانین را از اصول فلسفی استخراج کرد بلکه بایستی آنرا از مطالعه خود زندگی بدست آورد

بیهوده است اگر بخواهند چنانچه تا بحال کرده اند ، این قوانین را از اصول فلسفی یا ایده اولوژیهای سیاسی یا اجتماعی استخراج نمایند . این چنین بنای فکری هر قدر هم که در آن دقت بکار رود جز اجزائی از فعالیتهای انسانی را شامل نمیشود و فقط اشباحی از حقیقت را میسازد . فلسفه همیشه میکوشد که مجموعه اطلاعات ما را یکجا گرد بیاورد و روی مبدأ و طبیعت اشیاء بحث کند و عقاید و آرائی برای ارضای عروج افکار باطنی ما بسازد . ولی این عقاید و آراء مانند اشکال روشنی است که گاهی از دور در بالای افق مه آلود دشت ، دیده میشود و نمیتوان دانست که آنها کوههای سختند و یا پاره ابرهائی که بزودی باوزش اندک بادی پراکنده خواهند شد . هیچ سیستم فکری ، هرگز مورد قبول همگی قرار نگرفته است . اصولیکه در نظر برخی جاودانی جلوه کرده برای دیگران چنین نبوده است . استخراج قوانین زندگی از چنین اصولی در حقیقت بجز فرضیههایی نیست و هیچگاه نفوذ جهانی نخواهد یافت چنانچه اختلاف نظر ماتریالیستها و اسپیریتهالیستها قریب ۲۵ قرن است که ادامه یافته و هنوز نیز پایان نرسیده است . آیا انسان ماده یا روح و یا اجتماع این دو است ؟ آیا میتوان قوانین زندگی را از اصول نظریات زنون (۱) و اپیکور (۲)

و یا از عقاید سن توماس داکن و ژرمی بنتام استخراج کرد؟ آیا زندگی بدوی خوب و زندگی اجتماعی بد است؟ « بگفته ژان ژاک روسو: همه چیز از زیر دست خالق اشیاء خوب بیرون می آید و در دست انسان فاسد میشود» با وجود اقبالی که با این نظر شد معینا بدوی خوشبخت افسانه ای باقی مانده است. همچنین تشابه طبیعی منافع در دیده اصحاب سود چون قانون اصلی مناسبات اقتصادیست. ما امروز میدانیم که این فلاسفه اشتباه میکردند. بسیاری از مردم میپندارند که هدف زندگی ثروتمندی است. برخی برعکس در آسمانها گنجهای جستجو میکنند. اولویت اقتصاد که بوسیله آدام اسمیت و کارل مارکس تعلیم شده به اصولی از زندگی منجر میشود که با اصول ناشیه از اولویت معنی متباین است. در پیرامون ما، اصول و افکار متضاد بیداد میکند. هیچیک از سیستم ها آتقدر قابل اعتماد نیست که پایه اصول زندگی قرار گیرد.

برای آنکه از خطا در امان بمانیم باید قوانین زندگی را از مطالعه خود زندگی استنتاج کنیم همانطوریکه قوانین شیمی و فیزیک را از مطالعه دنیای بیجان بدست آورده ایم. هنگام آن رسیده است که اصول فلسفی را با مفاهیم علمی استحکام بخشند. چنانکه میدانیم مفاهیمی که از مشاهده یا تجربه بدست آمده اند در برابر هر محکی استوارند، و هر کس که در صحت آنها تردید کند ممکن است که اگر بخواهد همان مشاهدات و تجارب را تکرار نماید که موجد این مفاهیمند. فقط یک دیوانه میتواند مثلا قوانین توارث یا توافق با محیط را انکار کند. متاسفانه استنتاج قوانین زندگی از مطالعه حقیقت خیلی دشوارتر از استخراج آن از فورمولهایست که در کتابها گرد آورده اند. زیرا مطالعه انسان مستلزم تکنیکهای دقیق و متعددی است و برای این شناسائی ما به روشهای علوم کالبد شناسی و فیزیولوژی و فیزیک و شیمی و پاتولوژی (۱) و طب و پداگوژی و روانشناسی و علم اقتصاد و سوسیولوژی احتیاج داریم. پیش از آنکه یک کیفیت معرف یکی از قوانین اصلی حیات در نظر آید باید بدفعات مکرر بوسیله محققین مختلف در شرایط متفاوت تجربه و آزمایش شود. نتیجه یک آزمایش یا

يك مشاهده را نباید قطعی تلقی کرد مگر آنکه با آزمایشها و مشاهدات دیگری در همان کشور یا کشورهای دیگر تأیید گردد. ارزش يك مفهوم علمی خیلی بیشتر از يك اصل فلسفی باید مورد کنترل قرار گیرد. مثلا در اثر مشاهدات فراوان دانسته ایم که اگر کسی از ارتفاع سطح دریا یا يك نقطه کوهستانی مرتفع برود به کوه زدگی (۱) گرفتار میشود ولی بعد از چند هفته آثار این عارضه برطرف میگردد زیرا سازگاری با محیط حاصل شده است. در این موقع آزمایش خون نشان میدهد که شماره گلبولهای سرخ خیلی زیاد تر گشته است. از این امور مینوان نتیجه گرفت که بدن برای توافق با کمی اکسیژن محیط، بمقدار هموگلوبینی که این گاز را با خود حمل میکند، میافزاید. بدین ترتیب یکی از جنبه های قانون توافق با محیط روشن میشود. همچنین مطالعه در رفتار و سلوک آدمیان در همه اعصار نشان داده است که انسان غیر منحنط در عین حال جوای آزادی و نظم، فعالیت و استراحت، حادثه و امنیت است. این یکی از خصایص لایفک طبیعت او و يك قانون است. جز با مطالعه زندگی نمینوان با اطمینان این قوانین را استخراج کرد. این قوانین چیزی جز نحوه نظامها و سبکات اصلی و احتیاجات واقعی آدمی در همه اعصار و همه کشورها نیست. نحوه های زندگی و تمایلات و احتیاجاتی که نه تنها در فرد بلکه در اجتماع و نژاد نیز منظرهاست.

پیچیدگی قوانین زندگی - جنبه های ضروری و غیر ضروری فعالتهای انسانی - چگونه احتیاجات واقعی خود را بشناسیم سه قانون اصلی زندگی

آثار وجود زندگی بی شمارند و برای ما ممکن نیست همه آنها را بشناسیم. پس باید آنها را که مهمترند انتخاب کنیم. در این انتخاب به آسانی خطا میتوان کرد. زیرا ماده متفکر، بینهایت پیچیده تر از ماده بیجان است. شناسایی روابط بین آدمیان خیلی دشوارتر از فهم روابط بین مولکولها و آنماست. باید هوشیار بود تا در میان انبوه تمایلات و

تمنیات و خواسته‌ها؛ یک‌که ممکن است بنظر ما اصلی آید، راه خطا نه پیمود. برخی از جنبه‌های غیر ضروری زندگی فردی و اجتماعی گاهی چون ضروری جلوه میکند. از این اشتباه خطاهای تاریخی بوجود آمده است.

مثلا فیزیوکراتها (۱) مینداشتند که دنیای انسانی با قوانینی شبیه دنیای فیزیکی ساخته شده است و این قوانین در نظر آنان همان قوانینی بود که میتوانست مزایای اقتصادی را تأمین کند و تعلیم میکردند که وقتی فردی منافع شخصی خود را دنبال میکند ضرورتاً در راه منافع عمومی قدم برمیدارد. آدام اسمیت قدر نفع جوئی را تا حد قانون اصلی طبیعت بالا برد. بعلا ناآشنائی به طرق علمی، اقتصاديون قرن هیجدهم مینداشتند که میتوان اسرار روابط انسانی را نیز بهمان سادگی که دانشمندان قوانین روابط اشیاء را میفهمند، شناخت. مثلا ژرمنی بنتام گمان میبرد که برای علم انسان همان کاری را کرده که نیوتن (۲) برای علم ماده نموده است. بغیر از این فلاسفه اصحاب سود (۳) مارکسیستها نیز ادعا دارند که از طرق علمی برای تنظیم عقاید خود کمک گرفته‌اند ولی نه مارکس و نه انگلس و نه لنین هیچکدام تجربه‌ای از تحقیق علمی بدانت و از وجود مفاهیم تجربی (۴) بی اطلاع بوده‌اند و بدون توجه، دو اصل فکری یعنی تفسیر فلسفی زندگی را با علم انسان مخلوط کرده‌اند. بدین سبب است که مارکسیسم نیز مانند لیبرالیسم برای اقتصاد اولویت قائل است. این اشتباهات نشان میدهد که باید باچه دقتی در میان قوانین زندگی آنها را که حقیقه اصلی است جستجو کرد.

در واقع برخی از مظاهر وجودی فرد و نژاد، حقیقت و عمومیت غیر قابل تردیدی دارد. مثلا با تجربه معلوم شده است هر فردیکه بدن و روح سالم دارد خواهان زندگی است. شماره خود کشیها کم است. همچنین محقق است که موجودات زنده بدون آنکه مقاومتی بکنند بطرف تولید مثل کشانده میشوند و نمیتوان شك کرد که بتدریج در طول تکامل جانداران شعور از ماده زنده متجلی شده است. همچنین در هر فرد خود بخود از

۱ - Physiocrates ۲ - Newton ۳ - Utilitarien

۴ - Concepts operationnels

کودکی تا آستانه پیری ، شعور تدریجاً تکامل می پذیرد . از این سه قسم کیفیات ، طبیعت سه قانون بدست میآید که درعین استقلال از هم غیر قابل تفکیکند . **قوانین حفظ حیات و نگهداری نسل و تعالی روانی** . در تمام اعصار و در همه کشورها افراد انسانی با این سه نکته اصلی مشخصند . در حقیقت قوانینی که باین شکل بدست آید مانند اصول فلسفی انتزاعی است ولی انتزاعی که خیلی نزدیک بواقع و آغشته به حقیقتند . بلاشک زیبایی و سادگی قوانین فیزیک را ندارند و نمیتوان آنها را با فرمولهای ریاضی نشان داد . معیناً چکیده های قانونی روشهای علمی اند . زیرا چون قوانین فیزیک و شیمی محصول مشاهده مرتب کیفیاتند و بدیهی است که از تحلیل فعالیتهای حیاتی بسیار پیچیده جانوران و انسان ها بدست آمده اند .

بنا براین ما میتوانیم از صحت و اهمیت این آثار و تسایلات و یا احتیاجات زندگی خود مطمئن باشیم همانطوریکه بحقیقت قانون ثقل یا قانون بقای انرژی اطمینان داریم .

قانون حفظ حیات و جنبه خودکاری آن - جنبه شعوری

و ارادی آن - استثناء در این قانون

زندگی نمایل قطعی بحفظ خویش دارد در غیر اینصورت تا امروز باقی نمی ماند . این غریزه حفظ حیاتست که وقتی چراگاه آتش میگیرد در کله وحشت ایجاد میکند . برعلیه شرایط متضاد محیط ، جانور وحشی خود بخود بطریقی رفتار میکند که بقای زندگیش تامین شود . در انسان این واکنش خود بخود و ارادی است .

قانون حفظ حیات در ساختمان ما نقش شده است و با نوع خاصی از فعالینهای لایشر بافتهای ما یعنی اعمال تطابقی ، تظاهر میکند . بدن تقریباً خود را در قالب هر حادثه ای میریزد و در برابر هر موقعیت تازه و سائنسی برای مواجهه با آن برمیانگیزد . این وسیله هدفی جز تأمین حداکثر عمر ندارد . در مقابل هر خطر کیفیات فیزیولوژیکی درجهتی متوجه میشوند که بزرگترین مدت حیات را تامین کنند . بعلت قدرت تطابقی تمام دستگاههای

بدنی ، لطمت دنیای خارجی بجای آنکه بدن را بفرساید آنرا نیرومندتر میکند . زندگی در مبارزه با سرما و گرما و آفتاب و باران و برف و گرسنگی خود را حفظ و تقویت مینماید . همچنین تهاجم میکروبا و باکتریها و انسانها و غمها و اندوهها ، بی آنکه متوجه باشیم ، اعمالی برای حفظ جسم و جان ما بر میانگیزد و سبب تلاش خود بخود قلب و عروق و مغز و غدد داخلی و عضلات و تمام اندامها میشود . ساختمان جانوران خونگرم چنان است که ترکیب محیط داخلیشان که در آن سلولهای بدن غوطه ورنند همیشه ثابت میماند . بقیمت این مساعی است که زندگی حفظ میشود . برای آنکه محیط خارجی اصولاً متغیر است ، دستگاههای بدن دائماً برای خنثی کردن اثر این تغییرات و نگهداری ثبات محیط داخلی کار میکنند . این توافق با محیط معرف یکی از جنبه‌های وجود ماست و بقای ما را ممکن میسازد . قانون تطابق دردنیای زنده همان اهمیت قانون دوم ترمودینامیک را درجهان دارد . بهمان اندازه که بافتها و هومورهای بدن با موقعیتهای نازه رو برو میشوند ، تطابق اشکال مختلف بخود میگیرند و معرف تلاش یکدستگاه مخصوص بدن نیست . تنها باهدفش قابل تعریف است . و سائش فرق میکند ولی هدف همیشه یکی است . این هدف بقای زندگی است . بدن برعلیه میکروباها با ساختن مواد میکرب کش و همچنین برعلیه خون ریزی باضعف و گاهی با وقفه ضربان قلب ، برعلیه خرابی بافتها با ترمیم آنها ، برعلیه محرومیت ازغذا با کاهش تبادلات شیمیائی بافتها و بر علیه پیری با آهستگی ریتم زمان فیزیولوژیکی مبارزه میکند . این دفاع خود بخود بدن نظیر با مقاومتی است که یک سیستم فیزیکی متعادل در برابر عاملیکه میخواهد تعادل را بهم بزند ، میکند . مثلاً اگر درآب قند حل کنند حرارت آن کم میشود و با کاهش حرارت از میزان حل قند میکاهد . همینطور وقتیکه یک عامل داخلی یا خارجی میخواهد وضع متعادل بدن را بهم بزند و اکنشهای فیزیولوژیکی ظاهر میشوند و با این عامل مخالفت میکنند . قانون تطابقی دردنیای زنده همانند اصل لوشاتلیه (۱) در دنیای فیزیکی اهمیت دارد و مکانیسم اصلی بقای حیات را نشان میدهد .

علاقه مفرط بزندگی تا اندازه ای در انسان شعوری گشته است. ما از مرگ فطرتاً میترسیم. در دیده ما غریبها، زندگی بزرگترین موهبت است و هر کس بخواهد ما را از زمین و خواربار و دریا و ثروت و وسائل ضروری حیاتی محروم کند، دشمن جانی ما میگردد. نبرد بامهاجم همیشه از وظایف پرافتخار در نظر آمده است. مانند جانوران وحشی که در بیشه‌ها یکدیگر را میدرند افراد آدمی نیز دائماً برای بقای شخصی خود میجنگند. محرك بچنگ آوردن مواد اولیه و بازار فروش در افراد متمدن همانست که ببرگرسنه را بشکار طعمه میکشاند. مبارزه زندگی فعالیت دائمی بدن و روان را ایجاب میکند. قانون مبارزه نیز چون قانون تطابق اصلی است. زندگی جز با تلاش حفظ نمیشود و بسط نمی‌یابد. وقتیکه پای هستی در کار است، این تلاش هرچقدر هم که مزاحم و دشوار باشد از آن روبرو گردان نیستیم. حتی اگر در زندگی رنج‌میریم باز بحفظ آن کوشاییم. برای ادامه زندگی انسان از بردگی ماشین و کار یکنواخت دفاتر و مقر طولانی رنجبری و فرار ننگین از جلوی دشمن و علیلی و پیری و تلاش بی‌غایده برای درمان یک بیماری علاج ناپذیر، روگردان نیست. نخستین وظیفه‌ای که بمقتضای ساختمان جسمی و شعوری خود داریم حفظ حیات است جنبه لایشر حفظ زندگی فوئتر ارجنبه ارادی و شعوری آنست. نظارت اراده و شعور بروی زندگی ما دفت دستکاهای تطابقی را ندارد. دستگاه عصبی سمپانیک بزرگ برای بدن محافظ قابل تری از مغز است. فقط ما بین جانوران گاهی انسان مرگ را بر زندگی ترجیح میدهد. خود را میکشد یا بعدانی میسپارد که مرادف با خودکشی است. در تمام ادوار تاریخ برای کشته‌شدن در جنگ افتخار و شرافتی قائل بوده‌است و اصل حفظ حیات همیشه ملهم مشی زندگی او نیست.

انسان چنانچه میدانیم در پایمال کردن تمام قوانین طبیعی آزاد است هادی او عقل است نه غریزه و عقل جایز الخطاست. از طرفی میتواند با تلاش اراده تمام خواسته‌هایش را کنترل کند حتی میتواند در برابر ندای زندگی صامت بماند. وقتی دیگر زندگی برایش بی‌ارزش است خود را میکشد. در حقیقت مرده‌ایست که مرده‌ای را میکشد.

عجب در اینست که مردم متمدن عاداتی بوجود آورده اند که زندگی را غیر ممکن میسازد مثلاً تراکم توده های مردم در شهرهای صنعتی و حذف شرایط طبیعی زندگی و رواج الکلیسم و پایمال کردن اصول اخلاقی . ولی ارتکاب این خطایا قبل از هر چیز ناشی از جهل با اصول زندگی است. زیرا مردم مغرب ، علاقه وافری به زنده ماندن دارند و این علاقه را از تلاشهای فراوانی که برای جلوگیری از مرگ میکنند میتوان دریافت . ولی عقل جز قسمت کوچکی از قلمروئی را که اراده میتواند در آن بحفظ زندگی کمک کند، نشان نمیدهد. مثلاً نمیداند که بسیاری از عادات امروزی زندگی ما را کوچک میکند و درهم میشکند . ولی بنافع بهداشت توجه کرده و مساعی فراوانی برای بسط بهداشت و پیشرفت طب بکار برده است . با مخارج هنگفتی همه جا لابراتوار های تحقیقی و آزمایشگاههای شیمی - باکتریولوژی و فیزیولوژی و مدارس طبی و بهداشتی بر پا شده ، بر شهر نیویورک تاسیسات عظیم مرکز طبی دانشگاه کولومبیا مشرف و در کنار ایستریور (۱) بنای معظم انسیتو رو کفلر بالا رفته است .

قانون بقای نسل - کشش جنسی - عشق مادری و مبانی

عضوی آن

در تمام جانوران يك تمايل اصلی دیگری وجود دارد که کم اهمیت تر از بقای حیات نیست و آن تمايل نگهداری نسل است. موجودات زنده ناگزیر از تولید مثلند . فقط مابین جانوران انسان میتواند باراده خود در برابر نمایلات جنسی سدی ایجاد کند. در تمام ادوار تاریخ مرتاضینی وجود داشته اند ولی اینان فراوان نبوده اند. زیرا میل جنسی پس از تشنگی و گرسنگی قوی ترین نمایلات آدمی است . طبیعت تقریباً برای حفظ زندگی و بسط آن یعنی بقای نسل بیک اندازه اهمیت قائل است و در کسانی که میخواهد آنانرا با هم پیوند دهد نوعی دیوانگی ایجاد میکند . موادی که از بیضه ها و تخمدانها مترشح میشود و درخون میریزد بروی مراکز عصبی تأثیر و قضاوت را کور میکند . میل جنسی فرمانروای گمنام افراد و ملل است . سر نوشت ملل

مانند سرگذشت خانواده ها اغلب دستخوش هوی و هوسهای جنسی رؤسایشان بوده است. مردم فراوانی هستی و خوشبختی خود را فدای پیروی از فرامین غدد جنسی خود کرده اند. احتیاج بحفظ نسل گاهی بر احتیاج به حفظ زندگی غلبه میکند. چنانچه در ادبیات آمده عشق قویتر از مرگ است. ولی نبایستی عشق را با میل جنسی اشتباه کرد. عشق از میل تجاوز میکند همانطوریکه حریق از شعله کبریت میگذرد. عشق محصول شگرف غدد ترشح داخلی و مراکز عصبی و روان است و سبب میشود که يك موجود برای همیشه بموجود دیگری تعلق گیرد و با زناشویی يك مرد و يك زن بستگی روحها را با هم بستگی جسمها تکمیل و دوام و آرامش و شادی خانواده را تأمین میکند. دوام و شادی و آرامشی که برای رشد غائی اطفال آدمی ضروری است و بهترین و باشکوهترین طرقتی را که طبیعت برای حفظ نسل و تعالی فرد بکار میبرد نشان میدهد.

در انتقال زندگی وظیفه زن ینهایت مهمتر از وظیفه مرد است. در بافتها و در روح زنست که میتوان آثار قانون بقای نسل را خواند. تمام زنها احترام تقدیس آمیزی برای محصول زناشویی دارند. عشق مادری خلیسی عمیقتر از عشق جنسی است. سگ ماده نیز همچون ماده شیر، با شجاعت و غیرت از مسکن و کودکش دفاع میکند. اگر دژره باشد مادر حاضر است جانش را برای نجات فرزندانش قربانی کند و بلااراده از حسی که قبل از طلوع بشریت درخون و بافتهايش نقش شده پیروی نماید. طبیعت کودک را بر مادر ترجیح میدهد. در آغاز قحطی مادرید، زنها از بیفدائی لاغر میشوند ولی کودکانی با وزن طبیعی میزائیدند. زیرا چون مقدار غذا برای مادر و جنین کافی نبود رشد جنین بوسیله بافتهای مادر انجام میگرفت همچنین هنگام شیرخوارگی نوزاد، شیر مادر از نظر کمیت و کیفیت کمتر تعبیر مییافت. کودک بخوبی تغذیه میشود ولی مادر در طول شیرخواری کودک يك چهارم وزن خود را ازدست میداد. بدین ترتیب مادر خودبخود فدای کودک میشود. در بعضی موارد این فداکاری بجای آنکه لایشر بماند، ارادی میگردد. پدر و مادر عموماً سلامت کودک را بر سلامت خود رجحان میدهند. هنگام قحطی پاریس بسیاری از پدران و مادران واجداد کودکان

خود را از غذا معروم میکردند تا فرزندانشان گرسنه نمانند . طول زمان عشق مادری درسگ کوتاه ولی در میمون دراز تر است . در انسان این عشق هیچگاه تمام نمیشود زیرا فرزند آدمی احتیاج بمعبت مادر و مادر احتیاج بدوست داشتن دارد . پدر و مادریکه کودکان لایقی تربیت کرده اند سن و وضع آنان هرچه باشد ، در آخر زندگی احساس میکنند که وظیفه خود را بخوبی انجام داده اند و در عین پیری و ناتوانی با داش طبیعی خود را با شادی و ارضای خاطر میگیرند .

زن و مرد از یکدیگر متفاوت ولی مکمل یکدیگرند . فقط دستگاه های جنسی و شکل خارجی مشخص آنان نیست بلکه سلولها و هومورها و حتی خونشان نشانه عضوی و شیمیائی جنس آنانرا بر خود دارند . چنانچه معروفست سرنوشت فرد برای حفظ نسل در عقب بافتها نقش بسته است . تمایل جنسی که در سن بلوغ ظاهر میشود نتیجه اثر عواملی مجهول و ترشحات غدد داخلی است .

هیپوفیز ، این غده کوچکی که در قاعده جمجمه قرار دارد در خون برخی مواد خیلی مؤثر میریزد . این مواد بوسیله خون به بیضه ها و تخمدانها میرسد و سبب فعالیت آنها میشود . غدد سورنال و تیروئید نیز در فعالیت جنسی سهیمند . این غدد هنگام بلوغ خصایصیرا آشکار میکنند که معرف هر جنس است . بدیهی است که وضع بدن بخوبی برای عمل جنسی یا ادامه نسل ترتیب یافته است . اختصاص زن در این وظیفه خیلی بیشتر از مرد است . اعمال بدنی و روانیش با تغییرات دوره ای تخمدان بستگی دارد . ایجاد تخمچه (۱) آمادگی زهدان برای پذیرش جنین ، آبستنی ، شیردادن ، سرنوشت طبیعی زن است . سرنوشتی که بی اعتنائی بدان بی کفایت نخواهد ماند . اختلال فکری و روانی ، کفاره ایست که زن باید پردازد و قتیکه شرایط زندگی یا اراده شخصی او مانع از انجام وظیفه طبیعیش گردد . عشق مادری یک فضیلت نیست بلکه یک عمل دستگاه عصبی زن است . همانطوریکه ترشح شیر ، عمل پستانهاست . عشق مادری و ترشح شیر از پستان هر دو ناشی از ترشح ماده ایست که هیپوفیز میسازد

و پرولاکتین (۱) نامدارد. این ماده با اثریکه روی دستگام جنسی و پستانها و مغز میکند مرد و زن را به زناشویی و امیدارد و بزین عشق نوزاد و امکان تغذیه او را میبخشد.

ترقی تکنیکهای جلوگیری از آبستنی، عمل جنسی را از باروری جدا کرده است. در عین حال سقط جنین دیگر چون جنایتی در نظر نیاید. زن و مرد دیگر از قانون بقای نسل پیروی نمیکنند. طبیعت ابتدا مدتی صامت ماند و به خطا کاران کیفر نداد یا آنکه کیفر کوچکی داد. سپس حوادث وحشتناکی فرا رسید. فرانسه بسراشیب سقوط افتاده و انگلستان در همین راه کشانده شده و در آمریکا تغییرات کیفی زیادی حاصل گشته است. شدت عقوبت نشان میدهد که خطا چقدر بزرگ بوده است.

احتیاج بقای نسل در مردم امروزی نیز همانند حفظ حیات اصلی است. زیرا در ساختمان جسمی و فکری ریشه دوانده و هر موجودی آهسته به جنسیت است. غدئیکه عوامل سازنده موجود آینده را تهیه میکند بآدمی نیرو و نهور میبخشد. حفظ نسل نیز چون بقای حیات ککشی در عین حال غریزی و شعوری است که ریشه هایش را در عمق بافتها و روان ما دوانده و یک تمایل اصلی و یک احتیاج واقعی است.

قانون تعالی روانی در طول تکامل جانوران و آدمیان -

تکامل مغز و بهت هوش

یک تمایل سومی در زندگی وجود دارد که گرچه بآسانی مورد توجه قرار نمیگیرد مانند دوتای دیگر مهم و اصلی است و آن تعالی روانی در طول تکامل موجودات زنده است. بلاشک دیرین شناسی نیز همچون تاریخ یک علم فرضی (۲) است. مطالبش نادرده و اغلب بآنها اطمینان زیادی نمیتوان داشت و خیلی دور است تا بدقت علوم شیمی و فیزیولوژی برسد و ما نمیتوانیم از آن بادقت باحوال نیاکان خود واقف شویم. معینا مدارکسی از گذشته بدست میدهد که بلاشک ارزش دارد. اگر یک نظر کلی نگاه کنیم تکامل جانداران امری قطعی است. مدتهای مدیدی از تکامل جانداران

بروی زمین که از تک سلولها شروع و بانسان ختم شده است گذشت تا روان از ماده زنده متجلی گشت .

شاید پیش از پیدایش زندگی در زمین وجود داشته و شاید خود را بشکل جنبشی درونی یا مساعی خلاقه و ایده‌ای که بتدریج در موجودات تک سلولی و بیمسرکان و ماهیها و ذویاتین و خزندگان و بالاخره حیوانات خونگرم ظاهر شد ، مخفی کرده بود . بنوشته کلودبرنار (۱) « آنچه اصولا مربوط بقلمو و زند کیست و به شیمی و فیزیک و بهیچ چیز دیگر مربوط نمیشود ، ایده هادی این تکامل زندگی است » گیاهان نیز از این نظر به جانوران شبیهند . آیا درمیوه بلوط يك ایده خلاقه نیست که کم کم رشد میکند و خود را کاملا در درخت بلوط نشان میدهد . بنظر میآید که تکامل نژاد نیز مانند رشد فرد با اثر قوه محرکه ای انجام میگردد که بی شباهت بفکر نیست ولی فکری در عین حال نایبنا و روشن بین ، و لخرج و مقصد ، مردد و مطمئن و بسیار متفاوت از فکر انسانی .

پیش از آنکه ماده زنده ترکیب خاصی برای خود پیدا کند روان قادر نبود خود را بشکلی که امروز میشناسیم در جهان نشان دهد . شاید هزار میلیون سال وقت لازم بود تا این ساختمان تحقق پذیرد . آنوقت در کنار خزندگان بزرگ و بیهوش و کم مغز ، جانوران کوچک و باهوش و چابکی بوجود آمدند که حرارتشان ثابت بود . در حدود ۴۰ تا ۵۰ میلیون سال قبل باییدایش پستانداران ترقی سریع ماده مغزی شروع شد . يك حادثه بسیار بزرگ . زیرا درجه ای از تکامل این ماده برای پیدایش روان در ماده زنده لازم بود . دیرین شناسی (۲) جز تصویر بسیار ناقصی از تاریخ ما بدست نمیدهد . مدار کسی که عقیده تکامل بروی آنها متکی است فراوان نیست . ممکن است حلقه‌هاییکه از زنجیره مقفودند هیچگاه بدست نیایند .

شاید قرآنی که اجداد ما و انتروپوئیدها (۳) را مشترك میدانند وجود نداشته باشد . معهنا قطعی است که مغز بشکل نا منظم و منقطع

۱ - Claude Bernard ۲ - Paleontologie

۳ - Anthropeide

ولی تدریجی در سری جانوری در طول میلیونها سال تکامل یافته است . دستگاہ عصبی از شکل ساده و بدوی خود مثلاً در مرجانها به پیچیدگی و کمال عجیبی در پستانداران میرسد . مخصوصاً در این پستاندار لمورین (۱) که برخی از دیرین شناسان آنرا جد احتمالی انسان میدانند . در مغز میمون و آنتروپوئیدها مراکز بینائی و لمس و حرکات دست و پا بسط زیادی یافته است . بلاشک هنوز روابط بین مغزی و روانی خوب شناخته نشده است ولی میدانیم که روان در عین حال از کمیت و کیفیت ماده مغزی و غدد داخلی ناشی میگردد . از طرف دیگر میزان هوش مطلقاً بستگی با حجم مغز ندارد . زیرا مغز برخی از ابلهان نیز بزرگی مغز ناپلئون است . در مقایسه با وزن بدن ، مغز موش سنگینتر از مغز آدمی است ولی یقیناً از او با هوشتر نیست . از طرفی حجم ماده مغزی نسبت به حجم بقیه بافتها در خزندگان و دینوزورها و پرندگان خیلی کوچک است ولی در پستانداران و مخصوصاً پریماتها (۲) خیلی بزرگتر میشود . با وجود تردیدها و وقته‌ها وجهشهای تکامل ، حجم مغز و میزان عقل بیک نسبت رشد کرده است .

در عهد میوسن (۳) یعنی ۲۰ تا ۳۰ میلیون سال قبل در جنکلهای اروپا ، انتروپوئید هائی بسر میبردند که حجم مغزشان کمتر از مغز کوریل‌های امروزی نبود . باری حجم مغز گوریل که بیش از ۳۰۰ کیلو گرم وزن دارد از ۶۰۰ سانتیمتر مکعب تجاوز نمیکند . در اواخر دوره پلیوسن (۴) حادثه مهمی اتفاق افتاد و حجم مغز برخی از موجوداتیکه شبیه به انتروپوئیدهای دوره میوسن بودند افزایش فاحشی یافت . یکی از نخستین موجوداتیکه حجم مغزش بوضوح بیشتر از دیگر پریماتها بود در حدود ۵۰۰۰۰۰ سال پیش در جاوه بسر میبرد . این میمون [انسان نما (۵) موجودی بود که ظرفیت مغزی در حدود ۹۰۰ سانتیمتر مکعب و زاویه چهره‌ای معادل ۵۲ درجه داشت . چند سال قبل از او در سومکس (۶) جانور با هوشتری بنام اکانتروپ پیلتدون میزیست که حجم مغزش تا ۱۳۵۰

۱ - Tarsier ۲ - Primates ۳ - Miocene ۴ - Pliocene

۵ - Pithecanthrope ۶ - Sussex

سانتیمر مکعب میرسید. این موجود طرز استفاده از «سیلکس» را برای ساختن وسایل ابتدائی زندگی و اسلحه میدانست. محتملاً در همین اوان بوده که سینانتروپ یا انسان پیبینگ میزیسته است. خیلی دیرتر یعنی بعد از چهارمین یخبندان در حدود ۴۰ تا ۱۰۰ هزار سال قبل از میلاد مسیح، انسان نشاندرتال (۱) ظاهر شد. این موجود نمین با گردن قوی و کوتاه خود منظره يك آنتروپوئید را داشت و در آلمان نزدیک دوسلدرف و در فرانسه در دره دردونی (۲) زندگی میکرد و با سیلکس وسایل قشنگی میساخت. زاویه چهره او در حدود ۵۸ تا ۶۲ درجه و حجم مغز در حدود ۱۵۵۰ سانتیمتر مکعب یعنی معادل حجم ساکنین امروزی اروپا بود. در حدود ۲۰ تا ۳۰ هزار سال پیش این موجود جای خود را به انسان کرومانیون (۳) داد که زاویه چهره اش به ۶۵ درجه میرسید و نیروی مشاهده و حس جمال و مهارت کارهای دستی او محتملاً کم از ما نبود.

خلاصه آنکه در طول صدها میلیون سال روان تعالی خود را در میان اشکال جانوری با هستگی ادامه داد و سپس از آغاز عهد پلیوستوسن (۴) یعنی کمتر از ۲۰۰۰۰ قرن پیش سرعت زیادی پیدا کرد. با وجود زمین لرزه ها و حملات جانوران وحشی ماقبل تاریخ و قحطی و بیماریها، انسان خود بخود سیر بسوی روشنائی را ادامه داد. اسلحه و ابزار زندگی ساخت. آتش را کشف و چرخ را اختراع کرد. غلات را کشت داد و جانوران وحشی را رام کرد. و هنگامیکه نیروی عقل و اختراعاتش برای او فراغتی حاصل کردند، بتفکر درباره طبیعت اشیاء و خود و جهان و خداوند پرداخت. از چهل قرن پیش از تاریخ مسیح، مصریها يك قانون اخلاقی مدون داشتند. بموجب قانون کنفوسیوس (۵) منجمین چین در ۲۴ قرن پیش مواقع تعویب خورشید را در تابستان و زمستان پیش بینی و تقریباً طول سال را محاسبه میکردند. یک قرن بعد از آن امپراطور شون (۶) هدایا و قربانیهای برای يك خدای واحد تقدیم میداشت. بالاخره در قرن ششم با فلاسفه مکتب

۱ - Neanderthale ۲ - Dordogne ۳ - Cro - magnon

۴ - Pleistocene ۵ - Canon de Confucius ۶ - Shua

یونین (۱) مانند طالس (۲) و آناکسیماندر (۳) و آناکسیمین (۴) سحر تمدن ما طالع شد .

بدین ترتیب در مدت زمانی که در تاریخ حیات جانداران بروی زمین بیشتر از یکساعت در عمر آدمی نیست ، روان از ماده وزنده متجلی شد و بروی زمین ما جای گرفت و از این پس تعالی خود را دوجبهت مشخص و در عین حال مکمل یکدیگر ادامه داد . یکی عقل ، خلاقه فلسفه و علم و دیگری احساس ، موجد هنر و مذهب و اخلاق .

پیشرفت عقل و احساس در نژاد

عقل بشری برای پیشرفت خود راه شبه جزیره کوچکی را که در شمال مدیترانه واقعست انتخاب کرد و بیک جهش بچنان اوجی در یونان باستان رسید که تا امروز شاید از آن تجاوز نکرده است و در اول بمسائل دشوار و خطیری متوجه شد . همان مسائلی که فلاسفه جهان از عهد فیثاغورث و افلاطون و سقراط تا کانت و برگسون از حلشان عاجز مانده اند . ولی نیروی عقل به فلسفه قانع نشد . از یونان بمغرب اروپا مهاجرت کرد و بایک جهش نبوغ آمیز علم را بوجود آورد . از این پس موقیبت شگرفی نصیب او شد و در مدت کوتاهی یعنی از زمان گالیله تا بیون ورمان کلود برنار و پاستور تا پلانک ، قوانین اصلی دنیای فیزیکی و فواین رندگی را کشف کرد و بکمک علم آدمی بر هر آنچه در سطح زمین است جز بر خود مسلط شد .

احساسات بشکل هنر و شعر و عظمت اخلاقی و الهامات مذهبی از آغاز دوره مافیل تاریخ ، روشنائی راه بشریت گشت . روان انسانی بمحض آنکه از تاریکی اولیه خارج شد بنقش زیباییهای اشیاء بروی چوب و عاج و سنگ و یا بتوصیف آنها بزبان شعر و موسیقی پرداخت . و هنرمندان گمنام عهد کرومانیون و فیدیاس (۵) و پراکستیل (۶) و ویرزیل (۷) را پرورد . در عین حال روان برای درک زیبایی اخلاق و حقیقت و خداوند اوج گرفت و افلاطون و ارسطو و زنون و اپیکتت (۸) را بوجود آورد

۱ - Ionienn ۲ - Thales ۳ - Anaximandre ۴ - Anaximene

۵ - Phidias ۶ - Praxitele ۷ - Virgile ۸ - Epictete

بعد بناگهان جهش بزرگی کرد .

در يك قریه دور افتاده فلسطین ، کنار دریاچه تیریراد (۱) يك نجار جوان ، عیسی نازارت (۲) بچندن ماهیگیر عامی خبر شگفت انگیزی داد « ما محبوب وجود غیرمادی و توانائی هستیم . باین وجود بانیا و دعا میتوان رسید . ما باید او را بیش از همه دوست بداریم و یکدیگر را نیز دوست داشته باشیم »

عصر جدیدی آغاز شد . تنها سیمانی که بخوبی میتوانست افراد انسانی را بهم پیوند دهد ، پیدا شده بود . بشریت معینا خواست ، اهمیت این اصل تازه را در تشکیلات اجتماعی نادیده بگیرد و هنوز بعید است که بدانند جز با محبت متقابل نمیتوانند از تشنگی و خرابی و آشوب نجات یابند و هنوز نپذیرفته است که هیچیک از اکتشافات علمی ، ارزش بیشتری از قانون عشقی که بوسیله مسیح مصلوب عرضه شده است ندارد . زیرا این قانون در حقیقت سر بقای اجتماعات انسانی است .

فقط در زندگی فردی بود که تا اندازه اصول تعلیمات مسیح تعمیم یافت . با آنکه هنوز در عمق وجود خود غرایز يك گوریل شهوتران و درنده را داشت ، معینا انسان جمال نوع دوستی و وارستگی و زندگی قهرمانی را حس کرد . مواهبی که او را وادار میکند در جهنم جنگهای امروزی حیاتش را بخاطر دیگران فدا کند و مغلوبین و بیماران درماندگان و گمشدگان را مورد رحمت قرار دهد . این احتیاج بفداکاری و اخوت در طول قرون مشخص تر گشت و مردانی چون لومی دو فرانس (۳) و فرانسوا داسیز (۴) و ونسان دوپل و روحانیون نوع پرور بسیار دیگری بوجود آورد .

امروز نیز در این عصر خود پسندی و پستی ، عده فراوانی از مردان و زنان ، در میدانهای جنگ یا در دیرها و یا در گوشه عزلتی از شهرهای جدید ، راه قهرمانی و وارستگی و پاکی را میپیمایند . در عین حال تمایل متهورانه و شگفت انگیزی برای کشور ناشناسی

۱ Tiberiade ۲ - Jesus nazaret ۳ - Saint louis de france

۴ Franeoio d'Assise

که در ماوراء علم و فلسفه گسترده است بوسیله احساسات خود نمائی کرد
کشوریکه دز آستانه قلمرویش ، عقل خود بخود از رفتن باز میماند و
هروان وارسته‌ای چون بنوای نوریس (۱) و یحیی مقدس (۲) و اکارد (۳)
و رويسبروك آدمیرابل بمردم غرب تعلیم داده‌اند که چگونه از راه ترکیه
نفس و عرفان بخداوند میتوان رسید و به بیان دیگر چگونه میتوان این
احتیاج قدیمی روان انسانی را با وصل به وجودی که همه جا اثرش را
میتوان یافت ، ارضا کرد .

در حقیقت تمدن غربی از یاد برده که از خون مسیح بوجود آمده
و خدا را نیز فراموش کرده است . معیناً هنوز بزبانی کلمات مذهبی
آشناست و سخنان محبت آمیز و عطف انگیزی که سبب آرامش و گاهی
شادی قلب مغلوبین و ستمدیدگان و ناتوانان و بیماران و محتضرنین میشود
میفهمد . سخنانیکه همه ما وقتی که دیر یا زود زیر فشار زندگی خورد
میشویم . بآن احتیاج داریم .

امروزه با وجود شکست ایده اولوژیها و آشوب جهانی ، عقل و
احساسات بترقی خود ادامه میدهد . بلاشک بشریت توده بیشماری ازضفا
و ناقص عقلا و ابلهان اخلاقی و دیوانگان و جنایتکاران و معلولین را
بدنبال میکشد ، باوصف این دائماً افرادی باقدرت روانی بیشتر ، بوجود
میآیند . آیا راهنمایان ملل ، فرمانان ، دانشمندان و پاکانیکه در تمدن
امروزی پرورش یافته‌اند بر افلاطون و پریکلس (۴) و ارسطو و سزار
و دیگر مردان بزرگ دنیای باستانی ارجح نیستند ؟ باآنکه حجم مغز
ازعهد ثاندرتال یعنی بیش از ۴۰۰ قرن تغییر فاحشی نیافته ، معیناً
ارزش عملی آن بسیار افزایش یافته است . شاید این افزایش معرف
تغییرات کیفی سلولهای مغزی یا تغییرات ترشچی غده داخلی است که باخون
بمغز میرسد . تغییراتیکه هنوز تکنیکهای بافت شناسی و شیمیائی ما قادر
بشناسائی آنها نیست و شاید علت این امر فقط انتقال اطلاعات و تراکم
آنها و یا بهبود شرایط زندگی است . علت آن هرچه باشد ، قدرت

وواتی بیش از پیش در نژاد انسانی با وجود بی لیاقتی اکثریت عامه تعالی مییابد .

خلاصه آنکه روان با دو منظره منطقی و غیر منطقی خود یعنی عقلانی و احساسی ، تقریباً یکبار در عالیترین پریماها بعد از يك تكامل طولانی جانوران تجلی کرده و برای دنیای زنده دو موهبت خدائی به ارمغان آورده است : حس جمال اخلاقی و روشنائی علم .

بلطف این مواهب ، آدمی از بربریت نجات یافته و زندگی خصوصی خود را تغییر داده و بر زمین مسلط شده است .

تجلی روان از ماده دلیل وجود تکامل و غایتی است که در طول قرون پریچ وخم، اشکال زنده بآن نزدیک شده اند و پرشکوهترین حادثه تاریخ جهان است .

قانون تعالی فرد در طول تکامل - خصیصه خودکاری و

ارادی تعالی روانی

شعور در یکی از لحظات تکامل فرد ، مانند تکامل نژاد ظاهر میگردد . این تجلی معنا از ماده و از توده سلولها و خونی که بدن را میسازد یکی از معلومات بلاواسطه مشاهده است و یکی از خصیصه های اصلی ماده ای را نشان میدهد که ما با آن ساخته شده ایم . زندگی انسان با تاریکی شعور آغاز میشود . تخمچه آدمی وقتی که بالقوه ژنی نیوتون و گوته (۱) و ناپلئون را در خود دارد با موجودات تك سلولی که در آغاز زندگی بروی زمین میزیسته اند ، خیلی فرق ندارد . بعد از آنکه تخمچه بارور شد شروع به تقسیم میکند و رویان (۲) را میسازد . رویان پس از چندی به جنین (۳) تبدیل و بالاخره نوزاد زائیده میشود . ولی تاریکی ادامه دارد تا لحظه ای که در نخستین سال زندگی ، مادر در چشمان کودک دلبنده درخشندگی فروغ هوش را میخواند . همچون روشنائی صبح در صحرای حاره ، هوش بزودی بسط مییابد و پس از چند ماه کودک انسان راهی را طی میکند که موجودات زنده برای عبور از آن هزار میلیون سال

وقت داشته اند . تکامل فرد از نقطه نظر روانی و همچنین از نظر بدنی و جسمی ، چنانچه هکل (١) عقیده داشت نوعی شباهت بانکامل انواع دارد به بیان دیگر تکامل او توژنیک (٢) روان تاریخچه کوتاهی از تکامل فیلوژنیک (٣) آنست .

تکامل روانی در عین حال خود بخود و ارادی انجام میگیرد . در طول کودکی همچون رشد اعضاء و عضلات و استخوانها کاملا اتوماتیک است و فقط بعدهاست که هوش و اراده را بکمک می طلبد . ابتداء شعور بادستگاه عصبی و بافتهای دیگر همگی تحت تاثیر امکانات ارثی که در ژنهای (٤) تمام سلولها وجود دارند ، بسط مییابد و با تأثیر ژنها شباهتی بین کودک و پدر و مادر یابکی از نیاکانش پیدا میشود . معینا تظاهر امکانات ارثی حتی و مقدر نیست و با شرایط فیزیکی و شیمیائی محیط رشد مثلا با آب و هوا و مقدار و نوع مواد غذایی بستگی دارد . بدین سبب است که برخی از افراد در تمام طول عمر کوچکتر از آن میمانند که مینوانستند شد . زیرا جسم از جان جدا نیست و کیفیت شعور با کیفیت اعضاء مخصوصا مغز و غدد داخلی وابسته است . هیچگاه میان میکروسفالها (٥) نابغه پیدا نشده است اگر ویرژیل مثلا به میکزدم (٦) تیروئیدی یا مرض ذند (٧) میبود هیچگاه نمیتوانست انه تید (٨) را بنویسد . از طرف دیگر راست است که گاهی يك روح بزرگ در بدن ناتوانی جای میکیرد . گاهی بیماری با اعلای فکری و معنوی متباین نیست . سنت ترزلیزیو (٩) مسلول بود . سیفلیس برعکس اغاب بمغز آسیب میرساند . معینا گاهی بفکر وسعت می بخشد . آلفونس دوده به نابس (١٠) مبتلا بود و کی دو مویاسان از فلج عمومی (١١) مرد . برخی معایب عضوی وجود دارد که بشعور لطمه میزند در صورتیکه بعضی دیگر بآن آسیبی نمیرساند . ولی حالت شعوری هیچگاه مستقل از وضع بافتها و هومورها و خون نیست .

-
- ١ - Haeckel ٢ - Ontogenique ٣ - Philogenique ٤ - Cenes
٥ - Microcephale ٦ - Myxoedeme ٧ - Diabete ٨ - Emeide
٩ - Saint Therese de Lisieux ١٠ - Tabes
١١ - Paralytic genrale

رشد خود بخود روان همیشه ناقص میماند و انسان جز با دخالت اراده بکمال رشد شعوری نمیرسد. همه کس میدانند که رشد عضلات و اندامها محتاج تلاش است و بدون تمرین مرتب نمیتوان قهرمان ورزش شد. همین طور برای بسط نیروی شعوری خود باید زحماتی متحمل گشت. اگر شاگرد اراده آموختن نکند، قابلترین استادان نمیتوانند با او چیزی بیاموزد. مطالعه يك مجسوعه اخلاق کسی را متقی نمیکند و تحمیل پر روح ما ممکن نیست.

روح سرکش هانری فورد بود که از يك کارگر فقیر، پادشاه يك صنعت عظیم را بوجود آورد. ایجاد شخصیت، بگفته برگسون (۱) نظیر خلق خود بوسیله خود است. در این خلق باید از جسم و جان خود هر چه ظرفیت دارد بیرون کشید و زندگی درونی خود را بر حسب ایده آلی نظم داد و در خود یکروح متجدد و نیرومند بوجود آورد. در تاریخ بشریت این معجزه هر روز صورت میگیرد و اغلب از خانواده های کوچکند که مردان بزرگ بیرون میآیند. ولی همه کس جاهل یا عالم، فقیر یا غنی، جوان یا پیر اگر بخواهد میتواند بفرورش انرژی منوی که در عمق درون خود دارد دامن بزند. شعور در عین حال، با بدن بزرگ میشود ولی رشد خود را با وقفه نمودن متوقف نمی کند.

پیشرفت عقل و احساس در فرد - راز زندگی . پایات تهنائی
در سن کمال که از شدت فعالیت های فیزیولوژیکی کاسته است، فکر عمیقتر و بسیط تر و پاکتر میشود. عقل و حس جمالی و نیروی اخلاقی و حس مذهبی در پیری نیز تکامل مییابد. هنگامیکه دانته (۲) از ناتوانی پیری و خمیدگی شکایت میکرد بهترین اشعار دیوان بهشت خود را میسرود. ولی روان فقط نزد کسانی تا پایان عمر به تعالی خود ادامه میدهند که در تمام زندگی خادم وفادار او بوده اند.
بسیاری از مردم نمیدانند که بازیگر سرنوشت معنوی خویشند. وانگهی هرگز اندیشناك این سرنوشت خود نیستند. امروز میدانیم که

رشد روانی در فرد همانطوریکه در نژادها می بینیم همیشگی نیست . در طول تکامل بسیاری از انواع جانوری ، شعور مردد و کورمال شده و به بن بست رسیده و برای همیشه متوقف مانده است . در این مورد میتوان مورچه ها و زنبور عسل را مثال آورد . در فرد آدمی نیز اغلب چنین حالتی پیش می آید زیرا شعور نمیتواند بدون تعلیم و تلاش اراده بکمال رشد خود برسد . اشتباه بزرگیست که متجددین بهیچوجه به تکامل روحی خود نمی اندیشند . سن روانی قسمت اعظم مردم از ۱۲ یا ۱۳ سال نمیگذرد . علل این وقفه بدفرجام را بنحوی نمیتوان شناخت . هموماً صغر فکری را در بازماندگان الکلیکها و سیفلیسی ها و ناقص عقلا و فاسد اخلاقان میتوان دید . ولی این امر بجای آنکه ارثی باشد ممکن است از تغذیه غلط و تأثیر مواد سمی و عادات زشت فیزیولوژیکی و حمله برخی ویروسها ناشی گردد . ما بین مردمیکه نیروی فکریشان تا مدت مدیدی پرورش مییابد بسیاری نمیتوانند به بلوغ روانی برسند . معینا میتوانند از فرصتهاییکه ترقی ماشین بایشان اعطا کرده است برای بهبود وضع جسمی و معنوی خود استفاده کنند . برعکس ایشان وقت اضافی را که در کارگاه و دفاتر و ادارات نمیگذرانند بانوشابه نوشی و بازی ورق و سینما رفتن و ورقصدن و خواندن رمانهای مبتذل تلف میکنند . اینان قربانیهای تعلیم و تربیت و عادات غلط زندگی امروزند . مسئولیت صغر فکری و اخلاقی امروزی که منجر بسقوط ما شده است آیا متوجه تعلیم و تربیت غلط ما نیست ؟ در محیط دروغ و سرگرمیهای پوچی که رادیو و مجلات بوجود میآورند ، در خمود زندگی امروزی ، در محیطی که زیبایی و تقدس تحقیر میشود پای عقل و احساس فلج میگردد .

معینا چنین معیسی ، قانون تعالی روانی را از کار باز نمیدارد . همانطوریکه وجود بیماری سبب نمیشود که سلامتی توهمی در نظر آید . در همه ادوار کاملترین افراد انسانی تلاش ارادی برای تعالی روانی خود بکار برده اند .

متأسفانه در اجتماع امروزی این تلاش به هدایت شده و بین عقل و احساس جدائی انداخته است . گاهی شوق دانستن و مطالعه کردن و فهمیدن

و بیاد آوردن و قضاوت کردن و نتیجه گرفتن و بناهای منطقی ساختن و تصور و اکتشاف ایجاد میکند ولی هرگز بفعالیت‌های غیرعقلانی روان مانند شجاعت و دلیری و راستی و صفا و وارستگی و زندگی قهرمانی و عشق توجه ندارد .
بگفته مترلینک (۱) « دیدن بدون مهر ، نگرستن در ظلمت است »

تعلیم و تربیت امروز با توجه به پرورش افراطی قوای عقلانی ، تعالی روانی را متوقف میکند . برای آمادگی در امتحانات ، شاگرد فقط به حافظه خود تحمیل میکند و انگهی ارزش معنوی اینکار هیچ است . معینا سود اجتماع تربیت فکری عمیقی را ایجاب میکند . زیرا ما به مهندسی و زیست شناسان و علمای اقتصاد و تاریخ دان و فیزیکیان و فیلسوف و ریاضی دان احتیاج داریم و فقط متخصصین فکری قادرند که اطلاعات مارا بجلو ببرند . مسئله تخصص يك ابتلای ضروری است . زیرا به تنگی افق فکر میانجامد فضای کتابخانه‌ها و سالنهای درس و آزمایشگاهها برای کسانی که مدتهای مدید در آنها غوطه میخورند ، زبان بخش است و مانند مهی مارا از حقیقت جدا میکند . بدون گرفتن (۲) د کتر فوست (۳) همیشه پیخبر میماند که راز زندگی را نمیتوان در کتابها جست .

راز زندگی را در خود زندگی و در میان اعمال بدنی و فکری و معنوی باید جست و اگر به این سه نوع اعمال جدا گانه توجه شود هیچگاه نمیتوان این راز را گشود . وقتی با تلاش اراده ، روان در ما تعالی پذیرفت ، در عین حال منظره عقل و قضاوت و تملک نفس و زیبایی اخلاق را بخود میکیرد و بگفته داتته در دیوان بهشت « روشنائی عقل لبریز از عشق » میگردد . یعنی خرد . همان خردیکه مطرود فلاسفه و دانشمندان است . زیرا فلاسفه و دانشمندان آنچه را که با کلمات توصیف نشود ، غیر واقعی میدانند . نه ژان ژاک روسو و نه اگوست کنت (۴) و نه کلود برنار خردمند نبودند . گاهی در میان مردم ساده و گمنام میتوان برگزیدگان حقیقی معنا را جست . این خردمندی فروزان و بیان نشده هنوز بین برخی از خانواده‌های قصبه نشین و روحانیون متواضع و فهرمانان گمنام و ارسنگی و نودوستی وجود دارد ولی آنرا بین شاهان و امپراطوران نیز میتوان

یافت . آیا عظمت روحی سن لوئی (۱) و مارک اورل (۲) کمتر از سقراط یا اپیکتت بود؟ راهیکه بقلل کوه میرسد ، برای اینان و آنان بیک اندازه سخت و زیبا بوده است . هیچ چیز جز بهای فداکاری پیشرفت نمیکند بدون گذشت عظمت روحی بدست نیاید . گذشت از هستی و شهرت و زندگی بخاطر عشق بهمنوع و وطن و بایک ایده آل بزرگ . فداکاری رفتار سربازست که باراده خود در میان میدانهای دهشتناک نبردهای امروزی قدم میگذارد . نوگوشی (۳) است که بتنهائی مریض و ناناوان ، لا براتوار خود را در انسنیو رو کفلر نیویورک ترک میکند تا در افریقا از تب زرد بمیرد . روش آنهاست که باجمال و حقیقت آشنا شده اند و باتمام نیروی خود بسوی خداوند میگردند و بخاطر حکومت عدل و عشق در جهان جان ، خود را فدا میکنند . آنچه آدمی را به اوج سرنوشتش میرساند ، احساسات است نه عقل . روان بوسیله رنج و شوق بیشتر تعالی میبیدرد تا بکمال عقل و در این سیر جانی عقل را که بارگرانی شده است به پشت سر میگذارد و به جوهره روان که عشق است منحصر میگردد و فقط در میان این شب عقل از زمان و مکان میگردد و به کیفیتی که حتی عرفای بزرگ نیز نتوانسته اند آنرا توصیف کنند به جوهره وصف پذیر اشیاء می بوندند . شاید این بوسیلهی جداوندن همان غایت مجبوری است که نزد اراغظه ایکه خشم شروع به سبب و جنین در زهدان مادر رشد میکند ، در طلب اوست .

تکامل معنوی جز در عده معدودی از افراد بسر انجام نمیرسد . زیرا مسانزم تلاش دائمی اراده و نوعی حالت بافتها و حس قهرمانی و تطهیر حواس و افکار و شرایط دبگری است که بخوبی آنها را نمیشناسیم . ولی همه کس میتوانند در این راهی قدم بگذارند که ماوراء نیرگی ابرها به روشنائی قتل بلند میرسد . در عین حال هر کس میتواند بعضی اطاعت از قانون کامل فردی ، فقط بخاطر ارضای حوائج فیزیولوژیکی خود مانند پسر عموها ایمان شمانزه و گوریل و اورانگ زندگی کند . بسیاری از افراد امروزی آنقدر بزرگمی حیوانی نزد بکنند که مطلقاً جوای ارزشهای مادی هستند . بدینجهت بزرگمی آنان خیلی کم مایه تر از حیوانات است . زیرا همه

ارزشهای معنوی میتوانند با روشنائی و شادی بیخشند. هر کس باید در در لحظه ای از زندگی خود بین دوراه مادی و انسانی یکی را انتخاب نماید یعنی پیروی از قانون تعالی روانی را یارد کند بپذیرد. تردیدرأی خطرش کمتر از رد قطعی نیست. در آپوکالیپس (۱) نوشته شده است که « چون تو و رمی، نه سردی و نه گرم ترا از دهان بخارج میاندازم » با آنکه رشد شعوری در بسیاری از اشخاص بزودی متوقف میشود معهدا تمایل طبیعی در آن دارد که تا پایان عمر ادامه یابد. در حقیقت تعالی روانی در طول تکامل هر فرد نه تنها يك قانون اصلی زندگی انسانی بلکه یکی از خصایص آنست.

وحدت قانونهای اصلی زندگی - سلسله مراتب آنها . خصیصه انسانی قانون تعالی روان

پس این نکه معلوم بلا واسطه مشاهده است که زندگی در عین حال بطرف بقای خود و حفظ نسل و مصویت میگراید. فوائین حفظ زندگی و بقای نسل و صمت خود زندگی را دارند. زیرا وجودش در پست ترین انواع جانوری مشهود است. ولی قانون تعالی روانی چنین نیست. این تمایل اصلی حیات شاید بشکل آهسته ای در جانوران تک سلولی که نخستین مظاهر زندگی بروی زمین بوده اند، پوشیده بوده است. ولی خود را بوضوح در انواع جانوری جز در يك مرحله خیلی پیشرفته از تکامل یعنی هنگام پیدایش پستانداران و پریماتها و بخصوص انسان، نشان نداده است و در حقیقت خصیصه اصلی انسان را میسازد. فقط مابین تمام جانوران انسان است که میتواند بکمک اراده در تربیت شخصیت خود سهم بگیرد.

هیچیک از موجودات زنده، مغزی به پیچیدگی مغز انسان ندارد. مانند قوانین حفظ و ادامه زندگی قانون تعالی روانی نیز مصرف عملی ساختمان اندامهاست. بیقین تعالی روانی در تمام افراد دیده نمیشود. همانطوریکه همه کس قادر ببقای زندگی یا حفظ نسل نیست. زیرا بدن ما ظریف است و عوامل مختلفی میتوانند مانع رشد آن گردد. این عوامل

برخی ارثی و بعضی ناشی از محیطند مانند ویروسها ، باکتریها ، سموم ، عادات ناپسند بدنی و فکری و اخلاقی . این تمایلات اصلی طبیعت مارا بعید است که بتوان جدا گانه توصیف کرد . معینا تغییر ناپذیرند و تا وقتی که ساختمان بدن ما عوض نشده است باقی خواهند ماند و در حقیقت خصایص اصلی حیاتی انسان را نشان میدهند .

سه قانون اصلی زندگی ما ، جنبه‌های مختلف یک شیئی را تشکیل میدهند . همانطوریکه فعالیتهای گوناگون انسانی جز ناهائی از وحدت او نیست . قلب و ریه و مغز و غدد داخلی زندگی مسفل ندارند . این اندامها از یکدیگر و از بدن جدائی ناپذیرند . هیچکدام از مایلات اصلی ما نباید جدا گانه مورد توجه قرار گیرد زیرا همگی اصلی است . چنانچه هر عضوی در بدن اصلی است . چشم بوشی از کلیه‌ها و تیروئید و قلب و لوزالمعده و همچنین سرپیچی از اصول زندگی ممکن نیست . اصل بقای زندگی و حفظ نسل هر دو یکی است زیرا فرد با نژاد مجموعه غیر قابل تفکیکی رامیسازد . یقین مامیتوانیم فقط از یک یادو از سه قانون زندگی اطاعت کنیم و یا آنکه از هیچیک پیروی ننمائیم . فقط دیوانگان شق اخیر را می‌پذیرند . ولی بسیاری از مردم عادی و حتی هوشمند ، جنبه‌های اصول طبیعی زندگی را که خود می‌پسندند ، پیروی میکنند . برخی فقط برای حفظ حیات خود میکوشند . اینان نوده و ازده بشریت را میسازند . برخیها زندگی و نسل را نگه میدارند . خود مردمکهای (۱) باقی میمانند ولی در بازماندگان نشان از قانون تعالی روانی پیروی میشود . برخی دیگر بقای نسل و حتی حفظ حیات را فدای تعالی روانی میکنند . این دسته در عین حال از جهال و خودپسندان و قهرمانان و خردمندان و دیوانگانی تشکیل میشود . ولی زندگی هیچگونه اهمیتی بتمایل و مقصد کسانیکه از اطاعت سرپیچی کرده‌اند نمیدهد و خردمند و قهرمان را نیز همانند خودپسند و جاهل و دیوانه کیفر میدهد و خود و ملنشان را بطرف انحطاط میکشاند . برای زندگی هیچ فضیلتی جز اطاعت از سه قانون اصلیش وجود ندارد . خوشبختی و صفا پاداش کسانیست که از این فضیلت برخوردارند .

خطای بزرگ اجتماع امروزی اینست که از پیروی قانون تعالی روانی سرپیچی کرده و مستبدانه روان را بقوای عقلانی منحصر نموده است و در تربیت قوای فکری میکوشد. زیرا فکر بكمك علم تسلط بر همه چیز را تامین میکند. ولی فعالیت‌های دیگر روانی را از یاد برده است. فعالیت‌هایی که بزبان علم جز تصاویر ناقصی از آنان نمیتوان کشید و جز باعمل و هنر و نیایش قابل بیان نیست مثل حس اخلاقی، سجایا، شجاعت، حس جمال، حس مذهبی. در مدارس بشاگردان نظم شخصی و انضباط و ادب و دلیری را نمیآموزند. برنامه مدارس شاگردان را بحد کفایت در تماس بازیبائی اشیاء و جمال هنر نمیگذارد. از یاد برده اند که تمام تمدنهای قدیمی هنگام عظمت خود حس مذهبی داشته اند. همچنین فراموش کرده اند که روح تمدن غرب کودکی خود را بامسیحیت محشور بوده و هیچ چیز جای زیبائی و صفای اخلاق مذهبی را در دل مردم نگرفته است. مردم امروزی هنوز نفهمیده اند که سرپیچی از قانون تعالی روانی چقدر خطرناکست و گمان میبرند که پرورس فکری معادل با تربیت روانی است و هنوز ندانسته اند که در کنار عقل، فعالیت‌های معنوی قرار دارند که برای منی صحیح زندگی لازمند. این جهل سبب عکس العمل آهسته و خاموس زندگی شده است که مخصوصاً آثار آنرا در قصبات و شهرهای کوچک میتوان دید. استیلائی تدریجی زشنی و پلیدی و بی ادبی و الکلیسم و راحت و امنیت طلبی و حسد و بدگویی و کینه متقابل و معایبی که بنظر دانه پست تر از همه میآمد یعنی تزویر و دروغگویی و خیانت. و قتیکه قانون تعالی روانی پایمال شود، زندگی خود بخود باسقوط و انحطاط و اکنش نشان میدهد. بدیهی است که زندگی از آدمی خیلی بیشتر از امکانات فکریس تفاضاً میکند. روان يك مجموعه غیر قابل فسیمی است و نمیتوان بدلخواه خود از این مجموعه جزئی را انتخاب کرد.

پرورس فکری و اخلاقی هر دو ضروری است ولی ضعف اخلاقی دردهای بیدرمانتری از ضعف فکری برای ما ایجاد میکند. با آنکه قوانین زندگی غیر قابل تفکیکند، مهنها سلسله مراتبی دارند. اصول حفظ زندگی و بقای نسل قدیمی و محرک‌هایی هستند که مقاومت نا پذیر ترند.

قانون تعالی روانی چنانچه میدانیم ، مبدأ خیلی تازه تری دارد و یکی از تمایلات نوین زندگی است . در بعضی افراد هنوز ضعیف و مردود است و بدشواری درک میشود . گاهی در عمق شعور ما بین احتیاجات اصلی ، تصادمی درمیگیرد . مثلاً گاهی اوقات باید بین بقای زندگی یا حفظ نسل و مابین خدمت بروان یا خدمت بزنگی انتخابی کرد . همیشه انتخاب مشکل و اغلب غیرممکن است . تا چه حدودی یکزن باید برای بقای نسل حیاتش را بخطر بیندازد ؟ آیا ننگی لگن و سل ریوی و عوارض قلبی و بیماریهای دیگر او را از وظیفه مادری معاف میدارد ؟ این تصادمات اغلب بین قانون تعالی روانی و قوانین حفظ زندگی و ادامه نسل درمیگیرد . امروز نیز مانند تمام اعصار دیگر مردان و زنانی یافت میشوند که از موهبت پدر و مادر شدن چشم میپوشند و زندگی خود را برای خدمت بدیگران یا نیل بیک ایده آل مذهبی وقف میکنند و بعضی نیز زندگی را قربانی وفاداری به عقیده خویش میسازند . در قلب هر یک از آنان مابین فرماندهانیکه باید مطاع باشند مجادلاتی در میگیرد و در افراد شریف این مبارزه بنفع آن قانون اصلی حیات که مختص انسانست پایان مییابد . سقراط شوکران را نوشید . سن بول خود را بدست جلاد سپرد . ژان دارک زنده زنده سوخت و هر بار بشریت عظمت پذیرفت . این قهرمانان و شهیدان هستند که زندگی را بسوی غایتش در راه مروری که از آغار پیدایش خود در پیش داشته است بجایو میرانند .

فصل چهارم

خوب و بد

بی ثباتی مفهوم بد و خوب - لزوم يك تعريف واحد - خوب و بد با ساختمان زندگی انسان مشخص میشود

در هیچ عصر و هیچ کشوری علمای اخلاق در تعریف نیک و بد متفق - الکلام نبوده اند . برخی خوبی را مرادف با مفید و درست و سودمند و مطبوع دانسته اند و بعضی بآنچه متوافق با طبیعت با اراده خداوندی باشد . بدی نیز مترادف با رنج و بیداد و نادانی و تلقینات شیطانی در نظر آمده است . بنا بر این تعریف خوبی و بدی همیشه مختلف و غیر قطعی بوده است . بگفته آریستپ سیرن (۱) لذت عین خوبی و رنج عین بدی است . رواقیون در جواب میگفتند که خوبی واقعی هرگز لذت نیست بلکه باید آنرا در نظم اشیاء جستجو کرد و در پرتو عقل آنرا یافت . برای بقاء باید با طبیعت متوافق شد و در طبیعت همه جا آثار خداوند را میتوان دید . با مارك اورل و اپیکتت ، مفهوم خوبی مشابه با عشق بهمنوهان و توکل و پیروی از اراده خداوندی شد . خوبی نزد یهودیان و سپس مسیحیان تعریف دقیقتری یافت و بصورت دستوراتی در کتابهای مقدس آنان مشخص گشت و علمای اخلاق مانند حقوق دانان هر وقت باین دستورات رجوع میکردند بآسانی آنچه را که خوب و آنچه را که بد بود باز میشناختند و این تعاریف نیک و بد بود که تا آخر قرون وسطی راه و رسم زندگی مردم غرب را تعیین میکرد . معینا اخلاق لذت با خون سردی در طول قرون موقعیت خود را حفظ کرد و با دست هلوسیوس (۲) و ژرمی بنتام تجدید شباب نمود و بصورت اخلاق سود

درآمد. از این پس موفقیتش شایان بود زیرا انسان همیشه آماده است که خودخواهی را چون قانون عالی مشی زندگی بپذیرد. در دموکراسیهای امروزی خوبی کاملاً مترادف با سودآور شده است. خودخواهی بر عشق غلبه یافته و اپیکور مسیح را مغلوب کرده است.

فقط امروز عده قلیلی از مردم غرب، تعریف خوبی و بدی را برونق سنن نیاکانی خود میبندند. اکثریت دکالوگ (۱) را از یاد برده و اغلب حتی از وجودش بیخبرند. بین مجاز و غیرمجاز، مرزهایی دنیا پسند وجود ندارد. فراوانند کسانی که نیکی را از بدی بخوبی تمیز نمیدهند. و فقط به پیروی از تمنیات و دنبالگردن منافع منقسم خود قانند. غنی و فقیر، پیرو جوان، عالم و نادان، برزگر و کارگر و کارفرما مفهوم مشترکی برای مشی زندگی نمیشناسند. برای آنان خوبی و بدی وجود ندارد. خیانت بیک دوست اگر این خیانت متضمن سودی است ننگ نیست. خوبی سود است.

یک اتومبیل بربیک کودک ارجح است. بایستی با کمترین کار ممکن بیشترین سود ممکن را بدست آورد. با اینهمه هنوز شرافت و امانت و بی نظری و زیبایمی تلاش و دلاوری را تبلیغ میکنند.

بنابراین در روح مردم امروزی آشفتگی بزرگی حکم فرماست. بلاشک باید افراد و اجتماعات انسانی بدانند که چگونه رفتار و سلوک خود را بقوانین مشابهی منکی سازند و بایستی یک تعریف را برای خوبی و بدی بپذیرند همانطوری که مفهوم واحدی را برای گرما و سرما پذیرفته اند.

چنین تعریفی امروز در روشنائی سه قانون اصلی زندگی ممکن است و میبوان با آنها باآسانی صواب را از خطا تمیز داد. شناسائی سه قانون اصلی زندگی موجب میشود که ما تعریف دقیق و تغییرناپذیری از خوبی و بدی بکنیم که برای هر فرد عاقلی قابل فهم باشد.

خوبی شامل چیزهایی است که با احتیاجات اصلی طبیعت ما متوافق است. یعنی اشیاء و افکار و احساسات و اعمالیکه در مجموعه خود موجبات

حفظ حیات و بقای نسل و تعالی روانی را فراهم میآورند . بر عکس بدی آنچه‌ی است که باحفظ زندگی و ادامه نسل و تعالی روانی آدمی متباین باشد . درحقیقت کمال خوبی با موفقیت زندگی درجبه کاملاً انسانی او متظاهر میگردد .

برخی چیزها بلاشک بدنند زیرا میکشند یا فلج میکنند و یا فرد را فاسد و حقیر میسازند مثل باسیل طاعون و ویروس تب زرد و افراط در شرابخواری و سل و سینما و رادیو . همچنین رشد بی تناسب قوای فکری درمقابل سنجایا و نیروی بدنی ، بی ادبی ، سخن چینی ، عدم تملک بر نفس خودی و دروغگوئی . برعکس هوا ، آب ، روشنائی ، علوم ، هنر ، مذهب محبت و شور و ظرفیت عمل جنبه های اصلی خوبی را نشان میدهد . زیرا اینها عوامل عظمت زندگی فردی و اجتماعیند .

موجودات بیجان و جانداریکه پیرامون ما را گرفته‌اند نیز مانند افکار و اعمال و تشکیلات اجتماعی ممکن است بسط زندگی را مانع و یا مساعد شوند . بنابراین در آنها نیز خوب و بد میتوان یافت . مثلاً هر شکلی از اجتماع که توده های انبوهی از افراد انسانی را درکارخانه‌ها و مساکنی جای دهد که دو قانون اول زندگی بخوبی انجام نشود و تعالی روانی در آن غیرممکن باشد ، بد است . درتشکیلات اجتماعی نیز مانند زندگی فردی ، خوب آنست که متوافق با ساختمان جسم و جان ما و بد آنست که متباین با آنها باشد .

تعریف گناه - واقعیت گناه و فضیلت - مسئولیت اخلاقی

گناه عبارتست از ، پیروی نکردن از نظم اشیاء ، هر عمل یا فکری که بزنگی بخصوص جنبه بشری آن لطمه بزند و آنرا جریحه‌دار و پایمال کند يك گناه است . کینه ورزی بهممنوع گناهست ، زیرا کینه دو عین حال جسم و جان را میگدازد . اما تقوی چنانچه سقراط تعلیم میداد ، تنها شامل شناسائی خوبی نیست بلکه يك عمل ارادی و عادت است که به کمیت و شدت و کیفیت زندگی میافزاید و شخصیت را میسازد و آنرا پر مایه میکند . امید و ایمان و شور و شوق و اراده قوی ، روی جسم

مانند بخار روی توربین اثر دارد. فعالیت‌های بدنی و روانی بوسیله عشق تعالی میپذیرد. این فضایل شخصیت را عالیت‌ر، نیرومندتر و متراکم‌تر میکند. برعکس عیوب، شخصیت را کوچک و متشتت میسازد. مثلاً تبلی، تردیدرأی، غمناکی، رشد فکری را متوقف میکند. خودپسندی و غرور و حسد سبب جدائی مردم میگردد و تعالی روانی را مانع میشود. همچنین است نتایج حاصله از افراط در امور جنسی و الکلیسم و پرخوری با واسطه عوارض بدنی ناشیه از آنها. این معاصی آشکارا سه فانون اصلی زندگی را پایمال میکند. در حیات اجتماعی نیز مانند زندگی فردی، نیکی بخوبی از بدی متمایز است. فضایل اجتماعی و معایب ضد اجتماعی وجود دارد. فضایل اجتماعی موجب اتحاد و صلح است. ادب، نظافت، عشق بخاکیکه نیاکان ما در آن خفته‌اند و مذهب و ایده آل مشترک اجتماع را هم‌آهنگ و قوی میسازد. بر عکس معایب ضد اجتماعی مانند بی‌ادبی، نشست، افترا، غیبت و ایجاد نفاق در بین افراد یک خانواده و یک شهر و یک گروه اجتماعی سبب ناتوانی و اضمحلال ملت میشود.

عادلانه نیست اگر بخواهیم وجود گناه را از زیاد بپریم زسرا گناه اصولاً زیان بخش است. چنانچه میدانیم زندگی در نازود کسانیرا که با او مخالفت میکنند از میان میبرد. ولی رای دادگاه زندگى سبیه بدادگاه های انسانی نیست. زندگى در عین حال نابینا و روشن بین است. اغلب بمجرم اجازه فرار میدهد ولی بازماندگانش را بکیفر میرساند.

گناه از لحظه بعنت آزادی بروی زمین ظاهر شد. به بیان دیگر از وقتی که انسان بعلت رهائی از خودکاری غریزه، جایز الخطا گردید. ارتکاب گناه ارادی یا غیر ارادی است. خواه جهل از قوانین. زندگى و خواه ناتوانی از اطاعت این قوانین و خواه سرپیچی از پیروی از نظم اشیاء موجود آنست. هر یک از اعمال ما در عین حال از عوامل ارثی و تعلیم و تربیت و نفوذ عوامل شیمیائی و فیزیکی و فیزیولوژیکی محیط و عادات و اراده ما ناشی میگردد. درچه حدودی یک فرد از نظر اخلاقی صلاحیت انجام يك عمل را دارد؟ نمیدانیم.

هیچکس نمیتواند مغز و اعضاء و روان همسوع خود را بکاود و در

آنجا علل اعمال او را کشف کند. قاضی نیز بنوبه خود يك انسان است و در نتیجه قادر باین کاوش نیست. باید حتی بکمک پسیکیاتر تحقیق کند که متهم در آنچه کرده اخلاقاً صلاحیت داشته است یا نه. و بایستی مدارک ارضاً کننده ای برای این امر که مجرم حقیقتاً جنایتی را مرتکب شده بدست بیاورد. مستی و ضعف عقل و دیوانگی نباید مجرم را از کیفر معاف بدارد. مجرم خواه مست یا دیوانه یا گانگستر باشد لااقل جنایتی مرتکب شده است و زبانی که از این جنایت حاصل میشود با عدم صلاحیت اخلاقی مجرم تخفیف نمی یابد. دیوانه ای که هنوز خویش را میکشد مانند يك جانی حرفه ای خطرناک و مضراست. شرافت اجتماع در تنبیه و کیفر نیست بلکه وظیفه دارد که افراد خود را حمایت و حراست کند و در نتیجه باید کسانی را که برای زندگی یا تعالی روانی و مادی هموعانشان زیان بخش و خطرناکند، بکنار بگذارد.

تعولی در دستگاه قانونگذاری و در وضع قوانین ضروری است. به آسانی میتوان در مردم رفلکسهای شرطی مفیدی رواج داد. مثلاً اگر راننده مستی که رهگذری را میکشد از کیفر مرگ بترسد بزودی رانندگی در چنین مستی عمل خطرناکی معرفی خواهد شد و همه از آن اجتناب خواهند کرد. یکی از اشتباهات لیبرالیسم اینست که عقیده دارد هر کس آزاد است از نظر اخلاقی راه و روش دلخواهی برگزیند و دولت تنها هم خود را صرف جلوگیری از حملات دزدان و مجرمین و جنایتکاران میکند. در حقیقت بسیاری از گناهانیکه افراد تعمداً یا غیر ارادی مرتکب میشوند نه تنها بشخص ایشان بلکه بهموعانشان نیز صدمه میرساند. چرا اجتماع همانطوریکه افراد خود را در مقابل حصه و وبا نگهداری میکند بر علیه مفتریان و فاسد اخلاقان و الکلیکها و دیوانگان حفظ نمیکند؟ گناهان به نسبت اهمیت خود طبقه بندی شده اند ولی این مقیاس اختیاری و بر حسب زمان متغیر است. معهداً ۷ گناه اصلی که کلیسا از آنها نام میبرد هنوز رتبه اول را در سلسله مراتب معاصی آدمی دارند. با اینهمه شاید ما بوخامت برخی از آنها توجه نکنیم زیرا نتایج سوء بعضی از معایب پس از چند سال و گاهی بعد از چند نسل آشکار میشود. مثلاً بعد از قرون متمادی ما امروز میفهمیم که الکلیسم و خود خواهی

و حسد چه دل بزرگی را در سقوط جامعه ایفا میکند. عادت تهمت بهمنوع و اخلال در کارهایش و خیانت بدوستان و استثمار مستخدمین و دزدی از مشتریها، برای شخص مجرم کمتر از ملت نتایج مشوم دارد.

در کنار گناههای قدیمی مثل خودخواهی و حسد و بی اعتدالی دسته‌ای از گناهان جدید و خیم تر بوجود آمده است. از یکطرف با شناسائی قوانین زندگی توانسته‌ایم بهتر معنای اشتباهاتی را بفهمیم که پیش از این بدان توجه نیک کردیم. از طرف دیگر تکنولوژی مدرن و وسائل تازه‌ای برای سوء قصد بزندگی جسمی و روانی در دسترس ما گذاشته است. مثلاً علم جدید تغذیه بما آموخته است که تغذیه غلط ممکن است در کودک موجوده نقایص جسمی و روانی درمان نا پذیری شود. بنابراین پدر و مادری که بخود زحمت نیندهند طرز تغذیه صحیح کودک را بیاموزند، گناهی مرتکب میشوند. همچنین امروز میدانیم که زناشویی بین عموزاده‌های همخون و الکلیکها و سیفلیسیها یا کسانی که آثار عیوب روانی دارند چه عواقب وخیمی دارد. تاریخچه خانواده روک (۱) را نباید فراموش کرد. در بین افراد این خانواده بوجوب مطالعه مقامات رسمی نیویورک ۳۳۹ فاحشه ۱۸۱ الکلیک ۱۷۰ فقیر بینوا، ۱۱۸ جنایتکار و مجرم ۸۶ مدیره فاحشه‌خانه وجود داشته است. گدار (۲) مشاهده کرده است که در نسل خانواده‌ای که پدر و مادر مبتلی به ضعف عقل بوده‌اند ۴۷۰ کودک ضعیف العقل و فقط ۶ کودک طبیعی به وجود آمده است. ایجاد يك نسل منحط و جنایتکار و ابله خیانت بزرگی است و فساد نسل (۳) یکی از معاصی کبیره است.

اعتیاد به تریاک و مرفین و کوکائین و حشیش مترادف با خودکشی است.

قوانین زندگی و اخلاق مذهبی - رنج اجتناب ناپذیر

تشابه زیادی بین مفهوم گناهی که از شناسائی قوانین زندگی حاصل شده با تعریفی که مذهب از آن کرده است، وجود دارد. در حالیکه مبدأ این دو کاملاً متفاوت است. در حقیقت یکی از آنها محصول تعقل صرف

و استنتاج منطقی و به بیان دیگر اثر فعالیت عقلانی روان و متکی بر معلومات مشاهده‌ای است. برعکس دیگری محصول شهود و اشراق و الهام یعنی فعالیت غیرعقلانی روان است. معینا نتایج هر دو کیفیات روانی در بعضی جنبه‌ها کاملاً شبیهند و در دستورات هر دو، یکقسم فضایل توصیه و يك نوع معاصی نهی شده‌است. منلا اعتدال و محبت متقابل از يك طرف و دروغگوئی و حسد از طرف دیگر.

اخلاق مسیحیت بر خلاف گفته ولتر کارش این نیست که مانع شود فقرا اغنیا را بکشند و نگذارند اینان بآرامی در بستر خود بخوابند، برعکس معرف یکی از ضروریات وجود ماست و مانند مقررات حاصله از قوانین زندگی شرط ضروری برای بقای نسل و تعالی روانی اوست. معینا بتنهائی قادر بتأمین این بقا نیست. اعتقاد مذهبی نمیتواند تنها هادی آدمی در نظم طبیعی او باشد و نتوانسته است مردان و زنانی بسازد که وظایف خود را بخوبی انجام دهند. باید آنچه را که مربوط بخداوند است، بخداوند و آنچه را که سهم سزار است بسزار تقدیم کرد. علم نیز همچون مذهب و عقل نیز همانند احساسات ضروری است. در حقیقت اخلاق بیولوژیکی سخت تر از دکالوک (۱) است. فقط بکار بستن مفرراتیکه از قوانین اصلی زندگی ناشی میگردد، دسترسی بفضائل مذهبی را ممکن میسازد زیرا فساد نسل و بدی تغذیه و شرایط اقلیمی نامساعد و عادات ناپسند بدنی و روانی مانع بزرگی برای تعالی روانیست. مثلا آیا نمیدانیم که ققدان منگنز در غذای بعضی جانوران، حس مادری را از میان میبرد؟ یا آنکه ققدان ید سبب بلاهت تیروئیدی میشود.

در واقع اخلاق مسیحیت هیچگاه ادعای قاطع برای رهبری مردم در نظم طبیعی نکرده است. موفقیت زندگی، علاوه بر عوامل اخلاقی به عوامل فیزیولوژیکی و فیزیولوژیکی و فکری نیز وابسته است. فعالیت‌های خاصه انسانی از اعمال فکری از طرفی و از فعالیت‌های اخلاقی و فیزیولوژیکی از طرف دیگر تجاوز میکند. بدین جهت اطاعت از سه قانون اصلی زندگی خیلی مشکلتر از پیروی از عقیده مذهبی است.

حتی اطاعت کامل از قوانین جسم و جان خود و اصول اخلاق مسیحیت ما را از رنج در امان نخواهد داشت زیرا طرح جهان آنچیزی نیست که فکر انسانی می‌خواهد چنان باشد و توجیه عقلانی راه و رسم زندگی ما را در پناه بدبختی نیسنگدارد. هر فردی با خود تسمام گذشته نسل و در نتیجه هیوب و محاسن نیاکانی را دارد و چون کم و بیش با عیوب ارثی متولد می‌شود در تمام عمر بارگران يك خطای قدیم را بر دوش حس میکند و رنج میبرد. فشار این بارگران بر شانه همه یکسان نیست و بین اطفال يك خانواده یکی را خورد میکند ولی درد دیگران بوضوح تظاهر ندارد. زیرا صفات ناپسند و عیوب اجداد دور دست پس از آنکه چندین نسل پوشیده ماند ممکن است دوباره آشکار و سبب بدبختی کودک بیگناهی شود.

ما اغلب از حماقت و بلاهت و اختلالات عصبی و بیشبانی فکری و فقدان قضاوتیکه از نیاکان خود وارث برده‌ایم، زحمت میبینیم. وانگهی همه کس در معرض تصادم اتفاقی عوامل محیطی مثل سرما و گرما و باد و باران و باکتریها و ویروسها و سموم موجوده در هوا و غذا و مشروبات و فساد و حسادت و شیطنت و کارشکنی همنوعان خویش است. در حقیقت مصائب ممکن است بر مردم عادل و شرور هر دو رو کند معینا بجهال و تبلیها و مردم بی اعتدال و ضعیف بیشتر رو می‌آورد.

با استفاده عادلانه از علم بخصوص با اوژنیسم و پسیکوفیزیولوژی خیلی از رنجهای آدمی را میتوان تسکین داد. علم میتواند وسائلی بآدمی نشان بدهد که با آنها خوبی کند و از بدی پرهیزد. ضروری است که اجتماع با مساعی خود عادات و نشکیلاتی را که با قوانین زندگی متباینند تغییر دهد. بلاشک هیچگاه غمها و رنجها و بیماریهای دژنراتیو و پیری و مرگ را از میان نمیتوانیم برداشت. مردم خوب و بد، پاکان و جنایکاران هر دو در معرض مصیبتهایی که وابسته بشرايط زندگی انسانیست قرار میگیرند. ولی این مصائب و قتیکه درب خانه يك مرد درستکار و یا يك مرد بیکار و خود خواه و منحرف را میکوبد یکچهره بخود نیگیرد. در مقابل مرد درستکار چهره مصیبت وحشت و خشونت خود را از دست میدهد. کسیکه وظایف انسانی خود را انجام میدهد یعنی از تمام قوانین زندگی بخصوص قانون تعالی روانی

پیروی میکند اغلب مقاومت عصبی و تعادل روحی را پیدایش میکند و گاهی از موهبت آرامش روانی برخوردار میگردد. آرامشیکه زندگی به برگزیدگان خود میدهد همانطوریکه خداوند بمحبان خویش عنایت میکند. بدبختی در برابر آن نمیتواند عرض اندام کرد. آرامشیکه در مصائب و رنجها و حتی در وحشت مرگ کسانرا که به هدای خاموش زندگی گوش فرا داده اند همراهی و نگهداری میکند.

تعریف فضیلت (۱)

در محیطیکه بوسیله علم و تکنولوژی بوجود آمده یعنی در دنیای سخت ماشینها، با آنکه مفهوم فضیلت تمدناً بوسیله مردم امروزی فراموش شده معیناً همچون مفاهیم مکانیک و شیمی ضروری باقیمانده است. فضیلت یکی از معلومات خیلی قدیمی مشاهده است. بلاشک هنوز میتوان بآن در اجتماع امروزی برخورد ولی در جماعاتیکه زیر یوغ ماتریالیسم بسر میبرند وجودش اکسیر است. اجتماعیکه اولویت را برای اقتصاد میشناسد به فضیلت نمیگراید زیرا فضیلت اصولاً خواهان اطاعت از قوانین زندگیست و هنگامیکه انسان خود را در فعالیتهای اقتصادی محدود کرد کاملاً از قوانین طبیعی پیروی نمیکند. بی آنکه سخن بلاف گفته شده باشد فضیلت ما را بحقیقت میرساند و تمام فعالیتهای جسی و روانی ما را برونق نظم ساختن آنها اداره میکند. یگردد با فضیلت شبیه بوتوری است که مرتب کار میکند. اختلالات و آشفتگیها وضعف اجتماع امروزی معلول فقدان فضیلت است. فضایل نیز باندازه فعالیتهای انسانی متنوعند، همه آنها اصلیت همانطوریکه تمام فعالیتهای بدنی و روانی اصلیت و بین آنها سلسله مراتبی وجود ندارد. معیناً آنها را بدستجاتی تقسیم کرده اند. افلاطون چهار فضیلت میشناخت: احتیاط، عدالت، میانروی و نیرو یا آندریا (۲). این فضایل بوسیله سنت آمبرواز (۳) پذیرفته و در تئولوژی مسیحیت وارد شد و فضایل اصلی گردید. مسیحیت بآنها سه فضیلت دیگر افزود: امید، ایمان و عشق. نکته عجیب آنکه تمرین فضیلت جزو برنامه مدارس عمومی نیست.

معهدا بدیهیست که برای موفقیت زندگی اجتماعی و فردی عاملی اصلیت .
 احتیاجات مادی و معنوی ما تغییر میکند. در برخی ممالک یادربعضی شرایط
 ممکن است فضیلتی موقه ارزش بیشتری ازدیگران پیدا کند . در آنجا که
 روح تشمت و کینه تیزی حکمفرماست ضروری ترین فضائل ادب و صبر و
 عذرخواهی از اشتباهات و محبت برادری است. در مناطقی مثل نرماندی (۱)
 و برتانی (۲) که الکلیسم موجبات دژنراسانس اهلایرا فراهم آورده ، باید
 به تعلیم فضیلت نیروکوشید زیرا تنها عاملیست که میتواند موجب تعادل
 گردد . تمام ملل متقدم امروز احتیاج بدو فضیلت اصلی دارند : خردمندی
 و اوژنیسم . در دیده افلاطون خردمندی و عدالت چون اصل تمام فضائل
 بود . اثرشان هم آهنگ کردن اعمال بدنی و روانی و جلوگیری از بسط
 بی تناسب فیزیولوژیکی در مقابل روانی یا رشد مفرط اعمال روانی در
 مقابل فیزیولوژیکی وبخصوص اقتصادی در مقابل انسانیست . فقط اجرای
 این فضائل میتواند مانع ازسیر قهقرای تمدن غربی گردد . اوژنیسم درعهد
 پریکلکس طبیعه و لایشر بوسیله یونانیان انجام میشد . امروز باید مقام
 بزرگرا دربین ملل متقدم احراز کند . بهداشت و طب عاری از خرد شده .
 نگهداری افراد علیل و بیماران دژنره را ممکن ساخته و تسهیل نموده است
 بدینجهت شماره افراد معیوب روز بروز بیشتر میشود . بنا براین اوژنیسم
 برای نجات تمدن امروزی ضروری است .

فضیلت بعلمت رفتار قشربون اشتهار بدی یافته است و آنرا باسالوس
 و تعصب و خشونت و فضل فروشی اشتباه میکنند . درواقع فضیلت ، جوانمردی
 و زیبائی و روشنائیست و برای حفظ زندگی فردی واجتماعی همان ارزش
 غریزه را درجانوران وحشی دارد وعین شرط بقای ماست . زیرا بااثرش
 بدن بشکلیکه مطلوب ساختمان تشریحی و روانی اوست عمل میکند. بدین
 جهت بیفضیلت زیستن ، دیوانگیست . همانطوریکه ریختن آب بجای بنزین
 در يك موتور احتراقی و یا افزودن شن بجای روغن ماشین ، عملی
 جنون آمیز است .

از وقتیکه اخلاق لذت جای اخلاق مذهبی و رواقیرا گرفته است

دردیده مردم متمدن ، فضیلت امری ضروری نیاید : بطوریکه رومن (۱) حتی میاندیشید که برای ما الزامی درمقی بودن نیست اختیار فضیلت منحصرأ بستگی با نفع و لذت فردی خواهد داشت . ولسی امروز ما میدانیم که فضیلت امری اجباری است زیرا چیزی جز پیروی از قوانین زندگی نیست . باین قوانین انسان نمیتواند پشت پا بزند مگر آنکه خود و نسل و کشورش را در معرض دژنرسانس و مرگ رها کند .

معاصی چنانچه میدانیم زندگی فردی را بیسایه و آلوده میکند . از طرفی در خانواده و اجتماع تمام افراد بیکدیگر بستگی دارند و آلودگی و سقوط یکفرد بتمام جامعه لطمه میزند . همانطوریکه تعالی زندگی فردیکه از فضیلت برخوردار است با اجتماع سود میرساند . تحمل بدی و زشتی اشتباه خطرناکیست . هر کس آزاد نیست که بمیل خود رفتار کند . کسیکه مرتکب بی اعتدالی و تنبلی و افترا و گناهان دیگر میشود باید يك خطاکار عمومی در نظر آید .

در يك گروه مشابه آنکه از فضیلت برخوردار است چون منبع فیضی برای اطرافیان خویش است . جماعات بشری ، حتی فاسد ترینشان ، کم و بیش برای تقوی ارزش قائلند . قهرمانان و شهدا فطرتاً بوسیله مردم تجلیل میشوند . عظمت يك ملت از اطاعت قوانین زندگی سرچشمه میگردد و حکومتهای امروزی منحط شده اند زیرا با خشکاندن سرچشمه های تقوی و فضیلت در خود ، از اطاعت او امر زندگی سرپیچی کرده اند .

نتیجه طبیعی گناه

نتیجه آنکه مفهوم خوبی و بدی بر حسب زمان و مکان تغییر نمیکند و همانند تمایلات اصلی زندگی واقعی و تغییر ناپذیر است . این مفهوم با عقاید و سلیقه های فکری ما وابسته نیست و برای تمام مردم یکسان است . گناه عبارتست از بدی کردن خواه ارادی و خواه غیر ارادی ، به بیان دیگر جهل از اینکه چگونه باید باقتضای ساختمان بدنی و روانی خود رفتار کرد و یا با علم بآنها سرپیچی نمود وجودش همانند سرطان و سل و دیوانگی

تصوری واهی نیست . هرکس که بسن روانی ۷ - ۸ برسد میتواند بوجود خوبی و بدی و مفهوم گناه و فضیلت پی ببرد . فهم این نکته دشوار نیست که گناه عبارت از پایداری ارادی یا غیر ارادی قانونهای زندگی است و قوانین زندگی نیز همانند قوانین اختلاط گازها و یا سقوط اجسام غیر قابل شکست است . چون کیفیت این پایداری خیلی دیر فرا میرسد آدمی هنوز وخامت نتایج گناه را درک نکرده است . هرگناه سبب بروز اختلالات عضوی و روانی و اجتماعی ترمیم ناپذیری میشود همانطوریکه انگشت ندامت بدنمان گزیدن نمیتواند اسکروز اندامهای الکلیک و یا عیوب ارثی کودکانش را درمان کند ، همانطور هم ترمیم اختلالات ناشیه از حسد و تجمل دوستی و افترا و کینه و غیبت ممکن نیست . همچنین نمیتوان از بدبختی حاصله از زناشویی افراد علیل و ممیوب، جلوگیری کرد . گناه دیر یازود با اضحلال و مرگ منجر میشود . اضحلال و مرگ گناهکار یا نژاد و یا ملتش . بدین جهت باید هرکس بتواند خوب را از بد بشناسد و بداند که در قلمرو ممکن مرز نامرئی بین صواب و خطا کجا کشیده شده است .

فصل پنجم

مقررات راه و رسم زندگی

مقررات مشی زندگی از سه قانون زندگی ناشی میگردد.

خصایص این مقررات - نظم درونی و آزادی

مقررات راه و رسم زندگی طبعاً از قوانین اصلی زندگی انسان دستتاج میشود و هدفشان اینست که با بیاموزد حسان رفتار کنیم تا بتوانیم زندگی را حفظ نمائیم و نسل خود را ادامه و امکانات روانی خود را پرورش دهیم و چون قانون عبور و تکنولوژی زندگی و راههای مادر سفر پر خطری باشد که همگی باید آرا بیمائیم و با وسائلی بدهد که بتوانیم بسروفق احتیاجات جسم و جان خود رفتار کنیم و با آنها راه را از چاه و صواب را از خطا بشناسیم. برای آنکه وظایف انسانی خود را انجام دهیم کافی نیست که با طی طریق عاقلانه از بروز حوادث راه جلوگیری کنیم بلکه بایستی پیش برویم و قبل از فرا رسیدن شب تیره، مقصدی که هر يك از ما در جلو دارد برسیم.

همانطوریکه کار قلب طش منظم او و عمل مخاط معده برشح شیره معدی است، همانطور عمل اختصاصی بدن انسان تعالی شعوی است. در انسان اعمال بدنی از اعمال عقلانی و احساسی جدائی پذیر نیست. اصولی از زندگی که بوسیله مانریالیسم (۱) یا اسپیریوالیسم (۲) تفسیر شده اشتباه است زیرا که این فعالیتها را از یکدیگر مجزا کرده و رشد شخصیت انسان را ناقص گذارده است. برعکس هر اصلیکه در سه قانون اصلی زندگی بدست آید موجب تعالی خود بخود جسم و جان مینماید زیرا که از شعور و خون

و عضلات و غدد داخلی و ماده عصبی ساخته شده ایم .

قوانین زندگی چنانچه میدانیم از اطلاعات مشاهداتی انسان نتیجه میشود و مقررات راه و رسم زندگی نیز از این قوانین استخراج میگردد و قابل اعتمادند زیرا صحت هر يك از این مقررات را میتوان با مطالعه در تمایلات اصلی جسم و جان خود کنترل کرد . راه و رسم زندگی ما هیچگاه نباید باین تمایلات اصلی متباین باشد .

شناسائی قوانین زندگی مستقیماً از مشاهده کیفیات بدست آمده و مقررات راه و رسم زندگی نیز طبعاً از این شناسائی طبیعت اشیاء و خود ما نتیجه گردیده است . بنابراین بروی مدارك تجربی و به بیان دیگر بر مفاهیم علمی متکی است . و در نتیجه در مقابل تمام محکها پایرجا میماند و هر کس اگر بخواهد میتواند ارزش آنها را خود تحقیق کند . قدرشان خیلی از اخلاق فلسفی و حتی اخلاق مذهبی بیشتر است زیرا اخلاق فلسفی ناشی از يك عقیده است و هر عقیده قابل بحث و انتقاد است . از طرفی اخلاق مذهبی بروی ایمان و شهود و الهام متکی است ولی اغلب مردم امروزی معتقدات قدیم را ترك گفته اند . باید که مقررات راه و رسم زندگی برای همگان یکسان باشد و آنچه در اسپانی و آنسوی رودخانه رن درست است در فرانسه نیز صحیح باشد .

مقررانیکه از تمایلات اصلی طبیعت ما استنتاج میشود ، نه تنها درست است بلکه جهانی نیز هست و بر حسب عادات و اعتقادات هر يك از ما و در کشورها و اعصار مختلف تغییر نمیکند و چون بروی ساختمان جسم و جان ما متکی است همیشه و همه جا قابل اعمال است . هر موجود انسانی سن و جنس و رنگ و وضع اجتماعی و ثروت و فقرش هر چه باشد ، باید از فرمان قوانین اصلی زندگی پیروی کند . مقررات مشی زندگی برای همه مردم و تمام ملتها یکبست . فقط اطاعت کامل از این مقررات میتواند بزندگی فردی نیرو بخشد و در اجتماعات بشری موجد صلح گردد .

مقررات راه و رسم زندگی ناشیه از قوانین اصلی آن ، در عین حال جهانی و تغییر ناپذیرند و در همه کشورها و تا پایان عمر بشریت باقی خواهند ماند و جز با تغییر طبیعت زندگی ما تغییر نخواهند کرد . هر کس

باید بکوشد تا آنها را بخوبی بشناسد زیرا ساده نیستند. آموزش فن خلبانی و هدایت هواپیما و یا رام کردن جانوران وحشی خیلی آسانتر است. زیرا ما موجوداتی پیچیده و پر از تمایلات متناقضی هستیم. مادر ابتدا جانورانی وحشی بوده ایم. این درندگان کم کم معابد معنا شده اند. نیاکان ما جز از قوانین حفظ زندگی و بقای نسل پیروی نمیکردند. پس از آنکه در طول تکامل پرده‌ای از ماده خاکستری روی مغز را فرا گرفت، عقل و احساس جایگزین غریزه شد. روان موهبت جدیدی است و جز باورقه ورنی نازکی روی خشونت نیاکان را نمیپوشاند. بلاشک قانون تعالی روانی از دو قانون حفظ حیات و ادامه نسل خیلی شریفتر است. ولی روان نمیتواند جز بایک نظم دقیق خود را از خشونت تمنیات اولیه برهاند. بدین جهت باید مقررات راه و رسم زندگی جهانی و پایدار باشد تا بتواند مانند شبکه بزرگی تمام جنبه‌های حیاتی ما را در خود بگیرد.

اصول سلوك ارادی مشابه با نیروی تطابقی موجودات زنده است. میدانیم که بكمك این نیروی تطابقی فعالیتهای بدنی خود بخود و بلاشعور درجهتیکه برای حفظ زندگی فردی و نژادی مناسبتر است توجیه میشوند. مقررات سلوکی همچون دنباله‌ای از نیروهای تطابقیست و سبب میشود که افکار و امیال و اعمال خود را بكمك اراده و شعور نه تنها بطرف حفظ و ادامه زندگی متوجه کنیم بلکه بسوی تعالی و تطهیر روانی خود نیز معطوف سازیم. روان از خون و بافتها جدائی پذیر نیست. تربیت جسم بد و پرورش روان بهمان اندازه غیر منطقی و بی‌فایده است که تربیت روان بدون پرورش جسم. شگفت توام ماتریالیسم و اسپیریتم آلیسم نشان میدهد که نه این و نه آن با حقیقت متوافق نیست. برای آنکه عقلانی باشد، باید راه و رسم زندگی ما با ساختمان حیات عضوی و روانی ما سازگار باشد. مقررات سلوکی ما جز تکنیکهایی که بتوان بدون پایمالی تمایلات اصلی طبیعت خود، فکر و عمل کرد، چیز دیگری نیست. دردنیای درونی ماجدهارهای سختی وجود ندارد. مثلا اعمال روانی و اعمال ارتباطی یا تولید مثل جز جنبه‌های مختلفی از فعالیت انسانی نیست. معینا ما مقررات راه و رسم زندگی را به دسته تقسیم میکنیم: مقررات زندگی شخصی، اصول

روابط انسانی و مقررات انتقال زندگی در نسل . این تقسیم بندی مجازی است زیرا بلاشک مقررات زندگی شخصی یعنی زندگی درونی اندامها و خون و روان انسانی با دیسپلین روابط با هموعان و با مقررات حفظ نسل یکی میشود . مثلاً شرافتمندی و درستی و محبت بنوع و فداکاری که شرط تعالی زندگی اجتماعی است مظاهریک شخصیت متعادل و نیرومند است . خصایص بدنی و روانی که بفرد قدرت کافی میدهد تا زندگی را بهترین وجهی در نسل خود ادامه دهد نیز چنین است . باین ترتیب با آنکه مقررات زندگی مجموعه ای را میسازد معیناً برحسب آن که به تربیت شخصیت و یا به روابط اجتماعی و یا با ایجاد کودکان نظر داشته باشد به سه دسته تقسیم شده است .

تمام مقررات سلوکی دوجنبه دارد . با بعضی تمایلات مخالفت و برخی دیگر را تسهیل میکند . ما باید افکار و امیال و خواسته هائیرا ترک بگوئیم که همچون گردابی در مسیر یک رود خانه ، ما را در جهت مخالف زندگی میبرند . باید بکمک اراده از افکار و اعمالی جلوگیری کنیم که به حفظ زندگی ما و هموعان ما و تعالی روانی و ادامه نسل لطمه میزند . البته قبل از هر چیز نباید بر رشد زندگی جسمی و روانی لطمه زد ولی تنها جلوگیری از ناملات مضره و اصلاح اختلالات عملی بدن و درمان عوارض اندامها و روان کافی نیست بلکه باید علاوه بر این کیفیت و کمیت و شدت زندگی را افزایش داد . زیرا تنها اصرار به جوئی میتوان غنی شد بلکه باید کار کرد و سرمایه حاصله را بکار انداخت . کینه نداشتن بهمنوع خوبست ولی دوست داشتن او بهتر است . بهترین وسیله برای جلوگیری از ناتوانی افزایش نیروست . برای اطاعت کامل از قوانین زندگی بایستی آنها را هرگز پایمال نکرد و به بسط امکانات ارثی بدن و روان خود کوشید . همچنین بایستی با اتخاذ روشی عاقلانه امکانات پرورش بیسری بیازماندگان خود انتقال داد .

خلاصه آنکه مقررات راه و رسم زندگی باید بما نه تنها آنچه را که نبایست کرد بیاموزد بلکه مخصوصاً بما یاد بدهد که چه بکنیم . همچون کودک خردسالیکه در جنگل انوهی گمگشته باشد ، انسان

امروزی درد نیا نیکه خود ایجاد کرده سرگردانست . انسان درسریچی از قوانین طبیعی آزاد است ولسی این سریچی بیهای اضمحلال خود و اعقابش تمام خواهد شد . هیچ کجا ، در سر راه ما تابلوهائی برای تعیین مناطق ممنوعه وجود ندارد بنا بر این هر کس باجزئی غفلتی ، از این مرز میگردد . برای آنکه خود را از خطر حفظ کنیم ، پیروی از مقررات دقیقی ضروری است . وسیله دیگری برای محافظت خود از باطلاقتها و شنهای متحرک و ظلمات راه وجود ندارد . ما بیک قانون عبور و یک تکنولوژی زیست و بیک هادی درسفر پرخطر زندگی احتیاج داریم .

مقررات برای حفظ زندگی - نباید زندگی خود و دیگران را از بین برد

اصل حفظ حیات از ما چه میخواهد ؟ نخست اینکه زندگی خود را محترم بداریم . بلاشک برای آدمی ازین بردن خود وهمنعاش قدغن است . دکالوگ میگوید : تونباید خود را بکشی . طریقههای متعددی برای کشتن وجود دارد . تمدن جدید سکینکهای برای خود کشی بما عطا کرده است که خیلی ظریفتر از روش اجساد وحشی ما ویاگانگسترهای امروزی است . سودپرستی که قیمت ارزاق عمومیرا بالا میبرد . سرمایه داری که دسترنج وپس انداز مردم را میچاپد ، صاحب صنایعیکه از کارگران خود در مقابل مواد سمی حمایت نمینماید . زنیکه سقط جنین میکند و پزشک سقط کننده ، جنایتکارند . در این دسته باید سازندگان مشروبات مضره و صاحبان مزارع انگوریکه باسیاستمداران برای افزایش مصرف مشروبات الکلی نتریک مساعی میکنند وفروشندگان بریك و کوکالین و حشیش و جوانیکه دوستش را برای میخوارگی میبرد و کارفرمائیکه کارگزارش را در شرایط نامساعدی بکار وامیدارد ، جای داد .

پدر و مادری که خودخواهی وغرور و تنبلی آنان مانع از تربیت اخلاقی وفیزیولوژیکی کودکان میگردد و شوهرانیکه بازن خود بخشونت رفتار یا اورا تترك میکنند یا قوایش را بعلت آبستنیهای مکرر از میان میبرند وزنانیکه بخاطر بد اخلاقی و بینظمی ، زندگی روزانه را برای

شوهر غیر قابل تحمل میسازند و معلمینیکه بر نامه‌های بیروح و خسته‌کننده‌ای بشاگردان تحمیل میکنند و کودکانیکه با شیطننت و حق ناشناسی، پدر و مادر خویش را آزار میدهند همگی قوانین زندگی را پایمال میکنند. تمام این اعمال اشکال جنینی جنایت است. و مسائل دیگری برای نخطی بزنگی مردم وجود دارد. مسخرگی دائمی، غیبت، افتراء، کینه، هتاکسی و تحقیر قلب مردم را جریحه‌دار میکند و آرامش زندگی آنانرا بهم میزند و اغلب برای همیشه از ارزش زندگی در چشمشان میکاهد.

اجتماع امروزی بوخامت این اعمال توجه ندارد در حالیکه همچون ضربه خنجری به پشت یک برادر مئشومند.

اصل حفظ حیات با خودکشی و جنایت متباین است و نه تنها خودکشی، بلکه تمام افکار و اعمال و عاداتی که سبب نقصان نیروی حیاتی و اختلال نظم دستگاه عصبی و روانی و موجد پیدایش بیماریها و سبب کاهش کیفیت و مدت زندگی گردد، تقبیح میکند. مثلا خودخواهی و خشم مضرند زیرا تعادل عصبی و روانی را بهم میزند و قضاوت را مختل میکنند. غرور، بخل و حسد شخصیت را کوچک و حس اخلاق را ناریک میکند و عقل را میزداید. تنبلی از رشد امکانات ارثی ما جلوگیری میکند و سبب جهالت و بینظمی و فقر میگردد. تنبلی و بی‌اعتدالی دو دشمن اصلی تمدن امروزی است. بی‌اعتدالی مانند تنبلی نوعی خودکشی تدریجیست. مقداری از علل سقوط ملل را در این معایب باید جستجو کرد. این ملل ملامت‌های پیش از جنگ بزرگترین مصرف‌کننده مشروبات الکلی بوده‌اند. در حقیقت الکلیسم و تاباژیسم (۱) و افراط در مسائل جنسی و مسمومیت‌های مزمن و بینظمی فکری و سقوط اخلاقی بشدت قانون حفظ حیات را پایمال میکنند. این معایب سبب ضعف فرد میشود و اثر خاصی بروی او میگذارد. خودکشی گاهی شکل ظریف و مطبوعی بخود میگیرد. مثل افراط در غذا، آسایش زندگی، امنیت کامل اقتصادی و فقدان مسئولیت. هیچکس بخطر آسایشی که ما پیش از جنگ جهانگیر داشنیم و افراط در تغذیه‌ای که از کودکی تا پیری معمول بود، توجه نمیکرد. تهیه بست بدون مسئولیتی در دستگاه

دولتی مطلوب اغلب مردم بود . معهذ این طرز زندگی برای فرد وملت مانند اعتبار به تریاک خطرناکست . بعضی عادات نیز وجود دارد که از قدرت زندگی میکاهد . مثل خودپسندی و حسادت و عادت به تنقید از همه چیز و بدبینی . زیرا این عادات منفی روانی روی دستگاه سمپاتیک بزرگ و غدد داخلی اثر میکنند و میتوانند مبدأ اختلالات عملی وحتی عضوی شوند . درقرون وسطی کلیسا حزن و بیعلاقگی را نوعی گناه بنظر میآورد . اصل حفظ حیات همانند خودکشی عادات و افکار برای ما قدغن میکند که ازحدت دستگاه عصبی و فعالیت بدنی ما میکاهد .

مقررات برای حفظ حیات - تقویت نیروی زندگی در خود و دیگران

برای حفظ حیات ، نلش برای نگهداری آن کافی نیست بلکه بایستی زندگی را بسط و عمیقتر وفعالتر و شیرینتر ساخت یعنی شدت و کیفیت و کمیت فعالیت های بدنی و روانی خود افزود . فقط قدرت سبب تعالی آدمی میگردد . درنظر طبیعت بزرگترین فضیلت نیرو و بدترین معاصی ضعف است . ضعیف محکوم بمرگ است زیرا زندگی دوستار نیروست . نیروئیکه ما بآن احتیاج داریم با نیروی عضلانی یک قهرمان ورزش یا با قدرت روحی زاهد مرناض و یا نیروی فکری فیلسوف و دانشمند شباهت ندارد . نیروی دلخواه ما در عین حال مقاومت و هم آهنگی و نرمی عضلات و اندامها و رواست . همچنین ظرفیت تحمل خستگی و تغییرات جوی و گرسنگی و بیخوابی و غم ها و رنجها و بالاخره اراده امید داشتن و عمل کردن و استحکام جسمی و روانی که شکست نپذیرد و شادی که تمام وجود ما را لبریز کند .

چگونه باید این قدرت را بدست آورد؟ تنها وسیله آن تلاش روزانه مرتب و معتدل است یعنی تلاش غیرارادی قلب و عروق و غدد داخلی و تمام دستگاه های بدنی و تلاش شعوری اراده و هوش و عضلات . بایستی کم کم درطول تمرین مرتب روزانه آموخت که چگونه نظم را در زندگی برقرار کرد و از اصول موضوعه پیروی نمود و مالک نفس خود شد . همچنین باید با

تلاشهای مختصر و مداوم بر تأثرات و عصبانیت و بیعلاقگی و خمودی و غرور و تنبلی و تمنیات و خستگی و رنجها تسلط یافت. این تمرین برای همه مردم متمدن ضروری است. خطای بزرگ تعلیم و تربیت امروزی در فراموش کردن آنست. جز با دخالت اراده نمیتوان در خود نیروی زندگی را بسط داد.

مقرراتیکه باید پیروی کرد متعدد ولی ساده است. هدفشان اینست که زندگی روزانه ما را بروفق ساختمان جسم و جان ما بسازد. مثلا بما تحمل حسنگی و سرما و گرما و رفتن و دویدن و حرکت بزیر آفتاب و باران و برف و باد زمستانی بدهد. حتی المقدور محیط تصنعی دفاتر و منازل و اتومبیلها را حذف کند تا آنکه مکانیسمهای خودکار تطابقی ما بکار بیفتد و اندامهای ما نیرومند شود و درانتخاب نوع و مقدار مواد غذایی از اصول تغذیه امروزی تبعیت کند و بما بگوید که در محیطی آرام و خاموش باندازه کافی بخوابیم و ما را در کاریکه باقتضای ساختمان بدنی و روانی خود برای آن ساخته شده ایم، تخصص دهد و برای ما وسائل استراحت و سرگرمی فراهم بیاورد ولی بقسمیکه این استراحت و سرگرمی جز نوعی خستگی سربار و اضافی برای تلف شدن کلی وقت نباشد. از ورزشهاییکه جنبه نمایشی و تظاهردارند جلوگیری کند بلکه هر روز ما را بتمرین ورزشهایی از نوعیکه هبر (۱) پیشنهاد میکند وادارد تا عضلات و اندامها و استخوانها با هم رشد کنند و بالاخره هرروز علاوه بر کار حرفه ای ما را به بعضی مساعی فکری و جمالی و اخلاقی و مذهبی وادارد. کسانیکه بتوانند زندگی خود را چنین نظم دهند پاداش بزرگی خواهند دید. زندگی در کمال قدرت و زیباییش بآمان رو خواهد آورد. چنانچه بسا کین یونان قدیم رو کرده بود.

نجات ما را در تبعیت از این مقررات باید جست. در واقع تاریخچه زندگی جانوران و آدمیان بما آموخته است که ضعیف هیچ حقی ندارد حتی حق زندگی بروی سرزمین اجدادی خود. ساکنین نرماندی و برتانی و آنژ و (۲) غنی ترین و زیباترین و پر برکت ترین ایالات فرانسه زندگی را در حدود و در کودکان خویش ضعیف کرده اند. فوریت دارد که از نو خود را

قوی‌کنند زیرا تاریخ همه جا تکرار میشود و دیر یا زود نژاد هائیکه از نظر زیستی قوی‌ترند جای آنان را خواهند گرفت .

طبیعت هیچگونه ترحمی نسبت به الکلیکها و تبیلان و ضعیف عقلمان ندارد . برعکس افراد قانع و چابک و هوشمند و پسرشور را می‌پسندد . بخصوص کسانی را که جرئت اقدام و اراده موقیبت دارند و خود را آماده زندگی پر خطر و سختی کرده‌اند . آنکه از خطر بترسد زندگی را می‌بازد .

مقررات برای حفظ نسل - ایجاد و پرورش کودک -

اوژنیسم (۱)

مقرراتیکه برای بقای نسل ضروری است همان پیچیدگی کیفیات ایجاد نسل و پرورش آنرا دارد و بروی خصایص تولید نسل در نوع انسان و احتیاجات کودکان در طول رشدشان متکی است . بنا براین میتوان آنها را سه دسته تقسیم کرد : دسته اول مربوط با ایجاد کودک ، دوم بتولد کودک و رشد او ، سوم بمحیط ضروری برای زندگی مادی و روانی خانواده . قسمت اعظم مساعی در وظایف سنگین حفظ نسل منوجه زن است و از این مساعی جز با سرپیچی از انجام وظیفه‌ای که برگردن دارد ، نمیتواند شانه خالی کرد . وظیفه‌ای که شاید بیش از یک میلیون سال دردستگاه جنسی و غدد داخلی و دستگاه عصبی و بروی روانش نقش شده‌است . برای زن هیچ خصایصی بزرگتر از رد وظیفه مادری نیست . استنباه بزرگ اجتماع ! مروزی در اینست که توجه دختران جوان را از وظایف خاص آنان برگردانده و برایتن طرز تعلیم فکری و اخلاقی و بدنی شبیه پسران ترتیب داده و بدین جهت بآنان عاداتی تزریق کرده است که از وظیفه طبیعی خود فاصله گرفته‌اند .

هنرمند و دکترس و خلبان و وکیل و استاد و دانشمند شدن دلیل کافی برای پایمال کردن قانون ادامه نسل نیست . هرچه زن دارای امتیازات فکری و بدنی بینری است باید کودکان فراوانتری داشته باشد و رنگهی

جز با انجام وظیفه مادری، بکمال رشد بدنی و روانی خود نرسد و فقط در انجام این وظیفه نتیجه درخشانی میگیرد زیرا در طب و پداگوژی و علوم و فلسفه و خلبانی و امور دیگر تقریباً همیشه از مرد عقب میماند.

لازم است که افکار عمومی نسبت بزن و شوهریکه خیلی کم بچه دارند و یا اصلاً ندارند سختگیر باشد و مخصوصاً زنان بوظیفه حقیقی خود در اجتماع واقف شوند. ما میدانیم که مثلاً در ایتالیا نه مالیات بر افراد مجرد و خانواده‌های بدون فرزند و نه امتیازات اقتصادی و مالی خانواده‌های پر فرزند و نه حمایت مادران و کودکان و نه کیفرهای شدید بر علیه سقط جنین و تبلیغات ضد آبستنی نتوانسته است از نقصان تولد نوزادان بکاهد. جز بایبدهای عقل و شعور زنان، ملل امروزی از سرایشب سقوط نجات نخواهند یافت. آینده دموکراسیها در دست دختران جوان امروزی است.

چند کودک را قانون بقای نسل برای يك زن ضروری میدانند؟ هر زن باید لا اقل يك دختر بجای خود بگذارد. چون همه زنان بر ترمه نیستند و چون اغلب عیوب ارثی دارند بایستی که زوجهای سالم نا پنج کودک داشته باشند. باین قبیل خانواده‌هاست که باید دولت کمکهای مالی شراوین کند نه بدیگران. بر عکس باید از افزایش شماره مسلولین و الکلیکها و بلهپان و دزئردها خود داری کرد که بارگرای بردوش اجتماع خواهند بود.

نقصان تولد بیماری مزمنی است که تمام ملل متمدن را مبتلا کرد است. هم او سبب سقوط یونان باستان و امپراطوری روم گردید و امروز نیز ملل متمدن را از سکنه خالی میکند. هتلا شماره مردم انگلیس اگر میزان نولد و مرگ و میر در این مدت فرق نکند، پس از ۹۰ سال نصف خواهد شد. این بیماری از آنجا که ملتش شرایط افسمادی و اجتماعی و خودداری از زنا شویی و شیوع سقط جنین است، الزاماً غیر قابل علاج نیست. علاج آن وابسته به اراده حکومت و بخصوص اراده زنان است. نجات تمدن ما نه تنها ایجاد عده کافی کودک، بلکه کودکان پرمایه را ایجاد میکند. بنابراین هر مرد یا زنی باید شریک زندگی خود را چنان برگزیند

که محصول زناشویی از صفات عالیّه نژادی برخوردار باشد. در حیوانات وحشی، جنگگیری باقتضای میل جنسی دور از خطر فساد نسل (۱) صورت میگیرد. زیرا بعلت انتخاب اصلاح، در میان آنان بیمار و معیوب نمیتوان یافت. ولی انسان و جانوران اهلی چنین نیستند و کم و بیش آثار معایب ارثی آشکار و پوشیده را در خود دارند. نه کشش جنسی متقابل و نه حتی عشق، دلیل کافی برای حق ازدواج نیست. لازمست که کشش جنسی با عشق با توارث خوبی همراه باشند. در مثل امروزی نوعی اوژنیسم ضروری است. بعلت حمایت از معیوبین و بیماران و بسط بهداشت و رفور آسایشگاهها و بیمارستانها و راحتی البسه و رفور مواد غذایی و آسانی زندگی، بسیاری از افرادی که عیوب ارثی دارند و وجودشان از نظر نسل مفید نیست باقی مانده و تکثیر شده اند. به حس نوحه دوستی و مساعی بزرگان باید روشنائی ذوق سلیم را نیز افزود. در حقیقت قانون بقای نسل بیرخی فرمان میدهد که کودکان فراوان داشته باشند و بعضی دیگر به گونه که اعلاژ کودک وجود نبور. زناشویی بین افرادی که عیوب ارثی دارند و بین عموزاده های همخون خطای بزرگی است.

همه کس باید بدانند که زناشویی با خانواده‌ای که به نیرانگی و یا ضعف عقل و یا سل و یا الکلیسم آلوده است معادل با لگد کوبی تا نون بقای نسل است و این لگد کوبی یک سری معایب و غمهای بی پایانی برای مجرمین ببار خواهد آورد. ولی تنها محاسن و مزایای ارثی برای ایجاد کودکان برهمنایه کافی نیست. بایستی که پدر و مادر آینده نیز خرد از ابتلای به سیغلیس یا الکلیسم و اعتیاد به تریاک و کوکائین در امان باشند. مستی زن یا شوهر در لحظه آمیزش جنایت و اقصیت زبر کودکانی که در این شرایط بوجود میآیند اغلب از عوارض عصبی یا روانی درمان نابدیوری رنج میبرند. عموماً پدر و مادری که از اوژنیسم را از یاد میبرند، خود بخود بوسیله کودکانشان تنبیه میشوند.

مقررات برای بقای نوع - تولد و پرورش كودك - خانوادہ

مقرراتیکه مربوط بخانواده میگردد ، هدفشان پرورش استعدادهای ارثی هر كودك است و مستقیماً از نحوه زندگی عضوی و عملی مادر و كودك استخراج شده است. زن آدمی همچون شمپانزه ماده علم فطری باین ندارد كه چگونه درطول آبستنی و زایمان رفتار كند و كودكش را شیر بدهد و پرورد. بنا بر این نخستین وظیفه او تعلیم فن مادری است. یکی از خطاهای تمدن جدید اینستكه این قسمت اصلی از تعلیم و تربیت دختران جوان را از یاد برده است. همانطوریکه برای ساختن اتومبیل و پرورش دامها دستورات عملی وجود دارد ، برای آشنائی بطرز ایجاد و تربیت كودكان نیز دسنوراتی موجود است كه باید بتمام زنان اجتماع در مدارس خاصیکه باین منظور برپا میشود بیاموزند. بدین ترتیب مادران آینده خواهند دانست كه چگونه درطول آبستنی رفتار كنند ، چه غذائی بخورند ، درچه حدودی كار كنند و چگونه خود را برای شیردادن و تغذیه و پرستاری كودك آماده نمایند و در آنجا از خطراتیكه زیاده روی مصرف قهوه و مرین و سیگار و نوشابه‌های الكلی درطول آبستنی و دوره شیردادن برای كودك دارد ، آگاه خواهند شد. بنا بر این بیخبر و نادان نامرحله زایمان نخواهند رسید و عملاً خواهند آموخت كه چگونه كودك را بردارند و بگذارند و بپوشانند و نمیز كنند و غذا بدهند و چگونه در مقابل پیشنهاد مشوم پزشكان و پرستارانیکه تغذیه كودك را با شیر خشك توصیه میکنند ، مقاومت نمایند و جواب بگویند كودكانیکه از شیر مادر غذا میخورند كمتر میمیرند و رشد بدنشان خیلی بهتر است. بالاخره از تغذیه و فیزیولوژی دوران كودکی و اثر فیزیکی و روانی محیط در پرورش كودك اطلاعات كافی بدست خواهند آورد.

خصایص فیزیولوژیکی و روانی آبستنی و زایمان و پرورش كودك است كه بخانواده ساختمان خاصی میبخشد و اعضاء این گروه اصلی اجتماع را بقبول مقررات معین و ثابته و امیدارد. پدر و مادر و كودكان يك نوع بدنیرا میسازند زیرا اجتماعی از اعضاء مختلف ولسی مكمل یكدیگرند و مانند اندامهای بدن ما ، برای یكدیگر كار میکنند ولی در صورتی مجموعه

موزونی خواهند بود که با تلاش ارادی بر علیه خود خواهی و خشونت و بی اعتدالی و تنبلی و عصبانیت ، مبارزه کنند . برخلاف آنچه در طبقه جانوران مثل سگ و گاو میبینیم ، زن آدمی در ماههای آخر آبستنی و هنگام زایمان و در طول شیر دادن کودک بكمك همسر خود نیازمند است .

دورهٔ باروری یعنی مرحله‌ای که در آن ممکن است آبستنی رخ دهد بین ۳۰ تا ۴۰ سال فرق میکند . از ظرفی کودک در نخستین سال زندگی خود بسیار ظریف است و بمواظبت های دائمی و حمایت دقیق و بشاشت و آرامش احتیاج دارد . لطمات روانی برای او خیلی زیان بخشند . کودک خیلی باهستگی رشد میکند و دوره رشد او لااقل تا ۱۸ سالگی طول میکشد . بدین ترتیب مساعی بقای نسل قسمت اعظم عمر زن را مصروف بخود میکند . بعلت آهستگی رشد کودکان انسانیست که باید زناشوئیا پر دوام باشد . در نظر آوردن زناشوئی چون يك اتحاد موقتی و يك فسرار دادی که طرفین بتوانند بیل خود بهم بزنند ، خطای بزرگیست که از جهل بطرز رشد کودک و وظایف مادری ناشی شده است . پدر و مادری که زندگی کودکان خود را با مجادله و تندخویی و جدایی و تجدد به فراش منقب میکنند قانون بقای نسل را بشدت لگد کوب کرده اند . کانون خانوادگی يك واحد اجتماعی خاصیت و باید قانونی متوافق با ساختمان و عملش برای آن وضع کرد . یکی از اشباهات بزرگ انقلاب فرانسه اینست که بموجب قانون ۲۰ سپتامبر ۱۷۹۲ زناشوئیرا نیز قراردادی فسخ پذیر در نظر آورده است .

برای آنکه بر شد غمی خود برسند کودکان بمحیط خانوادگی ثابت و منظمی احتیاج دارند . این نظم و این پایداری جز با رعایت برخی مقررات بدست نیآید . ابتداء باید شريك زندگیرا هافلانہ انتخاب کرد و سپس خود را از قید خود خواهی که زندگی زناشوئیرا غیر ممکن میسازد رها کنید و شرایط مادی مناسبی برای توند کودک و تربیت کودکان فراهم آورد . در اجتماع امروزی مشاغل زنان و کوچکی مسکن و قفدان مصونیت حرفه‌ای و جهل پدر و مادر و اصول باین شرایط را مشکل میکنند . همچنین دولت باید بزن و شوهریکه میتوانند نسل پر مایه‌ای بوجود بیاورند ، کمک های فراوان کند . وانگهی بایستی که پدر و مادر آینده به وسعت بی‌اضاعی

خود پی ببرند و وظیفه سنگین پرورش کودک را بیاموزند . زیرا وضع ناشایستی که خانواده بآن دچار شده قسمتی مربوط بهفقدان این تعلیم و تربیت است . بچه‌های امروزی برای گروه خانواده يك بار سنگین تحمل نابدیری شده‌اند . خشونت و بی‌ادبی وحق ناشناسی کودکان نسبت پیدر و مادر نتایج خودخواهی و جهل و ضعف پدر و مادر است . بنا براین قانون بقای نسل خواهان یک رفرم فکری و اخلاقی درجوانان نیست که میخواهند زناشویی کنند. این تحول فکری دشوار و پر زحمت است ولی برای خوشبختی زندگی شخصی آنان و بقای تمدن ما ضروری است .

هقرات بقای نسل - محیط اجتماعی

ارزاق کودکان و تربیت بدنی و فکری آنان درعین حال از خانواده و محیطیکه خانواده را فرا گرفته است ناشی میگردد . ایجاد این محیط و وظیفه اصلی اجتماع است . موفقیت اجتماع در وحاه اول مرهون همکاری ر اتحاد افراد آنست . بخاطر ایجاد این اتحاد و همکاریست که باید خط مشی هر کس تنظیم شود .

بدیهیست که تنبلی و مستی و خشم و خودخواهی مانع از هر نوع اتحاد انمی میشود و بآنها باید نتایج سوء بی ادبی و افسرا و گساختی را نیز افزود . معایب ضد اجتماعی بوضع مشنومی در فرانسه انتشار یافته و سد هاتی بین افراد کشیده و بقای اجماع را غیرممکن ساخته است . غبطه و غرور سبب تشتت دهقانان و کارگران و ارباب حرف همانند سرداران و سیاستمداران و استادان و دانشمندان گردیده است . مسئول عقیمی ما ، حسد است زیرا مانع ترقی مردم برجسته بنفع مردم متوسط گشته است و بسبب آن همه کسانیکه قادر بودند روزی رهبر ملت شوند طرد شده‌اند .

ساکنین يك قصبه و يك شهر و يك ایالت و يك کشور تمامی همبستگی دارند . معینا حس تعاون حاکم بر مشی زندگی نیست . در بیشتر مردم کینه بهممنوع شدید تر از محبت بخویشتن است . حقارت برگزیدگان و خمودی و گنگی و تنبلی توده و بدخواهی متقابل هر نوع تلاش دسته جمعی را غیرممکن میسازد . بدیهیست که انقاد دائمی از همه کس و همه چیز ،

غیبت و عادت بجمال داستانهائی برای فریب دیگران گناهان کوچکی نیست. مردان و زنانیکه باین معاصی میپردازند بیش ازهرعامل دیگر اجتماع را متشتت میکنند و در نتیجه مضرترین عوامل اجتماعند .

هیچ کاری لازمتر از پایان دادن باین تشتت نیست. برای آنکه جامعه روی سعادت به بیند باید که افرادش مانند خشتهای یک بنا با هم بستگی داشته باشند ولی باچه سیمانی میتوان مردم را این چنین بهم نزدیک کرد؟ تنها سیمان مقاوم محبت است ، همان محبتیکه گاهی بین افراد يك خانواده میتوان دید ولی بخارجیها سرایت نمیکند .

بگفته ارسطو : کسیرا دوست داشتن یعنی خوبی اورا خواستن . نکته عجیب آنکه بشریت تا امروز نخواسته است بفهمد که خواستاری خوبی دیگران برای پیشرفت زندگی اجتماعی لازمست . معینا میدانند که محبت بهمنوع وحنی بدشمنان وپوزش از خطایا ونوع دوستی ، پایه اصلی زندگی اخلاقرا میسازد . قریب ۲۰۰۰ سال است که این مطالب را دریافته است . افراد نادری که از دستورات انجیل بیروی میکنند گاهی مورد احترام دیگران واقع میشوند ولی عموماً ساده لوح در نظر میآیند و هیچکس باور ندارد که این قانون محبت رکن اصلی موفقیت گروههای انسانی و شرط بقای آنهاست .

چرا اصلی بدین درستی تا حال اجرا نشده است ؟ محتملاً برای آنکه قابل اجرا نبوده است و قابل اجرا نبوده برای آنکه هیچگاه نکوشیده اند اجرایش را ممکن سازند . اصل محبت همونوع دوجنبه دارد : از طرفی توصیه میکند که هر کس دیگران را دوست بدارد و از طرف دیگر خود را لایق دوست داشتن دیگران کند . زیرا ما فووق قدرت بشری است که بتوان محصول متوسط تمدن صنعتی یعنی یکفرد خودپسند و بی ادب و مغرور و ننبیل و افراطی و شرور و نجمال پرست را دوست داشت . تا وقتیکه همه کس برای ترك عادات ناپسند خود نکوشد ، محبت متقابل جامعه عمل نخواهد پوشید . نه باوضع ایده اولوژیهای جدید و نه بانحولانی درتسکیلات سیاسی مانیتوانیم اجنماع بهتری بسازیم . بلکه با ایجاد تحولی در خود و رهائی از بندن معاینی که مارا از دیگران جدا میکند میتوان باین مقصود رسید . آنوقت ممکن

خواهد شد که همسایه بهمسایه بادیده محبت بنگردد و کارگر کارفرما و کارفرما کارگرش را دوست بدارد . فقط عشق و محبت میتواند در اجتماع انسانی همان نظمیرا برقرار کند که غریزه در طول میلیونها سال در اجتماع مورچه و زنبور عسل بوجود آورده است .

خلاصه آنکه قانون بقای نسل سه وظیفه بما تحمیل میکند : اول بچه داشتن و با پیروی از اصول اوژنیسم کودکان سالم و امیل ایجاد کردن ، دوم تربیت این کودکان بقسمیکه امکانات ارثی آنان بنحو اکمل پرورش یابد ، سوم فرا گرفتن فضایل اخلاقی و فکری که برای موفقیت در زندگی ضروری است و تعلیم آنها بفرزندان خویش . زیرا آینده نژاد و بدبختی یا خوشبختی آن با ارزش خانواده و اجتماع بستگی دارد . هیچ چیز دشوارتر از قطع ریشه عادات ضد اجتماعی افراد نیست . عاداتیکه سبب نابودی همه میگردد . بنابراین بایستی از سنین کوچکی در کودکان بانعلیم احتیاط و سخاوت و راستی و وفاداری و عذرخواهی از خطا و عشق برادری از رشد آن عادات جلوگیری کرد . باین ترتیب بشریت خواهد توانست خصائلیرا که با آنها زحمت در طول تکامل بدست آورده نگهدارد و سیر خودرا درجاده ایکه بسوی غایت نامعلومی کشیده شده است ، ادامه دهد .

هقرات برای تعالی روانی - مدافع فیزیکی و فیزیولوژیکی و روانی - چگونه باید روان خود را شناخت - نظام درونی تربیت احساسات - تربیت فکر - جستجوی زبانی و خداوند تعالی روانی نیز مانند حفظ حیات و ادامه نسل وظیفه ای حتمی است . معینا ما بآن هیچگونه توجهی نداریم . مدارس و دانشگاهها فقط تربیت قوای فکری میکوشند ولی پرورش فکری همسنگ با پرورش روحی نیست زیرا روان در تمام جهات از عقل تجاوز میکند . فعالینهای غیر عقلانی روان خیلی وسیعتر از اعمال عقلانی آنست و جوهره حقیقی شخصیت را تشکیل میدهد . نخستین دستوریکه قانون تعالی روانی بما میدهد اینستکه مجموعه میراث روانی خودرا که هنگام ولادت بدست آورده ایم گرامی بدانیم . اهمیتی ندارد که این میراث کوچک یا بزرگ باشد . همه کس باید قوای روانی

خود را در تمام جهاتی که امکانات ارثیش اجازه میدهد، پرورش دهد. این يك وظیفه عمومی و جهانیست. کودکان بزرگران و کارگران و اصناف نیز مانند فرزندان تجار و صنعتگران و سوداگران باید از آن پیروی کنند؛ این تعالی ارادی روانی برای ما تنها وسیله کمک به نجات تمدن غرب و جلوگیری از مصیبت‌هایی بزرگتر از آنچه ما بآن دچاریم برای اعقاب ماست.

قبل از هر چیزی باید موانع را که برای پرورش روانی ما در کار است از میان برداشت. این موانع شیمیائی، فیزیولوژیکی و روانی است. هر آنچه بزنده‌گی جسمی صدمه میزند برای زندگی روانی نیز زیانبخش است. بین تعادل عصبی و آرامش روانی رابطه قطعی موجود است و این هردو با وضع بافتها و خون و فکر و احساس ما بستگی دارد. بایستی برای جسم و جان خود آرامش تهیه کرد. خطای بزرگیست که بگذارند عصبانیت و آشفنگی در بچه‌ها جای بگیرد. هم‌آهنگی اعمال روانی مستلزم هم‌آهنگی اعمال بدنیست. متقابلاً هم‌آهنگی اعمال بدنی برای آرامش روانی ضروری است. در نتیجه از عاداتی که سبب خرابی بافتها و هومورها میگردد باید پرهیز کرد. بخصوص ازاله‌الکلیسم و افراط در مسائل جنسی و زیاده روی در غذا یا فقر غذایی و تمام علل دیگری که منجر به اسکروز عروقی و غددی و عصبی و انحطاط عضوی و پیری زودرس میگردد.

در مرحله دوم باید آن عادات روانی را که برای شعور نظیر باخود کشی است ترک کرد. در بادی امر تنبلی. ولی نه فقط تنبلی بمعنای کار نکردن یا زیاد خوابیدن و یا بدکار کردنست بلکه آنچه سبب شود ما تمام فرصت‌های خود را برای کارهای بیفایده و بوج بهدر دهیم. پرگویی دائمی، ورق بازی، رقصیدن، با تومبیل در خیابانهای شهر گشتن و باسینما و رادیو وقت گذراندن هوش را بیهوش میگرداند. همچنین حواس خود را روی موضوعات متعدد مشتت کردن و بهیچکدام تعمق نمودن خطرناکست. ما باید پرهیزیم و نگذاریم از اینکه سرعت ارتباطات و وفور روزنامه‌ها و مجلات و تومبیل و هواپیما و تلغراف و افکار و احساسات و اشیاء و افراد تازه‌ای سرسری در فکر ما وارد کند.

درحقیقت ما امروز همه متخصصینی هستیم ولی هیچ چیز مارا مجبور نمیکند که کاملاً در رشته تخصصی خود محصور بناییم و هیچ مانعی درین نیست که در ساعات فراغت خود بیروزش فعالیت‌های فکری و اخلاقی و جمالی و مذهبی که جوهره شخصیت انسانیند، پردازیم .

از تمام عادات بد، زیانبخش تر از همه برای تعالی روانی دروغ - گوئی و تحریک و افترا بهمنوعان و خیانت به آنان و دزدی و همه چیز را بنخاطر نفع شخصی خواستن است . روان آدمی هیچگاه در میان فساد و دروغ تعالی نمیپذیرد .

پس چگونه باید از نفوذ مخرب دنیای امروزی درامان ماند ؟ با رعایت اصولی شبیه آنچه فلاسفه رواقی و نخستین پیروان مسیح بکار بردند یعنی باید کسانیکه یک ایده آل دارند بدور هم گرد بیایند و از مفررات قطعی اطاعت کنند . مثلاً دروغ پردازیهای رادپورا نشنوند ، از روزنامه‌ها جز مطالب مفید را نخوانند و فقط مقالات یا کتابهای آنرا که بوسیله نویسندگان شرافتمند و بصیر نگاشته شده مطالعه نمایند .

بدون لطمه بهواهب معنوی . قبول طرز زندگی و تفکر شایع در شهرها تا دهات دور افتاده ممکن نیست . پیش از آنکه در جاده تعالی بجلو برویم باید عادات و عیوبیکه تعالی روانی را فلج میکنند ، ترک گفت . وقتیکه این موانع از میان برداشته شد چه باید کرد ؟ از آن پس باید تعالی روانی را برونق تمایلات اصلی زندگی آغاز کرد . آدمی این امتیاز عجیب را دارد که میتواند اگر بخواهد جسم و جانش را بکمک شعور خود بسازد . برای این بنا تکنیک خاصی ضروری است . میتوان راه اداره خود را آموخت همانطوریکه طرز هدایت یک هواپیما را میتوان یاد گرفت . فقط کسانیکه مالک نفس خویشند میتوانند این تعلیم را شروع کنند . برای تعالی روانی دانشمند یا هوشمند بودن ضروری نیست . کافیهست که آن را بخواهند . بلاشک هیچکس قادر نیست که بتنهائی جلو برود و همه کس در لحظه‌ای از زندگی براهنمائی و اندرز دیگران نیازمند است و لسی در پرورش و تنظیم فعالیت های فکری و عاطفی که جوهره شخصیتند از کسی نمیتوان کمک گرفت .

در این تصمیم بایستی همه کس روان خود را بشناسد . با این شناسائی هر کس مصائب و خستگی و بزرگی و حقارت کارش هر چه باشد ، میتواند موفق شد . کافیست که هر روز صبح و عصر چند دقیقه از غوغا بر کنار بماند و بخود پیردازد و قاضی وجدان را بحکمت بخواند و خطاهایش را بشناسد و طرح کارش را بریزد . هم در این موقع کسانی که طرز نیایش را میدانند باید دعا کنند . رالف والدو امرسون میگفت «هیچکس بی آنکه چیزی بیاموزد هرگز دعا نکرده است» نیایش همیشه نتیجه ای دارد حتی اگر این نتیجه آن نباشد که ما میخواسته ایم . بدینجهت بایستی که از آغاز زندگی کودکان را عادت داد که زمانهای کوتاهی درسکوت و آرامش بخصوص بانمایش بگذرانند . هر کس که یکبار موفق شد ، میتواند هر زمان که بخواهد در دنیای آرامی که مافوق تصاویر اشیاء و ترسیم کلمات قرار دارد برسد . آن وقت کم کم تاریکی محو میشود و همچون از چشمه روشنی ، نوری در میان خاموشی بجریان میافتد .

نخستین اصل ، پرورش قوای عقلانی نیست بلکه بنای تار و پودی عاطفی درخویشتن است که تکیه گاه تمام عوامل دیگر روانی باشد . ضرورت حس اخلاق کمتر از لزوم حس بینائی و شنوائی نیست . باید عادت کنیم تا بهمان دقتیکه نور را از ظلمت و صدا را از سکوت میشناسیم ، خوبیرا از بدی تمیز دهیم و انگهبی موظف شویم که از بدی پرهیز و خوبی کنیم .

ولی پرهیز از بدی مستلزم يك ساختمان بدنی و روانی خوب است . باری رشد غائی جسم و جان جز بكمك تزكیه نفس ممکن نمیشود . ورزشکاران و مردان علم و روحانیون مقررات دقیقی از زندگی و تفکر را پیروی میکنند . برای کسانی که جویای تعالی روانیند هیچگونه افراطی مجاز نیست . نظم درونی همیشه پاداش خود را میگیرد این پاداش نیروست . نیرو شادی میآورد . شادائی درونی ، صامت ، وصف ناپذیر که نغمه عادی زندگی میگردد . این وضع فیزبولوژیکی و روانی هر قدر که بنظر معلمین و اجتماع شناسان امروزی غریب بیاید ، معینا رکن ضروری شخصیت را میسازد و همچون فرودگاهی است که روان میتواند از آن اوج بگیرد .

علاوه بر فلاسفه و روحانیون، دانشمندانیکه به تحقیقات تجربی میردازند نیز لزوم قطعی این خصائل را می‌شناسند زیرا يك خطا هر قدر هم که کوچک باشد بلافاصله نتیجه تحقیق را غلط میکند. در مخاطرات زندگی اجتماعی و فردی فقط راستی میتواند ما را نجات دهد.

جاده تعالی در طول قرون بی‌الاکشیده میشود. درحین مسافرت، رهروان، اغلب در مردابها می‌لغزند یا در پرنگاهها می‌افتند و یا در کنار جمن لب رودخانه می‌لیند و برای همیشه می‌خوانند. درشادی و رنج، درغنا و تنگدستی و در سلامتی و بیماری معینا باید کوشش را ادامه داد و بعد از هر سقوطی دوباره برپا خواست و کم کم شوق و ایمان و اراده خواستن و روحیهٔ کمک مقابل و ظرفیت عشق و بالاخره وارسنگیرا بدست آورد. این عوامل غیر عقلانی روان، زرهٔ شخصیت را می‌سازند. هیچگاه منطق مردم را جلب نمیکند. کانت (۱) و برگسون (۲) و پاستور برای شاگردان خود باندازه ناپلئون پیش سر بازانش محبوب نبودند. فقط با ظرفیت عدالت و عشق و وارستگی است که کوچک می‌سواند از قوی و بزرگ بگذرد و فوی نیز بزرگ شود.

تعالی عقلانی نیز همچون تعالی احساسات ضروری است. درعین حال که ما سجایای خود را می‌سازیم باید به پرورش فعالینهای عقلانی نیز بپردازیم فعالینهاییکه مدرسه آنها را فر با باندازه فعالینهای اخلاقی کوچک کرده است. وقتیکه محصل از زیر دست استادان خارج و از امتحانات و کنکورها خلاص شد میتواند پرورش فکری خود را شروع کند. بایستی ابتدا بدیدن وحس کردن و شنیدن و مطالعه کردن و قضاوت نمودن پرداخت و به بیان دیگر باحقیقت تماس گرفت.

کار دستی برای همه ضروری است زیرا دقت حرکات، بدقت افکار کمک میکند. ولی هیچکس نباید وقسی بر تکنیکی مسلط شد همیشه در آن محصور بماند. يك مجسمه ساز مانند میکال آنژ (۳) ممکن است نقاش و معمار هم باشد و هیچ چیز مانع از آن نیست که يك منخصص مالی روش لاوازیه را تعجب کند و فیزیکدان و یا شیمیست شود. زما پیرا که با

و گوئیهای بوج و سرگرمیهای بیفایده و درسینما و تآثر و گلف به بیهوده میگردانیم اگر مورد استفاده صحیح قرار گیرد میتواند دنیا را که در آن زندگی میکنیم و اجداد ما در آن بسر برده اند بما بشناساند. اگر بجای مطالعه مجلات و روزنامه های مبتذل، در کتابها و مجلات تکنیکی و علمی مطالب مفیدی برای زندگی شخصی و خانوادگی خود جستجو کنیم از این شادی برخوردار میشویم که دنیای خویش را خیلی وسیعتر به بینیم و بدانیم که چگونه جهانیکه ما جزوی از آنیم درست شده است و خود ما چطور ساخته شده ایم و چگونه میتوانیم نیروهای نهفته در جسم و جان خود را منشأ اثر سازیم و بالاخره چگونه ممکن است کودکانمان را بهتر از خویش تربیت کنیم. هر کس که وضع مادی زندگیش با او اجازه میدهد که چنین کند، نباید يك جاهل بدوی باقی بماند و از این جهل، تصدیق مدرسه و دیپلم متوسطه نمیتواند ما را بیرون بکشد.

ادوار انحطاط با کوچکی زمامداران مشخص است. مردم از اینکه کسیرا نمیتوانند در زحمتند زیرا سودن قهرمانان یکی از احتیاجات طبیعت انسانی و یکی از شرایط لازم برای رشد فکری اوست. در کشور های دموکراسی مردان لایقیکه بتوانند سرمشق جوانان قرار گیرند وجود ندارند. خوشبختانه اجتماع علاوه بر زندگان، مردگان را نیز شامل است و بزرگان قعید هنوز در میان ما بسر میبرند. بایستی خواست تا آنان را دید و صدایشانرا شنید. آیامنلا در جلال مون سن میشل و عظمت نونر دام دو سارنر (۱) یا در شکوه قصر تونکدوک (۲) حاضر و ظاهر نیستند؟ با مرور تاریخشان با آنان زندگی میکنیم. مصاحبت بارولان (۳) و شارلمانی و دانتته و ژان دارک و گوته و پاستور مفیدتر از يك ستاره سینما نیست؟ در زندگی دانشمندان و قهرمانان و ماکن يك ذخیره تمام نشدنی از انرژی معنوی وجود دارد. این مردان چون کوههایی در میان دشت سر بالا کسیده اند و بما نشان میدهند که تا کجا میتوانیم بالا برویم و حقدرد هدفیکه طبیعة شعور انسانی بآن متمایل است عالیت. فقط چنین مردانی میتوانند برای زندگی درونی ما غذای معنوی مورد نیازش را

تهیه کنند .

در روان آدمی عواملی وجود دارد که بخوبی عقل و حس اخلاق و سجا یا شناخته نشده است . این عوامل که با کلمات وصف شدنی نیستند عبارتند از اشراق و کششهای غریزی و گاهی درک ماوراءحسی حقیقت . نیروی فردی و ملی ازغناى این جوهره‌های روانی سرچشمه میگیرد . این انرژی معنوی وصف ناپذیر در مللیکه میخواهند همه چیز را با فرمولهای روشنی توصیف کنند یافت نمیشود . در فرانسه از میان رفته است زیرا فرانسوی هر آنچه را که غیرعقلانی است رد کرده و حقیقت اشیائی را که کلمات از بیان عاجزند ، فراموش نموده است . پاسکال از دکارت به حقیقت نزدیکتر بود و شعراء و عرفا انسان را بهتر از فیزیولوژیستها می - شناسند . بنابراین کسانی که میخواهند تا آنجا که برای انسان ممکن است تعالی جویند بایستی غرور فکری را ترك بگویند و توهم بقدرت مایشائی و بکر روشن و اعتقاد به نیروی مطلق منطق را کنار بگذارند و بالاخره در خود حس جمالی و حس مذهبی را تقویت کنند .

عشق جمال و عشق بخالق را نمیتوان همچون ریاضی یاد گرفت . حس جمال جز بوسیله نفس جمال بدست نیآید . زیبایی همه جا وجود دارد و درچمنزارهای کانادائی و در جنگل ایل دو فرانس (۱) و اطراف خلیج سان فرانسیسکو همانند سواحل کورس (۲) و در میان تپه‌های آرام ورمونت (۳) و صخره‌های سن ژیل آنرا مینوان دید . امروز بعلت ترقی تکنولوژی، زشتی بیحد کارخانه‌های شیکاگو و پیتسبورگ و یا حومه پاریس نیز نمای زیبایی میتواند بخود گرفت . هر کس میتواند هر وقت بخواهد آثار بتهوون و پالسترینا و یا هر شاهکار موسیقی کلاسیک را بشنود و به انتخاب خود بتمشای بارنتون (۴) و آسمان خراش امپایر استیت (۵) و کاتدرال ریمس (۶) و یا اهرام مصر بپردازد . مینوان بدون حرکت از روی صندلی در بهترین ممالک دنیا گردش کرد و به ارزانی آثار شکسپیر و ویرژیل و دانه و گوته را خرید . مردم فقیری که در شهرهای صنعتی

۱ - Ile de france ۲ - Corse ۳ - Vermont ۴ - Parthenon

۵ - Empire state ۶ - Reims

اروپا و آمریکا در قصبات دوردست و یاد در جنگل‌های کانادا بسر می‌برند نیز می‌توانند همچون اغنیا حس جمالی را در خود پرورش دهند و در این مناطق روحی که فکر را بزرگ میکند راه یابند. ما می‌توانیم سدی را که مدرسه بدور ما کشیده بشکنیم و بگذاریم روان ما بدنیا نیکی که حتی اجداد غار نشین ما آنرا می‌شناختند روی بیاورد. عشق جمال برگزیدگان خود را خیلی بیشتر از عشق سیلوژیسم (۱) بالا می‌برد. زیرا روان ما را بسوی دلیری و وارستگی و زیبایی مطلق و خداوند میکشاند.

فقط روی بالهای عرفان است که روان آدمی می‌تواند تعالی خود را پایان برساند. در این جا وظیفه مذهب مشخص می‌شود زیرا این طیران در ماوراء جو فکری و خارج از چهار بعد زمانی و مکانی و بدون کمک منطق، خطرناک است. بلاشک تکنیکهای عرفانی یعنی طرق ییوستگی روان بخالق، کم کم در طول قرون تکامل یافته‌اند.

هیچکس نمی‌تواند به تنهایی راه پرخطر قلمرو تاریخ قدس را بگذرد. یک راهنمای مجرب لازم است و الا خطر گم شدن در باطلاحها و یاسر گردانی در جاده جنون در پیش است. در سفر بهشت راهنمای دانه بناتریس بود. خلاصه آنکه قانون تعالی روانی هم‌را مجبور می‌کند که مجموعه فعالیت های روانی خود را با تلاش ارادی پرورش دهد. شرط اصلی اینست که این تلاش در هیچیک از جنبه‌های شعوری محدود نشود. پرورش افراطی عقل یا احساس بیک اندازه خطاست. مطلقاً فکور یا عارف، منطقی یا اشرافی، دانشمند یا شاعر بودن خطرناک است. با پرورش توأم فعالیت‌های عقلانی و اخلاقی و جمالی و مذهبیست که هر کس می‌تواند بکمال زندگی معنوی متوافق با امکانات ارثیش برسد.

مقررات تعالی روانی در اثرات - نباید پرورش روانی

بازماندگان خود را متوقف کرد - بهبود محیط

چگونه باید قدرت روانی را افزایش داد

چگونه می‌توانیم در پرورش معنوی فرزندان و نوادگان خود و

نژاد سهیم باشیم؟ نخستین وظیفه ما اینست که مانعی سر راه این پرورش بوجود نیاوریم. مطمئن نباید بود که تعالی روانی در موجودات زنده همیشگی باشد. ما هنوز آن عوامل طبیعی را نمیشناسیم که حجم مغز برخی از پستانداران را در طول چند میلیون سال چهار برابر کرده و اجداد ما را از قید خودکاری یعنی غریزه حیوانی نجات داده است. همچنین مانبدانیم که در نتیجه تأثیر چه عاملی وضع روانی انسان از حد پینکانتروب (۱) و سینانتروپ (۲) تا مرحله لئوناردوینچی و پاسکال و ناپلئون رسیده است. آیا قدرت انسانی میتواند چنین تکامل را منوقف کند؟ تصنع زندگی امروزی چگونه روی رشد بدنی و عملی انسان اثر میکند؟ باین پرسشها ما امروز نمیتوانیم هیچگونه پاسخی بدهیم. ولی عافانه است که از خود پرسیم آیا حذف شرایط طبیعی زندگی مانع بزرگی برای تکامل نیروهای شعوری نمیسازد؟ و آیا عالی خود بخود شعور در نژاد بعلت خطایای ما پیاپیان نمیرسد؟ برای جلوگیری از مصیبت چه راهی باید در پیش گرفت؟ فی الحال ما جز با اوژنیسم و بهبود شرایط محیط نمیتوانیم در تعالی روانی خود سهم بگیریم. شناسائی و اجرای اوژنیسم يك وظیفه حمی است. اوژنیسم فضیلتی ضروری برای نجات نمدن امروز ما است. بلاشک سطح فکری افراد مناز را بالاتر نمیرد بلکه بشماره کسانی که باین سطح میتوانند رسید میافزاید. ما بایستی از اجتماع افرادی که اصالت ذاتی دارند خانوادهائی بوجود بیاوریم که از نظر جسمی و روانی رو بهتری روند تا قسمی اصالت ارثی حاصل شود و افرادی لاین خوشبختی بوجود آند که قادر باشند ضعف و معیوبین را نیز بدنبال خود در راهیکه طبیعت اشیاء بمانشان میدهد، بکشانند. وظیفه حکومت اینست که با سخای بیشری با افراد و خانواده هاییکه ار اوژنیسم پیروی میکنند کمک کند. زیرا برای نیل ملنی بسوی عظمت هیچ وسیله ای بهتر از افزایش شماره افراد مناز نیست.

دومین طریقه برای کمک با افزایش نیروی روانی اعقاب خود، تهیه شرایطی از زندگیست که در آن فعالیت های عاطفی و عقلانی آنان برشد غائی خود برسد. این امر مستلزم آنست که ابتدا کودکان را در محیط

فیزیکی و شیمیایی خاصی قرار دهند و عادات فیزیولوژیکی خوبی بآنان بیاموزند و در مرحله بعد عوامل روانی پیرامونشان را چنان انتخاب کنند که تمام فعالیت‌های شعوری پرورش کنند .

پرورش غائی کودک مستلزم نوعی پایداری زندگیست . باید از نو خانواده را در خاک‌کی که اجداد ما بسر میبردند ، ریشه گیر کرد . همچنین باید که هر کس قطعه زمینی هرچقدر هم کوچک ، داشته باشد و باغی در آن بسازد و کسیکه هنوز مالک دهی است آنرا بهترین وجهی بپردازد و با گلها زینت دهد . راهش را سنگفرش کند . درختان زائدر را ببرد ، تخته سنگی که راه عبورگاه آهن را می بندد بشکند و درختانی بکارد که نواح گانش از سایه آن برخوردار شوند . بالاخره باید باحرمت تمام آثار هنری ، بناهای قدیمی ، قصرها ، معابد و هرچرا که معرف روح نیاکان ماست حفظ کرد . علاوه بایستی از تحقیر رودخانه ها و تپه‌های آرام و جنگلهائیکه گهواره‌های تمدن اجدادی ما بوده‌اند برهیز کنیم . ولی وظیفه اصلی ما اینستکه مدرسه را بجای آنکه يك کارخانه هم‌انگیزی برای ساختن تصدیق و دیپلم باشد ، يك كانون تعليم اخلاقی و فکری و جمالی و مذهبی و بخصوص مرکز پرورش مردان آینده تبدیل کنیم .

میدانیم که نه‌اوژنیسم و نه بهبود شرایط محیط ، سطح فکری را از آنچه در ممتازترین مردم امروزی می‌بینیم بالاتر نمیرد . همانطوریکه ترقیات بهداشت به طول عمر نیفزوده ، بلکه حد متوسط عمر را بالا برده است . برای افزایش قوای عقلانی نژاد باید راز تسریع طبیعی تکامل را بازشناخت . شعور آدمی به نسبت پیچیدگی مسائلیکه باید حل شود ، بزرگ‌نشد است ولی چنین پیشرفتی غیرممکن نیست . ما دردسترس خود دو طریقه برای ایجاد انسانهایی با قوای روانی عالیتری از آنچه تا بحال بروی زمین زیسته‌اند داریم . اولی با اصلاح وضع فرد و دومی با اصلاح نژاد .

شاید هنگام آن رسیده‌است که مردان علم تحقیق کنند که چگونه برای بهبود وضع روانی باید کیفیت ماده مغزی و غدد داخلی را تغییر دهند . شاید ایجاد مردان بزرگ ممکن شود همانطوری که زنبورهای عسل ملکه را میسازند . بلاشك صفاتیکه با این ترتیب بدست آید باارث

تقل میشود. اما در مورد نژاد ما هنوز وسائلی بیش‌از-پیش ما نمانده است که در طول تکامل پیشرفت کرده است، سبب پیشرفت تصنعی آن شویم. تمام موانع و موانع ما، یکسانند. تجربه در حاکم و روان حاصل شده‌اند و صنع قهقرائی داشته‌اند. در حقیقت ما هیچ اطلاعی از عواملی که سبب عالی روانی در سری حاکموران شده است، نداریم. نایسی از هم‌اکنون برگرین ریست‌شاسان، شاسانی عوامل محمول تکامل را و حقیقت هم قرار دهند و به بیان دیگر به تصمیم مسهورانه افرایس برو و کعب روانی در اسبابهای امروری دست نزنند.

چگونه باید این اصول را بر هر فرد تطبیق کرد - آشنه‌گیهای درونی

اصول زندگی بر همه افراد يك نحو قابل تعمیم نیست زیرا ما یکدیگر معاوند برحی طابع خاصی داریم و معررات مداوله حر نحو خاصی بر اسان و سبب احرا نیست. در نادی امر سطر میرسد معررات که از فواین حفظ حیات و ادامه سل و عالی روانی اسساح شده‌اند شامل همه مردم در همه اعصار و همه ملتها میگردد. معهدا چنین نیست. ارنج آمریکا و اروپا شاهد موارد زیادی از کسایسکه ان فواین را پایمال کرده‌اند بی آنکه ان امر سبب بروز مصیبتی برای خود و ملتسان گردد. برعکس برحی از آنان اهمیت زیادی از طراحماعی و فردی حائر بوده‌اند. سرفرانسواد اسیر نامایش و کسکهای نوعی خیلی بیسر از آنجه پدرحانواده بررگی میسد، به سرب خدمت کرده است. همجنس هر همان بود که او بندس (۱) نامید نجات نویل (۲) وداکاری کرد و درحان خود، بری امی نماد. نا آنکه فواین حفظ حیات و بقای سل سلطه زیادی دارند معهدا اسسا سر در آنها دیده مشود. برعکس اصل عالی روانی سکس نا پندراس. گاهی گذشت از زندگی در معروان ممکن است ولی همیشه روانی روانی نا حاضر زندگی مدعی است و فسکه در معنی روح مانن فرامین فواین زندگی بصادی در میگرد که راهی ناند. احیانار کنیم؟ نایسی رفتار ما موافق نا ساحمان اشیاء نماند میدام که در وظایف تمدنی ما سلسله مراتبی وجود دارد. اهمیت زندگی فرد از

زندگی سل او کمتر است زیرا طبیعت عموماً فرد را فدای اعقاش میکند . هر گاه فرد زندگی شخصیت را بقای ملت ترجیح دهد ، همانطوریکه گاهی در رم پیش میآید ، ملت از هم میپاشد . در نوع انسانی عالی روانی عالیترین قابو بهاس .

خلاصه آنکه آدمی چنان ساخته شده است که هنگام اختلاف بن تمایلات اصلی طبیعی ، اصل ادامه سل حاکم بر اصل حفظ حیات ، و اطاعت از روان ضروری بر اطاعت زندگی است . ما بران پدر و مادر و طبعه دارند که حیات کودکان را بر زندگی خود ترجیح نداند شرط آنکه این عداکاری موجب بدحسی بر رگسری نشود هنگام فحطی پارس پدری نسبت اعظم عذارا بحالواده خود میداد خود ناتوان و سمار شد و مسرد و کودکان بدون سرپرست و مان آور ماندند . ما بران سایستی احساسات را ارمطق و شجاع را ارقصاوت محرا کرد .

سسر افراد به فدای روانی خود بهسراندای زندگی توحه نمکند . کسانکه رای نجات بدنی حان میدهند سهرس و حبی ناین ندا لست میگویند همچس جمعی ارمردان و رنان در هر عصر قانون ادامه سل را پایمال کرده و بدسال هدوی مل و وطن پرستی و بوعدوستی و حمال عشق و فهاوند و برای مردن با اسلحه همچون سربازان و یا برای کمت به سوانان هماسد فراسوا داسیر ووسان و پل (۱) و یا برای وقف خود بخدمت خالی در میان تنهایی دیرها بدسال سس سوآ رهسار شده اند .

امروزه کسانیکه و طاف دیگری را سرقانون ادامه سل ترجیح میدهند چه ناند نمکند ، و طبعه رنان و مردانیکه میخواهند زندگی خود را وقف علم و بوعدوستی و مذهب کند چیس ، خون عده آنان بست به نقیه مردم بسیار کم است محارند که فدای فلی خود گوس کند . ما احتاح به روحانیوی داریم که خودر کاملاً بخدمت کودکان و مادران و پیران و کمکشگان بگمارند . همچس به افراد پر شور و کحکاو و متهوری بیارمندیم که نتواند این عصر را ترك نگویند و عمر خود را در گوشه تنهای لا بر او ارها و معاند وقف کشف و درك حقیقت کند .

گاهی تعصبات دیگری بین فعالیتهای مختلف روانی مثلا بین احساس و عقل در میگیرد؟ چه اهمیت نسبی باید برای پرورش قوای فکری یا تربیت اخلاقی و مذهبی و جمالی قائل شد؟ آیا برخی از این فعالیتهای غیرعقلانی شعور نباید باقتضای طبیعت فرد بیشتر مورد توجه قرار گیرد؟ تجربه نشان داده است که زره اخلاقی برای فرد و طبقه اجسامی او خیلی مهمتر از اطلاعات علمی و ادبی و فلسفی است.

قوانین زندگی روانی ما دقت قوانین فیزیولوژی و شیمی را ندارند. اصل معنی برای يك كودك یا يك بالغ یا يك پیرمرد یا در افراد حساس یا مردم یا افسرده یا دلیر یا ملایم يك معنی ندارد. اغلب مردم برای مشی فیزیولوژیکی و معنوی و اجتماعی خود معیاج به راهنما هستند و کسانی که تنها بتوانند خود را اداره کنند خیلی نادرند. متاسفانه در اجتماع امروزی کسانی یافت میشوند که در خردمندی تخصص یافته باشند و باخرد خود بدیگران نیز کمک کنند. در گذشته چند پزشک قدیمی خانوادگی با اندازه کافی شرافت و اطلاعات عمومی داشتند که وظیفه راهنمایی مادی و معنوی را ایفاء نمایند. ولی پزشک تاجر شده است و امروز کسی از يك متخصص امراض بینی یا روده یا کبد یا قلب و ریه در برابر مشکلات زندگی، اندرز و راهنمایی نمیخواهد و پزشکانی که در رشته تخصصی خود به همه طبایع فرد توجه میکنند مثل پسیکانالیستها (۱) دستورشان گاهی مفید، گاهی زیانبخش و اغلب ناکافی است.

برای تعلیم راه و رسم زندگی بمردم، بوجود راهنماییانی احتیاج داریم که شناسائی امور قرن و علم طب و خردمندی فیلسوف و وجدان روحانی را در خود جمع داشته باشند. به بیان دیگر زاهدی تجربه زندگی آموخته و در علم انسان تعلیم یافته. شاید بایستی باین منظور جمعیتی مسلکی بوجود آورد که افرادش در عین حال دارای سجایایی علمی و روحانی باشند. این مردان وقتی بآستانه پیری رسیدند میتوانند راهنمای دستجات فراوانی باشند که در آشوب جهانی سرگردانند و نطبق مقررات زندگی با احتیاجات هر فرد و وظیفه چنین مردان نیست.

فصل ششم

اجرای مقررات زندگی

دشواری مشی عاقلانه - موانعی که در خود ماست
و آنچه در پیرامون خود داریم

باید از هم اکنون هر کس در زندگی روزانه خود مقررات راه و رسم زندگیا اجرا کند و خود را پای بند اصولی قطعی که در انتخابش آزاد است سازد. آیا ما مردم امروزی قادر به چنین کوششی هستیم؟ و آیا عقل و ارزی برای ترک عادات مطبوع و راحت بخش امروزی داریم؟ بلاشک ما میدانیم که موفقیت در زندگی مستلزم اطاعت از قوانین طبیعت است و تعقیب این قوانین سبب بدبختی ما شده است و فقط قبول يك راه و رسم عاقلانه ما را نجات خواهد داد. ولی مشی عاقلانه در میان محیط مادی و روانی که محصول اجتماع امروزی است به شجاعت واقعی نیازمند است. « بشریت مالك سرنوشت خود شده است و بی آنکه خود را از دست دهد از قدرت بی پایان علم بنفع خود استفاده کند؟ برای آنکه از نو بزرگ شود باید خود را ترمیم کند ولی این مرمت دردناک است. زیرا او در عین حال هم مرمر و هم مرمر تراش است و باید از وجود خود با ضربات محکم چکش جرقه هائی پیراند تا چهره حقیقی را بخود بگیرد » آیا ما اینک با انجام این مهم قادریم و عقل و نیروی کافی برای رهایی از بند عاداییکه در آن محصوریم داریم؟ ما بی بندوباری را دوست داریم و هر الزامی برای ما رنجی است. ما نه خرد و نه دلیری اصاعت از اصول را نداشته ایم.

در پایان تمام تمدنها وضع چنین بوده است. وقتی آدمی بكمك عقل و اختراعات، خود را از الزامات زندگی اولیه آزاد میکند نمی آید که

بجای نظاماتی که طبیعت بر او تحمیل میکرد ، اصول تازه ای بگذارد. مثلاً در یونان قدیم و روم ، زهد رواقی جز بوسیله عده کمی از مردم اجرا نشد و شاگردان زنون (۱) و اپیکت (۲) و مارك اورل همیشه اندك بودند . با وجود خشونت و سختی ، اخلاق مسیحیت موفقیت عجیبی یافت ، اثرش قوی بود و بتمدن غرب ساختمان خاصی بخشید . معینا در برابر شرایط فیزیکی زندگی و محیط روانی حاصله بوسیله ترقی علوم و تکنولوژی ، ناپ مقاومت نیاورد . بعضی آنکه ماداً سرکشی ممکن شود ، انسان بر علیه هر اصلی قد علم میکنند .

موانع سختی که برای اجرای مقررات زندگی در پیش است ، از خود ماست . آدمی آنچه را که از نه قلبش نخواهد ، بسزاحت یاد بگیرد و فطرتاً راههای عقل را بروی اموری می بندد که شناسائی آنها مجبور به ترك نمایايش میکند . مثلاً قبول نمیکند که ناگلو شراب یا سیدرنوشیدن و دائماً سیگار دود کردن و در صرف قهوه اطراف نمودن و غیبت همسایه و امرا و جلب نفرت دیگران بعزت غرور و بی ادبی ، خطرناکست . یکی از عادات زشت روانی ما اینست که فقط در خود و در اشیاء دیگر جنبه های آنرا که خوش آیند ماست جستجو و احیاجات اصلی طبیعت خود را با احیاجات ساختگی محیط اشتباه کنیم و نفع فوری و موهوم را بجای منافع دوردست واقعی دنبال نمائیم . ما نمیخواهیم خود را آنطوریکه هستیم به بینیم . غرور و ارضای نفس مارا کور میکند . لزومی به نظم و تغییر روش در اعمال بنظر ما نمیرسد . در حیفت بدون رعایت مقرراتی نمیتوان کار کرد و سرمایه و آسایش بدست آورد . ولی اسان امروزی لزوم اجباری را در راه ارضای غرور و ننیاس بهتر میفهمد . مثل کسیکه با کمال میل برای نمربن در مسابقه دوی صدمری تلاش میکند و مساعی برای عادت براستگویی و خودداری از غیبت و مبارزه با بی ادبی و غرور را بر خود تحمیل مینماید . گوئی عقل وقتی برای هدایت ما بکار میرود فلج میشود . میدانیم که يك ماشين را میتوان بطریق عاقلانه هدایت کرد ولی دشوار است که در مورد آدمی نیز چنین بیندیشیم .

موانعیکه برای اجرای مقررات زندگی درپیش است تنها درعقل نیست بلکه درسجایا نیز وجود دارد . بسیاری ازمردم آن قدرت اخلاقی را ندارند که دربرابر قوانین زندگی سرتسلیم فرود آرند . معنای تملك نفس را نمیدانند و از کودکی فقط تمایلات خود را پیروی کرده اند . خانه و مدرسه را درینظمی و سرسری گذرانده و هرگز اراده خود را با شدت و دوام و باشور و شوق بطرف يك ایده آل متوجه نساخته اند .

معنای تزکیه نفس را نمیدانند در صورتیکه بدون تزکیه نفس هیچ کار بزرگی درجهان انجام نگرفته است . در طول قرون متوالی اخلاق مذهبی عادت به نظم را در پدران ما نگهداشته بود امروزه نیز بکسانیکه از اصولش پیروی میکنند تملك نفس و نیروی زندگی میبخشد . ولی اکثریت مردم آنرا ترك گفته اند . اخلاق لذت (۱) که جای آنرا گرفته ما را قطعاً ضعیف کرده است . ما مفهوم خوبی و بدی را فراموش کرده ایم و به لزوم يك نظم درونی توجه نمیکنیم . حتی اگر بفهمیم که اطاعت از قوانین زندگی، شرط ضروری بقای شخصی و نژادی است باز پیروی از تمنیات و هوسها را ادامه میدهیم . خلاصه آنکه موانعیکه در ما برای عقلانی ساختن راه زندگی وجود دارد شامل نقص فکری از يك طرف است که مانع مشاهده حقیقت میشود و ضعف اخلاقی مشخص عصر ما از طرف دیگر است .

موانع دیگری برای مشی عقلانی زندگی ما در نیروهای متضاد محیط زندگی وجود دارد . زیرا احیای ما باید در همان شرایطی انجام گیرد که سبب سقوط ما شده است . محیط اخلاقی اجتماعات و روح نشکیلات عوض نشده اند و پیش از آنکه ما خود را عوض نکنیم نیز تغییر نخواهند یافت . بنا بر این بایستی اجرای مقررات زندگی را در محیط نامساعدی آغاز کرد .

اجماع همیشه در برابر کسانیکه نمیخواهند با جریانش جلو بروند ، دیوارهای محالسی بالا میبرد . در همه اعصار کسانی بام ملحد سوزانده شده اند . امروز نیز مانند گذشته ، مخترعین در فقر میمیرند و مرسلین

سنگباران میشوند، درحقیقت کسانی که از قوانین زندگی پیروی کنند سبب سقوط حتی نظم فعلی میگردند و طبیعت بسیاری از مردم عادی که در جهل و حماقت و فساد بسر میبرند و بخصوص کسانی که از این جهل و حماقت و فساد سوء استفاده میکنند با آنان دشمن خواهند شد.

فی الحال ما در دنیائی بسر میبریم که برای زندگی مساعد نیست. در محیطی که با احتیاجات حقیقی جسم و جان ما متوافق نشده است. در دیده مردم امروزی راستگویی و وفاداری بقول و کار شرافتمندانه و خیانت نکردن بدیگران مسخره میآید. معلمین و استادان توجه نمیکنند که حس شرافت و حس اخلاق خیلی مهمتر از موفقیت در امتحانات و کنکورها است. شاگردان نیز در این عدم توجه شریکند. هر کس را که بوجود خوبی و بدی معتقد باشد، ساده میدانند و هر کس بگوید که حسد بدیگران عادت زشتی است و آشفتگی خانواده و مدرسه نشانه انحطاط است و فرانسویان امروز با خود پسندی و بی ادبی و حسد مشخصند همشهری بدی در نظر میآید. زنانیکه وظیفه حقیقی و انسانی خود را انجام میدهند بوسیله زنانی مورد مسخره قرار میگیرند که کارشان غریب و سیکار دود کردن و بورژوازی برداختن و رقاصیدن و ارضای تمایلات جنسی و فرار از وظیفه مادری و بچه داری است. یا آنکه با تقلید از مردان باشتالآت آنان میپردازند و خلاصه به نظم ناشیه از ساختمان جسمی و روانی خود تسلیم نمیشوند. کسانی که آنقدر شجاعت دارند که بگویند جوانان نباید بی نظم و بی اراده بلکه بایستی منظم و دلیر باشند، چون دشمنان دموکراسی معرفی میشوند. اجتماع امروزی با تمام قوا مانع تعالی روانی است.

فاجه بزرگ جنگ جهانی معنای واقعیت را با نفهمانده است. همچون مه آلودگی یکروز طوفانی، دیوانگی عجیبی، عقل ما را تیره میکند. عصیان کور کورانه مردم بر علیه قوانین زندگی ادامه دارد و بسط مییابد. بین اجتماع امروزی و مشی عاقلانه زندگی همان تصادمی وجود دارد که بین اجتماع رومی در قرن چهارم و اخلاق مسیحیت وجود داشت. تنها سر- گرمی رومیها در دوره انقراض، خوردن و نوشیدن و ورزش و مسابقات اسب دوانی و جنگ گلاباتورها بود. وضع ما نیز چنین است و تمدنیکه

بوسیله علم و تکنولوژی پرداخته شده است نیز همچون تمدنهای قدیمی ازهم میپاشد. همانند رومیها، مانیز لزوم تحویلرا احساس نمیکنیم. آیا باز گشت بشرابط قدیمی تر زندگی و مصائب ناشیه از قحطی و سرما باید بعضی از موانع اجرای مقررات زندگی را از میان بردارد؟

چگونه باید بر این موانع فائق شد - ناتوانی منطق.

محرکهای واقعی اعمال ما - قدرت احساس - جستجوی مفید قدرتیرا که برای فوق بر این موانع ضروری است از کجا بدست میاوریم؟ اطاعت از قوانین زندگی مستلزم رعایت نظمی قطعی تر از مقررات رواقیون و همچون مقررات مسیحیت در قرون اولیه اش، دشوار است. چگونه بر نفرت خود از اجبار و محرومیت ها ورنج فائق آئیم؟ منطق در این باره بما جز کمک ناچیزی نمیکند. خیلی نادرنند مردانیکه همچون سقراط حق را بر زندگی ترجیح دهند. هیچکس کاملا خود را برای حقیقت علمی فدا نمیکند. حسی گالیله از شهادت سربجسد. دیوارهاییکه با جهل و سستی و تنبلی بالا رفته اند هرگز با منطق سرنگون نمیتوند. صحت عقلانی يك وظیفه، الزاماً سبب اطاعت از این وظیفه نمیکردد. وقتیکه نظریه ای در تغییر روش مردم مؤثر میشود بدانجهت است که در کنار عوامل منطقی، عوامل عاطفی را نیز شامل است. کارل مارکس در عین حال يك فیلسوف و يك انقلابی پرشور بود بدنجهت کمونیسم قدرت يك آئین را بخود گرفت.

آنچه انسان را بعمل و امیدارد عقیده است نه منطق. عقل نمیتواند بما نیروی زیستن بر وفق طبیعت اشیاء بدهد. فقط روشن کردن راه قناعت میکند و هرگز ما را بجلو نیراند. رهبر مفکرین صرف در زندگی شبیه به اهلچهارباغ است که برای يك مسابقه دو حاضر شود. مقصد را بخوبی می بینند ولی قادر نیستند که از جای خود بجنبند. بازی کردن با کلمات یک نوع دفع الوفت بی ثمری است. عشق به بجزئیات سبب ناتوانی میگردد.

ما بر موانعیکه در پیش داریم فائق نخواهیم شد مگر آنکه از عمق روح ما موجی از عواطف سر بالا بکشد. محرکهای اعمال از نوع عاطفیند

حتی افلاطون نیز منحصرأ آنها را عقلانی نمیدانست . برای آنکه رفتار ما مقرون بخرد باشد ، ما در عین حال به احساس و منطقی احتیاج داریم زیرا بدون منطق ، احساس میتواند مارا تا عمق دریاها و اوج آسمانها بکشاند . محرك اعمال ما با احتیاجات ابتدائی زندگی است مثل احتیاج به آب و غذا و مسکن و لباس و مصونیت و آزادی یا نظاهرات روانی که در عین حال از عمل غدد داخلی و سیستم سمپاتیک و خون ناشی میشود و بآنها حسد و ترس و لغت و عشق نام میدهم . احتیاج بدانستن ، آدمیرا بروی جاده اکتشاف و اختراع کشانده و این کنجکاوی است که ما را از وحشیگری بدویت نجات داده است . ملهم دانشمند ، عشق بشریت و یا جلب نفع نیست بلکه احتیاج به کاوش و تحقیق است . معینا احساس اگر بوسیله عقل هدایت نشود ، خطرناکست . مثلا خطر حسد از يك اپیدمی طاعون ویوی کمتر نیست زیرا هر کس برای آزار دیگران بیشتر از کمک بخود تلاش میکند . کینه نیز همچون حسد متباین با قوانین زندگی است زیرا اصولا مخرب است . فقط دو خصالت قادر به خلقند یکی عشق و دیگری ترس .

تنها عشق میتواند دیوارهای ضعیفی که خود خواهی مارا در پشت خود پناه داده از میان بردارد و در ما آتش شور و شوق زنده کند و مارا با چهره گشاده در راه دردناک هداکاری بکشاند . زیرا فداکاری برای تعالی روانی ضروری است . بخاطر عشق مادر است که کودک خرد سال رفتار عاقلانه در پیش میگیرد . ولی دوست داشتن بجزیرات ممکن نیست . مطالعه يك کتاب حقوق شور و شوق برنمایانگیزد . خود را برای عزیزان و رهبران و وطن و خداوند فدا میکنند نه برای يك ایده . شهدهائیکه در راه مسیح جان داده اند ، زندگیا بخاطر قوانین طبیعی نباخته اند . يك مفهوم انتزاعی محرك نمیشود مگر وقتیکه با يك عامل عقیدتی همراه باشد . بدبختانه بسیاری از مردم امروزی بخاطر عشق بهسئوع و وطن کار نمیکنند زیرا جز خود کسیرا دوست ندارند .

مهر بخود نیز گاهی قدرتی است زیرا ترس را میزاید و ترس نیز چون عشق سبب عمل میگردد . شاید ترس بتواند مردم امروزی را باحاذ مشی عاقلانه زندگی وادارد . در برخی لحظات ، فقط دیوانگانند که

نمیترسند. هیچ دوره‌ای از تاریخ اینقدر وحشت‌آور نبوده و هیچگاه چنین فجایع و مصائبی بروز نکرده است. سالهای متمادی صدای ناقوس خطر از پس تیرگی افق بگوش میرسید. ولی کسی نمیخواست بآن گوش دهد. زیرا خداوند کسانی را که میخواهد از میان ببرد دیوانه میکند. آنوقت جنگها حادث و چهره جهان عوض میشود. زمان آشوب و فاجعه نزدیکست معینا بهر قیستی است باید خود را نجات داد و کودکان خویش را از رنج های غیرقابل وصفی که با احتضار ملل همراه است رهانید. برای مواجهه با مصیبت‌های حتی باید قدرت نیاکان را بدست بیاوریم و جز با اطاعت صادقانه از قوانین زندگی موفق باحیای خود نمیشویم. شاید ترس خردمندی را بما بازگرداند.

اگر باهوشمندی همراه باشد خودخواهی نیز همچون عشق و ترس میتواند ما را با اتخاذ مشی صحیحی وادارد زیرا هیچ چیز برای آدمی مفید تر از قوانین طبیعی نیست.

خودخواهی چیزی جز اطراف یا انحراف در تمایل حفظ زندگی نیست. در لباس عادی يك عیب مخرب اجتماع ولی در شکل خفیف تر، خود فضیلتی است. اگر کاملاً از آن محروم بودیم زندگی برایمان ممکن نبود. این غرور طبیعی آدمیرا به تجسس دائمی نفع مادی و معنوی وامیدارد و تمایلی اصیلست که در پاکان نیز همچون حرامیان (۱) دیده میشود. در عمل جستجوی خوشبختی، جستجوی مفید یعنی سلامتی و علم و آزادی و زیبایی است. باری این مواهب همانهاست که اطاعت از قوانین طبیعی بما میبخشد. بدبختانه محاسن این پیروی واضح نیست و در طول زندگی مرد و نژاد دیر رس است و عموماً غرور نمیتواند مطوع را از مفید و احتیاج حقیقی را از احتیاج تصنیی و خوبی موقت را از خوبی قطعی تمیز دهد. چنانچه سقراط تعلیم میکرد، و طیفه با لذت و نفع توأم میگردد. نفع ما در اینست که قطعاً مقررات ناشیه از قوانین زندگی را پیروی کنیم. خلاصه آنکه هنگام آن رسیده است که یا مرگ و سقوط را بپذیریم و یا بهتر تمام مواعیرا که در جلوی احیای ما وجود دارد از میان برداریم.

تکنیک اصلاح خود - پرورش افراد بالغ و کودکان

وقتی که خانه ای آتش میگیرد همه کس کارهای خود را ترک میکند و برای اطفاء حریق میکوشد. همچنین وقتیکه مصائب بزرگ اجتماعی رو میآورد بایستی اشغالات خود را ترک گفت و شروع بعمل کرد. چگونه باید دیگران و خود را نجات داد؟ « برای نخستین بار در تاریخ جهان، تمدنی در آستانه انحطاط، علل سقوط خود را باز شناخته است. شاید بتواند از این شناسائی استفاده کند و بکمک نیروی شگرف علم از بروز سرنوشت عمومی ملل بزرگ گذشته جلوگیری نماید. در این راه نو باید از هم اکنون پیشرفت (۱) « برای پیشروی در این راه نو باید قبل از هر چیز خود را عوض کرد. ولی برای ما ممکن نیست که فوراً خویش را از چنگال خطاهای گذشته و تشکیلاتیکه آثار این خطایا بروسان نقش بسنه است، برهانیم. زیرا ما بواسطه عاداتیکه از کوچکی بر ما تحمیل شده ضعیف و ناقص مانده ایم و عقل و نیروی کافی برای خرد کردن قالبهاییکه اجتماع بدور ما کشیده است نداریم. ولی ما تا اندازه ای بر اعمال خود مسلطیم. همه کس میتواند با تلاش ارادی عادات فکری و زندگی خود را تغییر دهد. فقط بعد از این احیای داخلی است که مینوانیم در تشکیلات خود نیز رفرمی دهیم. تحولات از میان میدانهای عمومی شروع نمیشود، بلکه از عمق قلب تنی چند سرچشمه میگیرد. میوه کمونسم با هستگی در میان تفکرات خاموشانه کارل مارکس و انگلس رسید. فکر تاموجی نزنده خلاق نییگردد. الهام به آرامش دنیای درونی احیاج دارد. انسان امروزی سقوط کرده برای آنکه این الهام از او گرفته شده است. برای تجدید بنای تمدن باید قبلاً خود را بر حسب نمونه ای که زندگی میخواهد بسازیم.

بدون تکنیک خاصی، عقلانی کردن سنی زندگی ممکن نیست و دسترسی باین تکنیک نیز همچون پرورش فکری و تربیت بدنی دشوار است.

ما ابائی نداریم از اینکه سالیانسی چند را برای آموزش حساب و

تاریخ و علوم تجربی و فلسفه صرف کنیم و زمانهای درازی را برای آشنائی بقواعد ورزش و دو و شنا و فوتبال و اسکی و گلف و نئیس بکار ببریم . جوانان گذراندن امتحانات متوسطه و آزمابشهای لازم برای تصدیق رانندگی و خلبانیرا باخوشروئی استقبال میکنند ولی هنوز توجه نکرده اند که تکنیک مشی زندگی خیلی مشکلتر از پرورش فکری و پسیکوموتور است . راه قوی و عاقل و متعادل شدن و درمقابل خسنکی مقاومت کردن و سربار دیگران نبودن را آموختن بی اهمیت تر از تعلیم طرز غذا خوردن و خوابیدن و تحصیل علم و یا کاردر دفاتر و مزارع و کارخانه ها نیست . مبارزه بسرعلیه خودیستدی روشی عالمانه تر از مبارزه با تیغوس یا وبای آسیائی میخواهد و بلاشک عادت به ترك یا میانه روی در صرف شراب و سیگار نیز همچون نلند ریاضیات عالی دشوار است .

برای آنکه منی زندگی عاقلانه گردد مؤثرترین روش اینست که هرروز صبح ضرح کار روزانه و هرشب نتیجه کار حاصله را مورد غورقرار داد . همانطوریکه پیش بینی میکنیم که کار ما چه ساعتی شروع و چه ساعتی تمام میشود و چه کسایر می بینیم و با چه میوشیم و چه میخوریم و عایدی ما چه خواهد بود ، همانطور باید پیش بینی نمائیم که چه کمکهائی باید بدیگران بکنیم و چگونه ازافترا و حسد و کینه اطرافیان خود جلوگیری و چطور باخودپسندی و بی ادبی نمود مبارزه و چه نوع ورزش بدنی را ، اختیار کنیم و چگونه درکارها معتدل باشیم . نا پاکی اخلاقی نیز همچون کافت بدنی مشوم است . پیش از شروع يك روزنو هر کس باید اخلاقیش را نیز همانند جسمش شستشو دهد .

ولی تنظیم يك برنامه برای مشی زندگی کافی نیست . بایستی دانست که این برنامه تا چه حدودی انجام پذیر است و چگونه باید از اصولیکه درنظرگرفته ایم پیروی کرد . پیش ازخواب و بعد از بیداری بسیاری از مردم عادت دارند که چند حرکت نرمش برای عضلات و بندها میکنند . کم اهمیت تر نیست که چند دقیقه را نیز صرف پرورش فعلیت های اخلاقی و فکری و روانی خود نمایند . این ضریقه اثر بزرگی در تعالی شعوری دارد .

با تفکر هرروزه درباره روشی که باید در اعمال خود اتخاذ کرد و با سعی در پیروی دقیق از خط مشی ترسیمی، میتوان در عین حال عقل و اراده را تقویت کرد. بدین ترتیب در عمق شعور قلمرو مجهولی بسط مییابد که در آن هر کس بپنهایی، بی نقاب چهره خود را می بیند. موفقیت ما در اجرای مقررات زندگی با شدت زندگی درونی ما بستگی دارد.

همانطوریکه تاجر دفتر دخل و خرج خود و دانشمند اوراق تجارب خود را بدقت تنظیم میکند، هر فردی خواه فقیر یا غنی، پیر یا جوان، عالم یا جاهل باید هرروز خوبیها و بدیهای انجام یافته و مخصوصاً میزان شادی یا رنج، اضطراب یا آرامش، کینه یا محبتی را که در دوستان و هموعاش تزیق کرده است، ضبط نماید. فقط با اجرای صبورانه این روشهاست که کم کم جسم و جان ما تغییر پیدا میکند.

ولی این تغییرات کامل نخواهد بود. برای یکفرد بالغ مشکل است که تمام آثار تربیت غلط روانی و اخلاقی و فکری خود را بزدايد و وانگهی عادات ناپسند کاملاً ریشه کن نشود. فقط کسانی که از کودکی به اطاعت از فواین زندگی عادت کرده اند میتوانند مشی کاملاً صحیحی در پیش بگیرند. بنابراین بایستی قبل از هر چیز به تغییر وضع تعلیم و تربیت پرداخت و کودکان را بهتر از آنچه خود هستیم پرورش داد و جانها را بروفق هوانین حفظ حیات و بقای نسل و تعالی روانی بیار آورد.

این وظیفه پدر و مادر است و مخصوصاً باید آنرا در سالهای اول عمر کودک ایفا کنند و اگر تکنیکهای پرورش جسمی و روانی کودک را که بر حسب سن و جنس و محیط فرق میکند ندانند، از انجام این مهم بر نخواهند آمد. مخصوصاً مادر باین اطلاعات محتاج است. بدینجهت کارآموزی اجباری تمام دختران جوان در مدارس خاصی که قبلاً بآن اشاره کردیم ضروری مینماید. برای آنکه تعلیم و تربیت مفید افتد باید خیلی زودتر از آنچه عموماً امروز میکنند، شروع شود یعنی از هفته های اول بعد از تولد. ابتدا باید بمسائل فیزیولوژیکی منحصر و بعد از سال اول بمسائل روانی بوجه شود. ارزش زمان برای کودک و پدر و مادرش یکسان نیست. یکروز در یکسالگی خیلی طولانی تر از یکروز در ۳۰ سالگی است و

شاید شش برابر بیشتر حوادث فیزیولوژیکی و روانی را شامل است . بنابراین نباید چنین دوران پرمایه کودکی را بدون گشت گذاشت . محتمل در طول شش سال اول زندگی نتیجه اجرای مقررات زندگی قطعی تر است . وظیفه مادر در آینده کودک و آینده تمدن ما حاضر اهمیت زیادی است . معینا تعلیم و تربیت دموکراتیک بهیچوجه دختران جوان را برای وظیفه اجتماعی آنان آماده نمیکنند .

بعد از پنجین یا ششمین سال زندگی ، آموزگاران و استادان در مسئولیت پرورش کودکان و جوانان بروفق اصول زندگی ، با پدر و مادر سهیمند . ولی تا امروز موقعیتی بدست نیاورده اند زیرا مسائل عقلانیرا از فیزیولوژیکی و اخلاقی جدا میدانند . سقوط اخلاقی و بدنی جوانان محرز است و به نسبت جمعیت در هیچ مملکت تمدنی اینقدر کاهش شماره دانشمندان بزرگ و نوعدوستان و قهرمانان سابقه نداشته است . بعضی ورود بدرسه از همان دقایقکه کودک آموزش خط و الفباء را شروع میکند ، باید قوانین اصلی زندگی اجتماعیرا تعلیم بگیرد . بی ادبی و کیفی و حسادت و دو بهمزنی عیوبی بزرگتر از ندانستن جغرافی و دستور زبانست و اجرای مقررات عقلانی زندگی کم اهمیت تر از تعلیم حساب نیست . هنگام آن رسیده است که قالبهای گذشته را خورد کنیم . مدرسه جز با بسط قلمرو خود نمیتواند در نجات تمدن سهم بگیرد . بایستی فقط پرورش قوای فکری مورد توجه نباشد و امتحانات دانش آموزان را منحصرأ بر حسب حافظه ایشان طبقه بندی نکند .

در فرانسه در امتحانات متوسطه و مسابقات ورودی بدارس عالیه توجهی به ارزش حقیقی داو طلب نمیشود . زیرا این ارزش بهمان اندازه که وابسته بقوای فکری است ناشی از عوامل روانی و اخلاقی نیز هست . بایستی که از این پس گواهینامهها فقط معرف ارزش فکری نباشد بلکه نتایج آزمایشهای اخلاقی و روانی نیز در آن قید گردد .

بسیارند کسانیکه هنوز معنای حوادثیکه اوضاع زمین را زیر و رو میکند ، نمیفهمند . اغلب امید شان بیازگشت هرایطی از زندگی است که مسبب بدبختی آنان شده است و یا همان خرافات و خمود فکری و روانی

سابق سرسبزند . این مداومت در جهل نشان میدهد که ناچه اداره از فهم فوریست تحول اصول زندگی بیخبرند .

ندسخهت برای معردین ععلایی کردن مشی زندگی خیلی دشوار است و تنها چاره کساییکه بیخواهند ناخریان غلط اجماع توافق کنند ، اتحاد آهاسب . دو یا سه هر برای تهیه کابوسکه از آن شعله افکارو سرناللا کنند ، کافیت میداییم که موفیت سلولهای کمویستی چقدر رناد است . چهار یا پنج هر میواند برامور کارخانه ای مسلط شوند گروههای خیلی قابل مسواند مسع اثرهای بررگ شود ناسی امروز کساییکه ناخیای خود و اصلاح اجماع مصممند بدور هم جمع شوند

دو نوع اجماع ممکن است اجماع افراد و اجتماع خانواده ها . امتیاز اجماع خانواده گی در ایستکه تواند رای کودکان معط ترسی خاصی که مدرسه قادر نا اتحاد آن بسب ، فراهم سارد تمام اجماعات ساسی ، مذهبی ، حرفه ای یا وررشی اگر افرادسان ضرورت امر آسا ساسند ، مسواند کابوی برای اصلاح آدمی گردد

ناسی درپسای تمام ممالک ممدن حوزه های کوچکی برای تعلیم مسی عافلابه زندگی اتحاد سود . کم کم این کابونها بررگر خواهند سد وهمحون پوندنهای پوست سالم درك رحم وسیع یکدیگر خواهند بیوسب نماید کمان کرد که اطاع ندی ازفواش زندگی در اجماع امروزی مسلمیم نلاش فراوانی است اس نلاس اگر بصورت دسته جمعی اجماع گیرد ، آسار مسود کساییکه ان نلاس قادرند مسور یکدیگر را مساسند ، و بوسیله سوده مسجان از هم جدا مانده اند همکام آن رسیده است که زندگی خود را از مردکان جدا کنند و دست عمل برند فقط کسائی که آس سوو در دلسان سعله ور است قادر به نای ممدن بونی هستند .

۳۰

متصوٹ مسافرت و مفررات راه - سراب - چگونہ میتوان

هدف زندگی را بوضوح تعریف کرد

۱۰ قدم در راه گذارده ایم و ای طرف کدام مقصد میرویم ، آسای

مقررات راه کافی بیست ناید داست که مقصد کجاست . ما همچون مردمی که جمعها بدون هدف در حادهای بزرگ با اتومبیل رف و آمد میکسد راه پیمایان بیکاره ای بیستیم .

ما تصمیم سفر پر مخاطره ای گرفته ایم که هر گز راه نارگشت نحوایم داشت . برای آنکه گمراه نشویم نایستی که نه تنها با اصول مشی صحیح آشنا باشیم بلکه نحوی مقصد را بشاسیم . اگر مقصد را نداند کجاست بهترین حلانان در آسمان پهناور حرح خواهد رد و نحائی نخواهد دید . نایستی از صبح ندایم اگر نه طوفان و گردناده و تاریکی بر حور دیم ، هوا پیمای ما در کدام فرودگاه بر می نشیند .

عقل بوضع مطمئی ما را سوی هدفایمان هدایت میکند و هسود نتواسته است در طول تکامل همان هعود و بیروی عریره را ندسب بیاورد . شاسائی اصول زندگی از هدف زندگی آسانتر است . معهدا هماغطوری که ناید ضرر رهروی را ندایم نایستی سمت هدف را بر شاسیم . ما بر این مقصد این حادثه بررگیکه هر یک ارما ناید تمام موحودیش را در آن راه نحظر بیدارد حیست ؟

هدف واقعی زندگی ما بوسیله طبیعت اشیاء معین سده است و نه تمنیات وهوسها وحتی عالیترین نیایلات والهامات ما بیز واسه بیس . در واقع ما آرادیم که زندگی خود مقصدی بدلخواه خود بدهیم بررا میتوایم قواش طبیعرا پایمال کنیم . ندین برتیب در راه این هدف اغلب مردم به جسم و حان خود اصولی تحمیل میکسد بدون اینکه از خود پرسند آنا این هدف هماست که ضیعت صامت میخواهد ؟ در توحیه زندگی ، سراط اقتصادی حابواده وحصائل ارثی ومحیط مادی وعقاید مذهبی وافکار فلسفی عصر و اراده شخصی آنا مؤثر است .

در برحی ازلحظات تاریخ تمدن عرب ، مردمی برای آنکه افکار و کوششهای خود را سوی هدوی متوحه کند ، متحد سده اند برای بیاکان قرون وسطائی ما ، زندگی رمیسی حر آماده شدن برای زندگی و راء زمانی و مکانی ، دردنیای دیگری که در آن هر کس پاداش اعمال خود را می بیند چیری نبود . ما برای هدف زندگی بعد از مرگ

قرار میگرفت. این مقصد بوسیله متجددین به ماقبل مرگ کشیده شده است و امروز اغلب مردم آنرا در کسب امتیازات مادی و فکری که اجتماع جدید بکسب علوم و تکنولوژی فراهم میآورد، جستجو میکنند. این یکی از نقاط ضعف لیبرالیسم دموکراتیک است که میگوید هدف زندگی به طبیعت اشیاء هم بسته نیست و در زندگی مقصدی جز ارضای احتیاجات جسمی و فکری نمیتوان داشت.

درحقیقت ما بیشتر از برادران کوچکتر خود شپانزه ها و گوریلها بسرنوشتمان نمیاندیشیم. بسیاری از مردم نمیتوانند روح خود را بالاتر از مشغولیات مادی زندگی بکشانند. اگر در کارخانه ها و مزارع کار میکنند زندگی محدود و ناقصی دارند. عدم مصونیت حرفه ای، حقارت شرایط، کثیفی و کوچکی مسکن و نقایص اخلاقی و جهل آنان سبب میشود که مفهوم محدودی از مقصد زندگی داشته باشند. کارشان خوردن و نوشیدن و خوابیدن و ورزش کردن و رقصیدن و بانواع طرق ممکنه تفریح کردن است. حتی کسانی که در مزارع بسر میبرند از تمیز عظمت آسمان و شکوه نور و زیبایی طوفان و آرامش نهبها و جلال گلها و درختان عاجز شده اند و در حالیکه عشق و نیرو و شادی در عمق روح ما جان میسپارد بناهای تاریخی فراوانیکه در گذشته معرف عمیقترین الهامات ملت فرانسه بود، در میان مزارع مخروبه افشاده است.

ما باین هنرمند یدی و کارگران معادن و مزارع و کسبه و برزرگان میتوان کسانیرا یافت که مقصد زندگی آنان سود است. همچنین مردمی هستند که از زندگی ترس دارند و ایده آل آنان مصونیت، کاری آسان و بدون مسئولیت و بازنشستگی است. به بیان دیگر گروه مستخدمین جزء و عالیترتبه دولت و تمام کسانی که زندگی خود را از ترس بخطر انداختن می بازند.

معهدنا هنوز زنان و مردان فراوانیرا میتوان یافت که فقط جوای سود و مصونیت و منحصر در پی ارضای حوائج مادی خود نیستند بلکه ایده آل بزرگی در جلو دارند: ایده آل شاعر و پیشه ور و هنرمند و کسانی که بصنایع منظره مبردازند. ایده آل دانشمند و روحانی که نام

کوششهایشان متوجه حقیقت است. ایده آل کسانی که خود را فدای کمک بهمنوع میکنند. ایده آل زنی که خود را وقف ایجاد و تربیت کودکان انسانی میکند.

خلاصه آنکه اختلاف زیادی در هدفی که افراد در اجتماع امروزی برای زندگی قائلند، وجود دارد. همه کس خواهان خوشبختی است ولی اغلب خوشبختی ما بیهای بدبختی دیگران تمام میشود بدین سبب جستجویش مردم را علیه یگدیگر، افراد را علیه افراد و ملل را علیه ملل برانگیخته است و در عمل مردم امروزی جنگ را چون مقصد زندگی اختیار کرده اند.

علم راه دنیای عجیب ولی پرخطری را بروی انسان گشوده است. ما از سراپها یعنی اشباحی که محصول شناسائی ناقص اشیائند، گول خورده ایم. درحقیقت علم هنوز کمک مؤثری درمشی زندگی نکرده است. بجای آنکه از آن روشنائی بطلیم ماقط آنرا برای کاوش طبیعت بنفع خود بکاربرده ایم. بدینجهت درمورد سرنوشت حقیقی ما چیزی بمانیاموخته و بعنوان راهنما، خود را کوچکتر از اشراف و سنن و الهامات مذهبی نشان داده است و ما نتوانسته ایم ازقدرتش استفاده کنیم.

معینا تنها علم میتواند تمام قلمرو واقع را که برای آدمی قابل درک است درآغوش بگیرد. زیرا نفوذ قضاوت او قلمرو مشهود را فرا میگردد و این قلمرو امور معنوی را نیز چون مادی شامل میشود. تنهاوسيله درک معنویات مطالعه خود و دیگران است. عقاید و امیال و آرزوهای ما نمیتوانند منطق وهدف زندگی را روشن کنند. مقصد زندگی جز با مطالعه مرتب موجودات زنده بدست نیآید. سرنوشت آدمی را باید در وجودش خواند همانطوری که از روی ساختمان يك ماشین میتوان فهمید که کارش چیست.

اگر پرومته (۱) یا ارشمیدس (۲) در عهد ما زنده شوند حدس میتوانند زد که دستگاه مجهولی که هوایماست برای چه ساخته شده است. در ساختمان جسم و جان خودماست که باید نه تنها قوانین زندگی بلکه

هدفش را نیز جستجو کنیم. بدن انسان نیز همچون جسم بیجان هوایما بلاشک برای عمل ساخته شده است. سرنوشت هوایما، پرواز در آسمان و سرنوشت آدمی، زیستن است. هدف زندگی سود و تفریح و فلسفه و مذهب و حتی خوشبختی نیست، بلکه خود زندگی است.

زندگی فرآورد تمام فعالیتهای بدنی و روانی است. پس جز باین شرط که هرگز این فعالیتها تخفیف نیابد و ضعیف و منحرف و پراکنده نشود به هدف نخواهد رسید. اگر ما بر وفق فرمان صامت زندگی بسربریم، مطمئنیم که وظیفه خود را انجام داده ایم ولی اگر تمایلات کور کورانه خود را متباین با نظم قطعی اشیاء قرار دهیم، راه را اشتباه میکنیم و چیزی را در دنیای خارجی میجوئیم که جز در خود نمیتوانیم یافت.

هدف زندگی اینست که از هر فرد يك نمونه اصلی آدمی بسازد. برای انجام وظایف انسانیت خود، باید تمام امکانات بدنی و فکری و معنوی را پرورش داد. پایان تکامل فرد و نژاد چنانچه یاد آور شدیم، تعالی روانیست. ولی ماده زنده جوهره لازم روانست. بنا بر این وظیفه داریم که تمام فعالیتهای بدنی و روانی خود را پرورش دهیم و این وظیفه همگانی است. فقیر و غنی، بیمار و سالم، مرد و زن و کودک و پیر باید از آن پیروی کنند. هر انسانی جنس و سن و وضع اجتماعیش هر چه باشد، احتیاجاتی عاطفی و فکری و بدنی دارد که ارضای آنها برای ایفای وظیفه اش ضروری است. دلیل وجود و وظیفه اصلی جامعه اینست که ارضای این حوائج را ممکن سازد. معینا بعلمت نفوذ لیبرالیسم ماتریالیست ملل دموکرات، عمومیت این حوائج را پذیرفته اند. ما برای محصلین مدارس و کارگران کارخانجات و مزارع و مستخدمین ادارات و معلمین و استادان و افسران ارتش شرایط ضروری برای پرورش کامل جسم و جانشان فراهم نیاورده ایم.

تمدن ما به سرایشب سقوط افتاده است زیرا گذارده ایم ثروتی که فرد را فاسد میکند و فقری که او را ضعیف و محدود میسازد زیاد شود. الکلیسم کارگران ما را از پا در میآورد و رادیو و سینما و ورزشهای نامناسب روحیه فرزندان را فلج میکند.

تختین وظیفه اجتماع اینست که بهر يك از افراد امکان انجام وظایف انسانی را بدهد و اگر نتوانست از عهده این وظیفه برآید باید آنرا عوض کرد .

گرچه هدف زندگی برای همه یکسانست ، وسائل نیل بآن بر حسب افراد فرق میکند . افراد انسانی بهم شبیه نیستند . بنابراین باید بهمیم که استعدادها و تقایص بدنی و روانی ما کدام است و از چه راهی میتوانیم خصائل خود را بکار بندیم و با معایب خود بجنگیم و از چه تیبی هستیم . بدین ترتیب فقط میتوانیم نحوه سفری را که متناسب ماست اختیار کنیم . وقتی که هوایما و اتوموبیل و راه آهن دردسترس نیست با اسب یا پای پیاده نیز میتوان بقصد رسید . به کوچکان چون بزرگان ، بهضعفا چون اغنیا ، به سیاه بوستان چون سفید بوستان زندگی عرضه مینود .

سرنوشت ما همانند ساختمان جهان تغییر ناپذیر است . شناسائی این هدف برای ما از شناختن نقشه آلاسکا و خواص امواج ماوراء صوت و ساختمان هسته مرکزی اتم خیلی مهمتر است . هدفیکه زندگی بسوی آن میگردید ، روان است یعنی تجلی عقل و عشق درخود ما و دردنیای زمینی . بایستی که امروز تمام بشریت نگاههای خود را بسوی يك آسمان بلند کند و بروی يك راه قدم بگذارد در غیر اینصورت در میان هرج و مرج ازمیان میروند . تا وقتیکه مردم مقصد غلطی را در زندگی پیروی میکنند از حسن نفاهم بری خواهند ماند و یکدیگر را خواهند درید و آنوقت اصیلترین ملل نیز بخود کنی حاتم خواهند داد . لازم است خود را بسوی هدفیکه قوانین طبیعی برای تکامل تعیین کرده ، هدایت کنیم . اگر ما زندگی خود را با این قوانین متوافق ساختیم همانطوریکه فیتاغورث میگفت ، دنیای خشن دوستدوستی میشود . زندگی جز بکسانیکه از قوانینش اطاعت میکنند و هدفش را میشناسند ، آزادی و موفقیت و شادی نمی بخشد . فقط حقیقت میتواند ما را نجات بخشد .

تعریف زندگی - زیستن از بهر چه ؟ سکوت علم - پاسخ مذهب
 لزوم فرضیه کار - ما که هستیم ؟

انسان نیز همچون میمون با کنجکاو بی پایانی مشخص است بدینجهت

همیشه برای حل مسائل غیرقابل حل میکوشد . برای او کافی نیست که بداند هدف زندگی خود زندگی است و با پرورش متعادل فعالیت‌های روانی و بدنی خود بروفق قوانین طبیعی ، بخصوبی وظیفه‌اش را انجام داده است . از خود میپرسد که معنای زندگی چیست ؟ چرا و از کجا می‌آئیم ؟ که هستیم ؟ مقام عقل در جهان چیست ؟ اینهمه رنج و غم واضطراب چرا ؟ معنای مرگ چیست ؟ اگر باید بزودی به نیستی برگشت ساختن جسم و جان خود بر وفق يك ایده آل نیکی و حقیقت چه سودی دارد ؟ آیا فداکاری و ایمان و دلیری ریشخند های طبیعت نیست ؟ بکجا می‌رویم ؟ آیا بعد از مرگ روان نیز همچون جسم متلاشی میشود ؟ یا آنکه باقی میماند ؟

امروزه نیز مانند همه اعصار در همه کشورها مردان و زنانی وجود دارند که زیستن برای آنان هدفی ناکافیست و حیات در نظرشان پربهارترین مواهب نیست . آنان تشنه جمال و وارسنگی و عشقند و میخواهند به خداوند برسند .

به پرسشهایشان فلسفه جز پاسخ های کوچکی نداده است . نه سقراط و نه افلاطون موفق به تسکین اضطراب بشریت در برابر راز زندگی نشدند .

فقط مذهب راه حل کاملی برای مسئله بشری پیشنهاد میکند و در طی قرون متوالی کنجکاوای اضطراب آلودی را که مردم نسبت بسرنوشت خود داشه‌اند ، تسکین داده است . الهام مذهبی و توجه بخداوند و ایمان ، برای نیاکان ما موجد یقین و آرامس بود .

ولسلی منطق ببارزه دائمی خود بر علیه اشراق شدت داد و زیر ضربات فلاسفه قرون نور مخصوصاً و لبر و مصنفین دائرة المعارف پایه های مذهب متزلزل گشت . علم برای مردم قاطعیتی متفاوت با یقین ایمان بارمغان آورد . یعنی حقایقی ساده و روشن و باسانی قابل عرضه و اغلب با فورمول های ریاضی دقیق بیان شدنی . مذهب برعکس استعمال مفاهیم و زبان قرون وسطائیرا ادامه داد و امروز لا اقل سه چهارم جمعیت اروپا و آمریکا حل مسائل پیچیده طبیعت ما و سرنوشتان را از مسیحیت نبی خواهند .

ما در این مورد نمیتوانیم بکمک علم امیدوار باشیم . علم بما راه پیروی از نظم طبیعی و زیستن و نگهداری نسل و پرورش روانی را میآموزد و هدف زندگی را بما نشان میدهد ولی در برابر تعریف صامت میبماند و برای پاسخ به پرسشهاییکه بشریت متفکر با اضطراب از آغاز و انجام خود میکند هنوز خیلی جوانست . زیرا هنوز طبیعت روان را نمیشناسد .

قطع میدانند که شخصیت ما از مغز و اعضاء و خون ناشی میگردد و تمام فعالیتهای انسانی ، چنانچه میدانیم در عین حال عضوی و روانی است . ولی ما هنوز کاملاً از روابط کیفیات مغزی با فکر بیخبریم . آیا میتوان روانی را مشابه با مغزی یا از آن متجاوز دانست ؟ آیا روان از ماده زنده حاصل میآید یا فقط بآن پیوستگی دارد ؟ این پرسش ها هنوز بدون پاسخ مانده اند .

معمداً منجمین کوه ویلسون (۱) توانسته اند از کلهکشانهای عظیمی که ۵۰۰ میلیون سال بوری با ما فاصله دارند ، عکس بردارند و با وجود مقاومت عجیبی هسه اتم راز ساختمان خود را بر فیزیکدانهای امروزی فاش کرده است و متخصصین علم توارث از مکتب مرگان (۲) توانسته اند در کروموزومهای سلولهای جنسی ساختمانهای مولکولی بیابند (۳) که برویشان خصایص ارثی جسمی و روانی جای میگیرند ولی هیچکس هنوز عمل رشته‌های ظریف را که برای اولین بار رامون ای کاخال (۴) در سلول های عصبی دیده نمیشناسد و روابط این سلولها را با فکر نمیداند . ما فقط میدانیم که خصایص شخصیت از بعضی شرایط سیستم غددی و عصبی ناشی میشود .

این موجود در عین حال آشنا و مجهول که خود ما هستیم هنوز خارج از فهم با تکنیکهای علمی است . آیا شناخته ناسدنی است ؟ یا با وسائلی خیلی ظریفتر و کاملتر از وسایل امروزی شناخته خواهد شد ؟ نمیدانیم . در مقابل هر سئوالی که مربوط به مبدأ و طبیعت و سرنوشت روان است علم کاملاً خاموش میماند .

۱ - Mont Wilson ۲ - Morgan ۳ - Gene

۴ - Ramon y Cajal

معهدنا مجاز است که در این باره فرضیاتی (۱) بسازد. فرضیات در واقع برای ترفی علم ضروریست زیرا تحقق آنها موجب کشف تکنیکهای تازه و تشکیلات نوین تجربی میگردد. بنا بر این خیلی مهم نیست که یک فرضیه صحیح یا غلط باشد. وظیفه اش فقط برآه انداختن ماست. در نتیجه فرضیه ای که سگ مساهده یا تجربه تازه ای منجر نشود نخیل بیهوده ای بیش نیست. مثلا بفایده است که دوباره مبدأ زندگی و شعور بحث شود زیرا این کیفیات هیچگونه شاهدهی ندارند و تاریخشان هیچگاه بر ما روشن نخواهد شد و هر فرضیه ای در این مورد عقیم خواهد ماند.

برعکس صوراً اینکه در باره طبیعت و آینده روان میسوان کرد، ممکن است موجب تحمیقات تازه ای شوند بنابراین ثمربخشند حتی اگر با تجارب بعدی نیز باطل شوند. وقتی که پ. مارکت (۲) با کشتی از گران لاک (۳) حرکت کرد گمان میبرد که صوب چین رهسپار است. این فرضیه غلط معهدنا مفید افناد زیرا اگر بچین رسید لا اهل شیکاگورا ساحت.

ما که هستیم؟ میدانیم که ما بدنهایی مستقل و خود آگاهیم که آزادی در سطح زمین جنش داریم. هر يك از این بدنها، از سلولها و مایعات و روان تشکیل شده است و با برخی صفات از بدنهای دیگر متمایز میگردد و شخصیت متفاوتی دارد. مرزهای مکایش نحوی محدود است. معهدنا از این مرزها میگردد و خصایص فضای محیطی خود را تبیر میدهد زیرا دورا - دور خود میدان قوه ای بوجود میآورد که بروی تمام موجودات رنده و بیجانش اثر میکند.

مردم یا از هم دور و باسوی هم کشیده میشوند. بن آنان رشه های نامرئی از تباطلی وجود دارد که همچون شبکه ای اسرار يك اجتماع را بهم میبندد. فکراست که دیبای زمین و شرایط زندگی را تغییر داده است و به طوریکه میدانیم ملک این نیروی معنوی صف خاص آدمی است و ما را از نزدیکترین بسگان خود در رده جابوری یعنی آتروپوئیدها و بخصوص سمپانزه، اصولاً متمایز میکند. روان هنگامی دو ماده زنده نجلی کرد که

مغز و غدد داخلی بمرحله‌ای از تکامل رسیدند و همچون فسفرسانس کرم شب تاب نوعی فروزنده گی است که از بافت‌های زنده سرچشمه میگیرد .
 ساختمان فکر چیست ؟ آیا همانند فوتون نور خورشید و الکترون و پروتون موج الکتریکی ، پسیکون (۱) نیز وجود دارد ؟ و یا برعکس از دنیای کاملاً جدیدی است که هنوز مفاهیم امروزی ما قادر بتوصیف آن نیست ؟ مطالعه شعور برای زیست شناسان آینده بلاشک موجب شگفتیهای فراوانی خواهد شد خیلی بیشتر از شگفتیهایی که از مطالعه دنیای درونی اتم ، به‌ویزیکندها دست داد .

روان جزئی از بدن را تشکیل میدهد . بنا بر این دردنیای فیزیکی وجود دارد . ولی ار چهار بعد زمانی و مکانی میگذرد . همانطوری که نور در فضای لامپ باقی نمیماند . انرژی معنوی بر حسب افراد خصایص متفاوتی نشان میدهد . این خصایص با ارث نقل میشوند . در ژنها عواملی وجود دارد که تا حدودیکه از آن بی‌اطلاعیم خصایل ارثی را مشخص میکند . روان نیز همچون ترشح شیره معدی و یا نیروکسین از فعالیت نوعی گروه سلولی ناشی میگردد . معدها دردنیاییکه این سلولها متعلق بآنها پای بسته نمیماند . آیا چون دودی است که از کنده هیزم بر میخیزد و یا ابری که برای يك لحظه بروی قله کوه بر سر جنکله سرو میایستد ؟

ما نه روان و نه جسم زیرا روان و جسم مناظر مکملی از ما را میسازند . مناظری که با ساختمان حواس خود میتوان آنرا درک کرد . هیچ فعالیت روانی هرگز بدون فعالیت عضوی حاصل نمیشود .
 روان چنانچه میدانیم بر حسب افراد ، تپیهای مختلفی نشان میدهد . مثلاً تپ متفکر و عاطفی و اشراقی . این دستجات با تفوق برخی از فعالیت های بدنی و روانی مشخصند . شخصیت آدمی قبل از هر چیز از شعور ساخته شده است ولی شعور در عین حال بجز خون و غدد داخلی و سیستم عصبی سمپاتیک و قلب بستگی دارد . وحدت شخصیت ما همچون وحدت بدنی ، حاصل عوامل پیچیده است . ما عقل و احساس و اشراق و همچنین هیپوفیز و تیروئید و قشر مغزی و غدد جنسی هستیم . این خطا است که مغز را محل فکر بدانیم .

در حقیقت ما با تمام اعضای خود فکر میکنیم . ولی محتملا قدرت فهم و حافظه و ترکیب افکار با شماره سلولهای مغزی و تکامل ساختمان و پیچیدگی سیستم ارتباطی آنها بستگی دارد .

عقل اطلاعاتی را که اعضای حسی از دنیای خارج با و میدهند ، بکار می‌بندد و وسایل عمل ما را در دنیا فراهم میکند و به لطف اکتشافات خود حدت درک و قدرت دستهای ما را بوضع شگرفی افزایش داده و نلسکوپهای عظیم کالیفرنی و کوه ویلسن را ساخته است که بدنیاهای راه میابند که چندین میلیون سال نوری از کهکشان راه شیری فاصله دارند و از طرفی میکروسکوپ الکترونی را بوجود آورده است که با آن میتوان دنیای مولکولها را مطالعه کرد . بعلاوه وسائلی بدست ما داده که میتوانیم روی اشیاء خیلی بزرگ و خیلی کوچک عمل کنیم . در عرض چند دقیقه بناهایی که افتخار تمدن است با خاک یکسان سازیم . روی سلولهای مجزا اعمال جراحی انجام دهیم و هسته اتم را بشکنیم .

عقل خلاق علم و فلسفه است و هنگامیکه متعادل باشد راهنمای خوبی است . ولی بما حس زندگی و قدرت زیستن نمی‌بخشد و جز یکی از فعالیت های روانی نیست . اگر بتنهائی رشد کند و همراه با احساس نباشد افراد را از یکدیگر دور و از انسانیت خارج میکند .

احساسات بیشتر از غدد داخلی و اعصاب سمپاتیک و قلب ناشی میگردد تا از مغز . شوق و شجاعت و عشق و کینه ما را بکاری که طرحش را عقل کشیده و امیدارد . ترس و خشم و عتق کشف و جرئت اقدام است که با واسطه اعصاب سمپاتیک روی غددی عمل میکند که ترشحشان ما را بحالت عمل یادواع یا فرار یا حمله و امیدارد . هیوفیز و تیروئید و غدد جنسی و فوق کلیوی ، عشق و کینه و شور و ایمان را ممکن میسازند . بخاطر عمل این اعضاست که جماعات بشری بافی میماند . منطق بتنهائی برای اتحاد افراد کافی نیست و نمیتواند مهر بورزد و کینه بتوزد . اجرای فضائل دینی و قتی که غدد داخلی معیوبند مشکل میشود .

احساس مستقیمتر از عقل حقیقت را درک نمی‌کند . عقل بزندگی خارجی نظر دارد و احساس بر عکس به زندگی درونی می پردازد .

بگفته پاسکال (۱) قلب دلایلی دارد که منطق نمی‌شناسد. فعالیت های غیرعقلانی روان یعنی عواطف و حس اخلاق و حس جمالی و حس مذهبی است که در ما نیرو و شادی ایجاد میکند و با افراد قدرتی می‌بخشد که از خود خارج شوند و با دیگران تماس بگیرند. آنان را دوست یارند و در راهشان فداکاری کنند.

شاید الهام هنری و الهام مذهبی و عشق و پرورش اشراق را مساعد میکند. شاعر حقیقت را خیلی عمیقتر از دانشمند می‌فهمد. اشراق خیلی نزدیک بروشن بینی است و درک و راء حسی حقیقت بنظر میرسد «تمام مردان بزرگ و اجد اشراقند و بدون دلیل و تحلیل آنچه را که بایستی میدانند» محتمل است که بین اشراق و روشن بینی از نظر کمیت تفاوت وجود داشته باشد نه کیفیت. روشن بینی و تلپاتی معلوم بلاواسطه مشاهده‌اند. کسانیکه از این موهبت برخوردارند بدون دخالت اعضای حسی افکار دیگران را میخوانند و حوادثی را که دور و نزدیک در زمان و مکان اتفاق خواهد افتاد میدانند. این موهبت بعید است استثنائی باشد. در آزمایشهایی که بروی دانشجویان دانشگاه دیوک (۲) بعمل آورد، تین (۳) اغلب وجود درک و راء حسی را در دانشجویان ملاحظه کرد. بی‌عمران آینده را میدانستند. در قرن یازدهم اعراب درک و راء حسی را چهارمین مرحله رشد فکری توجیه میکردند. بموجب عقیده یوگو (۴) انتقال فکر از فردی بفرد دیگر ممکن است. فیخته و هگل و شوپنهاور و فون هارتمن وجود درک و راء حسی را قبول داشتند. نکته عجیب آنکه ارسطو پیشگویی را رد میکرد زیرا این کیفیت برای او قابل توجیه نبود و دکارت و فلاسفه قرن هیجدهم نیز گمان میکردند هیچ چیز جز از راه حواس در فکر راه نمی‌یابد.

بنابراین از زمان رنسانس، انسان در مرزهای پنج حس محصور ماند. امروز ما به بسیاری از امور غیر قابل تردید تلپاتی آشنائی داریم طبیعت تلپاتی و دیدن گذشته و پیشگویی آینده، امروز نیز همانند عصر ارسطو مجهول است ولی ما میدانیم که نباید بخاطر آنکه کیفیتی قابل

تفسیر نیست و مشاهده آن دشوار است و اقمینش را انکار کرد .

قطعی است که روان میتواند از راه دیگری بجز اعضای حسی با دنیای خارجی و افراد دیگر مربوط گردد . بلاشک بید است که اشراق استحکام عمل را داشته باشد و استعمال آن اغلب خطرناکست . ولی این نوع درک و راه حسی خیلی بدرجه نفوذ معنوی ما میافزاید زیرا اجازة میدهد اشیای را که خارج از دسترس ما در زمان و مکان و شاید حتی خارج از زمان و مکان واقعند درک کنیم .

بنابراین انسان چنان ساخته شده است که میتواند عوامل کاملاً معنوی و افکار دیگران و عنایت خداوندی را درک کند . در واقع بین ما و حقیقت درونی یا بیرونی روابط خیلی وسیعتری وجود دارد که فلسفه و علم کلاسیک آنرا نیشناسد . مادرعین حال در زمان و مکان و خارج از ابعاد جهان فیزیکی زندگی میکنیم . ما در دسترس خود قدرت عقل و نیروی اشراق یا روشن بینی را داریم . عقل سبب شناسایی و تسلط ما بر دنیای مادی شده است . اشراق خیلی عمیق تر از عقل در حقیقت نفوذ میکند و ما را مستقیماً به اشیاء دیگری می پیوندد . مخصوصاً بلك این فعالیهای غیر عقلانی است که روان بخارج از دنیای مادی راه مییابد . این خاصیت ماده بدنی و روانی که در عین حال آنرا در دنیای فیزیکی و در جهانی میتوان یافت که لااقل تا این زمان با عقل و علم ادراک ناپذیر است ، انسان را موجودی متفاوت از تمام اشیائی که در سطح زمین میتوان یافت میسازد . اینست آنچه ما هستیم .

مقام انسان در جهان - آیا انسان تنها موجود متفکر است .

منظره روانی جهان . فرضیه کار .

هر فردی خود را کل سرسبد عالم فرض میکند و هیچ چیز مهمتر از زندگی شخصی ، در نظر ما نیاید . ما این احساس را داریم که زندگی ما خیلی پر معنی است . آیا این احساس يك توهم یا نیرنگی برای آنکه طبیعت ما را مجبور باطاعت از قانون حفظ حیات کند نیست ؟ ما در جهان چه مقامی داریم ؟

بلاشک ما فرمانروای زمینیم ولی زمین جز سیاره ای که بدور

خورشید میگردد بیش نیست و خورشید نیز ستاره کوچکی از میلیون ها ستاره است که کهکشان راه شیری را میسازند و بالاتر از کهکشان راه شیری دنیاهاى دیگری وجود دارد که در فضای پهناور همچون جزایر کوچکی پراکنده اند و تلسکوپ کوه ویلسن حتی در فاصله ۴۰۰ میلیون سال نوری تازمین ، از این دنیاها یافته است . واضح است که از نظر کمیت وجود انسان در جهان آن قطره است که در حساب ناید . ولی ارزش يك چیز بستگی با وزن یا حجمش ندارد . یکساعت از قطعه سنگی بهمان وزن متفاوتست و ونوس میلو (۱) معنای دیگری دارد تا پارچه مرمری بهمان اندازه که در گوشه ای افتاده باشد .

بدیهی است که مغز انسان در مقایسه با عظمت سرسام آور جهان و حتی زمین کوچک ما ، خیلی ناچیز است . ولی کیفیتش قابل مقایسه نیست . این اجتماع هم آهنگ بیش از ۱۲ میلیارد سلول عصبی که بین هم بیش از چند تریلیون دفعه با رشته های ظریفی ارتباط دارند ، در هیچ کجای جهان بزرگ نظر ندارد و از این مقدار نا چیز ماده زنده ، فکر متجلی میگردد و فکر به تنها تمام دنیای مادی از عظیم ترین کهکشاها تا هسته آنها را فرا میگیرد بلکه از وراء آن نیز میگذرد . موجود انسانی ارزش خیلی بیشتری از توده عظیم بیجان دنیای جهانی دارد . در هیچ کجا چنین ساختمان کاملی نمیتوان یافت . شاید مغز تنها نقطه ایست در جهان که شرایط ضروری برای تجلی روان بخارج از ماده دراو جمع است .

آیا ماده زنده بجز روی زمین ، بخصوص در سیارات دیگری که بدور خورشید های افزون از شمار میگردند یافت نمیشود ؟ کمتر احتمال دارد که فقط در این نقطه میکروسکوپی جهان ستارگان ، روان تجلی کرده باشد . معهدا شرایط فیزیکی و شیمیائی ضروری برای زندگی - به آن معنا که ما میشناسیم - بحدی پیچیده است که جز بروی زمین در کرات دیگر دیده نمیشود . در ماه آب و هوایست و بکمک تلسکوپ در آن آثاری از نباتات نیسوان دید . در جو زهره مقدار زیادی اسید کربنیک موجود است ولی از بخار آب و اکسیژن اثری نیست . محیط مریخ مرطوب و جو

آن شامل اکسیژن و ائیدرید کربنیک و بخار آبست و تغییرات فصلی رنگ بعضی مناطق این کره از وجود نباتات انبوه خبر میدهد. در منظومه شمسی زندگی جز بروی زمین و مریخ ممکن نیست. آیا دنیاهای دیگری نمیتوان یافت که قابل زیست باشد؟

میدانیم که سیارات وقتی بوجود میآیند که دو خورشید از نزدیک هم بگذرند و کشش آنها برویهم اثر کند. شاید کره محقر ما حقیقه در جهان همان موقیعت منحصر بفردی را داشته باشد که منجمین و فلاسفه و روحانیون پیش از زمان کوپرنیک بآن نسبت میدادند. بعقیده ادینگتون (۱) در طول ده هزار میلیون سال مابین صد ملیون ستاره فقط برای یک خورشید چنین اتفاقی میافتد. بدین ترتیب منظومه‌های شمسی در جهان خیلی نادرند و ممکن است در جای دیگری جز زمین نژاد انسانی یافت نشود.

روان، دردنیای جهانی، خارج از ماده زنده دیده نمیشود. معیناً تمام عوامل سازنده بدن انسان و جانوران از زمین و آب و هوا بدست میآید. آیا روان نیز از این عوامل ناشی میگردد؟ یا وقتی برخی واکنشهای شیمیائی خاصی انجام شد تجلی میکند؟ آیا در دنیای جهانی عواملی روانی وجود دارد که ما از آن بی اطلاعیم همانطوریکه از وجود اشعه کسمیک تاوقتیکه آنرا کشف نکرده بودیم، خبری نداشتیم؟

فی الحال مانمیدانیم که چگونه واکنشهای شیمیائی و کیفیات فیزیولوژیکی میتوانند موجب رشد شخصیت انسانی گردند. معیناً مجاز است تصور کنیم که دنیای خارجی شامل انرژی روانی پراکنده‌ایست که خواه آزاد و خواه بماده زنده پیوسته است. این انرژی در ترکیب بدن وارد میشود و مخصوصاً در مغز جای میگیرد و تجلی میکند. ولی اگر چنین انرژی معنوی در جهان فیزیکی وجود داشته باشد مانمیتوانیم از وجودش اطلاع حاصل کنیم و همانطوریکه در طول یک عمل جراحی، وقتی بمنزیمار بیهوشی مینگریم نمیتوانیم وجود کیفیات روانی را به بینیم، درک مستقیم روان نیز با اندامهای حسی ما ممکن نیست.

انسان هیچگاه باور نکرده که تنها موجود متفکر در سطح زمین

است. نیاکان ما بوجود عواملی معنوی معتقد بودند که در خانه ها و کنار چشمه ها و در کوهها و دریاها و جنگلها سکنی داشتند. تمدن گذشته بروی مذهب بنا شده بود یعنی روی بعضی وظایفی که انسان را به عوامل نامرئی مربوط میساخت و برای جلب مساعدت این عوامل تکنیکهای خاصی بکار میرفت. رفتگان بیان خانواده و دوستان بر میگشتند و با آنها گاهی نصایح سودمندی میکردند. قوانین نیز از عالم بالا الهام میشد. آیا بنای اسپارت بوسیله آپولون (۱) به لیکورگ (۲) الهام نشده بود؟ مسیحیت این عقاید را ناب تر و صافی تر کرد. فرشتگان و پاگان جای خدایان کوچک را گرفتند. در طول قرون وسطی حقیر ترین دهقانان همراه با این عوامل معنوی بسر میبردند و در سکوت مزارع و جنگلها تنها نبودند. سن میشل و سنت کاترین و سنت مارگریت بودند که به ژان دارک مأموریتش را ابلاغ کردند. همه کس میتوانست عمرش را در مصاحبت خداوند و مجبانش بگذراند و از آنان نیرو و آرامش بگیرد.

وقتی تمدن صنعتی بسط یافت، مبهمانان ربانی کم کم سطح زمین ما را ترک گفتند حتی ارواحی را که گاهی بعد از غروب آفتاب در کنار چاهها و قریه های متروک میدیدند دیگر برنگشتند.

امروز مردم متجدد بعبادات اجداد بت پرست خود باز گشته اند و جای پاگان و فرشتگان را عوامل معنوی مبهم و ارواحی گرفته اند که بکک واسطه (۳) و نگارش خود بخود اطلاعات بی اهمیتی از وراء مرگ بما میدهند.

امروز نیز مانند گذشته، انسان جوای مصاحبت عواملی نامرئی است که بتوانند باو کمک کنند و او را دوست بدارند. ولی میدانند که این عوامل معنوی خارج از دسترس اویند. فقط اشراقیون و روشن بینان بزرگ میتوانند حضورشان را درک کنند و با آنان مربوط شوند.

اگر ماده بیجان شامل عواملی روانی است این عوامل همیشه بر ما مجهول خواهند ماند. معینا جهان اثری از نیروی عاقله در خود دارد که در بعضی جهات با روان شخصی ما شبیه است.

بطوریکه میدانیم يك نظم قطعی در جهان برقرار است . ما میتوانیم این نظم را بفهمیم و حتی با استراعات ریاضی که ساخته فکر ما بهت تقریباً نحوه رفتار دنیای محیطی را توحیه میکنیم . بنابراین شباهتی بین عقل ما و آنچه‌ی که جهان را خلق کرده وجود دارد . این عقل خلاقه ، این خداوند ، گویی رفتارش ناماده بیجان نظیر رفتار ریاضی دانی است . چنین خدای ذهنی ما ، خیلی دور از دسترس ما قرار میگیرد . سخن همچون قوه نقل و غیر قابل عبور همچون خورشید است که خود را جز بنوابع بزرگ مثل نیوتون و آمپر و پلانک (۱) و بروگلی نزدیک میکند . معینا و قتیکه باده زنده میپردازد سادگی طرق و منطق قاطع خود را اردست میدهد . نظریه میآید که تکامل موجودات جاندار بوسیله پیروی بی تجربه ، و لخرح ، خشن و مرددی هدایت شده که معینا تعدی داشته است تا آسرا بسوی عایت مشخصی یعنی تعالی روانی بکشاند . از جاده هموار بزرگ کوجهای بن بستى جدا شده اند که رندگی گویی بخطا در آنها نیز راه یافته است و بالاخره بیهای اعالمی مبهم و پیچیده و تلاشی طولانی و متصاد طبیعت یا اراده خداوندی ، انسان را بوجود آورده است

بگفته ارتور کانتون (۲) فرضیه خداوند بهتر از هر فرضیه دیگری جهان را توحیه میکند و همچون بسیاری از فرضیات فیزیکی ، قابونی است و بسیار پر ثمر بوده است و هیچ دلیلی برای ترك آن دردست نیست .

میلیکان و ادینگتون و حینز نیز همانند بیوتون معتقدند که جهان معصول يك عقل خلاقه است . ولی این فرضیه که فیزیکدانها و منجمان را ارضا میکند برای مردم عادی کافی نیست و این خدای بیوتون بیشتر از خدای افلاطون به شادیاها ورنجها و مصائب ماننبردارد . ما نمیتوانیم که خدای ما يك ریاضی دان بزرگ و یایک تجربه کننده خشن و مرددی باشد . ما خدائی بیازمندیم که ما را دوست بدارد ، زبان ما را بفهد و بها کمک کند .

احتیاج بخداوند . نیایش . تجربه عرفانی و معنای آن .

لیبرالسم و مذهب

زردیك بندو قرن اسب كه مذهب كم كم جاي خود را به آفتاب سود و علم داده است و از مدارس عمومي تعيد شده و عملا از ياد رفته است . با وصف آينو صبح نامساعد نميدانسد كه مرده باشد .

آدمي گوشش هميشگي خود را براي شناسائي حوهره معصومي اشياء دنبال ميكند . و در همه اعصار و تقریباً در همه كشتورها احياح سرستش را احساس كرده است . بر سش براي او تمايولي طبيعي نظر دوست داشتن است . اين جستجوي خداوند ، محتملا نتيجه ضروري ساختمان رواني ما است .

عقيده پيروان مسيح ماميتوانيم خداوند را در چوب ميز و غذائي كه عيچوريم و آبي كه ميسوشيم و در اشعه خورشيدى كه ما را گرم ميكند و در حلك و در زمين و در آسمان و دريا پيدا كسيم . چون اوست كه همه چيز را آفريده و نگهداشته اسب . هر حا كه ناشيم و در هر لحظه از روروش در دسترن ماسب و آسايي با توجه شور و عشق خود ميوان ناو رسيد اين كه سهولت قابل دركست كه در اجتماع امروزي بركه محقوق هم و تكواوژي است بيار خداوند شكل كه و نش و صحن بركي افراد باقى مانده است و هسگاميكه اين احتياح ارضا شود هما بطور كه اعاب در باره امور جنسي اتفاق ميافتد ، منحرف ميگردد .

بيار خداوند ما بيايش تظاهر ميكند . بيايش يك فرياد عجز ، يك عاصاي كمك ، يك سرود عساي و فقط شامل كلماتي بيست كه معايش را بى فهميم اثرس تقريبا هميشه متسا است و چنانچه گوئي خداوند نا آدمي گوش ميدهد و حوان مستقيمي عضا ميكند ، حوادب غير مسطره اي اتفاق ميافتد . تعادل روحي برقرار ميشود ، احساس اروا و ناواي و بيفايديگي تلاشهاي ما از ميان ميرود ، ديا چهره حش و صلم خود را از دست ميدهد و مهربان ميشود و قدرت عجيبى از عمق وجود ما سر بالا ميكشد .

بيايش نا آدمي بروي تحمل عمها و مصائب را مي بخشد و هسگامي كه كلمات منطقي براي اميدواري نميتوان يافت . اسن را اميدوار ميكند و قدرت ايستادگي در برابر حوادب بزرگ ناو ميدهد . اس كيفيات در همه كس ممكن است تظاهر كند بخصوص در كساييكه روح خود را از عوعا

و آشوب زندگی جدید دورنگهیدارند. دنیای علم ازدنیای نیایش متفاوت است ولی با آن متباین نیست. همانطوریکه عقلانسی با غیر عقلانی تباینی ندارد. نیابستی از یاد برد که روان در عین حال فعالیت‌های عقلانی و غیر عقلانی دارد. نتایج نیایش را با علم نیز میتوان دریافت زیرا نیایش نه تنها بروی حالات عاطفی بلکه روی کیفیات بدنی نیز اثر میکند و گاهی در چند لحظه یا چند روز بیماری جسمی را بهبود می بخشد. این کیفیات هر قدر هم که غیر قابل درک باشد بایستی بواقعیتشان معترف بود. دفتر مشاهدات طبی لورد (۱) بیش از ۲۰۰ مورد درمان فوری و غیر قابل تردید سل و کروی و استئومیلیت و سرطان و امراض بدنی دیگر را ضبط کرده است. ما در جاده سختی قدم میزنیم. آدمی احتیاج بکمک دارد نیایش میکند، کسی بکمک میآید. تفسیر این امر در آینده هر چه باشد، صحت آن جاودان نیست.

شناخت دنیای خارجی از مساعی توأم تجربه و تئوری برای ما حاصل میگردد. بکمک تکنیکهای تجربی ما، بسیاری از کیفیات فیزیکی را کشف و تحلیل کرده ایم. سپس تئوری تمام این امور تجربی را در یک سیستم پیوسته گردآورده و امور تازه ای را پیش بینی و تهریبات نوینی را الهام کرده است. همچنین شناسائی جوهره معنوی جهان مستلزم تئوری و تجربه است. یعنی عرفان و حکمت الهی (۲). عرفان چنانچه میدانیم عصاره مذهب است. تجربه عرفانی بهمان اندازه با شناخت فلسفی فرق دارد که عتق از منطق متفاوتست و انگهی همیشه صحیح خواهد ماند در حالی که شناخت فلسفی تغییر خواهد یافت چنانچه تئوریهای فیزیکی نیز تغییر کرده اند و میکنند. عرفای بزرگ بیز همانند دانشمندان بزرگ نادرند. تولد سن پل (۳) کیفیتی نادرتر از تولد نیوتن و پاسنور بوده است. تجسس تجربی خداوند مستلزم کاری دشوار و طولانی است و کسی نمیتواند پیش از تحمل مشقات دوره تزکیه نفس و تصفیه حواس در راه عرفانی وارد شود. از آن بس سفری شروع میشود که پایانش پیوستگی با خالق است. این پیوستگی عقلانسی نیست. خداوند همیشه وصف ناپذیر و ناشناختنی باقی خواهد ماند معینا درک خداوند برای احساس آنقدر مستقیم و قوی و واضح است که به عارف

یقین کامل از حقیقتش میدهد. خدائیکه بدینسان تجلی میکند، عشق است نه عقل و شب تاریکی را که قبل از وصول بآستانش باید از آن گذشت، فرصتی برای تعلیق فعالیت‌های حسی و منطقی است. گویی آدمی بخالق نمی‌رسد مگر وقتیکه نساویر دنیا را درخود خاموش کند و بیک مرتبه جریان کیفیات فکری را متوقف سازد.

آیا باید از خود پرسید که «تجربه عرفانی راست یا غلط و یا نوعی تلقین بخود و یا توهم و یا عروج روح بخارج از ابعاد دنیای ما و وصلش با حقیقت عالیه‌تری است؟» شاید بایستی که از آن خود را بیک مفهوم تجربی قانع و بی آنکه در جستجوی مبدأش باشیم، مواهیبیکه بما میدهد، قبول کنیم. ولی میخواهیم بدانیم که عرفا حقیقه بخداوند می‌رسند و تجربه آنان متوافق بانظم اشیاء است. خدا بر حسب تعریف یک موجود غیرمادی است و او را نمیتوان دید و شنید و بوئید یا لمس کرد. بنا بر این چنانچه عقیده ارسطو را بپذیریم، خداوند خارج از دسترس آدمی قرار می‌گیرد. ولی علم امروزی خیلی بزرگتر از علم زمان ارسطوست. ما امروز وجود درک و راء حسی را قبول میکنیم و میدانیم که این کیفیت مخصوصاً وقتی ظاهر میشود که فعالیت عقلانی متوقف گردد. روشن بینان مجرب میتوانند در روح خود خلاء ایجاد کنند. شب عقلی که رویسبروک آدمیرابل توصیف میکند و جذبه سن‌ترزداویلا (۱) شباهت زیادی باخلاء روحی مساعد برای کیفیات تلپاتی دارد و انگهی روشن بین نیز همچون عارف یقین کامل از وصل بشیئی خارجی دارد. در هر دو مورد نمیتوان این قطعیت را باهیچ مدرکی نشان داد. بنا بر این تشابه زیادی بین تجربه عرفانی و درک و راء حسی فکری وجود دارد. آیا تماس با خداوند غریب تر از ارتباط بایک موجود انسانی است که از ما در زمان و مکان دور است؟

وجود خداوند بهتر از هر فرضیه دیگری اثرات نیایش و کیفیات عرفانی و حس مذهبی را تفسیر میکند. شرط عقل است که نیاز ربانی خود را نه تنها توهم، بلکه چون معرف خصیصه ساختمان روانی انسان در نظر بیاوریم که کم و بیش بر حسب افراد پرورش یافته است. چون جهان دستگاہ

هم بسته‌ای است بنابراین ظهور يك احتیاج وجود وسیله‌ای را در محیط خارج برای ارضای این احتیاج ایجاد میکند . مثلاً اگر درجو زمین اکسیژن نبود ، سلولهای بدن جانوران هوازی نمیشدند . همچنین احتیاج به آب و چربی و قندها و پروتئین نشان میدهد که این مواد در محیط خارجی وجود دارند . مجاز است که معنای احتیاجی را که بسیاری از مردم برای پیوستگی بوجود نامرئی و توانائی حس میکنند ، بهمین امر نسبت دهیم . موجودی درعین حال شخصی ولی پدیدار در همه چیز که بما با واسطه اشراق و کشف و قوانین طبیعی تجلی میکند .

شگفت آنکه انسان امروزی تمام عوامل روانی را از حقیقت حذف کرده و محیطی مطلقاً مادی ساخته است . چنین دنیائی در خور او نیست و در آنجا نخیل راه دارد . در طول هزاران سال نیاکان ما وجود عوامل روحانی را در پیرامون خود مسلم میدانستند . بالای هر دهکده ناقوسی بصدا در می‌آهده ، مذهب در حوادث بزرگ زندگی : تولد و زناشویی و مرگ حاکم بود و در همه نیروی زندگی تلقین میکرد . گویی برای آنکه تمدن جدید از سقوط حتمی خود در رنگاه فنا جلوگیری کند . باید از نو معابدی در دنیای باشکوه فیزیکد آنها و منجمین بر پا شود .

نباستی بعبق برگشت و در عصر سن توماس د اکن و نوتردام دو - شارتر (۱) زندگی کرد . همچنین نباید خود را در دنیای انشین و شاپلی و بروگلی پای بسته و تنها یافت . با وجود عظمتش جنین جهانی قطعاً جز قسمتی از واقعیت را فراموش نمیگردد زیرا عقل انسانی که آنرا بوجود آورده جانی برای خود در آن باقی نگذاشته است . معینا دنیای عشاق و هنرمندان و عرفا همانند دنیای مهندسين و فلاسفه حقیقی است . هنر و مذهب و اخلاق کم اهمیت بر از علم نیست . بدنای امروزی بمحض آنکه از دریچه لبراليسم یا مارکسیسم بگردند ، برای ما لباس خیلی ننگی میشود . غبرمنطقى است اگر حقیقت خارجی فادر نباشد انسان را در هیچ وعه اش در ابگرد گرچه ساختمانش در بعضی جهات با ما نابل مطابق است بنا بر این شرط خرد است که برای دنیای معنا نیز همان موجودیت دنیای

ما ده را قائل شویم .

بکجا میرویم ؟ معنای مرگ . فناى کامل . بقای موقت
یا جاودانی . پادشاه علم . پادشاه مذهب . تضاد علم و احساس .
فرمان زندگى . ایجاب يك فرضیه .

بکجا میرویم ؟ بسوی مرگ . حتی اگر بتوانیم بكم اکتشافات
جدید ، جهت زمان فیزیولوژیکی خود را برگردانیم و دوره بدوره جوانتر
شویم و زندگى را دو سه قرن طولانى کنیم ، بر مرگ فائق نخواهیم شد
زیرا ساختمان بدن ما ضرورتش را ایجاب میکند . بمحض آغاز زندگى
داخل زهدانى ، جنین انسانى رو به پیری میرود و سیر پیری درجنین و نوزاد
و کودک خردسال خیلی سریعتر از انسان بالغ بخصوص پیران است و بلاشک
سرعت سیر بسوی مرگ بر حسب پیشرفت سن کمتر میشود ولى هرگز
موقوف نمىگردد و جهت خود را عوض نمیکند . ترقیات علم درآینده هرچه
باشد ، هر موجود انسانی محکوم است که دیر یا زود این جهان را ترک
بگوید .

معنای مرگ چیست ؟ میدانیم که جسم ما بعد از مرگ چه میشود :
مقداری گاز و کسى خاکستر . ولى روان ما ؟ گویى با اندامها از میان
میرود . چون در تمام مدت زندگى از بافتها و خون جدا نشدنى است . پس
منطقی است فکر کنیم که با آنها نیز تجزیه و متلاشى میشود . معذرا احساس
هیچوقت این ادعای عقل را نپذیرفته است .

مردم مغرب زمین ، نه تنها در این جهان بلکه در وراء قبر نیز بشدت
خواستار زندگىند و برایشان کفى نیست که فقط در آثار خود ، ملاد درختپایى
که کاشته اند و خواهى که ساخته اند و اکتشافاتی که زائیده مغز آنهاست و
درنباچ دیر یا زود در اعمال خود زنده بمانند و باین قانع نمیشوند که در
بازماندگان خود با واسطه ژنپایى که خود نیز از گذسنگن گسرنه اند ،
بامى باشند . آنچه ما خواستار آنیم قبل از همه بقى شخصى است و اینکه
بعد از مرگ عز بران خود را به بینیم و در دنیای رصیح و عدالت مسه
بگذاریم و فرین انصاف خدایى باشیم .

مردمیکه بروی زمین زیسته اند تقریباً همیشه بقای روان ، لااقل بشکل موقتی عقیده داشته اند .

راست است که اغلب مردم امروزی ایمان مذهبی را ترک گفته اند ولی بسیاری از آنان هنوز بر از مرگ می اندیشند و از خود با اضطرابی میپرستند که آیا تعالی روانی در طول زندگی حقیقه هدف اوست و آیا گنج های معنوی که بوسیله بزرگان راه حق و پاکان اندوخته شده ، محکوم به فناست .

باین پرسنها فی الحال علم نمیتواند هیچگونه پاسخی دهد . حتی هنوز نمیدانند که رابطه بین مغزی و روانی چیست و آیا افنای ماده مغزی لزوماً سبب محو عوامل روانی نیز میگردد . همچنین طبیعت روان را نمی شناسد و شاید همیشه در این جهل باقی بماند زیرا روان با آنکه در ماده زنده ریشه دارد معهداً در خارج از دنیای زمای - مکانی نیز موجود و بنا بر این خارج از دسترس قضاوت علمی است . حتی اگر هم الان ارواحی در پیرامون ما بسر میبرند ، ما بوجودشان پی نمیریم زیرا هیچ وسیله ای برای درکشان نداریم .

بنابراین معنای بازگشت رفتگان چیست ، موارد فراوان و غیر قابل تردیدی وجود دارد که لحظه مرگ یا کمی بعد از آن منوفی در نظر یکی از افراد خانواده یا از دوستان خود آمده و از مراحل ماجرا خبر داده است بملاوه بکمک نگارش خود بخود و یا بوسیله يك واسطه (۱) میتوان روابطی بادنای دیگر برقرار کرد . این پیامها گاهی حاوی مطالبی است که جز منوفی کسی از آن با خبر نبوده است . سر اولیور لاج (۲) خود را همیشه در ارتباط با پسر در گذشته اش میدانست .

طرفداران بقای روح (۳) میگویند که این بیغامهای دریافتی نشانه بقای روحست . و گمان میبرند که یا تمام شعور و یا لااقل يك اصل روانی بعد از مرگ باقی میماند . این اصل به روان واسطه متصل میشود و نوعی شعور مشترك بین واسطه و منوفی ایجاد میکند که موقتی است و کم کم تحلیل میرود و بالاخره محو میشود .

اهمیت این امور غیر قابل تردید ولی تفسیری که از آنها میشود قطعاً غلط است. زیرا معتقدین ببقای روح روشن بینی را از یاد میبرند. معیناً میدانیم که روشن بینان حوادث گذشته و آینده را می بینند و برایشان رازی وجود ندارد مسائلی را که مربوط با ارتباط با روح متوفی میدانند شاید بسادگی با روشن بینی و وسطه بستگی داشته باشد. بنابراین تا امروز هیچ دلیل علمی برای بقای روان بعد از مرگ وجود ندارد. ولی کسی نمیتواند منکر شود که چنین علمی بوجود نخواهد آمد. مطالعه مرتب کیفیات متابولیک بلاشک در شناخت خصایص روانی با کمک خواهد کرد همان طوریکه تحقیق آثار مرضی سبب شده است که بهتر فیزیولوژی دستگاه عصبی را بشناسیم. بد بختانه این مطالعه اغلب بوسیله شارلانتانپائی که به آن میردازنده بی اعتبار میشود. هنگام آن رسیده است که علم در ساحل قلمرو ناشناخته ای گنگر بیندازد که کاوش در آن شاید پرتوهائی بروی طبیعت روان بیفکند.

تفسیری که مذهب برای مرگ میکند خیلی با توجیه علم متفاوت است. از نظر مذهب مرگ پایان زندگی نیست بلکه آغاز است. بجای آنکه روان با بدن متلاشی شود بتعالی خود ادامه میدهد و بدون آنکه شخصیت خود را از دست بدهد بخداوند متصل میشود.

نزدیک بدو هزار سال، صدها میلیون مرد و زن تو آرامش جان داده اند. باین عقیده که بعد از مرگ مصاحب عزیزان خود و پاکان و فرشتگان و خداوند خواهند بود. حتی مسیحیت بانسان نه تنها بقای جاویدان بلکه اگر آدمی شایسته باشد وصل بخداوند و خوشبختی بسی پایان را نیز نوید مینهد. بنابراین پاسخ مذهب به اضطراب بشریت تو برابر از مرگ خیلی بیشتر از جواب علم ارضا کننده است. و نیکه احساس شکل اشراق و عشق را بخود میگیرد آنچه را که بر عقل پوشیده میماند کشف میکند. عارف میگوید «تو اگر مرا نیافته بودی دنبال نمیکردی» مذهب بانسان پاسخی را میدهد که قلبش میخواهد.

ما باید پاسخ علم یا پاسخ مذهب را بپذیریم؟ و باید هادی ما احساس باشد یا عقل؟ مردمان برخی از احساس و بعضی از عقل پیروی میکنند.

شرط خرد آنست که مشی زندگی هم به عقل وهم به احساس ، هم به علم و هم بایمان ، هم به درست وهم بزبیا متکی باشد . برای ما ممکن نیست که براز مرگ نیندیشیم . دوفرضیه وجود دارد . یکی آنکه ما بعد از مرگ کاملاً از میان میرویم دیگری آنکه چیزی از ما باقی میماند . بگفته پاسکال « کشتی نشستگانیم » بایستی انتخابی کرد . مابین دوفرضیه کار بایستی آنرا که به نتایج عالیتری منجر میشود برگزید هرچند که از نظر منطقی کاملاً صحیح نباشد . بنابراین باید فرضیه بقای جاویدانی را بنذریم معهدا با این شرط که قبول این فرضیه مارا از اطاعت قوانین اصلی زندگی باری ندارد . ونبایستی از باد ببریم که دلیل بارز وجود و نظم طبیعت وهدف زندگی ما ، زیستن درعین کمال فعالیتهای بدنی و روانی است .

آیا اعتقاد ببقای جاویدان با قوانینی که در جسم و جان ما نفس شده مساین است ؟ آیا برای سه قانون اصلی زندگی مانع و رادعی است و یا آنها را تشویق میکند ؟ بلا شك اعفاد ببقای شخصیت کاری جز این میکنند که مارا به پرورش شعور در طول زندگی وادارد و تقیماً به تعالی روانی كك میکنند . در کسانیکه خود را وقف خدمت دیگران و بخالی کرده اند معنویت با اوج زبادی دیده میشود . راست است که اغلب ترکیه نفسی که بغاظ فهمیده شده باشد بین پرورش جسمی وروانی جدائی می اندازد ولی در حقیقت شعور جز با پرورش صحیح بدنی به کمال رسد خود نمیرسد . برای آنکه روان خود را آماده وصل بخداوند کند وجود جسم لازم است . بدین ترتیب اطاعت ارقوانین زندگی و طیفه مقدسی میگردد زیرا قوانین زندگی از نظر عارف معرف اراده خدوندی است .

با آنکه منطق فنای کامل بدن را بهتر از بقای روان می بسدد معهدا بهر است که فرضیه ابدیت را بنذریم زیرا تفسیر فنای شعور آسان تر از توجیه بقای آن نیست . اگر شخصیت آدمی باید با جسمش از میان برود پس این تعالی روانی که طبیعت درعین بقای نسل انجام میدهد از بهر چیست ؟ زندگی فردی تنها هدفش ادامه نسل نیست زیرا مدت ها پس از آنکه مرد و زن قدرت تولید مثل خود را از دست داده اند هنوز تعالی روانی انجام میگیرد و اگر جز این بود تکامل فرد و نژاد جز نوعی ریسخند طبیعت بنظر نمیرسید .

مساعی فراوانی که در طول قرون، ماده زنده برای تجلی روان متحمل شده است اگر روان آدمی نیز با جسمش از میان برود، بی‌معنی است.

معینا ما نمیتوانیم بفهمیم چگونه روانیکه از جسم جدا نشدنی است میتواند بی‌جسم زنده بماند. شاید قرن‌ها و بلکه هزاران سال برای حل این راز بزرگ وقت لازم باشد. در انتظار کشف این راز شاید بتوان تراوش روان را از مغز شبیه انتشار نور ازسیم تونگستن داخل لامپ دانست. روشنائی ازسیم بوجود می‌آید همانطوریکه فکر از مغز تراوش میکند. ولی فوتونهای مرکبه نور از شیشه چراغ میگذرند و در فضا سیر بی‌پایانی را شروع میکنند. و قبیکه چراغ خاموش شود، فوتونهای منتشره از میان نمرود. منجمین کالیفرنیا روی صفحات عکاسی خود اشمه ستارگانی را ضبط کرده‌اند که شاید در حدود ۴۰۰ میلیون سال نوری قبل از این متلاشی شده‌اند. میتوان باور کرد که انرژی معنوی متجلی از مغز دردنیائی ماوراء زمانی - مکانی بعد از مرگ ما نیز همچون نور چراغ باقی میماند و بسیر خود ادامه میدهد.

مرگ برای هر کس معنا و مفهومی جداگانه دزرت زیرا مرگ وابسته بزندگیت و معنای زندگی برای هر کس متفاوتست. تقریباً همیشه مرگ پایان یکروز بارانی یکنواخت و پر زحمت و غمناکیست. گاهی جمال غروب آفتاب را بروی یک کوه پر برف دارد و زمانی بخواب پهلوان بعد از نبرد شبیه است. ولی ما اگر بخواهیم میتواند وصل روح به آستاه یر شکوه خداوندی باشد.

تأثیر مشی صحیح در زندگی - از من بما - چهار نوع هم بستگی با دیگران - ارزش اجتماعی فرد

هر فردی که خود را عقلا نه رهبری نماید، کم کم تغییرات عمیقی میکند. و قبیکه جسم و جان بر وفق ساختمان خود عمل کرد. ثمرزاسر میشود. اطاعت از قوانین حفظ حیات و ادامه نسل و تعالی روانی خود بخود تمام فعالیتهای بدنی و روانی را نیرومند میکند. این بیسرفت مخصوصاً، پرورشی سجایا و حس اخلاق و اشراق و حس منهدبی و ظرفیت دوست داسن

و گذشت کردن مشخص است . در عین حال عقل روشنی میپذیرد . وقتی آدمی فهمید که هدف زندگی سود مادی نیست بلکه خود زندگی است دیگر منحصرأ توجهش را بروی دنیای خارجی معطوف نمیکنند . بلکه با دقت بیشتری بزنگی خود و اطرافیان خود مینگرد و میفهمد که او وابسته بدیگران و دیگران هم بسته باویند و میدانند که در نوع انسان زن و مرد روحاً مکمل یکدیگرند همانطوریکه دستگاه جنسی آنان مکمل یکدیگر است و میشناسد که آهستگی رشد جوانان و ظرافت فکری آنان زندگی را ایجاب میکند . بدین ترتیب وضع تصنی نظریات ژان ژاک روسو اجتماعی و بی منطقی قرارداد اجتماعی و خطر اندیویدوالیسم (۱) و لزوم توجه بدیگران نیز همچون بخود در تمام مراحل زندگی بر ما روشن میشود .

تضاد فاحشی بین خودخواهی فردی و محبت بهمنوع که لازمه زندگی اجتماعی است وجود دارد . ساختمان و رشد بدن بواسطه عوامل محیط و کمک افراد دیگر انجام میپذیرد . انسان در طول زندگی جنینی نوعی انگل مادر و تا سن بلوغ انگل خانواده و اجتماع است . بدین ترتیب عادت میکند که اسفاده از نام مواهب محیط را حقی برای خود بداند . بسط ندیویدوالیسم مرهون این تمایل غریزی بسوی خود خواهی در تمام موجودات زنده است . از طرف دیگر افراط در خودخواهی تشکیل جامعه حقیقی را غیر ممکن میسازد . بنا بر این محبت بهمنوع نیز همچون خودخواهی ضروری است . میان من و ما ، این دو تمایل متضاد باید تعادلی برقرار شود . این تعادل شرط ضروری موفقیت ما در زندگی است همانطوریکه دقت حرکات دست مرهون تضاد عملی عضلات خم کننده و راست کننده نگهستان است . من به طرق مختلف به ما تبدیل میشود .

ظرفیت اتحاد بر حسب افراد فرق میکند و با امکانات ارثی و بخصوص تعلیم و تربیت و محیط فکری کشور و عصریکه در آن زندگی میکنیم بستگی دارد . در فرانسیویان امروزی تقریباً هیچ ولی در مردم آلمان و آمریکا بیشتر است . در نخستین اجتماعات مسیحی برادری و عشق بهمنوع و اتحاد وجود داشت . ظرفیت اتحاد در عین حال از ظرفیت فهمیدن و حس

کردن ناشی می‌گردد. میدان نیروییکه هر کس بدور خود ایجاد میکنند
 ممکن است کوچک یا بزرگ باشد. میزان بستگی ما بادیگران در صورتی
 که نظیر من مثل تو یا باتو یا برای تو گردد، کم و زیاد میشود. لیبرالیسم
 ماتریالیست و اندیویدوالیسم و اخلاق بیولوژیکی قادر نیست که مردم را
 بالاتر از حس تعاون تا پایه محبت نوع برتری دهد. فقط اجرای مقرراتی
 که از قوانین زندگی استنتاج شده است میتواند ظرفیت اتحاد آدمیان
 را بین یکدیگر و تشریک مساعی شعوری روی پایه محبت را زیادتر کند.
 تمدن غرب بر حسب آنکه به ارزش اخلاقی فرد بیفزاید و یا به کاهش
 خود ادامه دهد، در جهان باقی خواهد ماند و یا در پرتگاه اضحلال
 سرنگون خواهد شد. ارزش اجتماعی فرد مخصوصاً با میزان محبت بهم
 نوع بستگی دارد. نفاقی که در خانواده و شهر و اداره و کارخانه و کارگاه
 در تمام ملت حاکم است از جهل ما به لزوم زندگی اجتماعی و ناتوانی ما
 در مواجهه با آن ناشی می‌گردد. برای ساختمان یک خانه آجرهای محکمی
 لازم است که بروبهم بگذارند و سیمان نیز برای نگهداری آنها ضروری
 است. اطاعت از قوانین زندگی از بسط اندیویدوالیسم که مردم را علیه
 یکدیگر بر میانگیزد جلوگیری میکند و غرور و حسد و دروغگوئی و
 دورویی را ازین میبرد و خطر بی ادبی و عصبانیت و بدخلقی و بی اعتنائی به
 عواطف دیگران را نشان میدهد و خشونت و معایبی را که با اتحاد
 اجتماعی متباین است از میان بر میدارد و خود بخود ما را بیسکدیگر
 بوسیله ادب و احسان و نیکوئی و محبت و فداکاری مربوط میکند.
 هر فردی که به احتیاجات طبیعت خود آشناست میدانند که خوشبختی حقیقی
 او و فرزندانش با ظرفیت بیروی از نظم اشیاء بستگی دارد. بلاشک
 باید راه جنگیدن را دانست زیرا تا امروز نبرد شرط زندگی بوده است
 ولی جنگ موجد جنگ است بنابراین باید راه عفو دشمنان را نیز
 آموخت با آنان متحد شد و آنانرا دوست داشت.

قوانین زندگی و ساختمان اجتماعات بشری - حقوق و حوائج
آدمی - حوائج حقیقی و تصنعی - اجتماع پیکری (۱) و اجتماع
عضوی (۲)

برای زیستن و نگهداری نسل و تعالی روانی، آدمی احتیاج بمحیط
خاصی دارد و برای تهیه این محیط است که در اجتماع زندگی میکند. هر
اجتماعیکه نمیتواند برای همه افراد وسائل اطاعت از قوانین زندگی را
فراهم نماید وظیفه حقیقی خود را ایفا نمیکند و بنا بر این مستحق دوام
نیست.

اجتماع درعین حال از زندگان و مردگان و آیندگان تشکیل شده
است. هرکس باید در آن جایی داشته باشد زیرا فرد جزئی از اجتماع
است و لسی نه بخاطر يك قرار داد اجتماعی بلکه بدین سبب که زائیده
شده است.

اشراق مذهبی قرون وسطی خیلی بیشتر از راسیونالیسم انقلاب
فرانسه در عمق حقیقت نفوذ میکرد. ساختمان اجتماع تابعی از طبیعت آدمی
است همچنانکه اتموبیل احتیاج به بنزین و روغن و آب و فکر راننده دارد.
احتیاجات انسان خیلی پیچیده تر است و طبیعت نظیر با تنوع بیحد اعمال بدنی
و روانی اوست. ولی انسان مانند ماشین، راننده ای ندارد که مراقب
احتیاجش باشد و باید با تلاش مساعی شخصی خود از دنیای خارج آنچه را
که مورد نیاز زندگی بدنی و معنوی اوست بیرون بکشد.

حقوق آدمی جز مناظرات فکری و انتزاعانی بیش نیست. نمیتوان
آنها را مطالعه کرد و سنجید. بر عکس حوائج انسانی چیزهایی واقعی
است، که میتواند در قلمو و تجربه وارد شود و قابل مطالعه و سنجش است.
وظیفه جامعه اینست که برای هر فرد محیطی مادی و معنوی شایسته
برای ارضای احتیاجات اصلی او فراهم کند زیرا بر آوردن این حوائج
برای پرورش غائی شخصیت او ضروری است. هدف اجتماع باید ایجاد
افراد کاملی باشد و همانطور هر فردی باید در تشکیل يك جامعه کامل
سهم بگیرد.

در برابر احتیاجات طبیعی ، برخی حوائج تصنعی وجود دارد حوائج تصنعی آنهاست که اگر بر آورده نشود آدمی ضرری نمی بیند و از پیشرفت وی نیکاهد مثل احتیاج بنوشیدن مشروبات الکلی و شنیدن وادیو و سینما رفتن و سیکار کشیدن دائمی . تجربه نشان داده است که آدمی برای آنکه بکمال رشد خود برسد درعین حال با آزادی و نظم ، پایداری و تغیر ، مصونیت و خطر ، فعالیت و استراحت استقلال و وابستگی ، سرما و گرما ، شب و روز ، بیداری و خواب ، غذای جسمی و غذای معنوی احتیاج دارد .

همه کس تمایل فطری باین دارد که برخی از حوائجش را بعد افراط ارضا کند . مثلاً احتیاج به آزادی یا غذا یا مصونیت یا آسایش را . ترقیات علم و تکنولوژی ارضای افراطی تمام این حوائج را ممکن ساخته است ولی هر گاه فرد امروزی خود را تسلیم این تمایل کند اخلاقاً و فکراً و بدناً رو با انحطاط می رود . برای آنکه منحط نشود ، آدمی باید حوائج خود را جز در حدودیکه سه قانون اصلی زندگی اجازه میدهد ، بر نیآورد . بدین ترتیب اعمال جسمی و روانی بر وفق ساختمان بدن انجام خواهد شد و آدمی خواهد توانست بخوبی وظیفه انسانی را ایفا کند .

افراد از نظر سن و جنس و عادات بدنی و روانی متفاوتند . برخیها میتوانند از عهده انجام کارهایی برآیند که دیگران کم هوشتر یا جاهلتر یا بی دست و پا تر و یا ضعیف تر از آنند که با انجامشان قادر باشند . برخی برای فکر و بعضی برای عمل ساخته شده اند و بالاخره دسته ای از موهبت فطری فرماندهی برخوردارند در صورتیکه اغلب از اداره خود نیز عاجزند .

اختلاف افراد و احتیاجاتشان ، به جماعات بشری ، صفات مخصوصه آنها را میبخشد . مطالعه آدمیان وجود جهانی دونوع جماعات را نشان میدهد جماعات دسته اول از افراد ناجور (۱) ولی مکمل تشکیل یافته است و به اعضا مختلف دریک بدن زنده شباهت دارد و شبیه با مفهوم اجتماعی است که در آلمان بدست کومیه (۲) و در فرانسه بوسیله پرون (۳) برقرار شد و بدانیها جماعات پیکری (۴) نام داده اند . مثل اجتماع طبیعی خانواده

مرکب از پدر و مادر و کودکان و یا روستا نشینان . مؤسسات صنعتی نیز اگر بشکل اجتماعات پیکری درمیآمد متضمن منافع زیادی بود .
 جماعات نوع دوم از عناصر همجور و نامکملی تشکیل یافته و با اجتماع اعضای شبیه بهم مرادف است مثلا مغزها و معده ها و قلبها و دستها و پانها اجتماع عضوی (۱) نام داده اند . يك کلاس درس و يك گروهان سرباز و جامعه پزشکان و سندیکای کارگران و يك اجتماع مذهبی نمونه ای از آنهاست . گروههای عضوی وقتی مفیدند که با گروههای عضوی دیگر برای ایجاد يك جامعه موزون همکاری کنند . هر گروه عضوی که باغور و خود بینی رشد کند درزندگی اجتماعی همان عملی را دارد که سرطان در بدن انجام میدهد .

افراد گروههای پیکری و عضوی فقط از این نظر مساویند که همگی موجودات انسانند ولی از نظر امکانات ارثی و عادات و سن و جنس و ارزش فیزیولوژیکی و اخلاقی و فکری متفاوتند . معینا اختلاف ظرفیت فردی و اعمال اجتماعی دلیلی بر تفاوت شرافت نیست . معده و مغز نیز برای بدن همچون مغز و چشمها ضروریند . همه اعضا به قلب بستگی دارند و قلب نیز بهمه آنها وابسته است . کارگر درخدمت کارفرما و کارفرما درخدمت کارگراست . دريك اجتماع پیکری کارهای حقیر شرافت کمتری از کارهای خطیر ندارد . در موفقیت يك پرواز ، مهندس و مکانیسین نیز همچون مهارت خلبان سهم دارند .

اجتماع امروزی از عده زیادی جماعات عضوی و پیکری تشکیل شده است . آشننگی آن در عین حال ناشی از ناهم آهنگی این جماعات و تشکیلات وضعف آنهاست . استحکام يك جامعه همچون استحکام يك دیوار با کیفیت مصالح ساختمانی و سیمانی که برای اتصال این مصالح بکار رفته است بستگی دارد به بیان دیگر به ارزش فردی و اجتماعی عواملش .

هر فرد عضو بسیاری از گروههای عضوی و پیکری است مثلا در خانواده و روستا و همچنین در يك مدرسه و يك سندیکا و یا اجتماع حرفه ای یا ورزشی عضو است . بنابراین يك گروه نسبتا قلیل میتواند نفوذ

زیادی روی بسیاری از گروههای اجتماعی داشته باشد زیرا ارزش يك
جماعت طبعیة با ارزش اجتماعی افرادش بستگی دارد یعنی باظرفیت اتحاد
آنان بادیگران .

اگر اقلیت نسبة مهمی از گروهی که بر پایه تشابه منافع و مسئولیت
متکی است باقبول مقررات عقلانی ، اجتماعی بر پایه محبت بنوع بوجود
آورند، موفقیتشان حتمی است . مثل موفقیت خانوادهای که در آن اجداد دور
دست و پدر بزرگان و ویدران و فرزندان با آنکه گروهی از عوامل ناچور را
میسازند معینا بوسیله محبت و همکاری متقابل پیوستگی دارند یا در شهری
که ساکنینش با اتخاذ مشی صحیح از تنقید یکدیگر خودداری کنند و حس کینه
را از میان خود بردارند . کافیست که کارفرما و کارگر پیروی از قوانین اصلی
زندگی را تمکین کنند ، تا آنکه نحوه روابط آنان تغییر یابد . بدین ترتیب
مؤسسات صنعتی بجای آنکه میدانی برای جنگ طبقاتی گردد ، اجتماعی
پیکری (۱) بر پایه مسئولیت و محبت خواهد شد و موفقیتش تأمین خواهد
گشت . زیرا اگر آدمی از روی ناچاری و ترس بد کار میکند ، وقتیکه
خوشبخت باشد و در مؤسسه ای همکاری کند که آنرا مربوط بخود و خود را
مربوط بآن بداند ، کیفیت و کمیت کارش خیلی بهتر خواهد شد . بسیاری
از مسائلی که مدنیت ما با آن روبروست با بکار بستن مقررات عقلانی
زندگی حل خواهد شد زیرا موفقیت زندگی اجتماعی مشروط به ارزش
اجتماعی و شخصی هر فرد است .

فصل هفتم

تعلیم راه و رسم زندگی

☆☆☆

ناتوانی از اداره خود و علل آن (۱)

عصریکه ما در آن بسر میبریم با عدم موفقیت شگفت آور مدنیت
مشخص است .

ما نتوانسته‌ایم زندگی اجتماعی خود را خردمندانه رهبری کنیم و
نمیدانیم که چگونه حاکم بر زندگی فردی خود باشیم . این ناتوانی از
رهبری خود ، مخصوص عصر ماست . انسان خردمند افسانه‌ای شده است .
انسانیکه حقوقش موضوع اعلامیه معروفی است شاید چیزی جز یک مفهوم
انتزاعی نیست که مولود افکار اجداد قرن هیجدهم ماست . گسویی افرادی
وجود ندارند که بتوانند از آزادی بروفق مصالح حقیقی خود استفاده کنند .
در طول تکامل عقل ما را از خودکاری حیوانی آزاد کرده است ولی بنظر
نمیرسد که برای ما آدمیان ، راهنمایی مطمئن تر از غربزه باشد . ممکن است
که ما منحط شده باشیم . آیا معاصرین فیدیا س (۲) و ویرژیل (۳) و
دانته (۴) از نظر بدنی و اخلاقی برتر از ما نبودند؟ ما همه مقررات
نیاکانی را از دست نهاده‌ایم ولی نتوانسته‌ایم بکمک علم زره محکمی برای
زندگی جسمی و روانی خود بسازیم . و در برابر خود بلا دفاع مانده‌ایم .
ناتوانی ما برای کنترل تمایلات و نظم بخشیدن بافکار و بزندگی شخصی و
پرورش کودکانمان ، چون آفتاب روشن است . این شکست نشانه و نتیجه‌ای
از راه و رسم غلطی است کسه در پیش گرفته‌ایم . امروز نیز همچون تمام
بحرانهای بزرگ ، نقابها می افند و چهره حقیقی مردم را نشان میدهد و

روی این چهره ها آثار جهل و حماقت و ضعف را میتوان خواند .
علل ناتوانی ما برای رهبری خردمندانه افکار و احساسات و اعمال
ما چیست ؟ این علل دو ناست . یکی جهل از اصول راه و رسم زندگی و
دیگری ناتوانی از فهم این اصول و اجرای آنها .

محتمل است که دیوانه‌واری عادات امروزی بیشتر از جهل ما ناشی
باشد تا از ضعف قوای روانی . هیچگاه ما را رسم رهبری نیاموخته اند .
تعلیمات مدرسه‌ای کاملا فکری است و به تربیت اخلاقی توجه نمیشود و یا
این توجه ناکافی است . غنی و فقیر ، پیر و جوان ، کارگر و کارفرما بلزوم اتخاذ
مشی بروفق اصول معین و مشابه و همگانی توجه ندارند . معینا فراوانند
کسانیکه اگر تعلیم میشدند باین الزام آشنا میگشتند . نیازی به هوشمندی
فراوان و تعلیمات عالی نیست تا بدانیم که قوانین جاویدان و انعطاف
ناپذیری بر جهان حاکم است که ما نیز محکوم همین قوانینیم و سرپیچی از
فرمانشان خطرناکست و که بهترین وسیله برای جلوگیری از مصائب و
انجام وظیفه انسانی خود ، زیستن بروفق احتیاجات جسی و روانی است .
چنانچه سقراط عقیده داشت . وظیفه با نفع توأم میگردد و رواقیون نیز از
دیر باز میدانستند که باید با طبیعت سازگار شد . اگر اصول و مقررات
مشی عقلانی زندگی در خانواده و مدرسه تعلیم میشد ، محتملا فن رهبری
خردمندانه زندگی بسط مییافت .

معینا شناخت خوبی ، فضیلت نیست . سقراط نیاندیشید از آنجا که
هر کس جوایز منافع است ، با علم بخوبی ، بدی میتواند کرد . زیرا
سقراط برای عقل آدمی بیش از اندازه اهمیت قائل بود . قطعی است که
دانستن کافی نیست که ما را بمشی عاقلانه زندگی عادت دهد .

قابلیت رهبری خود ، شامل عوامل عقلانی و عوامل اخلاقی است .
از یک طرف باید آن اندازه هوشمند بود که لزوم مشی بروفق اصول را
فهمید و از طرف دیگر باید همت کافی برای پیروی از این اصول داشت .
بین ما مقدر از افراد به این سطح روانی میرسند ؟ در واقع همه قادر بتمك
خرد نیستند همانطوریکه همه نمیتوانند قهرمان ورزش شوند . شاگردان
سقراط و زنون و سن توماس د اکن هیچگاه فراوان نبودند .

همانند هدایت يك لکوموتیو یا يك هواپیما ، قابلیت رهبری خود مستلزم خصائلی بدنی و روانیست که برخی دارند و بعضی ندارند . افراد از یکدیگر بوسیله ارزش نیروی فکری و معنوی خود مشخصند . این ارزش ممکن است خیلی بزرگ یا خیلی کوچک باشد . درحالیکه ابعاد بدن مردم خیلی کم متفاوتست مابین اشکال روانی آنان باندازه تفاوت بین يك تپه کوچک و قله اورست اختلاف موجود است .

بلاشک میدانیم که انسان انتزاعی ، انسان فلاسفه و اللهیون ، ذات انسانی ، قادر به اداره خود و مسئول اعمال خویش است . ولی نمیدانیم که عنوان انسان خردمند (۱) تاچه حدودی شامل انسان واقعی میشود . درمشی زندگی ، ما با انسان واقعی سروکار داریم نه با ایده انسان . مهم اینست که ازهم اکنون نه تنها خصایص ذات انسانرا مطالعه کنیم بلکه به بینیم ما بین ساکنین يك کشور معین چقدر از افراد زندگی روانی و فکری و اجتماعی خودرا با موفقیت دنبال میکنند وچه کسانی میتوانند بوظیفه خاص انسانی خود عمل نمایند . هیچ آماری نمیتواند در اینمورد اطلاع دقیقی بدست دهد ولی حتی يك مطالعه سطحی و ناقص برخی ملل و نژادها و فرهنگهای زندگی فردی و اجتماعی آنانرا نشان میدهد . نشانه های این شکست واضح است : الکلیسم عمومی ، پراکنندگی خانواده ، وفور زنهای مطلقه و منحرف ، فراوانی کودکان بی تربیت و معیوب ، خانواده های کم فرزند ، حسد و تشمت کامل در قلب هر گروه اجتماعی ، درخانواده و کارگاه و دفتر و کارخانه و شهر و حتی دانشگاه و بیمارستان و مؤسسات خیریه و نفاق و ناتوانی در مشارکت برای يك امر اجتماعی . این نشانهها معرف آشفنگیهای عمیقی درعقل و احساس و نماینده بدی پرورش فعالیتهای روانیست . قسمت اعظم مردم فی الحال نمیتوانند مشی عاقلانه زندگیرا اختیار کنند .

درمیان ما ، یکدسته از افرادی را میتوان دید که رشدشان ناقص و یامعیوب میماند . امری بدیهیست که بسیاری از مردم امروزی از خردعاریند این مسئله مردمکها هنگام پی ریزی دموکراسیهای بزرگ مطرح نشد .

نه جفرسون و نه فرانکلن و نه دیگر امضاکنندگان اعلامیه استقلال پیش بینی نمیکردند که بازماندگان نشان فکرآ نتوانند از آزادی خود استفاده کنند و جستجوی خوشبختی به اسف انگیزترین مصائب منجر شود . دیدرو (۱) و دالامبر (۲) و هلسوسوس (۳) و دیگر فلاسفه قرن هیجدهم نگاهشان را بروی بشریت واقعی معطوف نداشتند . دوستدار تجربیات ریاضی بودند و بیماریهای روانی را نمیشناختند و اثر دیررس انقلاب صنعتی را روی حالت بدنی و روانی مردم نمیدانستند . بدین ترتیب اجتماعیرا ساختند که در آن کسانی که نمیتوانند زندگی شخصی خود را اداره کنند ، جائی ندارند . مسلك لیبرال بی آنکه بوضع واقعی مردم توجه کند ، بنا شد . امروز مامورد استیلای گروه بربر هائی که مدنیت جدید بوجود آورده است قرار گرفته ایم . بربر هائیکه معایب فکری و عاطفی آنان مانع است که بتمدن بگرایند . باین مسئله خطیر نه فقط علم اخلاق بلکه علم توارث و اوژنیسم و فیزیولوژی و پسیکیاتری باید توجه کند . برای پیدا کردن راه حل باید علل عیوب بدنی و روانی را که جوهره اخلاعات شخصیتند جستجو کرد .

تقایص ارثی - شماره محیطین

بسیاری از افراد بعلت تقایصی که هنگام تولد دارند ، خود را بد اداره میکنند . اغلب دشوار است که این معایب ارثی را از عیوب اکتسابی تمیز داد . زیرا ما درعین حال ساخته و پرداخته ارث و محیطیم . اغلب نفوذ محیط تقایص ارثی را شدت میدهد . مثلاً در بچه های الکلیک ، نقص ساختمان بدنی و روانی، در اثر بینظمی و کثافت و جهل و فقر محیط خانوادگی تشدید مییابد . در طول زندگی معایب ارثی بجای آنکه پوشیده بماند ، تقریباً همیشه بسط پیدا میکند . اغلب میتوان چهره يك شخص را نه تنها با شناسائی پدر و مادر بلکه بااطلاع ازوضع اجداد دور دست وی تشخیص داد . برخی از خطوط صورت و چنانچه گالتون (۴) نشان داده ، بعضی از صفات روحی میتواند چندین نسل خانواده ای را مشخص کند . ضعف فکری

و دیوانگی از این قبیل است. ولی جنایتکاری ارثی نیست مگر در حدودی که همراه بایک عارضه روانی باشد.

فرزند یک دزد یا یک آدمکش کمتر از پسر یک دیوانه قابلیت اداره صحیح خود را دارد. افرادی که عیوب رفتارشان منشأ ارثی دارد در تمام طبقات اجتماع وجود دارند و آنان را در بین اغنیاء و فقراء و روشنفکران و کارگران و دهقانان میتوان یافت زیرا اوژنیزم از تمام اصول دیگر بیشتر فراموش شده است. مردمکها را بوفور در خانواده الکلیکها و سیفیلیسیها و معتادین به مسمومیتهای مزمن میتوان دید و همچنین در نسل ابله های اخلاقی و کودنهای منحرفین فراوانند. ولی در خانواده های دیگر نیز موجودند زیرا معایب عصبی و روانی پناگهان بعد از چند نسل تظاهر میکنند. چنین افرادی حتی پیش از تولد کم و بیش برای رهبری زندگی شخصی خود ناقابل بوده اند.

تیبهای مختلفی در این جمع وجود دارد: افراد سریع التأثر که در برابر مشکلات زندگی کمر خم میکنند یا در برابر هرمانی آزار می بینند و یا بدون فکر و نقشه به عمل میشتابند. افراد متلون که هر روز تصمیمی میگیرند و هیچک را عمل نمیکنند. افراد متشتت و بی اراده که در میان طرحهایی سرگردانند که هیچگاه عمل نمیشود. کسانی که بدقضاوت و همیشه خطا میکنند. اشخاص تبدیلی که در خود موضعی خود بیحرکت مانده اند. حسد ورزایی که فقط به انقراض دیگران قانعند، ابلهان اخلاقی که با عیوب عاطفی خود مشخصند و همچنین جمع کنیری از ناتوانان و ناقصین و نیمه بیمارانی که ترس آنان را شرور میسازد.

بالاخره چنانچه میدانیم فراوانند کسانی که سن روانی آنان هیچگاه از ۱۰ یا ۱۲ سال نمیگذرد. بلاشک این نقص تا حدودی منشأ ارثی دارد ولی نمیتوان تعیین کرد که ناچه اندازه این نقایص ناشی از ساختمان سرشنی بدنی و شعوری و تاچه میزانی منسوب بعاتدات ناپسند اکتسایست معهدا باید مطمئن بود که تیبهای افراطی ضعف عقل و اختلال روانی و گنگی و شرارت معرف عیوب ارثی جسم و جانست.

درجات متعددی در عجز اراده خود وجود دارد. نحوه زندگی قسمت قلیلی از مردم چنانست که برای اکثریت خطرناکست. این دسته بکلی از اداره آزادانه خود عاجزند و جمع دیوانگان و جنایتکارانی را تشکیل میدهند که جمع آوری آنان ضروریست. دسته دوم کسانی هستند که از نظر بدنی و روانی نواقصی دارند و با آنکه خطرناک نیستند معینا سرباری برای اجتماعند. افراد غلیل و مسلول و بیکار و کسانیرا که بامحیط توافق پیدا نمیتوانند کرد، باید جزو این دسته قرارداد.

افراد يك دسته سومی وجود دارد که میتوانند زندگی مادی خود را تأمین و اداره کنند ولی بعلت فقدان حس اخلاقی و مخصوصا با سخن چینی و دروغگوئی خود موجب تشمت و بینظمی در اجتماع میشوند. چنین افرادی را بین اغنیاء و بینوایان و کارگران و کارفرمایان و ورزشکاران و پروتستانها و کاتولیک ها و یهودیان و در تمام طبقات اجتماع میتوان دید.

بین کسانی که از عهده انجام قسمتی از وظایف انسانی خود برنمیآیند نمیتوان دانست ناچه اندازه قربانی معایب ارثی یا مفاسد تعلیم و تربیت محیط خود شده اند. چنین اشخاصی خیلی از کسانی که بعلت عجز کامل از اداره زندگی در زندانها و بیمارستانها، بسر میبرند، برای اجتماع خطرناکترند.

میزان کسانی که بعلت نقایص ارثی نمیتوانند بروفق اصول زندگی رفتار کنند چه اندازه است؟ هیچگونه آماری از بازماندگان سیفیلیسیها و کودکان الکلیکها و ناقص عقلا و ابلهان اخلاقی و دیوانگان در دست نیست.

آمارهای آمریکائی نشان میدهد که ۴ تا ۵ درصد افراد مستعد بروز عوارض روانی اند و ۳ درصد آلودگیهای جنائی دارند بدون آنکه شماره ناقص عقلا بحساب آید. بنابراین در آمریکای شمالی از هر هزار نفر لافل صدتن نمیتوانند از مقررات اخلاقی زندگی پیروی کنند. در کشور ما (۱) آماری در دست نیست که حتی خیلی تقریبی بتوان شماره معلولین ارثی را تخمین زد ولی میدانیم که شماره دیوانگان در اینجا کمتر از آنازونی نیست.

در هر حال بسیاری از نقایص مردم ما ارثی نیست و معمولا خیلی بیش از نصف مردم زمینه ارثی شایسته برای پیروی خردمندانه از اصول زندگی دارند.

عجز اکتسابی برای مشی عقلانی - علل آن - خطای تعلیم و تربیت

بسیاری از افراد با آنکه صفات ارثی خوبی دارند معینا از اداره زندگی خود بعلت معایب اکتسابی عاجزند که وخامتشان کم از عیوب ارثی نیست. این نقایص از بدی شرايط آبستنی و زایمان و رشد کودک و حملات باکتریها و ویروسها و اسپيروکت سیفلیس و مسمومیت با الکل و مسموم دیگر وعادات ناپسندی که از آغاز کودکی گریبانگیر کودکان است ناشی میگردد. معمولا ۲۵ درصد از موارد بلاهت، نتیجه وقفه یا اختلالات رشد مغز در طول زندگی جنسی باهنگام زایمان و یا در نخستین دوره کودکی است.

پرورش شعوری و ابدیه بشریت جسمی است بدین سبب اختلالانیکه در طول کودکی یا جوانی در ساختمان غده داخلی و دستگاه عصبی بوجود میآید همیشه بروی شعور منعکس میشود. در مناطق مسکونی مرتفع آلپ و هیمالیا و حتی در گران لاک از زونی فقدان بد از رشد تیروئید جلو گیری میکنند و کودکان به بلاهت تیروئیدی مبتلایند.

تعادل دستگاه عصبی وحدت و موزونی فکر را اندازه زیادی به ترکیب مواد غذایی در دوران تشکیل مغز و غده بستگی دارد. مثلا فقدان وینامینها و نمکهای معدنی و با کفایبی و با بدی مواد پروتینیکی محصلا علت برخی از نواقص فکری و اخلاقی است.

بدیهی است که دستگاه عصبی و اندامها و شعور کودکی که با قهوه و نان سفید و فند و شیرینی جات و گاهی الکل تغذیه شده ناگزیر معیوب خواهد بود. همانطوری که اختلال تعادل فسفر و کلسیم در بدن سبب پیدایش بیماری راشیسیسم میشود، فقر غذایی دوران کودکی نیز برای همیشه آثاری روی جسم و جان فرد باقی میگذارد.

برخی عادات فیزیولوژیکی و روانی وجود دارد که اثرش بروی شخصیت اجتماعی نسندي است. بهمان آسانی که عادت براه رفتن در تماس پای

کودک بزمین حاصل میشود ، این عادت نیز از برخورد با اجتماع امروزی نتیجه میگردد . مثل عادت به آسایش طلبی ، وحشت از تغییرات جوی و از سرما و گرما ، کراهت از تلاشهای بدنی و اخلاقی باستثنای موارد ورزش . همچنین عادت به تشنگی و بیدقتی ، عدم مسئولیت اخلاقی و باوه گویی و بالاخره بی نظمی در تمام تمایلات : تغذیه مفرط یا ناکافی و یا بد ، خواب زیاد یا خیلی کم ، ارضای افراطی یا منحرف میل جنسی ، زیاده روی در شرب الکل . جوانان بالغ اجتماع عموماً یا بیپوشی و خود خواهی و غرور خود و عجز از درک حقیقت ، مشخصند . فکرشان محدود و دقیق و انتزاعی است و جز در مواردیکه نفعی در آن باشد ، بواقعیّت توجه ندارد . خودنمایی و غرور بیحد است . بدینجهت هر قسم پیشرفت اخلاقی غیرممکن شده است .

مردم هیچگونه توجه بمعنای حوادیکه مدنیت را سرنگون میکنند ندارند و درحالیکه دنیا در اطراف آنان و درآنان بروی هم مبریزد فقط بخوردن و نوشیدن شراب و به سبگار فکر میکنند و همچون زندانی محکومی دریک بنیادگاه ، درخویش محصور مانده اند و امید فرآزان خبیی کم است .

معهدا در افراد مسن تر ، تپسهای آگاه تر و هوشیارتر و فمیده تری را میتوان یافت که حقیقت را می بینند و خوب و بد را تشخیص میدهند ولی نه له و نه علیه هیچیک تصمیمی نمیگیرند و مانند فرشتگانیکه دانته در نخستین حد دوزخ دیده بود که نه از خداوند اطاعت و نه عصیان میکردند ، بیطرف باقی میمانند . در حصیعت اینان ضعف اخلاقی دارند و جزو طبقه مردمکها قرار میگیرند . این افراد از رهبری عاقلانه خود عاجزند و غفل و شجاعت کافی برای اطاعت از قوانین زندگی ندارند .

قابلیت رهبری صحیح - ندرت انسان خردمند (۱)

در میان گله های کثیر افراد منحنط و فاسد و ابله ، معهدا افراد فراوانی که قادر به ادا زه صحیح خویشند ، بسر میبرند . اینان در وحله کودکانی هستند که عوامل ارت خوبی دارند و بعد افراد

بالتی که سالم مانده‌اند و بخصوص کسانی که در سن کهولت هنوز طراوت و تربیت پذیری جوانی را حفظ کرده‌اند. اقلیت قابل توجهی از مردم در شهرها و قصبات سنن شرافت و اخلاق و دلیری را حفظ کرده‌اند. حتی در میان خانواده‌هایی که بالکلیم و سیفیلیس وسل و تقص عقل آلوده شده‌اند، افراد طبیعی می‌توان یافت. محتمل است که انحطاط امروزی درمان ناپذیر نباشد زیرا بیشتر محصول ناتوانی فرد بعزت نفوذ سوء محیط است تا يك عارضه ارثی. به بیان دیگر نتیجهٔ دژنراسانس نژاد نیست. با آنکه مدنیت ماسخت بخطر افتاده، معینا و وضعش بیشتر از مدنیت رومیها در نخستین قرون مسیحیت، نومیدکننده بنظر نمی‌رسد.

در آن عصر دودمان بنیان‌گذاران امپراطوری بسرعت از میان میرفت و جایشان را غلامان رومی می‌گرفتند. برعکس انحطاط مردم امروزی مخصوصاً ناشی از عادات زندگی و افکار آنهاست. بلاشك در فرانسه نیز همچون انگلستان جدید مردم معیوب وجود دارد. قریب یقین خصائل ارثی در برخی از شهرهای برتانی (۱) که بهمخونی والکلیم وسل و سرطان آلوده شده دیگر اجرا نخواهد شد. معینا اصله‌های پرمایه‌ای نیز وجود دارند. که تکثیرشان ممکن است. بسیاری از کودکان هنگام تولد استعداد های بدنی و روانی نیاکانی را با خود دارند.

در روشنائی صبح زندگی خود، کودکان انسانی بر وفق قوانین طبیعی بخوشی بزرگ میشوند و گاهی قبل از آنکه بوسیله خانواده و مدرسه تغییر شکل دهند، شور و شوقی دارند و مستعد دوست داشتن و فداکاری در راه يك ایده آلود. شجاعت در آنان طبیعی است. باسانی عادات تازه را فرا می‌گیرند و از راستگویی ترسی ندارند و هیچ چیز نمیتواند مانع پیروی آنان از قوانین جاویدانی زندگی شود. بدینجهت تصمیم به تغییر وضع طبقه جوان يك کشور از نظر مسائل اصلی انسانی، امری موهوم نیست.

نسبت مردمیکه امروز لایق عنوان انسان خردمندند، چقدر است؟
تهیه آماری از افرادی که مشی صحیحی در زندگی دارند ممکن نیست.

نه موفقیت در معاملات ، نه شایستگی در امور سیاسی ، نه علم و نه دلیری نشانه آن نیست که کسی میتواند زندگی خود و دیگران را باخرد اداره کند . ما محکهای مطمئنی برای تمیز سجا یا و قضاوت و تعادل عصبی و حس اخلاق و استحکام فکری در دست نداریم . بلا شك سنجش سن روانی (۱) فایده زیادی در بردارد و با آن میتوان افراد ناقص عقل را که از اتخاذ مشی صحیح در زندگی عاجزند باز شناخت . از طرف دیگر نیروی فکری عالی و همچنین قبولی در آزمایش های سخت نیز نشانه خردمندی نیست .

بین افراد اختلافات بزرگی وجود دارد که موقبت یا شکست در زندگی آنها را آشکار میکند . میگویند که اگر بنا گهان چند صد تن از ساکنین شهر نیویورک را بر بایند و مخفی کنند ، امور این شهر عظیم کاملا فلج میشود . شماره کسانی که میتوانند خود و دیگران را رهبری کنند بلا شك خیلی کم است . آنقدر کم که خرد بروی سطح زمین گم شده بنظر میرسد .

ولسی آیا دچار توهمی نشده ایم ؟ آیا دنیا در گذشته از امروز خردمندتر بود ؟ و آیا شماره افرادی که امروز از اداره خود عاجزند از قرون وسطی و قرن هیجدهم بیشتر است ؟

محملا ادوار قهرائی مدنیت از دیگر اعصار بعلت و فور انسانهای بیحاصل مسخص است و فرد زبده در میان کنسرت ضعفا و معیوبین پایمال میشود . شاید برخی از ادوار تاریخ با پیدایش افرادی که حقیقه قادر به رهبری خویشند منمایز است . ملا عهد پریکلس و عهد بنای روم و کاتدرالها . همچنین اگر توماس جفرسون آمریکاییان هم عصر خویش را لایق آزادی نمیدید ، اعلامیه استقلال را نمی نوشت . همچون جانوران زمین و آسمان ، انسان خردمند نیز در برابر پیشرفت مدنیت ، روی بر تافته است .

فصل هشتم

تعلیم اصول زندگی

صفت اختصاصی این تعلیم - سر مشق لازم است

رهبری خویشتن، کار عقل و سنجایاست . ابتدا شناسایی مقررات زندگی را ایجاب میکند و سپس به اراده پیروی از این مقررات و کسب عادات روانی و بدنی بوجوب آنها ، نیازمند است . برای رهبری خردمندانه زندگی ما ، يك کارآموزی در عین حال تشویکی و عملی ضروری است . همانند توله سگها ، در کودکان انسانی نیز باید از پرورش و احساسات كلك گرفت .

همانطوریکه تاریخ طبیعی و جغرافیا و دستور زبان را تدریس میکنند ، تعلیم مقررات راه و رسم زندگی و مبانی علمی آن آسان است . هر معلم خوبی در این امر موفق میشود . ولی برای آنکه کودکان این مقررات را اجرا کنند ، روش دیگری باید بکار رود . همانطوریکه نمیتوان با حضور در يك درس آئوردنامیک ، خلبانی را آموخت ، با استماع درس های اخلاق و سوسپولوژی نیز نمیتوان طرز هدایت زندگی را یاد گرفت . فقط عمل میتواند سبب بسط رفلکسهائی شود که در هر موقعی خود بخود ما را براه صحیح هدایت کند . اطاعت از قوانین زندگی برای آنکه کامل باشد باید بصورت فطری درآید . کسبیکه از آغاز زندگی بشناخت خوبی و بدی عادت کرد ، در تمام عمر انتخاب خوبی و پرهیز از بدی برای او آسان خواهد بود و همانطوریکه ارآتش دوری میکند ، از بدی نیز می پرهیزد و قول شکنی و دروغگوئی و خیانت بنظر او نه تنها اعمالی ممنوع بلکه غیرممکن میآید . برای بسط این واکنشها در فرد ، محیطی ضروری

است که در آن اصول اخلاقی قطعاً و دائماً مورد توجه باشد. فقط وجود سرمشق است که مقررات زندگی را در ذهن خطور میدهد. انسان نیز همچون میمون تمایل غریزی به تقلید دارد و نی بد را خیلی آسانتر از خوب تقلید میکند. کودکی طرز فکر و عمل افرادی را که میشناسد و یا شرح حالشان را میشنود و میخواند، فرا میگیرد. و سرمشق خود، رفقا و استادان و پدر و مادر و بخصوص ستاره های سینما و شخصیت های حقیقی یا فرضی را که در روزنامه ها و مجلات میخواند، قرار میدهد. بگفته فلون (۱) « در این مراسم تقلید کودکان، اگر آنان را بدست افراد بی فضیلتی بسپارند معایب یحدهی بیار خواهد آمد » فقط کسانی مربی خوبند که بآنچه میگویند معتقد باشند و عمل کنند.

بدینجهت است که تکنولوژی زندگی محیط خاصی را ایجاد میکند. به بیان دیگر یک گروه اجتماعی نیازمند است که در آن مقررات فکری و فیزیولوژیکی و اخلاقی راه ورسم زندگی بشکل عادی اجرا شود. این محیط را، نه خانواده و نه مدرسه نتوانسته اند ایجاد کنند زیرا پدران و مادران و معلمین، خود همیشه به قوانین زندگی احترام میگذارند.

امروز وظیفه مدرسه تاحد پرورش کم و بیش سطحی قوای فکری کاهش یافته است. بسیاری از علمای تربیتی بغالتهای غیر عقلانی روان بخصوص حس اخلاق و حس جمالی توجه ندارند. مساعی فراوان تعلیم و تربیت امروز مخصوصاً به جنبه فکری و اجتماعی متوجه است. در مدارس مونتسوری (۲) و آموزشگاههاییکه بموجب اصول جان دیویی (۳) و تکرولی (۴) یا بروفق طرح دالتون (۵) اداره میشود، وسائل فراوانی برای پرورش فردیت کودکان درهرسن موجود است معبداً اکثر این کودکان نمیتوانند بعدها وظایف طبیعی خود را در جامعه ایفا نمایند.

گفته شگفت آور اینکه جوانانیکه امروز ناظر ازهم باشیدن مدنیتند محصول مدارس جدیدند. کم سواد و زرتنگ و معیل و دغل و عاری ازسجایا و حس اخلاقند. آیا این عیوب نشانه نقص بزرگی در روش تعلیم و تربیت

۱ - Fenelon ۲ - Montessori ۳ - J. Dewey ۴ - Decroly

۵ - Dalton

نیست؟ بطور مثال آیا چقدر از علمای تربیتی به پرورش اراده و تملک نفس میپردازند؟

خانواده بطور کلی محیط تربیتی رقت انگیزی شده است زیرا پدر و مادر امروزی از روانشناسی کودک و دوره جوانی اطلاعی ندارند و بیش از حد لزوم ساده لوح یا عصبانی یا ضعیف و یا خشن‌اند و شاید بسیاری از آنان معایبی بکودکانشان می‌آموزند و قبل از هر چیز به مشاغل و امور و سرگرمیهای خود می‌پردازند. فراوانند کودکانیکه در خانه و خانواده خود مناظری از بی‌ادبی و مجادله و خودپسندی و بدمستی را می‌بینند و بسیاری اگر در خانه خود ندیده‌اند از دوستان خویش آموخته‌اند.

بدون مبالغه میتوان گفت که بسیاری از پدران و مادران امروزی، از هر طبقه که باشند، بیش از حد به تربیت کودکان خویش جاهلند. مدارس نیز هنوز نمیتوانند وظیفه آنانرا ایفا کنند. زیرا آموزگاران نیز رفتارشان بهتر از پدران و مادران نیست. همانطوریکه مونتسنی (۱) تعلیم میکرد، کودکان نه فقط بدستور و گفتار بلکه مخصوصاً به نمونه و سرمشق احتیاج دارند.

خلاصه آنکه نه مدرسه و نه خانواده، امروز نمیتوانند راه و رسم زندگی را بکودکان بیاموزند بدین سبب است که در جهره طبقه جوان همچون درآینه‌ای اثر بی‌لیاقتی مریان منعکس شده است. تعلیم و تربیت عملاً بآمادگی برای امتحانات و بتمرین ساده حافظه منحصر گشته است و بدین ترتیب جز چارپایی بر او کتابی چند، نمیرورد. با چنین پرورشی جوانان نمیتوانند واقعیت را درک و وظیفه طبیعی خود را ایفا کنند.

ساختمان محیط تربیتی - مدارس برای معلمین

و پدران و مادران

تکنیک تعلیم اخلاق و استیتک و مذهب، خیلی با تعلیم فکری متفاوت است زیرا تشخیص خوب و بد و برخورداری از تملک نفس و جمال دوستی و خداپرستی، از آشنائی به دستور زبان و تاریخ و حساب فرق زیادی دارد.

این تعلیم عملی اصول زندگی جز در محیط تربیتی خاصی ممکن نیست . یعنی در یک گروه اجتماعی که طبقه جوان خود بخود آنچه را ضروریست بیاموزد .

چگونه میتوان چنین محیطی ساخت ؟ در میان انحطاط اخلاقی امروز این امر نصیبی بس خطیر است . معیناً میدانیم که « گروههایی ، هرچند هم معدود ، میتوانند خود را از نفوذ شوم اجتماع عصر خود با قبول اصولی شبیه بقررات نظامی یا مذهبی برکنار دارند (۱) . »

بنابراین کسانی که میخواهند با ترك عقاید قرن هجدهم و تخیلات شاعرانه ژان ژاک روسو و علوم اجتماعی ناقص دورخیم (۲) و دیوئی و اصول لیبرالیسم و انحطاط اخلاقی امروز ، اصول متنی صحیح زندگی را اختیار کنند ، باید بدورهم جمع شوند . بالاخره بروی چنین جماعتیست که حکومت مینوانند برای ایجاد یک محیط تربیتی شایسته ، تکیه کنند زیرا فقط یک حکومت قدرت مسلم برای کمک درحسن جریان امور تعلیمی مردم دارد . توافق محیط اجتماعی با ضرورت تعیینه و تربیت در وحله اول مستلزم تصفیه پرده‌آینه‌ایست . سانسور منظم سینماها و رادیو و بستن بسیاری از دانشگاهها و بارها و میخانه‌ها و تحولی در وضع مطبوعاتیکه مورد مطالعه کودکان و جوانان قرار میگردد از آنجمله است .

حکومتها دیر زمانیست که مصرف گوشت چهارپایان مبتلا به سل و سیاه زخم و مسمی را غدغن کرده‌اند . امروز نیز باید طبقه جوان را علیه الکلیسم و سیغیلیس و بیماریهای روانی که از قلمها و رادیو و روزنامه‌ها و مجلات سرچشمه میگردد محافظت نمایند . وقتی این تصفیه انجام شد باید به تعلیم پدران و مادران و معلمین پرداخت .

معلمین و پدران و مادران ، عموماً حسن نظر دارند ولی اغلب بعلت جهل خود ، خطا میکنند . بایستی ازهم اکنون پدران و مادران آینده را از یک طرف و معلمین فردارا از طرف دیگر با روش صحیح زندگی و تربیت کودک آشنا کرد . پرورش گوسفندان و پرندگان خیلی از تربیت فرزندان آدمی آسانتر است . معیناً کسیکه میخواهد پرورش چهارپایان

بپردازد ، باید مدتی را در يك قریه یا يك آموزشگاه کشاورزی تعلیم بگیرد و هیچ فرد عاقلی با مطالعه مجلات و کتاب حساب یا فلسفه خود را آملده این کار نمیکند . معهدا این دیوانگیرا امروز دختران جوان یعنی مادران فردا میکنند و بسیاری از آنان چیزی خارج از برنامه درسی نمیدانند و باجهل کامل ازوظایف زنی ، باستانه زناشوئی پامیگذارند . بدیهیست که مدارس خاصی برای آشنا کردن دختران جوان بوظایف اجتماعی آنان ، ضرورت دارد . مدارس که در آن واقعیات زندگی و طرز پرورش صحیح کودک را بیاموزند .

چنین تعلیمی مستلزم چندسال صرف وقت است و هیچگونه شباهتی با تعلیماتی که امروزه در مدارس فنی و یا آموزشگاههای تربیت کودکان میدهند ، ندارد . در حقیقت باید پرورش متعادل فعالیتهای حیاتی زن ، بدنی و روانی هر دو ، بپردازد . فعالیتهائی که باید کمتر از مردها پرورش نیابد ولی اختصاص این دو یکی نباشد زیرا در نوع انسان ، ساختمان بدنی و روانی زن و مرد ، یکسان نیست . اتخاذ يك قسم روش تربیتی برای پسران و دختران يك نظریه بی اعتبار قدیمی و باقیمانده ای از دوره مافیل علمی تاریخ بشریت است .

مردم عصر رنسانس ، درباره مسئله تعلیم و تربیت ، نظری عمیق تر و درست تر از علمای تربیتی قرن بیستم داشتند . اراسم عقیده داشت که زن باید درعین حال برای خود و برای شوهر و برای کودکانش تربیت شود . وظیفه او تنها شیردادن نوزاد نیست بلکه باید بمراحل اولیه تربیت کودکان بپردازد و بآنها راه و رسم زندگی را بیاموزد . رابله میگفت که جسم و جان و عشق جدائی ناپذیرند . «علم بدون وجدان چیزی جز ویرانی روح نیست»

تربیت جامع فرد

پرورش جامع فرد مستلزم آنست که در هر کودک مجموعه امکانات ارثی یعنی زیبایی ، نرمی و نیروی بدن ، هوش ، اراده ، حس اخلاق ، حس جمالی ، حس مذهبی ، ظرفیت تلاش ، شادی زیست بهترین وجهی رشد کند . تمام این فعالیتها بیکدیگر وابسته اند . مثلا عضلات بدون کمک

دستگاه عصبی و قلب و خون و ریه‌ها و اندامهای دیگر نمیتوانند منقبض شد. سلولهای مغزی برای کار طبیعی خود، بتمام بدن احتیاج دارند. این خون است که تمام ترشحات بافتها را درخود میگیرد و آنها را بغز میبرد. ولی انقباض عضلات نه تنها بهمکاری خون و دستگاه عصبی، بلکه بیک عامل غیر فیزیولوژیکی یعنی اراده نیز محتاجست.

ظرفیت تلاش، مخصوصاً اگر این تلاش متمادی است، ناشی از سجایاست. فعالیتهای اخلاقی و فکری و غددی بیکدیگر هم بسته‌اند. موادی که غدد فوق کلیوی و هیپوفیز و تیروئید میسازند، مغز پاستور را برای اکتشافاتی آماده کردند که طلیعه عصر جدیدی در تاریخ بشریت است. تیز هوشی و فروغ تصور و ایمانیکه کوههای گرانبار را تحمل میکند، درعین حال محصول غدد مترشحه داخلی و کیفیت و شماره سلولهای مغزی است. مختصر کاهش مقدار آهن و مس و کلسیم و منیزیم و منگنز و فلزات در خون و هومورها، تعادل عضوی و روانی را بهم میزند. نیرو و سرعت و چابکی و طافت عضلات از توافق دستگاه عصبی و هوش و سجایا ناشی میشود. اما حس اخلاق درعین حال به غدد داخلی و عقل و بسط حس جمالی و حس مذهبی وابسته است. خلاصه آنکه برای حسن اجرای خود، هر عمل به اعمال دیگر نیازمند است. بنابراین تعلیم و تربیت قلمروی وسیعتر از آنچه دورخیم گمان میکرد دارد و در واقع مستلزم عمل مداوم و شیرین و قوی مربی روی احساسات و عقل و جسم شاگرد است. بدین ترتیب افکار معلم مثل آبی که در شنزار فرو رود در عمق بافتها و هومورها و روان کودکان آدمسی نفوذ میکند.

چگونه باید استعدادهای ارثی هر کودک را بنحو کامل پرورش داد؟ بطوریکه میدانیم بدن درطول نمو خود، ممکن است در قالب پنج نوع عوامل طرح بپذیرد. نخست عوامل فیزیکی مثل سرما و گرما و آفتاب و باد و باران و مخصوصاً تغییرات این عوامل دوم شیمیائی که در مواد غذایی و آشامیدنیها وجود دارد. سوم عوامل فیزیولوژیکی که شامل نظم در تغذیه و تخلیه روده‌ها و خواب و اعمال عضلانی و بدنی و همچنین تلاش لایشر دستگاه تطابقی و تلاش ارادی در کارهای دستی و ورزش

میگردد. چهارم عوامل فکری که بعد آنها کودک راه آموختن رامیآموزد به بیان دیگر میآموزد که چگونه نگاه کند، چگونه بیاد بیاورد، چگونه بیندیشد، چگونه قضاوت کند و چگونه باحقیقت تماس بگیرد. پنجم عوامل اخلاقی. قبل از هر چیز نیروی اراده و تملک نفس و همچنین پاکی و درستی و ادب و شرافتمندی و اطاعت و شجاعت و اراده تلاش و تمیز خوبی و بدی. هیچگاه مربی نباید بمصرف یکدسته از این عوامل اکتفا کند. زیرا مثلاً در تأمین قدرت و مقاومت عضلات، عوامل اخلاقی نیز همانند عوامل شیمیائی و فیزیولوژیکی مؤثرند. تعالی روانی بدون استمداد از تمام عوامل رشدی غیر ممکن است. مهم اینست که این عوامل در پرورش کودک مرتباً، روزانه از سنین کوچکی مورد توجه باشد و در واقع از فردای روز بعد از تولد بکار رود.

باین دلیل است که مادر باید خیلی بیشتر از معلم با مکانیسم های پرورش کودک و طرق استعمال آنها آشنا باشد.

هر کودک سالمی میتواند مقررات فیزیولوژیکی و روانی و اجتماعی مخصوص سن خود را فرا بگیرد. واضح است که نمیتواند مبدأ و طبیعت این مقررات را بشناسد زیرا قوه مدر که کم کم و بعدها در او پیدا میشود. در آغاز عمر، کارآموزی زندگی یکنوع پرورش ساده است. ولی پرورش موجودات کوچکی، که دوست دارند با آنان عاقلانه رفتار شود. همانطوریکه جان لوک (۱) نیز توجه کرده بود، باید دلایل و براهینی درخور فهم کودک بکار برد. مثلاً کودک باسانی میفهمد که برخی کارها خوش آیند پدر و مادر نیست و همچون توله سگ سرزنش و یا ستایش کسی که دوست دارد در او مؤثر است.

وقتی که ساختمان ارثی او خوب باشد، کودک را باسانی میتوان بوسیله احساس هدایت کرد چنانچه او گوست کنت (۲) میاندیشد، این تعلیم متوجه مادر است.

ولی چون کودک قضاوت نمیتواند کرد، باید قطعاً محکوم اراده پدر و مادر باشد. تعلیم مقررات زندگی در آغاز کاملاً جنبه عملی دارد.

بدین منظور کسودک باید با مشاهدات تجربی مرز بین مجاز و ممنوع را بشناسد و سپس خوبرا از بدی تمیز دهد. بعدها باید با مفهوم قانون و وظیفه و با تفکر و عمل درزندگی روزانه بروفق اصول قطعی و تمییرناپذیری آشنا شود.

ولی قبل از آنکه قوممیزه باندازه کافی برای درک اصول و مقررات راه و رسم زندگی رشد کند، بایستی ساختمان فیزیولوژیکی و روانی کسودک پیشرفت کافی کرده باشد. فی الواقع باید درنخستین دوره کودکی بدین و شنیدن و بوئیدن و بسودن و چشیدن تربیت پذیرد.

درهمین هنگام است که باید مهارت بدی و مقاومت عصبی و مبارزه باعصبانیت و تعلیم تملك نفس و کشش ارادی و ظرفیت تلاش بسط یابد. بگفته اراسم (۱) ما هر آنچه را دوست داریم بطیب خاطر یاد میگیریم. کسانی که درپرورش دامهای اهلی و یا کسودکان انسانی تجربه دارند بحقیقت این امر آشنایند. در تربیت کسودک همانظوریکه فنلون حکیم تعلیم میکرد باید شادی و حوشی مشرف بر همه چیز باشد.

افراد آدمی در هر سنی که باشند، بوسینه احساس بیشتر از منصف به جنبش در میآیند و از قوانین دشوار زندگی اگر آنها را معرف اراده خداوندی بدانند نه يك نیروی ناینا، با میل بیستری اطاعت میکنند و با تجربه معلوم شده است که خیلی بهتر از يك شخص پیروی می نمایند تا يك اصل.

قوانین طبیعی حفظ زندگی و بقای نسل و تعالی روانی اگر چون مشیت خداوندی در نظر آبد قدرت و نفوذ بیشتری پیدا میکنند.

در واقع برای کسودکان سخن از الهیات و وظیفه گفتن بیفایده است ولی بایستی بروفق اندرز کانت (۲) از آغاز زندگی، خداوند را چون پدری نوانا و نامرئی بایشان معرفی کرد که مشمول عنایات او هستند و مینوانند بانمایش بسوی او روکنند. واقعترین طریق سایش خداوندی تمکین از اراده اوست و اراده خداوندی براین جاریست که زندگی کسودک نیز چون بالغ متی صحیحی داشته باشد.

حس استیتیک قرابت زیادی باحس مذهبی دارد و جمال نیز چون عرفان قدرت تربیتی بزرگی را داراست و هنگامیکه شکل فداکاری و قهرمانی و عصمت بخود میگیرد، آدمیرا بسوی قلل انسانیت میکشاند. این جمال است که بزندگی معنا و شرافت و شادی میبخشد. باید بکودکان نشان داد که هر نوع زندگی حتی محقر و سخت اگر پرتو ایدآلی از جمال و عشق بخود بگیرد درخشان میشود.

احیای مدارس - مریان پرورش جامع

از هم اکنون باید مسئله احیای تعلیمات عمومیرا مورد نظر قرار داد دبستانها، دبیرستانها و دانشکده ها نتوانسته اند مردان و زنانی تربیت کنند که بخوبی از عهده رهبری صحیح زندگی برآیند. تمدن غرب بسوی انحطاط گرائیده زیرا نه مدرسه و نه خانواده، و فوق بتهیه مردمی واقعاً متمسک نشده است.

شکست تعلیم و تربیت امروزی، با کمبود پدر و مادر فهمیده از یک طرف و با اولییتی که مریان برای مسائل فکری قائلند و فهم ناکافی ایشان از مسائل فیزیولوژیکی و بی اعتنائی با اصول اخلاق از طرف دیگر بستگی دارد. بلاشک تربیت قوای فکری حائز کمال اهمیت است زیرا ما در تمام جنبهها با اطلاعات نوینی احتیاج داریم ولی باید پرورش فکری را، نه با گرانبار کردن برنامههای درسی، بلکه با بهبود وسائل آموزشی تسهیل نمود. از طرفی حوادث سالیان اخیر نواقص طبقه جوان را که از مدارس و دانشگاهها بیرون آمده اند، بخوبی نشان داده است. وقتی اجتماع از هم میپاشند بسط علم و ادبیات و هنر و فلسفه چه سودی دارد؟

برای آنکه تمدن ما زندگی خود را ادامه دهد باید همه کس خود را آماده زیستن کند ولی نه برحسب ایده اولوژیها بلکه بروفق نظم طبیعی اشیاء. بنابراین بایستی بجای تعلیم منحصرأ فکری، تعلیم جامع را جایگزین کرد. به بیان دیگر بایستی تمام امکانات اثری را بفعالیت و ادانت و فردی را که بدین ترتیب پرورش مییابد به واقعیات جهانی و اجتماعی واقف کرد.

ولی ما امروز مریانی برای تعلیم و تربیت جامع در دست نداریم لذا قبل از هر چیز مدرسی برای تربیت چنین مریانی ضرورست که در آن اصول مشی صحیح زندگی و مقررات و تکنیکهای آن تعلیم شود. این مدارس همچین، مراکزی برای تحقیقات تپ شناسی انسان و فیزیولوژی و پسیکوتکنی و تهیه روشهای جدید تربیتی خواهد شد.

مریانیکه چنین بار آمدند دو قسم ماموریت دارند. برخی بآموز گاران دیگر اصول تربیت جامع را که هنوز از آن بی اطلاعند، تعلیم خواهند کرد و بعضی در دبیرستانها و دانشکده ها بتربیت جوانان خواهند پرداخت. مهم اینست که اولویتی را که امروز برای مسائل فکری قائلیم نه برای امور معنوی و نه برای مسائل فیزیولوژیکی بعد افرراط قائل نشویم. وظیفه چنین معلمی آنست که موجودات کاملی بوجود بیاورد. ابتدا باید فهرستی از استعدادهای شاگردان خود بکمک محکهای خاصی تهیه کند و آنان را بر حسب معلومات زیستی - تپیی طبقه بندی نماید و در هر کس تا آنجا که امکانات ارتیش اجازه میدهد، ادب و تمدنک نفس و میزان کوشش و درستی و حس جنالی و حس مذهبی و رسوم دلیری و قهرمانیرا بسط دهد و در عین حال همیشه با پزشکان و استادان تربیت بدنی و پرورش فکری و هنرمندان و روحانیون حقیقی و با اولیاء شاگردان در تماس باشد و بالاخره اثر این عوامل مختلف را چنان توجیه کند که از هر کودکی موجود متعادلی ساخته شود. چنین معلمی، مدیر حقیقی مدرسه است.

در چنین مهد آماده ای، اصول راه و رسم زندگی باسانی کاشته و شمر ثمر میسود. اجتماع امروزی به پرورش متمدین حقیقی و افراد با شهامت و متعادل و با انضباطی احتیاج دارد.

بلاشک وجود متخصصین بزرگ، دانشمندان، مهندسین، پزشکان و هنرمندان و مقتصدین ضروری است ولی هدف تربیت جامع اینست که مانع از مسخ آدمی گردد. حتی اگر باید عسری را در یک آزمایشگاه یا یک کتابخانه یا یک کارخانه یا یک دفتر و یک مدرسه و یا یک بیمارستان بگذرانند.

برای آنکه بتوان برفوق اصول منقوشه در جسم و جان خود بحوسی

زیست عالم و فیلسوف و قهرمان ورزش شدن، ضرورت ندارد. بسیاری از متفکرین بزرگ و برندگان جایزه نوبل و قهرمانان المپیک راه و رسم صحیح زندگیرا نمیشناسند.

برای بهتر شناختن قوانین زندگی بایستی از کودکی راه اطاعت ارآنها را آموخت. پدران و مادران امروزی دیوانگی میکنند که کودکان خود را در يك دنیای غیر واقعی یعنی يك دنیای بدون قانون بار میآورند همگی ما، امروزه از این دیوانگی رنج میبریم. فقط تعلیم مفرات راه و رسم زندگی میتواند به مردم امروزی نیروی زندگی بدمد.

در راه این هدف است که از هم اکنون باید مریبان مساعی خود را بکار برند.

فصل نهم

هویت و کیفیت زندگی

ملاحظات عمومی

بشریت بعلمت خصای خود با فاجعه بزرگی مواجه شده است . جنگ ، بی ملتهای همخون بیش از اندازه نامعقول است . جنگ هیچیک از مسائل اصلی بشری را حل نمیکند و فقط سلطه ملتیرا بر ملت دیگر محرز میسازد . در میان هرج و مرجی که پس از خصومتها و کُشمکشها پیش میآید این مسائل از بو مطرح میشوند . برای حل آنها جز بروی خود نمیتوان تکیه کرد . در میان مصائب دوران بعد از جنگ امروزی چه باید کرد ؟ قبل از هرجیز باید دیوانگی خود را درمان نمود . تنها راه درمان پیروی از مفررانست که از زندگی استنناج مینود .

آینده ما با قابلیت اداره صحیح زندگی ما و مخصوصاً با اراده ما در پیروی از مفررات قضمی زندگی ، بسنگی دارد . بحران بشریت ناشی از بیصفتی خط مشی اوست . هیچین از اجتماعات تاکنون در راه طبیعی خود سیر نکرده است و عقل نواسته جای عزیزه را بگیرد .

هیچکدام از مدیتها نتوانسته است بآدمی مقررانیکه کاملاً متوافق با ساختمان او باشد تحمیل و محیطی شایسته این توافق ایجاد کند . امپراتوری روم سرنگون شد و شکوه دوران کلیسا از میان رفت و ما امروز ناصر احتضار اجماعی هستیم که با آنهمه امیدواری با اعلامیه استقلال و انقلاب فرانسه آغاز شد در صورتیکه تصور میرفت آزادی و حکومت علم و انقلاب صنعتی برای بشریت خوشبختی بی پایایی بارمغان خواهد آورد .

زندگی آدمی قریب هوفیت میشود . گوئی به بن بست کنشاده شده

است . مانند زمانیکه تکامل خلاقه خزندگان عهد دوم را بوجود آورد که باجه عظیم و مغز کوچک خود قادر بتوافق بامحیط نبودند . عقل اگیر خودسرانه بسط یابد و ازاحساس جدا بماند موجود عجیب الخلقه ای میشود که زندگیرا برای انسان غیرممکن میسازد . جنگ قابلترین افراد را از میان میبرد و وسائل کشت و کشتار خیلی سریعتر از وسائل بهبود زندگی پیشرفت میکند . ما بآن مرحله خاصی ازتاریخ بشریت رسیده ایم که باید یا موفق شویم ویا درمیان هرج و مرج و دژنرسانس ازمیان برویم .

موقیت درزندگی یکی ازضروریات عصرماست زیرا انسان امروزی میتواند خودرا ازمیان ببرد ویا احیا کند .

کار اصلی بشریت ، تولید و هنر و علم نیست بلکه موقیت درزندگی است . باید بفهمد که سر نوشتش در دست خود اوست . ما بایستی تمام نیروی عقلیرا در راه موقیت زندگی بکاربریم : این وظیفه کاملاً نو و این تلاش عظیم متوجه ساکنین زمین است و باید درتمام کره خاکی بسط یابد . حال که عقل و اراده آدمی جای نیروهای مرموز تکاملیرا گرفته است بایستی اثر تکامل را بسوی زندگی بهتری ادامه دهد . باید یا تعالی پذیرفت ویا پایمال شد .

ضروریست که تمام افراد انسانی ، رنگ و ملیت و سن و جنس و سواد و ثروت و مذهب آنان هرچه باشد ، راه و رسم زندگیرا بروفق سرنوشت و سرشت آدمی برگزینند . سرنوشتی که آنرا میتوان در ساختمان بدنی و روانی خود خواند همانطوریکه میتوان عمل چشم را از روی ساختمانش شناخت . بدیهیست که ما از خلال افق مه آلود ، کم کم راه نجات خود را تشخیص میدهیم . ولی مابین توده مردم متمدن ، چقدر ازافراد قادر به تمیز این راهنده؟ وچقدر از آنان این شجاعت را دارند که با مساعی شخصی و باتغییراتی در نحوه تفکر و عمل و رفتار و سلوک خود در این راه قدم بگذارند؟ زیرا مدنیت قبل از هرچیز ، شامل نظاماتی است . نظامات فیزیولوژیکی و اخلاقی و اجتماعی و علمی .

برعکس بربریت اصولاً نظم بردار نیست . ولی درحالیکه بربریت بدوی محکوم نیروی طبیعت بود ، بربریت امروزی هیچگونه قید و

بندی ندارد. بی ادبی، نافرمانی و بی ارادگی طبقه جوان در مدارس و ارتش و مغازه ها و کارخانه ها و مزارع و در زمینهای ورزش یا کنتار دریا نشانه بارزی از بلیه آینده بود.

سرعکس نیروی يك ملت با انضباط وی هنگام صلح یا جنگ نشان داده میشود.

در فرانسه متشتت و ضعیف و خواب آلود، اغلب مردم معنای حوادثی را که در جهان میگردد، نمیدانند.

وقتیکه قوانین زندگی لگد کوب شد، زندگی فردی ضعیف میشود و تمدنها برویهم میاشد و همان وضعی پیش میآید که اگر دریک اتومبیل بجای بنزین، آب نمک بریزند.

سعی بزرگ امروز باید این باشد که بشریت از بن بستى که ۴۰۰ سال است در آن پای بند مادیت مانده، بشاهره حقیقی خود بیفتد. راه تکاملیرا که تعالی بدنی و روانست درپیش بگیرد. بروی احتیاجات جسم و جانش فکر کند و واقعیات علم و عرفان را بکار بندد.

در مدنیت جدید معنوی و مادی هر چند که قوانین مختلفی بر آنها جاری است باید غیر قابل تفکیک باشند. قانون راه برای معتقد و نامعتمد هر دو یکی است. آنان عقیده دارند که این قوانین از جانب خداوند است. و اینان آنرا مخلوق طبیعت میدانند. بعلت نیایش امتیاز با معتقدات، تنها راه درمان ما، پیروی از قوانین زندگی است.

باین ترتیب ما از نو بواقعیت میرسیم و روشنائی دید و نیروی خود را باز مییابیم.

با اصلاح خود، ما خواهیم توانست شاید در میان رنجها و مصائب کم کم محیط زندگی و تشکیلات خود را نیز عوض کنیم و از قدرت علم برای پرورش استعدادهای ارثی نژاد خود استفاده ببریم و بروی خرابه های اجتماع امروزی دنیائی متوافق با احتیاجات واقعی انسانی بسازیم. این امر که اهمیت و دشواری آن مدتی مدید بر آدمیان پوشیده بوده است مستلزم تلاش بزرگ عقل و احساس است. زیرا عجز آدمی روشن بینی غریزه را ندارد.

بظاهر امر در جهان انرژی فراوانی حیف و میل میشود و برای نتایج کوچکی تلاشهای بزرگی بکار میرود مثلا آنهمه سلولنر (۱) بوجود میآید درحالیکه فقط یکی از آنها تخمچه را بارور میکند .

دقت فکر انسانی ما را در طبیعت که مجموعه‌ای از تخریب و تولید ، زندگی و مرگ ، آنها که میدرنند و آنها که دریده میشوند ، بنظر میرسد نمیتوان دید . در این حال در آن میتوان مصرف مقصدانه انرژی را مشاهده کرد و ترقی خیلی کند است .

درمان امروزه سل بسوسیلۀ پنوموتوراکس و استراحت در يك آسایشگاه یقین غیر معقول بنظر میرسد .

شادی علامتی است که زندگی با آن پیروزی خود را نشان میدهد .
تعالی روانی نشانی نهائی موفقیت است .

موفقیت در زندگی چیست ؟

موفقیت زندگی عبارت از نیرو و ثمرزائی بدن و نسل و روان است زیرا درعین حال همه آنها يك چیز است .

موفق شدن در زندگی به بیانی خود را بساحل نجات رساندن است « چیزی جز این شایان اهمیت نیست و باقی همه شکست است . اگر جان از دست میرود تملك جهان بکار نمبخورد .

پول و افتخارات بحساب میآید بلکه اداره زندگی درجهت خاص او شایان اهمیت است زیرا باید زندگی را در راهی که ساختمانش تعیین میکند رهبری کرد و موفقینش نیز ناشی از این امر است .

کسی در زندگی موفق شده است که روان خود را تا آنجا که ممکن است بالا برد . موفقیت در زندگی با افزایش نیرو مشخص است . سود در آن کم است یا اصلا نیست ولی این موفقیت ندریجی خواهد بود و هرگز نمیتوان کاملا آنرا شناخت و بآن شاعر شد . بایستی زندگی را چنان رهبری کرد که موفقیت هدف ناشناخته و شاید ناشناختنی آن بأمین گردد .

اقسام مختلفی از موفقیت وجود دارد . نوارن و محیط و تعلیم و تربیت

بروی آن مؤثر است و اراده برای تأمینش کافی نیست. کسانی هستند که نمیتوانند در زندگی موفق شوند. ماهیت زیستی، عیوب ارثی و فقدان شرایط اجتماعی ضروری، مساوی در این راه ایجاد میکند. ولی يك وجود علیل نیز میتواند تأمین موفقیت کند. امکان موفقیت تقریباً در تمام مراحل بدنئی وجود دارد. اشکالات بخصوص در قتل مرتفع و دامنه های پست موجود است.

چگونه باید موفقیت را تأمین کرد

الف: آنچه نمیتوان رسید:

نبایستی اندیشید که زندگی را بموجب تفنن های فکری و یا حسی و یا بر حسب حقایق ناجامع مذهب و یا سیستمهای فلسفی اداره کرد. حقایقی در تمام سیستمهاییکه سالیان دراز موفقیتانی بدست آورده اند، وجود دارد.

بايك غریزه سود و يك كشف و كار آزاد عقلی خود آدمی راهی برای هدایت زندگی یافته، ولی این امر ناقص بوده است. به نوعی تعالی نسبی موفق شده ولی در عوض اشتباهاتی کرده است.

راه بشریت نشیب و فراز هائی دارد. تعالی و سقوط، ترقی و قهقرا موجود است. امکانات فطری کامیابی و نیکبختی بدون استفاده میماند. هیچيك از آزمایشهای تاریخی کاملاً موفق نشده است. تمدن باستانی قرون وسطی، لیبرالیسم، مارکسیسم، ناسیونال سوسیالیسم و با شکست و ناکامی مواجه شده اند.

فکر آدمی برای غلطی افتاده و باید همچون نكامل، مسیر خود را عوض کند. اصول فلسفی ناقصند و همیشه ناقص خواهند ماند و فقط مبین آراء شخصیند.

نان و بازیهای سیرك (۱) برزی ازضای حوائج بشریت کافی نیست. ماتریالیسم و اسپیریتهالیسم هر دو غلطند و این امر مفسر شکست آنهاست. هر سیستم فکری که منحصر بر روی مسائل روحانی یا عقلانی یا مادی تکیه

کند ، محکوم به شکست است .

يك معمار ، يك پزشك ، يك معلم ، مثل يك راهب يا يك سياستمدار نمیتواند بنهنائی هادی زندگی مردم باشد زیرا جز جنبه ای از آن را نمی شناسد .

روحانی و معلم و پزشك جدا جدا ، در این امر کامیاب نمیشوند مگر وقتیکه دانستنیهای خود را برویهم جمع کنند .

موفقیت در زندگی با بسیاری از اشنباهات و خطاها قابل سازش است آنچه با آن کاملاً متباین است دوئیت ، لاقیدی ، بیکارگی و دروغگوئی است . در زندگی بدوی بیکاری وضع همیشه محکوم بمرگ بود . اما در مورد دروغگوئی و خیانت باید گفت که این دو از اختراعات انسانیت ، دانه خیانتکاران را در عمق ظلمات جهنم و در جاهای یخی که خود شیطان بسر میبرد ، جای میداد .

لیبرالیسم و مارکسیسم توانسته اند شرایط ضروری برای بسط زندگی انسانی را فراهم بیاورند .

لیبرالیسم برای طبقه متمکن است و عاری از عامل شورانگیزی است که فقط میتواند انسانها را بجلو براند . بمردم فلسفه ای نارسا و انزاعاتی کم مایه از واقعیت را عرضه داشته و همه افکار را براه غلط کشانده و موفق نشده است .

بورژوازی لیبرال برادر بزرگ بلشویست است .

مارکسیسم عامل شوق انگیزی دارد که کمال مطلوب است یعنی رهائی ستمکشان . ولی بروی يك عقیده فلسفی متکی است . پاکان زشدها و عظمتی دارد . نبرد محرومین را علیه متمنعین اجتماع و آزار اغنیا را بوسیله بینوایان بر میانگیزد .

ب : لزوم باك محیط سازگار

برای آنکه بررفی اصول زندگی بسر برسیم ، احتیاج بمعیطی داریم که بخوبی با ساختمان ما سازگار باشد . وظیفه اجتماع اینست که چنین معیطی برای همه افراد آماده و تشکیلاتی برای ارضای احتیاجات اصلی ما ایجاد کند .

محیط بایستی با انسان و انسان با محیط سازگار باشد. وقتی آدمی در محیطی بسربرد که متوافق با ساختمان او نیست، همچون جانوری وحشی که در قفس باشد، پژمرده و منحط میشود.

بنابراین موفقیت زندگی فردی و نژادی مستلزم يك كادر اجتماعی خاصی است. آدمی احتیاج به مسکنی دارد که خود مالك آن باشد. همانطوریکه خرسی مالك غار خویش است و بنوعی مصونیت بجای کنترل نیاز دارد. بایستی امکان تربیت فرزندان را برای زنان تأمین کرد. جامعه باید چون بدن زنده‌ای در نظر آید که در آن هر کس وظیفه‌اش را ایفا و حوائج اصلی خود را ارضا کند و تفاوت اعمال و افراد مورد توجه باشد. يك اصالت زیستی ارثی وجود دارد.

اجرای مقررات زندگی مستلزم و خواهان تغییراتی در اجتماع است، برای آنکه محیط زندگی با حوائج انسانی توافق پیدا کند و با توجه باین امر که كادر اجتماعی پرورش عوامل قویتر و با هوشتری را اجازه دهد و ممکن سازد.

پ: شرایط مثبت کامیابی

ما ناظر شکست ایده اولوژیها و نارسائی مذهب و علم و شوریدگی وضع مدنیت غرب هستیم.

کامیابی زندگی خواهان تحول و انقلابی است. باید همه چیز را از نو مورد بحث قرار داد.

سر نوشت ما خواهان این تلاش بزرگ است. باید هر روز وقت خود را مصروف تلاش زیست کنیم. ما در این جهان برای این تلاشیم.

بایستی تمام کسانی که مصمم اند، در زندگی کامیاب شوند بدون هم گرد آیند. در همه اعصار چنین مرده‌ی با هم یکی شده‌اند. بایستی این توهم را بدور بیندازیم که ما میتوانیم همچون زنبور عسل بکمت غریزه زندگی کنیم. کامیابی در زندگی فب—ل از هر چیز مستلزم مساعی عقل و اراده است زیرا باید مقرراتش را شناخت و بآنها عمل کرد. عقل نتوانسته است جای غریزه را بگیرد. بایستی کوشید و آنها را شایسته رهبری زندگی ساخت.

ما بایستی از زندگی تبعیت کنیم نه از ایده هاییکه بدلخواه از زندگی میسازیم .

با تغییر راهیکه از عهد رنسانس درپیش گرفته ایم ، باید در جهت تعالی روانی ، انسانرا بجای اقتصادی بگذاریم .

هیچیک از اندوخته های بشری را نباید بکنار گذارد . با استفاده از هم عقل و هم ایمان - هم علم و هم مذهب میتوان نتایجی بدست آورد که علم ومذهب بتنهائی قادر بانجام آن نیستند .

راه کامیابی زندگی ، راه بس خطیری است و عبارت از جستجوی خوشبختی نیست . انسان چنان ساخته شده است که دانسته و ندانسته عمری را در جستجوی خوشبختی است . ولی این جستجو همیشه بی ثمر بوده است . اخلاق لذت ومسلك اصحاب سود (۱) بعهد خود وفا نکرده اند .

درواقع مستقیماً نمیتوان بخوشبختی رسید وانگهی خوشبختی چیزی که عموماً تصور میکنند نیست . تنها خوشبختی ممکن الحصول برای آدمی آنست که ازحسن عمل بدن وروان و انجام وظیفه ای که نظام اشیاء تعیین میکند بدست آید .

بنا براین تنها وسیله نیل خوشبختی درهمان راه کامیابی زندگی است . جستجوی مستقیم خوشبختی بیفایده است . وقتی که زندگی موفق شد اونیز خود فرا میرسد .

بایستی بجای جستجوی خوشبختی ، مساعی برای تکامل جسم وروان را بگذاریم . اگر باین کمال برسیم ، خوشبختی پاداش ماست . ولی نیکبختی درنیروست نه در لافیدی وسستی .

برای آنگه بوضوح بتوان مقررات زندگی را دید و از آنها پیروی کرد باید :

۱ - موفقیت در زندگی را چون اصلی ترین مشغله خود در نظر گرفت

۲ - قائل به نظم اشیاء بود و برای پیروی از اصول ، بیک حد ارادی آزادی تمکین کرد .

۳ - نظم را بجای تفنن وتلاش ثابت را بجای مسامحه گذاشت .

- ۴ - در عین حال از معلومات و معتقدات و عقل و احساس استفاده کرد.
- ۵ - تمام اندوخته های بشریت ، علم همانند مذهب را بکار برد .
- ۶ - باشکال عقلانی ، عوامل شوقی و عاطفی و مذهبی را آمیخت .
- ۷ - مفاهیم و اصول علمی را جایگزین مفاهیم و اصول فلسفی کرد .
- ۸ - اقتصاد را چون يك شرط لازم ولی غیر کافی برای موفقیت در نظر آورد و اقتصاد را تابعی از انسانی دانست .
- ۹ - از تمام عوامل شایسته اجتماع استفاده و تنبلیها و سود طلبان و صاحبان ثروت و خیانتکاران و لثیمان و جنایتکاران و دیوانگان را طرد کرد . کیفیت نژاد اهمیت داد . کمیت کافی نیست .
- ۱۰ - اهمیت پرورش عقلانی و فیزیولوژیکی را باهم بغض داشت .
- ۱۱ - همچنین توجه کرد که آدمی احتیاجاتی دارد نه حقوقی و این احتیاجات برحسب اعمال فرسوخ میکند . معتقدین نباید از جانشین کردن مفاهیم علمی به ایده اولوژیها تشویشی بدل راه دهند . فقط يك حقیقت وجود دارد و ایده اولوژیها شامل اجزائی از آنند .

موفقیت زندگی فردی

موفقیت ، برحسب آنکه زندگی فردی یا اجتماعی مورد توجه باشد ، دوجنبه دارد و در هر يك از آنها مراتب و درجاتی از شکست قطعی تا موفقیت کامل میتوان دید .

فردیکه توانسته است روان خود را تاحدیکه تعالی میبیدد ، بالا ببرد ، در زندگی موفق شده است .

در هر محیط ، هر کس حتی بیمار و معلول میتواند در زندگی فردی موفق گردد . ولی موفقیت کامل او مستلزم نوعی تشکیلات زندگی اجتماعی است . بایستی که اجتماع برای فرد محیطی بوجود بیاورد که در آن بکمال رشد خود برسد . در این موفقیت بهمان اندازه که افراد متفاوتند ، اشکال مختلف میتوان دید . فرد يك مجموعه فیزیولوژیکی ، اخلاقی و فکری است ولی از محیط و نژاد تفکیک ناپذیر است .

باید همه کس بکمال ابزارهایی که توارث و تربیت باو بخشیده است ،

وظیفه انسانی خود را انجام دهد و دائماً برای پرورش استعداد هایش بکوشد. ولی فراموش نکند که هر تلاش ضدانسانی بناکامی و مرگ‌منجر میشود. این تلاش خواه منحصرأ فکری یا روحانی یا فیزیولوژیکی باشد. موفقیت زندگی فردی حتی با نقص برخی از جنبه‌های فردی مثلاً با محرومیت از حس جمالی ممکن است ولی با فقدان شخصیت اخلاقی ممکن نیست.

مقررات سلوک فردی، باید بالاتر از هر فرد، مصالح افراد دیگر را در حال و آینده در نظر بگیرد و نجات یکفرد نباید بیهای فلاکت افراد دیگر تأمین شود. وانگهی کامیابی زندگی بروی زمین با موفقیت زندگی هر فرد انسانی و با تلاش هر یک از آنها وابسته است.

موفقیت زندگی اجتماعی

برای بسیاری از افراد کافی است که بطرز سلوک خود مکملی بیفزایند. متلاً مردم اهل باطن بایستی با توجه بمسائل فیزیولوژیکی و عقلانی خود را کامل کنند. این امر کوچک ولی ضروری است. همچنین است برای روشنفکران لیبرال و کسانی که هدفشان آزادی ستمکشان است.

زندگی اجتماعی همان مقررات زندگی فردی را ندارد چنانچه اخلاق فردی و اخلاق ملی یک چیز نیست. زندگی اجتماعی جز زمانهای کوتاهی قرین کامیابی نبوده وانگهی با وجود افراد فراوان وحنی ضد اجتماعی ممکن است. ولی مقرراتش باید بروی مفاهیم علمی تکیه کند نه بروی مفاهیم فلسفی. از آنجا که ساختمان جامعه ضرورتاً با ساختمان افراد بستگی دارد، پس باید شناسائی علمی افراد و روابط مقابل آنها پایه تشکیلات اجتماعی قرار گیرد.

لیبرالسم و مارکسیسم چون بروی مفاهیم فلسفی متکی اند، اولویت افراطی برای اقتصاد قائلند. اصالت با انسان است نه با اقتصاد.

آدمی، انسان سازنده" (۱) است. زیرا انسان خردمند (۲) است.

شصایل سازندگی او ناشی از تکامل دستگاه مغزی - دستی اوست .
اجتماع و مؤسسات عمومی بایستی چون بدنهای زنده ای تلقی شوند
که هدفشان تشکیل کانونهایی از اخوت انسانی است که در آن همه بمعنای
مذهبی کلمه مساوی باشند یعنی باین نظر که همه بندگان خدایند . همیشه
اختلافات زیستی و قد و جنس و نیروی حیاتی و هوش و استعداد وجود
خواهد داشت . در یک اجتماع پیکری افراد باند امهائی يك بدن شباهت
دارند با ساختمان و امکانات مختلف ولی مساوی از این نظر که همگی
اصلیند و برای تکامل مغز و روان شیبهند . طبقات اجتماعی بدین ترتیب
حذف میشوند .

لیبرالیسم برای طبقه متمکن است و مارکسیسم درصدد حذف طبقات
بوسیله دیکتاتوری رنجبری است .

طبقات اجتماعی در اصل بعلا برتری زیستی بوجود آمدند ولی
نکوهده شده اند زیرا بعد از آنکه این برتری از میان رفته ، باز باقی
مانده اند و مخصوصا بدین علت که مردم طبقات بالاتر حد افراط بیموده اند
بی آنکه بخواهند به اصالت موجوده در افراد طبقات پایین تر توجه کنند .
اگر طبقات زیستی را نمیتوان حذف کرد ، لااقل مینوان برآی همه کس
امکان بهبود زندگی و تعالی روانی را فراهم آورد .

اختلاف نیروی زیستی سبب اختلاف دستمزد میشود . اختلاف کار
موجب اختلاف زندگی میگردد . بدین جهت است که در یکدسته هنرپیشه
مغزتهائی در بازیگران موجود است و هنگامیکه کودکان درشگه بازی
میکنند . یکی درشگه چی و دیگری اسب میشود .

حذف رنجبری و رهایی ستمکشان بایستی بوسیله مبارزه طبقاتی
انجام شود بلکه با حذف طبقات اجتماعی صورت پذیرد .

لازم است که رنجبری را با جانشین کردن سازمانی عمومی از
نوع ییکری (۱) حذف کرد . وقتی جنماع خصیصه ییکری داشت ، اهمیت
زیادی ندارد که حکومت یا مؤسسات خصوصی مالک وسائل تولیدی باشند
ولی مالکیت شخصی ، زمین و خانه ، ضروری است .

موفقیت زندگی نژادی

خلاصه آنکه موفقیت زندگی اجتماعی با محبت برادری و حذف طبقات اجتماعی و بر خورداری همه از حق مالکیت و امکان نیل همه بزندگی معنوی : عقلانی و جمالی و مذهبی ممکن است .
اصول موفقیت زندگی نژادی بامقررات کامیابی زندگی فردی و اجتماعی یکی نیست . بلکه مستلزم فضایل دیگری مثل اوژنیسم است و با بسیاری از نقایص فردی تباین ندارد زیرا در اینجا قانون اعداد بزرگ در کار است .

احتیاج بردان و زنانی وجود دارد که خود را وقف کودکان دیگران کنند . در واقع تربیت فرزندان انسانی بی نهایت مشکلتر از پرورش چهار پایان کوچک است .

آینده

۱ - فرد ، اجتماع ، آینده

آینده ما و نژاد ما وابسته بوضع گروه اجتماعی است . گروه اجتماعی هر چه باشد ، خواه خانواده یا روستا یا شهر یا ایالت یا يك کشور ، خیلی بیشتر از مجموع افراد است که شامل است . زیرا نه تنها زندگان بلکه رفتگان را نیز فرا میگیرد . رفتگانی که با افکار و پیش بینی ها و عشق های خود و اغلب بعلت خطاهایشان ، هنوز در پیرامون ما بسر میبرند . بدون گذشتگان که مادرمنازلشان مسکن و زمینهایشان تراکشت و زرع میکنیم و از معلومات و عقاید و وسایل آنان استفاده میبریم ، ما وحشیهای بینوایی خواهیم بود . ایشانند که مؤسساتی بوجود آورده و اختراعات علمی کرده و ایده اولوژیهای وضع نموده اند که محیط اجتماعی ما را ساخته است . دربدهبختی و یا خوشبختی ما ، نیاکانمان بیشتر از خود ما مؤثرند . بسهم خود ، ما نیز تا حد زیادی مسؤل خوشبختی یا بدبختی آیندگان خوشبیم . اجتماع امروزی چون آئینه است که فساد و ضعف و جهل پیشینیان ما و خود ما را منعکس میکند و اجتماع فردا میزان ارزش ما و فرزندان ما را نشان خواهد داد .

مساعی بشری، در طول قرون انعکاس خواهد داشت. آیا ما هنوز زیر نفوذ اصحاب دائرة المعارف و ژان ژاک روسو و قهرمانان انقلاب فرانسه و کارل مارکس بسر نمیبریم؟

اثر فکری و زیبایی اخلاقی کسانی که در عصری وضع اجتماع را تغییر داده اند تا مدتی مدید بروی اجتماع باقی میماند. همچنین آثار قضاوت و عقاید و آراء غلط آنان بروی جامعه نقش می بندد. هر عصری از عصر ماقبل میراث خوب یا بد میبرد.

در ساختمان جسمی و روانی خود میتوان فرمان بقای نسل را در راه تکامل عضوی و روانی نژاد خواند. زیرا در نژاد انسانی است که باید تعالی زندگی بسوی معنویت ادامه پیدا کند بنا بر این همه کس وظیفه دارد که باستطاعت خود، در بهبود وضع گروه اجتماعی سهم بگیرد تا محیط مساعدی برای پرورش آیندگان ایجاد شود. کسی مجاز نیست که در خود یا خانواده یا در رشته تخصصی خود گوشه گیر بماند. زیرا کسیکه قدم مؤثری در راه زندگی اجتماعی بر ندارد، بخصوص در اعصاری که بحران های بزرگ وجود دارد، وظیفه اش را نسبت بفرزندانش انجام نداده است. برای تهیه اجتماع فردا، بایستی قبل از هر چیز واقعیات امروز را درک کرد. درک این واقعیت مستلزم تلاش صمیمانه و مداوم برای فهم حوادثی است که در پیرامون ما، ولی نه تنها در قصبه یا شهر، بلکه در کشور ما و در دنیا، میگذرد.

تلاشی از این دشوارتر نیست. زیرا در اروپا و آمریکا ما در میان دروغ پردازیهای رادیوها و مجلات و کتابها غوطه وریم. وسائل و طرق ماهرانه تبلیغاتی، عملاً آزادی تفکر ما را سلب کرده اند و ما هنوز بخطر و خواری این شکل بردگی جدید واقف نشده ایم و هنوز راه طغیان علیه آنرا نمی شناسیم.

وانگیزی در طول اعصار نکبت بار تاریخ، تیرگی عجیبی همیشه افکار مردم و زمامداران را فرا میگیرد. مثلاً فرانسویان هنوز معنای شکست را نفهمیده اند و اصراری دارند که با اشیاب گذشته در دنیائی غیر واقعی که به دکورهای تأثر شبیه است بسر برند.

قدما این تیرگی خاص فکری را بخوبی میشناختند و بدین سبب میگفتند که ژوپتر کسانیرا که میخواهد از میان ببرد، دیوانه میکند. سالیان دراز ناقوس خطر از ورای تیرگی ابرها بصدا در آمده بود ولی هیچکس نمیخواست بآن گوش کند. ما توانستیم از بروز حوادث قریب الوقوع جلوگیری کنیم و درحال حاضر برای آنکه بآرامش و نظم برسیم باید از میان هرج و مرج بگذریم. حتی اگر درآستانه این هرج و مرج هستیم باید بفکر تأمین آتیه باشیم ولی برای ایجاد آینده بهتری، لازمست که بخوبی علل بدبختیهای خود را بشناسیم.

۲ - بحران تمدن و علل آن

روی درخت علم، انسان برای بار دوم میوه ممنوعه راچیده و توانسته است يك بهشت زمینی از نو بسازد. بدبختانه طرحهایش غلط بوده است زیرا علوم ماده بیجان خیلی سریعتر از علوم زیستی ترقی کرده اند. آدمی قوانین مکانیک و فیزیک و شیمی را بخوبی میشناسد ولی خود را نمیشناسد و به احتیاجات حقیقی جسم و جانش جاهل است بدین ترتیب بهشتی ساخته است که درخور او نیست. دنیای هندسی خشنی که از آن توازن و زیبایی جانداران و درختان و گیاهان و آبها طرد شده است و بدون هیچگونه توجه باحتیاجات حقیقی سرشت خود در میان قوم بیروح ماشینها و به تضاد ترقیات تکنولوژی، خود را محکوم بزندگی کرده و بی آنکه خود متوجه باشد قوانین زندگی را پایمال نموده است. بدین سبب مکانیسمهای خود کاری بعمل افتاده اند که افراد و ملل را، وقتیکه از توافق با نظم اشیاء سرپیچی کردند، خورد میکند. و به تمدن ما نیز همان رسیده است که تمام تمدنهای گذشته گرفتار شدند.

همچون هنگام جنگ پلوپونز (۱) در آغاز سقوط یونان قدیم، دموکراسی های اروپا و آمریکا از قلت نوزادان و کاهش ثروت عمومی و خصوصی و مخارج کمرشکن برای تهیه وسائل جنگی در مضیقه و زحمتند. ولی همانند یونان قدیم، علل سقوط ما نیز بیشتر مسائل اخلاقی است تا مسائل سیاسی و اقتصادی. در طول سالیان قبل از جنگ، تشنه مردم و فقدان حس وطن پرستی

و بی‌لیاقتی زمامداران در فرانسه کمتر از یونان در عهد دموستن (۱) نبود. آنچه دانستش اهمیت دارد اینست که ماجرای بزرگ عصر ما جنگ جهانگیر نیست. بلاشک جنگی که دامگیر آلمان روسیه و انگلستان شود يك حادثه بزرگ تاریخ اروپاست معینا این امر جز عارضه‌ای بیش نیست یعنی يك بازگشت حاد از بیماری مزمنی که تا ام—روز درمان ناپذیر بوده و تمام تمدنهای قدیمی را در لحظه‌ای از تاریخشان مبتلا کرده است.

بنا بر این خطر بی‌اندازه بزرگ است. دلایلی برای این امیدواری در دست است که تاریخ برای ما تکرار نشود. زیرا ما وسایلی برای شناختن و عملکردن در دست داریم که گذشتگان نداشتند. « برای نخستین بار در تاریخ جهان، تمدنی در شروع مرحله سقوط، علل بدبختی خود را شناخته است. شاید بتواند از این شاسائی استفاده برد و بكمك نیروی شگرف علم از بروز سرنوشت عمومی تمام ملل بزرگ گذشته، جلوگیری کند. در این راه نوین باید از هم اکنون بیش رفت » (۲)

چگونه در راه نوین پیش برویم؟ چگونه از نیروی علم برای جلوگیری از وقوع حوادثی که با اضمحلال مدنیت‌های بزرگ همراه است استفاده کنیم؟

چگونه خود و مدنیت خویش را نجات دهیم؟ ما جز از خود نباید از کسی انتظار كم داشته باشیم. ولی با وضع تشتت و آشفتگی فعلی، نمیتوانیم تشکیلات خود را بلا درنگ عوض کنیم. زیرا مدنیت امروزی بنای سنگینی است که تمام خطاهای گذشته بر آن انباشته شده است.

ما فی الحال، عقل و نیروی کافی برای ساختن تمام اجزاء يك دنیای نوین را نداریم. پیش از احیای تشکیلات، باید خود را احیاء کرد.

همه کس میتواند تلاش احیای خویش را بلا درنگ آغاز کند. بلاشک قبول این نکته غیر معقول بنظر میرسد که ما، با این کوچکی، با تلاش های ناچیز فردی، از عهده احیای ملت خود برآئیم. زیرا هیچ کس جز

سهم کوچکی در این باره نمیتواند گرفت ولی يك تلاش ناچیز وقتی که میلیونها بار تکرار شد مقاومت ناپذیر میشود. کسی نباید در این اثربزرگ عمومی، سهم خود را هرچقدر هم که کوچک بنظرش آید، بیفایده بداند. هیچ چیز شاق تر از رهایی از بند خود پرستی و افراط و بی ادبی و تنبلی و عدم تعادل عصبی و غرور و تمام عیوب دیگری که رشد شخصیت را متوقف میسازد نیست. این معاینه که ما را ضعیف و تلاشهای ما را عقیم میکنند و عوامل بسیار مضرى از ما برای ساختمان اجتماع می سازند.

تصمیم احیای خود را، هرچقدر که سخت و دشوار هم باشد، باید بکمک فیزیولوژی و پسیکولوژی آتقدر تکرار کرد تا بموفقیت برسد. بشریت برای نخستین بار در طول تاریخش مالک سرنوشت خویش گردیده است ولی آیا خواهد توانست از نیروی بی پایان علم بنفع خود استفاده برد. برای آنکه از نو عظمت یابد، باید خود را از نو بسازد ولی این ترمیم خالی از مشقت نیست. زیرا او در عین حال هم مرم و هم مرم تراش است و از ذات خویش است که باید با ضربات محکم چکش شراره هائی پیراند تا شکل حقیقی بخود بگیرد. برای احیای خود و برای باز یافتن چهره حقیقی، وسیله دیگری جز پیروی قطعی از قوانین زندگی و قبول تمام اصول صحیح آن نیست. فقط بدین ترتیب ما نیرو و روشنائی دید خود را بدست خواهیم آورد و موفق خواهیم شد که تغییراتی در روشهای تربیتی و عادات زندگی و تشکیلات حرفه ای و ساختمان مساکن و وضع قانونگزاری و طرز حکومت را آغاز کنیم. بدین ترتیب کم کم يك محیط اجتماعی که با حوائج حقیقی آدمی بخوبی سازگار باشد، بسط خواهد یافت. محیطی که در آن نسلهای آینده خواهند توانست تمام امکانات و استعداد های نهفته در پلاسمای نمائی خود را بارز سازد و بدین ترتیب رفته رفته مدنیت جدیدی بوجود خواهد آمد.

زندگی جز در شرایط خاصی بکمال رشد خود نمیرسد. شرایطی که اجتماع کم کم در طول هزاران سال آنها را خلق کرده است. انسان منفرد و مستقل جز در تخیلات ژان ژاک روسو هیچگاه وجود نداشته است. ما با

انسانهای دیگر کاملاً وابسته‌ایم. به کسانی که با ما زندگی میکنند و مخصوصاً آنانکه پیش از ما بوده‌اند، زیرا اجتماع از زندگان و مردگان هر دو تشکیل یافته است. روپسون کروزه (۱) بدون کمک اسلحه و وسائلی که یافته بود نمیتوانست بتنهائی زندگی کند و در گوشه انزوای خود معینا آزمایشی افراد دیگر بهره‌مند میشد.

۴ - چگونه باید عمل کرد؟

معاصرین ما یکدیگر را نمی‌شناسند و توجه ندارند که گسرچه بظاهر باقبل از جنگ تفاوت فاحشی موجود نیست، معینا همه چیز تغییر کرده، دنیای ما مرده و دنیای جدیدی در حال تکوین است.

این دنیا آنست که ما آنرا خواهیم ساخت. بین آشوب و خرابی و بردگی از یکطرف و کار سخت احیای خود از طرف دیگر، بین ارضای تمنیات و شهوات خود و پیروی دقیق از اصول عقلانی زندگی و بالاخره بین بد و خوب باید ما راه خود را انتخاب کنیم. مابین مردم امروزی، بسیاری معنأ مرده‌اند. بایستی زندگان بدور هم گرد آیند و نیروی هر یک بوسیله دیگران تقویت یابد. آنوقت زندگان از مرده گان جدا خواهند شد. ولی زندگی را جز بشرط شناسائی قوانینش گرامی نخواهند داشت. برای برد، بایستی قوانین بازی را دانست. باقلب برد قطعی ممکن نیست. فقط آنها می‌برند که بفکر برد خود نیستند زیرا آینده متعلق بکسانی است که خود را در راه ایده‌آلی بخطر میاندازد. خردمندی در زندگی را کد و بیهوده تفریح کردن و گرد آوردن پول و بازنشسته شدن نیست بلکه در زندگی قهرمانی است. در دیده جوانان دموکرات زندگی قهرمانی، دیوانگی است. معینا فقط این دیوانگی پاداش میدهد.

آینده آن خواهد شد که ما خود بشویم. بدیهی است که اصل کمترین تلاش و اخلاق لنت و لیبرالیسم، با اصولیکه بروی ساختمان جسم و جان ما نقش شده، متباین است و بایستی قطعاً ترك شود.

بعوض ارضای تنبلی و امیال ما، وقتی حق زیستن آنچنانکه باید ادا شد، زندگی چه برای ما بارمنان می‌آورد؟ ابتدا، تلاش و فداکاری و

رنج همانند هر دبسیلینی که محتاج بدخالت عقل و اندامها و عضلات است .
سبب هدیه گرانبھائی که کسایکه فقط در جستجوی لذت نوشیدن و رقصیدن
و ارضای امیال جنسی و سینما رفتن و بول در آوردن و با اتومبیل و هواپیما
گردش کردن هستند ، همیشه از آن محروم میمانند . این شادی خاص و غیر
قابل وصف که برای درکش فقط باید آنرا حس کرد ، نشانه ای برای
لحظه پیروزی زندگی است . یعنی لحظه ای که اعمال بدنی و روانی
ما بهدیفیکه بموجب نظم اشباء در پیش دارند مبرسند : شادی پهلوان هنگام
رسیدن بهدیف ، شادی هنرمند در برابر اثرش ، شادی مادریکه نخستین وریاد
کودک نوزادش را مستنود ، شادی دانشمندبکه در آسانه اکتشافی است
شادی پدر خانواده در میان فرزندان خود و قهرمانی که ملس را بسوی
سروزی میراند و یارسانی که در آرامش خدائی بخواب میرود .

راه حقیقت ، بروی کسایکه وظیفه انسایت خود را بخوبی انجام
میدهند همیشه گسوده است . بروی این راه برسکوه ، بنوابان همچون
اغنا ، بیماران و ضعفا همانند نوانایان و معمدین همچون نامعمدین به
پیسروی دعوت بسود و اگر این دعوت را بپذیرند مطمئنند که وظیفه انسانی
خودرا اجاء داده و در اثر غائی کامل سهم کرده و بسط سلطنت زدایی
را بروی زمین نسرم کرده اند . و انکھی از تمام نیکخیهای سارکار
با سربط انسانی ، بهره مند شده اند .

پایان

قلمنامه

صفحه	سطر	غایط	صحیح
۶	۱۷	از میان ناپیداست	از میان رفته و ناپیداست
۱۰	۲۵	فانتری	تفنن
۲۲	۳	یک شکل	یک شکلی
۳۷	۹	ما نیست	ما نیست
۴۸	۱۵	پیری و پیری	پیری
۵۶	۴	ماده و رنده	ماده زنده
۵۶	۶	خلاقه فلسفه	خلاق فلسفه
۸۳	۱۹	بدو پرورش	بدون پرورش
۱۱۰	۲۳	میکند و مساعی	میکند ، مساعی
۱۱۰	۲۵	میماید	نمی نماید .
۱۱۴	۴	یا احتیاجات	یا احتیاجات
۱۱۵	۱۳	از فوایز	از بیروی ارقوانین
۲۲۱	۱۲	دسید	رسید
۱۲۴	۲۸	فرزندان	فرزندمان
۱۳۹	۴	یکدرتبه	یکبرد
۱۴۰	۱۱	تخیل راه دژد	تجلبل مبرود
۱۴۶	۷	زندگیر	زندگی اجتماعی آمانر
۱۴۶	۸	روسو ، جماعی	روسو .
۱۴۷	۸	آنکه به ارزش	آنکه ارزش
۱۴۸	۲۲	قلمرو	قلمرو
۵۲	۳	عمل آن (۱)	عمل آن
۱۵۲	۸	انسان خردمند	انسان خردمند (۱)
۱۵۸	۱۱	زندگی جنسی	زندگی جنینی
۱۶۰	۱۵	اجرا بخواهد شد	اجرا نخواهد شد
۱۷۵	۱۸	با معده است	با معده است
۱۷۶	۱۴	همه آرایش جز است	مجموعی از همه است
۱۸۱	۶	اقتصاد	اقتصادی

		بقیه از صفحه اول
۲۰ ریال	منصور شجاعی	فروغ یزدان
« ۱۵	صادق ملا رجب	دیوان صادق ملا رجب
« ۲۰	؟	روایای صادقه
« ۱۵	آقای نوروز جمشاد	منهم کارمند فرهنگم
« ۱۵	افلاطون	رساله میهمانی
« ۶	آقای سر کوب	ده داستان تفریحی
« ۲۵	فخرالدین بشارت	شیادیهای یهود
« ۵	علی اکبر فروتن	حافظه
« ۶	« «	ده اندرز تربیتی
« ۶	« «	طرز رفتار با کودکان
« ۶	« «	راه تربیت نونهالان
« ۵	« «	پرورش نوباوگان
« ۲۰	احسان معتقد	سعدی چه میگوید
« ۲۵	« «	« « زر کوب

بزودی منتشر میشود

چیکیده افکار : بهترین آثار نظم و نثر نویسندگان معاصر
تاریخ حزین شامل : اواخر صفویه فتنه افغان سلطنت نادرشاه
جلد دوم و سوم فروغ خاور شامل آیین و رهبانیت بودا